

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

55. aastakäik

11. detsember 2012

Teatis nr	Sisukord	Lehekül
I	<i>Resolutsioonid, soovitused ja arvamused</i>	
	RESOLUTSIOONID	
	Euroopa Parlament	
	2011–2012 ISTUNGJÄRK	
	7.–9. juuni 2011 istungid	
	Istungjärju protokoll on avaldatud ELT C 240 E, 18.8.2011.	
	VASTUVÕETUD TEKSTID	
	Teisipäev, 7. juuni 2011	
2012/C 380 E/01	Globaalsete navigatsioonisatelliitide süsteemide transpordirakendused Euroopa Parlamendi 7. juuni 2011. aasta resolutsioon globaalsete navigatsioonisatelliitide süsteemide transpordirakenduste kohta – ELi poliitika lühikeses ja keskpikas perspektiivis (2010/2208(INI))	1
2012/C 380 E/02	Rahvusvahelised lennunduslepingud Lissaboni lepingu raames Euroopa Parlamendi 7. juuni 2011. aasta resolutsioon rahvusvaheliste lennunduslepingute kohta Lissaboni lepingu raames (2010/2207(INI))	5
	Kolmapäev, 8. juuni 2011	
2012/C 380 E/03	ELi teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse seitsmes raamprogramm Euroopa Parlamendi 8. juuni 2011. aasta resolutsioon Euroopa Liidu teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse seitsmenda raamprogrammi vahehindamise kohta (2011/2043(INI))	9
2012/C 380 E/04	ELi ja Kanada kaubandussuhted Euroopa Parlamendi 8. juuni 2011. aasta resolutsioon ELi ja Kanada kaubandussuhete kohta	20

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekül
2012/C 380 E/05	Reitinguagenduurid Euroopa Parlamendi 8. juuni 2011. aasta resolutsioon reitinguagenduuride tulevikuväljavaadete kohta (2010/2302(INI))	24
2012/C 380 E/06	Mõjuhindangute sõltumatuse tagamine Euroopa Parlamendi 8. juuni 2011. aasta resolutsioon mõjuhindangute sõltumatuse tagamise kohta (2010/2016(INI))	31
2012/C 380 E/07	Sotsiaalpoliitika välismõõde, töö- ja sotsiaalsete normide edendamine ning Euroopa ettevõtete sotsiaalne vastutus Euroopa Parlamendi 8. juuni 2011. aasta resolutsioon sotsiaalpoliitika välismõõdme, töö- ja sotsiaalsete normide edendamise ning Euroopa ettevõtete sotsiaalse vastutuse kohta (2010/2205(INI))	39
2012/C 380 E/08	Arengukoostöö rahastamisvahend Euroopa Parlamendi 8. juuni 2011. aasta resolutsioon määruse (EÜ) nr 1905/2006 kohta, millega luuakse arengukoostöö rahastamisvahend: kogemused ja tulevikuväljavaated (2009/2149(INI))	51
2012/C 380 E/09	Euroopa lepinguõiguse loomise võimalused tarbijate ja ettevõtjate jaoks Euroopa Parlamendi 8. juuni 2011. aasta resolutsioon Euroopa lepinguõiguse loomise võimaluste kohta tarbijate ja ettevõtjate jaoks (2011/2013(INI))	59
2012/C 380 E/10	Koostöö kutsehariduse ja -koolituse valdkonnas, et toetada Euroopa 2020. aasta strateegia rakendamist Euroopa Parlamendi 8. juuni 2011. aasta resolutsioon Euroopa koostöö kohta kutsehariduse ja -koolituse valdkonnas, et toetada Euroopa 2020. aasta strateegia rakendamist (2010/2234(INI))	67
2012/C 380 E/11	SKP täiendamine - Edu mõõtmine muutuv maailmas Euroopa Parlamendi 8. juuni 2011. aasta resolutsioon SKP täiendamise kohta. Edu mõõtmine muutuv maailmas (2010/2088(INI))	81
2012/C 380 E/12	Euroopa satelliit-raadionavigatsiooniprogrammid Euroopa Parlamendi 8. juuni 2011. aasta resolutsioon Euroopa satelliitnavigatsiooni programmide vahetõkkuvõtte kohta: hinnang rakendamise kohta, eesseisvad probleemid ja finantsperspektiivid (2009/2226(INI))	84
2012/C 380 E/13	Uus mitmeaastane finantsraamistik konkurentsivõimelise, jätkusuutliku ja kaasava Euroopa nimel Euroopa Parlamendi 8. juuni 2011. aasta resolutsioon tuleviku investeerimise ning uue mitmeaastase finantsraamistiku kohta konkurentsivõimelise, jätkusuutliku ja kaasava Euroopa nimel (2010/2211(INI))	89
Neljapäev, 9. juuni 2011		
2012/C 380 E/14	Sudaan ja Lõuna-Sudaan Euroopa Parlamendi 9. juuni 2011. aasta resolutsioon Sudaani ja Lõuna-Sudaani olukorra kohta pärast 2011. aasta rahvahääletust	120
2012/C 380 E/15	ELi-Venemaa tippkohtumine Euroopa Parlamendi 9. juuni 2011. aasta resolutsioon ELi ja Venemaa tippkohtumise kohta	123

I

(Resolutsioonid, soovitused ja arvamused)

RESOLUTSIOONID

EUROOPA PARLAMENT

Globaalsete navigatsioonisatelliitide süsteemide transpordirakendused

P7_TA(2011)0250

Euroopa Parlamendi 7. juuni 2011. aasta resolutsioon globaalsete navigatsioonisatelliitide süsteemide transpordirakenduste kohta – ELi poliitika lühikeses ja keskpikas perspektiivis (2010/2208(INI))

(2012/C 380 E/01)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni 14. juuni 2010. aasta teatist nõukogule, Euroopa Parlamendile, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele pealkirjaga „Globaalse satelliitnavigatsioonisüsteemi (GNSS) rakendusi käsitlev tegevuskava” (KOM(2010)0308);
- võttes arvesse nõukogu 1. oktoobri 2010. aasta järeldusi nimetatud tegevuskava kohta (14146/2010);
- võttes arvesse komisjoni 6. oktoobri 2010. aasta teatist nõukogule, Euroopa Parlamendile, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele pealkirjaga „Euroopa 2020 – strateegiline juhtalgatus. Innovaatiline liit” (KOM(2010)0546);
- võttes arvesse komisjoni 18. jaanuari 2011. aasta aruannet Euroopa Parlamendile ja nõukogule pealkirjaga „Euroopa satelliit-raadionavigatsiooniprogrammide vahearuanne” (KOM(2011)0005), milles ollakse seisukohal, et satelliit-raadionavigatsiooni infrastruktuuri lõpuleviimiseks on vaja märkimisväärset rahastamist;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. juuli 2008. aasta määrust (EÜ) nr 683/2008 Euroopa satelliit-raadionavigatsiooni programmide (EGNOS ja Galileo) rakendamise jätkamise kohta ⁽¹⁾;
- võttes arvesse nõukogu 12. juuli 2004. aasta määrust (EÜ) nr 1321/2004 Euroopa satelliit-raadionavigatsiooniprogrammide juhtimisstruktuuride loomise kohta ⁽²⁾;
- võttes arvesse komisjoni 8. detsembri 2006. aasta rohelist raamatut satelliitnavigatsioonirakenduste kohta (KOM(2006)0769);

⁽¹⁾ ELT L 196, 24.7.2008, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 246, 20.7.2004, lk 1.

Teisipäev, 7. juuni 2011

- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. septembri 2010. aasta määrust (EL) nr 912/2010, millega luuakse Euroopa GNSSi Agentuur, tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1321/2004 Euroopa satelliit-raadionavigatsiooniprogrammide juhtimisstruktuuride loomise kohta ja muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 683/2008 ⁽¹⁾;
- võttes arvesse oma 29. jaanuari 2004. aasta resolutsiooni komisjoni teatise kohta Euroopa Parlamendile ja nõukogule Galileo programmi edenemise kohta ⁽²⁾;
- võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
- võttes arvesse transpordi- ja turismikomisjoni raportit ning tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni arvamust (A7-0084/2011),
- A. arvestades, et GNSS rakendused on praeguseks muutunud iga transpordisektori tegevuses keskseks ja asendamatuks teguriks, ning arvestades, et nende tõhus ja tulemuslik töö muudab transpordi turvalisemaks, keskkonnasõbralikumaks ja ökonoomsemaks;
- B. arvestades, et transpordirakendused moodustavad mahult 20 % ja väärtuselt 44 % kõigist GNSSi rakendustest, ning arvestades, et peamiselt transpordiga seotud ohutuse tagamise arvele langeb veel täiendavalt 5 %;
- C. arvestades, et Euroopa Liit ei saa GNSSi tööks vajaliku põhilise infrastruktuuri osas igaveseks jääda sõltuvaks süsteemidest, mis on välja töötatud teistes riikides ja algselt hoopis teisel otstarbel;
- D. arvestades, et EGNOS on eraldiseisev süsteem, mis täiendab GPSi, mis omakorda sõltub arvutuste ja paranduste tegemisest GPS-signaalidest; arvestades, et kuni Galileo kasutuselevõtuni ei eksisteeri täiesti iseseisvat GNSSi;
- E. arvestades, et Euroopa EGNOSe süsteem on projekteeritud nii, et see vastaks Euroopa ja maailma tööstuse laiale ja mitmekesisele nõudlusele praegu ja tulevikus, näiteks transpordi ohutuse ja jälgitavuse valdkonnas, et vastata Euroopa uue, senisest ennetavamama tööstuspoliitika eesmärkidele, ning arvestades, et see on ka ühildatav oluliselt täpsema Galileo süsteemi ja GPSiga ning täiendab viimast;
- F. arvestades, et GNSSi ja Galileo kommertslikud transpordirakendused kujutavad endast kasvavat ülemaailmset turgu, millest tuleks Euroopa tööstuse majandushuvides ning kõrget kvalifikatsiooni nõudvate töökohtade loomiseks hõivata võimalikult suur osa;
- G. arvestades, et GNSSil on oluline osa intelligentsete transpordisüsteemide (ITS) kasutamise toetamisel ja edendamisel;
- H. arvestades, et GNSSi rakenduste ja teenuste arendamine on ülioluline, tagamaks Galileo infrastruktuuri tehtud investeeringute täielikku kasutamist ja Galileo süsteemi täisvõimsuse väljaarendamist;
- I. arvestades, et sellesse valdkonda investeerimine mõjutab kõiki ELi tegevuspoliitikaid ning et selle laiendamine ja rakendamine mõjutab otseselt ELi 2020. aasta strateegia elluviimist ning GNSSi rakenduste ja teenuste Euroopa turu potentsiaali arendamist töökohtade loomiseks ja Euroopa konkurentsivõime tõstmiseks;

⁽¹⁾ ELT L 276, 20.10.2010, lk 11.

⁽²⁾ ELT C 96 E, 21.4.2004, lk 128.

Teisipäev, 7. juuni 2011

- J. arvestades, et GNSSi ja Galileo projekt annavad Euroopa tööstuspoliitikale olulist lisandväärtust ning arvestades, et tähtis on tagada nende edu,
1. tervitab komisjoni teatist globaalse satelliitnavigatsioonisüsteemi (GNSS) rakendusi käsitleva tegevuskava kohta ning selles tehtud konkreetseid ettepanekuid rea valdkondlike, regulatiivsete ja horisontaalsete meetmete kohta;
 2. nõustub komisjoniga, et suunatud tegevuskava on praegusel hetkel parim võimalus, et anda täiendav impulss EGNOSse ja Galileo arendamisele ja rakendamisele, eriti transpordi valdkonnas; rõhutab, et satelliitnavigatsioonisüsteemid peaksid tagama koostalitlusvõime eri süsteemide, sealhulgas tavapärase süsteemidega, ning peaksid võimaldama ka ühendvedude kasutamist nii kauba- kui ka reisijateveol;
 3. märgib, et tegevuskava 15 valdkonnaspetsiifilist ettepanekust üheksa on otseselt seotud transpordiga ning enamik teisi on vajalikud vastavate transpordirakenduste toetamiseks;
 4. palub komisjonil pädevate asutuste kaudu kiiresti tagada EGNOSse sertifitseerimine tsiviillennunduses kasutamiseks;
 5. nõustub, et meetmed EGNOSse ja Galileo kasutamise edendamiseks tsiviillennunduses on strateegiline eeldus ühtse Euroopa taeva lennujuhtimise uurimisprogrammi (SESAR) rakendamiseks, eriti selle kasutamiseks maandumisprotseduuridel ja väikelennujaamades;
 6. avaldab kahetsust, et kogu Euroopa Liit ei ole veel EGNOSega kaetud, ning nõuab esmatähtsa küsimusena EGNOSse süsteemi laiendamist Lõuna-, Ida- ja Kagu-Euroopale, et seda saaks kasutada kogu Euroopas ja kõigis transpordisektorites, ning rõhutab vajadust tagada süsteemi laiendamine ka MEDA programmi riikidele, Lähis-Idale ja Aafrikale;
 7. rõhutab GNSSi olulisust ITSide arendamisel; tuletab meelde, et ITSid võivad anda tõhusamaid, puhtamaid ja ohutumaid transpordilahendusi ning et paljude ITS-teenuste õige kasutamine eeldab hästi toimivaid GNSS-süsteeme;
 8. toetab seisukohta, et EGNOS ja Galileo võivad anda olulise panuse maanteeliikluse korraldamisse ning et selles valdkonnas on tarvis teadvustamiskampaaniat, et suurendada nende pakutavate võimaluste kasutamist seoses teemaksude kogumise, automaatsete hädaabikõnede (eCall), veoautodele interneti teel turvaliste parkimiskohtade reserveerimise ja reaalajas asukoha määramisega, et aidata muuta maanteetransporti ohutumaks ja keskkonnasõbralikumaks;
 9. palub seetõttu komisjonil esitada vajalikud õigusakti ettepanekud, mis võimaldavad kasutada GNSSi pakutavat lisandväärtust igasuguse transpordi ja eelkõige maanteeliikluse ohutumaks muutmisel ja kaubavedude tõhustamisel;
 10. nõuab komisjonilt tungivalt tihedamat tööstusalast koostööd kolmandate riikidega, et edendada EGNOSse ja Galileo rakenduste ja teenuste arengut ja koostalitlusvõimet;
 11. nõustub, et komisjonil tuleks hoolikalt hinnata vajadust muuta digitaalsete sõidumeerikute kasutamist reguleerivaid kehtivaid õigusakte, tagamaks, et GNSSi pakutavaid võimalusi asukoha ja kiiruse määramiseks kasutataks nõuetekohaselt;

Teisipäev, 7. juuni 2011

12. nõustub, et GNSS võib oluliselt aidata tõsta laevanduse tõhusust ja turvalisust ja et komisjonil tuleks võtta meetmeid, et suurendada teadlikkust ja teadmisi GNSSi rakendusvõimalustest merenduse ja siseveeteede sektoris ning saavutada EGNOSel põhinevate rakenduste aktsepteerimine Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni (IMO) ja Rahvusvahelise Tsiviillennundusorganisatsiooni (ICAO) tasandil;
13. toetab komisjoni kavatsust korraldada kampaaniaid eri sidusrühmade teadlikkuse tõstmiseks, et julgustada Euroopa tööstust investeerima ELi satelliitnavigatsiooniprojektide ärialasesse potentsiaali;
14. palub komisjonil tõhusalt rakendada tegevuskavas nimetatud jõulisi teadlikkuse tõstmise meetmeid, et tagada Euroopas EGNOSe laialdane kasutamine selle kõigis rakendusvaldkondades ja tagada sellega laiahaardelisemad lähenemisviisid;
15. nõuab tungivalt, et komisjon teeks eelarvemenetluse ja tulevase mitmeaastase finantsraamistiku kontekstis ettepaneku sammudeks, mis tagavad GNSSi uurimis- ja arendustegevuse ning rakendamise piisava rahastamise; rõhutab, et transpordisektori ELi poolne rahastamine on niigi kasin ning et GNSSi täiendav rahastamine ei tohiks vähendada ühise transpordipoliitika muude prioriteetide rahastamist; kordab oma üleskutset, et komisjon esitaks seoses nii antud konkreetse projekti kui ka muude sarnaste projektide, näiteks üleeuroopaliste transpordivõrkudega mitmeaastase rahastamisetpaneku, mis hõlmab mitmeaastasest finantsraamistikust pikemat ajavahemikku, et luua ambitsioonikamate ja praegusest perioodist kaugemale ulatuvate ELi projektide jaoks stabiilne ja usaldusväärne rahastamisraamistik;
16. palub komisjonil kaaluda võimalust lisada Galileoga seotud äritegevusest saadav tulu ELi eelarvesse;
17. palub komisjonil parlamendile teatada, kuidas Galileo toimima hakkamisel kaetakse umbes 800 miljoni euro suurused aastased hoolduskulud;
18. palub komisjonil koostöös Euroopa Investeerimispanega ja Euroopa Investeerimisfondiga esitada põhjalik rahastamisstrateegia, milles võiks peale ELi ja liikmesriikide piisavate panuste ette näha muu hulgas ka kooskõlastatud maksusoodustusi, lihtsustatud toetuse taotlemise menetlusi ning riskikapitali VKEdele suunamise ja EGNOSe ja Galileo rakenduste väljatöötamise ja turustamise soodustamise korda;
19. palub komisjonil tagada, et need 100 miljonit eurot, mis seitsmenda raamprogrammi raames ilmselt jäävad maksete assigneeringutena teadusuuringuteks kasutamata, eraldataks GNSSi rakenduste arendamiseks;
20. nõuab tungivalt, et komisjon uuriks, kuidas saaks lihtsustatud menetluste abil tõhustada ja muuta läbipaistvamaks väljamakseid GNSSiga seotud üldkasutatava transpordi alaste teadusuuringute toetamiseks, pöörates erilist tähelepanu puuetega isikute vajadustele ja keskendudes eriti VKEdele;
21. palub, et komisjon aitaks lihtsustada VKEde juurdepääsu ELi rahastamisele, mis on ette nähtud GNSSi rakendustega seotud innovatsiooni edendamiseks, eelkõige seitsmenda ja kaheksanda raamprogrammi raames;
22. nõuab tungivalt, et komisjon uuriks, millised andmekaitseprobleemid võivad tekkida EGNOSe rakenduste ja teenuste kasutamisel, ja teha kõik endast olenev nende ärahoidmiseks;

Teisipäev, 7. juuni 2011

23. märgib vajadust investeerida eriti puuetega isikute erivajadusi silmas pidavate GNSS-teenuste ja -rakenduste alastesse teadusuuringutesse, kuna sellistel investeeringutel on GNSS-teenuste nõuetekohase arendamise ja kasutamise jaoks otsustav mõju;
24. palub komisjonil toetada valdkonnaspetsiifiliste teeninduskeskuste arendamise algatusi, eriti merendusvaldkonnas;
25. kahetseb asjaolu, et EGNOSse ja Galileo põhiste rakenduste alasteks teadusuuringuteks ja uuendus-tegevuseks eraldatud vahendite nappus pidurdab oluliselt tehnilist progressi, tööstusvõimsuste kasvu ning keskkonnasõbralikke rakendusi Euroopa Liidus ning seepärast nõuab tungival, et komisjon kehtestaks korra, mis muudab rahastamise väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele kättesaadavamaks;
26. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

Rahvusvahelised lennunduslepingud Lissaboni lepingu raames

P7_TA(2011)0251

Euroopa Parlamendi 7. juuni 2011. aasta resolutsioon rahvusvaheliste lennunduslepingute kohta Lissaboni lepingu raames (2010/2207(INI))

(2012/C 380 E/02)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma 20. oktoobri 2010. aasta otsust Euroopa Parlamendi ja Euroopa Komisjoni suhete raamkokkuleppe (edaspidi „raamkokkulepe“) muutmise kohta ⁽¹⁾;
- võttes arvesse oma 17. juuni 2010. aasta resolutsiooni ELi-USA lennutranspordilepingu kohta ⁽²⁾;
- võttes arvesse oma 5. mai 2010. aasta resolutsiooni läbirääkimiste alustamise kohta broneeringuinfot käsitlevate lepingute üle Ameerika Ühendriikide, Austraalia ja Kanadaga ⁽³⁾;
- võttes arvesse oma 25. aprilli 2007. aasta resolutsiooni Euroopa ühise lennunduspiirkonna rajamise kohta ⁽⁴⁾;
- võttes arvesse oma 14. märtsi 2007. aasta resolutsiooni Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning Ameerika Ühendriikide vahelise lennutranspordilepingu sõlmimise kohta ⁽⁵⁾;
- võttes arvesse oma 17. jaanuari 2006. aasta resolutsiooni ühenduse lennundusalase välispoliitika programmi arendamise kohta ⁽⁶⁾;
- võttes arvesse komisjoni teatist „Ühenduse lennundusalase välispoliitika programmi arendamine“ (KOM(2005)0079);
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut ja eriti selle artiklit 218;
- võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
- võttes arvesse transpordi- ja turismikomisjoni raportit (A7-0079/2011),

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0366.

⁽²⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0239.

⁽³⁾ ELT C 81 E, 15.3.2011, lk 70.

⁽⁴⁾ ELT C 74 E, 20.3.2008, lk 506.

⁽⁵⁾ ELT C 301 E, 13.12.2007, lk 143.

⁽⁶⁾ ELT C 287 E, 24.11.2006, lk 84.

Teisipäev, 7. juuni 2011

- A. arvestades, et kuni Lissaboni lepingu jõustumiseni oli Euroopa Parlament osaline, kellega rahvusvaheliste lennunduslepingute sõlmimise küsimuses üksnes konsulteeriti;
- B. arvestades, et lepingute osas, mis hõlmavad valdkondi, mille suhtes kohaldatakse seadusandlikku tava-menetlust, on nüüd vaja Euroopa Parlamendi nõusolekut;
- C. arvestades, et kui komisjon peab läbirääkimisi liidu ja kolmandate riikide või rahvusvaheliste organi-satsioonide vaheliste lepingute üle, teavitatakse Euroopa Parlamenti „viivitamata ja täielikult kõigil menetluse etappidel”⁽¹⁾;
- D. arvestades, et raamkokkulepe peaks tagama, et institutsioonide volitusi ja õigusi kasutatakse võimalikult tulemuslikul ja läbipaistval viisil;
- E. arvestades, et kõnealuse raamkokkuleppega on komisjon võtnud kohustuse järgida Euroopa Parlamendi ja nõukogu võrdse kohtlemise põhimõtet õigusloome- ja eelarveküsimustes, eelkõige seoses juurdepää-suga koosolekutele ning dokumentide ja muu teabe edastamisega,

Sissejuhatus

1. on seisukohal, et üldised lennunduslepingud naaberriikide või tähtsate ülemaailmsete partneritega võivad tuua reisijatele, kaubaveoettevõtjatele ja lennuettevõtjatele olulist kasu nii turulepääsu kui ka õigus-normide lähendamise abil, mis peaks soodustama ausat konkurentsi, muu hulgas riigitoetuste ning sotsiaal-sete ja keskkonnastandardite osas;
2. tunnistab, et horisontaallempepinguid, mis ühtlustavad kehtivad kahepoolsed lepingud ühenduse õigus-normidega, on vaja selleks, et tagada õiguskindlus ning saada lisakasu lihtsustamise ja kindluse osas, et kõikidel liidu lennuettevõtjatel on ühesugused õigused;
3. juhhib tähelepanu sellele, et lennuohutus- ja lennundusjulgestusstandardid on reisijatele, meeskondadele ja lennundussektorile üldiselt äärmiselt olulised, ja toetab seetõttu lennuohutuse lepingute sõlmimist riikidega, kellel on märkimisväärne õhusõidukitööstus, võttes arvesse kulude kokkuhoidu ja ühtselt kõrgeid standardeid, mida võib saavutada hindamiste, katsetuste ja kontrollide kattumise vähendamisega;
4. avaldab kahetsust selle üle, et nõukogu ei ole veel andnud komisjonile volitust pidada läbirääkimisi üldise lennunduslepingu sõlmimiseks selliste oluliste kaubanduspartneritega nagu Hiina Rahvavabariik ja India; on seisukohal, et see puudujääk hakkab üha enam kahjustama liidu huve, eelkõige nende riikide kiiret majanduskasvu arvesse võttes;
5. juhhib tähelepanu sellele, et olulised riigid, nagu Jaapan ja Venemaa Föderatsioon, ei sisaldu komisjoni viimases rahvusvaheliste lennunduslepingute üle peetavate läbirääkimiste loetelus;
6. väljendab muret jätkuvalt lahendamata küsimuse pärast seoses üle Siberi kulgevate lendudega; palub komisjonil teha kõik vajalikud jõupingutused, sh käsitleda kõnealust küsimust seoses Venemaa WTOga ühinemise üle peetavate läbirääkimistega, et vältida ELi lennuettevõtjate vahelise konkurentsi moonutamist;

Lepingu hindamise kriteeriumid

7. toonitab, et kõikide läbirääkimiste puhul tuleb hinnata varakult kokkuleppele jõudmise eelseid ambit-sioonikama tulemuse saavutamise eesmärgil peetavate pikemate läbirääkimistega võrreldes;

⁽¹⁾ Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 218 lõige 10.

Teisipäev, 7. juuni 2011

8. juhhib tähelepanu sellele, et Euroopa Parlament püüab nõusoleku saamiseks esitatud üldiste lepingute hindamisel kohaldada ühtseid nõudeid; märgib eelkõige, et hindamise käigus keskendub Euroopa Parlament sellele, mil määral levendatakse turulepääsu ja investeerimisvõimaluste piiranguid tasakaalustatud viisil, pakutakse stiimuleid sotsiaalsete ja keskkonnastandardite säilitamiseks ning täiustamiseks, nähakse ette asjakohased andmekaitse ja eraelu puutumatusega seotud kaitsemeetmed, käsitletakse ohutus- ja julgestusstandardite vastastikust tunnustamist ning on tagatud reisijate õiguste kõrge tase;

9. on seisukohal, et hädasti on vaja andmekaitse ja eraelu puutumatusega seotud ülemaailmseid standardeid ning et Euroopa Parlamendi 5. mai 2010. aasta resolutsioonis esitatud kriteeriumid pakuvad selliseks kokkuleppeks asjakohast mudelit; juhhib tähelepanu sellele, et liit peaks võtma juhtrolli selliste ülemaailmsete standardite väljatöötamisel;

10. juhhib tähelepanu sellele, et lennundussektor aitab üha rohkem kaasa ülemaailmsele soojenemisele, ning on seisukohal, et lepingud peaksid sisaldama kohustust teha Rahvusvahelise Tsiviillennunduse Organisatsiooni raames koostööd vähendamaks õhusõidukite heitkoguseid koos eesmärgiga suurendada tehnilist koostööd kliimateaduse (CO₂-heide ja muud atmosfääri paisatavad kliimat mõjutavad heited), teadusuuringute ja tehnoloogiaarenduse ning kütusesäästlikkuse valdkonnas;

11. rõhutab, et lennunduse reguleerimise eri aspektid, sealhulgas mürapiirangud ja öiste lendude piirangud, tuleks määrata kindlaks kohalikul tasandil ja seejuures tuleks järgida täies ulatuses ausa konkurentsi ja subsidiaarsuse põhimõtteid; palub komisjonil kooskõlastada kõnealuseid küsimusi Euroopa tasandil ja võtta seejuures arvesse liikmeriikide siseriiklike õigusakte ning tasakaalustatud lähenemisviisi põhimõtet, nagu selle on määratlenud Rahvusvaheline Tsiviillennunduse Organisatsioon;

12. kutsub komisjoni üles kasutama lennunduslepinguid selleks, et edendada vastavust asjakohastele sotsiaalseid õigusi käsitlevatele rahvusvahelistele õigusaktidele, eriti Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni (ILO) põhikonventsioonide (ILO 1930–1999) tööstandarditele, Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni (OECD) hargmaistele ettevõtetele antud suunistele (1976, muudetud 2000) ja 1980. aasta lepinguliste kohustuste suhtes kohaldatava õiguse Rooma konventsioonile;

13. märgib, et ohutuslepingute puhul peaksid kriteeriumid hõlmama järgmist: täielik vastastikune sertifitseerimistavade ja -menetluste tunnustamine, ohutusandmete vahetamine, ühiskontrollid, suurem regulatiivne koostöö ning konsulteerimine tehnilisel tasandil, et lahendada küsimused enne, kui käivitub vaidluste lahendamise mehhanism;

Menetlus

14. rõhutab, et Euroopa Parlament peab jälgima protsessi algusest peale, et suuta langetada otsus selle kohta, kas anda läbirääkimiste lõpus nõusolek või mitte; on seisukohal, et ka muude institutsioonide huve teenib see, kui kõik piisavad kahtlused, mis võivad kahandada Euroopa Parlamendi valmidust anda nõusolek, selgitatakse välja ja kõrvaldatakse varases etapis;

15. tuletab meelde, et juba 2005. aasta raamkokkuleppes kohustus komisjon edastama Euroopa Parlamendile aegsasti selget teavet nii rahvusvaheliste läbirääkimiste ettevalmistusetapis kui ka nende jooksul ja lõpuleviimisel; märgib, et 2010. aasta oktoobri muudetud raamkokkuleppes on esitatud eelkõige, et Euroopa Parlamenti tuleks algusest peale korrapäraselt ja vajaduse korral konfidentsiaalselt teavitada läbirääkimiste kõigis etappides käimasoleva menetluse täielikest üksikasjadest;

16. loodab, et komisjon edastab vastutavale parlamendikomisjonile teabe kavatsuse kohta esitada ettepanek alustada rahvusvaheliste lennunduslepingute sõlmimise ja muutmise eesmärgil läbirääkimisi ning läbirääkimisjuhiste eelnõu, läbiräägitavate tekstide eelnõu ja parafeeritava dokumendi koos muude asjaomaste dokumentide ja teabega; ootab, et lepingus sätestataks selgesõnaliselt Euroopa Parlamendi roll seoses rahvusvahelise lennunduslepingu mis tahes täiendavate muudatustega;

Teisipäev, 7. juuni 2011

17. juhib tähelepanu asjaolule, et eespool nimetatud teave tuleb vastavalt raamkokkuleppe artiklile 24 edastada Euroopa Parlamendile sel viisil, et Euroopa Parlament saaks vajaduse korral esitada oma arvamuse; nõuab tungivalt, et komisjon annaks Euroopa Parlamendile aru selle kohta, kuidas on Euroopa Parlamendi seisukohti arvesse võetud;

18. tunnistab, et kui Euroopa Parlament saab käimasolevate läbirääkimiste kohta tundlikku teavet, on tal kohustus tagada konfidentsiaalsus;

19. märgib, et Euroopa Parlamendi kodukorra kohaselt võib täiskogu „võtta vastutava komisjoni raporti alusel [...] vastu soovitusi ning taotleda, et neid võetaks enne arutatava [rahvusvahelise] lepingu sõlmimist arvesse” (artikli 90 lõige 4);

20. tunnistab, et lennunduslepingutes omistatakse sageli oluline roll ühiskomiteele, eelkõige õigusnormide lähendamise osas; tunnistab, et paljudel juhtudel on see paindlikum ja tulemuslikum otsustamisvahend kui püüd lisada sellised punktid lepingusse endasse; rõhutab siiski, kui tähtis on teavitada Euroopa Parlamenti täielikult ja õigeaegselt erinevate ühiskomiteede tööst;

21. palub komisjonil toimiva teabevahetuse tagamiseks esitada Euroopa Parlamendile korrapäraselt, kuid mitte harvemini kui iga kolme aasta tagant, aruande, milles analüüsitakse kehtivate lepingute tugevaid ja nõrku külgi; juhib tähelepanu asjaolule, et see võimaldaks Euroopa Parlamendil tulevasi lepinguid tulemuslikumalt hinnata;

*

* *

22. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

Kolmapäev, 8. juuni 2011

Eli teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse seitsmes raamprogramm

P7_TA(2011)0256

Euroopa Parlamendi 8. juuni 2011. aasta resolutsioon Euroopa Liidu teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse seitsmenda raamprogrammi vahehindamise kohta (2011/2043(INI))

(2012/C 380 E/03)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingut ja Euroopa Liidu toimimise lepingut, eelkõige nende teadusuuringutega seotud artikleid;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta otsust 1982/2006/EÜ, mis käsitleb Euroopa Ühenduse (millest pärast Lissaboni lepingut on saanud Euroopa Liit) teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse seitsmenda raamprogrammi (2007—2013) ⁽¹⁾;
- võttes arvesse eelkõige eespool nimetatud otsuse artiklit 7, mis on seotud seitsmenda raamprogrammi järelevalve, hindamise ja läbivaatamisega;
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 182 lõiget 2, mille kohaselt olukorra muutudes raamprogrammi kohandatakse või täiendatakse;
- võttes arvesse komisjoni 9. veebruari 2011. aasta teatist „Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele vastuseks eksperdirühma aruandele teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse seitsmenda raamprogrammi vahehindamise kohta ning eksperdirühma aruandele riskijagamisrahastu vahehindamise kohta“ (KOM(2011)0052);
- võttes arvesse Euroopa Liidu nõukogu 3074. istungil (konkurentsivõime (siseturg, tööstus, teadusuuringud ja kosmos)) 9. märtsil 2011. aastal vastu võetud järeldusi teadusuuringute seitsmenda raamprogrammi (7. raamprogramm), sealhulgas riskijagamisrahastu vahehindamise kohta;
- võttes arvesse eksperdirühma 12. novembri 2010. aasta lõpparuannet seitsmenda raamprogrammi vahehindamise kohta;
- võttes arvesse oma 11. novembri 2010. aasta resolutsioon teadusuuringute raamprogrammide rakendamise lihtsustamise kohta ⁽²⁾;
- võttes arvesse eksperdirühma 2009. aasta veebruari aruannet teadusuuringute ja tehnoloogiaarenduse kuuenda raamprogrammi (2002–2006) hindamise kohta;
- võttes arvesse ekspertkomisjoni 23. juuli 2009. aasta aruannet „Teel maailmatasemel eesliini teadusuuringute organisatsiooni suunas – Euroopa Teadusnõukogu struktuuride ja mehhanismide hinnang“;
- võttes arvesse sõltumatute ekspertide rühma 31. juuli 2010. aasta aruannet riskijagamisrahastu (RSFF) vahehindamise kohta;

⁽¹⁾ .ELT L 412, 30.12.2006, lk 1.

⁽²⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0401.

Kolmapäev, 8. juuni 2011

- võttes arvesse ekspertkomisjoni 20. detsembri 2010. aasta aruannet innovatiivsete ravimite algatuse ühissettevõtte esimese vahehindamise kohta;
 - võttes arvesse ekspertkomisjoni 30. juuli 2010. aasta aruannet ARTEMISE ja ENIACi ühiste tehnoloogiaalgatuste esimese vahehindamise kohta;
 - võttes arvesse sõltumatu toimkonna 2010. aasta detsembri aruannet intelligentse elukeskkonna ühisprogrammi vahehindamise kohta;
 - võttes arvesse Regioonide Komitee täiskogu istungjärgul 27.–28. jaanuaril 2011 vastu võetud arvamust teadusuuringute raamprogrammide rakendamise lihtsustamise kohta;
 - võttes arvesse oma 20. mai 2010. aasta resolutsiooni määrusega (EÜ) nr 1080/2006 (mis käsitleb Euroopa Regionaalarengu Fondi) teadus- ja uuendustegevuseks ning teadusuuringute ja tehnoloogiaarenduse seitsmenda raamprogrammi raames teadusuuringuteks ja uuendustegevuseks eraldatud vahendite koostoime rakendamise kohta linnades ja piirkondades, samuti liikmesriikides ja liidus ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse Euroopa Kontrollikoja 22. novembri 2007. aasta eriaruannet nr 9/2007 „Euroopa Liidu teadusuuringute ja tehnoloogiaarenduse raamprogrammide hindamise kohta - kas komisjoni lähenemisviisi on võimalik parandada?“;
 - võttes arvesse Euroopa Kontrollikoja eriaruannet nr 8/2009 ühenduse teaduspoliitika pädevusvõrgustike ja integreeritud projektide kohta;
 - võttes arvesse Euroopa Kontrollikoja eriaruannet nr 2/2010 „Ettevalmistavate uuringute ja uute infrastruktuuride rajamise toetuskavade mõjususe kuuenda teadusuuringute raamprogrammi raames“;
 - võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 15. septembri 2010. aasta arvamust teemal „Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Teadusuuringute raamprogrammide rakendamise lihtsustamine““;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
 - võttes arvesse tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni raportit ja eelarvekomisjoni arvamust (A7-0160/2011),
- A. arvestades, et Euroopa Ühenduse teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse seitsmes raamprogramm (7. raamprogramm) on maailma kõige ulatuslikum vahend teadustegevuse toetamiseks ning kujutab endast Euroopa Liidu teaduspoliitika peamist töövahendit;
- B. arvestades vajadust võtta arvesse 7. raamprogrammi vahekokkuvõttest tulenevaid arenguid seoses mitmete muudatustega pärast selle läbirääkimisi ja vastuvõtmist 2006. aastal (uued institutsioonid, uued poliitilised organid, majanduskriis) ning samuti seoses selle kehtivusaja lõpuni olemasolevate rahasummade olulisusega;
- C. arvestades, et Lissaboni lepinguga muudeti Euroopa teadusruumi loomine Euroopa poliitika üheks konkreetseks vahendiks;
- D. arvestades, et Euroopa 2020. aasta strateegias on teadustegevus ja innovatsioon aruka, säästva ja kaasava majanduskasvu peamine vahend;
- E. arvestades, et teadustegevus on majandusliku tugevuse muundamine teadmisteks, samas kui uuendustegevus on vastupidine protsess, mille käigus muudetakse teadmised majanduslikuks tugevuseks;

⁽¹⁾ ELT C 161 E, 31.5.2011, lk 104.

Kolmapäev, 8. juuni 2011

- F. arvestades, et EL ja selle liikmesriigid peavad eraldama vahendeid, et astuda ühiselt vastu peamistele ühiskondlikele, majanduslikele, keskkonnaalastele, demograafilistele ja eetilistele probleemidele, millega Euroopa rahvad silmitsi seisavad, nagu demograafiline vananemine, tervishoid, toiduga varustus, säästev areng, suured keskkonnaalased väljakutsed jne, ning arvestades, et leitud lahendused peavad üksikisikuid motiveerima oma tegevuse eest suuremat vastutust võtma;
- G. arvestades, et investeerimine teadus- ja arendustegevusse ning innovatsiooni on parim võimalik pikaajaline vastus praegusele majandus- ja finantskriisile, võimaldades ELil saada maailma tasandil konkurentsivõimelisi oskusi omavaks ühiskonnaks;
- H. arvestades, et Euroopa konkureerib selliste majandusjõududega nagu Hiina, India, Brasiilia, Austraalia, Ameerika Ühendriigid ja Venemaa, ning arvestades, et meie võime ühendada ja koordineerida oma püüdlusi – eelkõige teadustegevuse valdkonnas – Euroopa Liidu ja liikmesriikide vahel määrab väga suures osas ära meie majandusliku konkurentsivõime ja seega ka võimaluse rahastada meie sotsiaalseid püüdlusi ning pidada kinni meie kohustustest seoses Euroopa kodanike heaolu ja keskkonnakaitse tagamisega;
- I. arvestades, et kulutused teadus- ja arendustegevusele Euroopas on võrreldes muude ülemaailmsete suurjõududega madalad, seda muu hulgas ebapiisavate erainvesteeringute ja innovatsioonisõbralike raamtingimuste puudumise tõttu; arvestades, et 7. raamprogrammi atraktiivsust tööstussektori jaoks ja teadustegevuse kasutamist majanduse hüvanguks ei ole seega täielikult tutvustatud; arvestades, et lisaks rahasummadele on ilmselgelt vaja ka paremat koordineerimist ja kaasrahastamist liidu, liikmesriikide vahel ja piirkondade vahel, austades täielikult liikmesriikide eripära ja nende eetilisi valikuid;
- J. arvestades, et Euroopa koostöö sisuks on avaliku sektori investeerimine teadus- ja arendustegevusse ning innovatsiooni üksnes suhteliselt madalal tasemel;
- K. arvestades, et parem suhe akadeemiliste, teadus- ja tööstusringkondade vahel on hädavajalik, et võimaldada teadustegevuse tulemuste paremat muundamist toodeteks ja teenusteks, mis soodustavad majanduskasvu ja toovad kasu ühiskonnale tervikuna;
- L. arvestades, et 7. raamprogrammi tuleks kujundada samade üldpõhimõtete alusel nagu Euroopa teadusruumi;
- M. arvestades, et programmi 54,6 miljardist eurost võeti esimesel neljal aastal (2007–2010) kulukohustusi 25,8 miljardi euro ulatuses, mis teeb keskmiselt 6,5 miljardit eurot aastas, ning et viimase kolme aasta jooksul (2011–2013) tuleb kulukohustusi võtta 28,8 miljardi euro ulatuses, mis teeb keskmiselt 9,6 miljardit eurot aastas;
- N. arvestades, et aastad 2011–2013 on nõrgad aastad, mis nõuavad kohest erilist tähelepanu seoses konkurentsivõime ja sotsiaalse ühtekuuluvuse teguritega, mille olulised komponendid on teadustegevus ja innovatsioon;
- O. arvestades, et haldusjuhtimise keerukus, märkimisväärne bürokraatia, läbipaistvuse puudumine, ebatõhusus ja põhjendamatud viivitused jäävad 7. raamprogrammi peamisteks puudusteks ning pärsivad tugevalt teadlaste, tööstuse ja VKEde motivatsiooni programmis osaleda ja et seetõttu peaks otsustava edasimineku saavutamise lihtsustamisel olema üks tähtsamaid prioriteete;
- P. arvestades, et 40 % naisteadlaste osalemise eesmärk 7. raamprogrammis on ambitsioonikas ja õige eesmärk; arvestades, et naisteadlaste praegune 25,5 % suurune osalus 7. raamprogrammi teadusprojektides on pettumust valmistav,
1. väljendab heameelt kvaliteedi üle 7. raamprogrammi ja riskijagamisrahastu vahehindamise kohta koostatud eksperdi hinnangutes, mis hõlmavad tegevuste kvaliteeti, rakendamist ja saavutatud tulemusi, hoolimata eksperdirühmadele antud volituse üldisest iseloomust; juhib siiski tähelepanu, et hindamine ei hõlmanud liikmesriikide ja liidu meetmetest koosnevat üldist tervikut;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

2. ei mõista komisjonipoolset viivitust, kes avaldas oma teatise 9. veebruaril 2011, kuigi tal oli kohustus seda teha hiljemalt 2010. aastal, ning avaldab kahetsust komisjoni teatise nõrkuse üle, võttes arvesse hetkeprobleeme, eelkõige praegust majanduskriisi olukorda, summasid, mille osas ei ole 7. raamprogrammi raames veel kulukohustusi võetud jne;
3. palub komisjonil järgida eelkõige eksperdirühma esitatud kümmet konkreetset soovitusi;
4. rõhutab vahehindamise käigus tehtud järelduste suhtelisust, arvestades, et suuremat osa 7. raamprogrammi vahenditest ei ole veel eraldatud, algatatud projektid jätkuvad endiselt ning muud 7. raamprogrammi alusel rahastatavad projektid kestavad kauem kui programm;

Seitsmenda raamprogrammi tulemused

5. on seisukohal – hoolimata tõsiasjast, et Euroopa jääb endiselt maha Ameerika Ühendriikidest ning on kaotamas oma edumaad, mis tal oli tärkava majandusega riikide ees –, et 7. raamprogrammi saavutatud tulemused väljendavad Euroopa lisaväärtust, pidades silmas teadus- ja arendustegevust Euroopas; kutsub komisjoni siiski üles suurendama oma jõupingutusi, et edastada teavet edukate tulemuste kohta liikmesriikidele, teadusringkondadele ja Euroopa kodanikele;
6. taunib tõsiasja, et puudub meetod, millega hinnata, kui palju on 7. raamprogrammi rahastatud projektid edendanud teaduslikult põhjendatud teadmisi;
7. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles suurendama oma jõupingutusi 7. raamprogrammi kohta teabe edastamiseks (sealhulgas kasutades uusi tehnoloogiaid, nagu arukad teadusteabe teenused), osalemist puudutavale teabele juurdepääsu lihtsustamiseks, teadustegevuse tulevastest probleemidest teavitamiseks ja teadustöö tulemuste levitamiseks; toetab komisjoni algatusi edendada avatud juurdepääsu avalikest vahenditest rahastatud teadustegevuse tulemustele, kus see on asjakohane ja võimalik seoses intellektuaalomandi õigustega;
8. väljendab heameelt osalemise taseme ja pädevuse üle projektide valimisel; avaldab siiski kahetsust, et programmi edunäitajad on üldiselt nõrgad ja ei soodusta taotluste esitamist, eelkõige VKEde jaoks, mis etendavad olulist rolli teadustegevuse tulemuste muundamisel toodeteks ja teenusteks; usub, et haldus- ja finantseeskirjade lihtsustamine ning projektid ja menetlused, mis vastavad paremini VKEde vajadustele, võiks seda olukorda parandada;
9. märgib, et käsitlevate eesmärkide ja teemade arvu pidev suurenemine ja vahendite mitmekesistamine on laiendanud 7. raamprogrammi ulatust ja vähendanud selle võimet teenida konkreetset Euroopa eesmärki;
10. kiidab heaks eriprogrammi „Koostöö” tugevdamise, mis on oluline seoses praeguste teaduslike ja tehnoloogiliste probleemidega; rõhutab selle rolli teadus- ja arendustegevuse ning innovatsiooni kriitilise massi arendamisel, mida ei ole sellisel viisil võimalik saavutada riiklikul/piirkondlikul tasandil, tõestades sellega Euroopa lisaväärtust; usub, et riikidevaheline teadustöö alane koostöö peaks jääma prioriteediks; soovib rakendada „tulevaste ja kujunemisjärgus olevate tehnoloogiate” kava ja laiendada nn teekaartide kasutamist kõikidele teemavaldkondadele; nõuab rohkem paindlikust taotluste teemade ning rahastamise künniste ja ülemmäärade kehtestamisel, eristades suuri projekte väikestest; rõhutab, et praegune koostöö programm on liiga kitsas ja teemad suurte ühiskondlike probleemidega tegelemiseks sageli liiga konkreetsed; soovib tagada järgmises raamprogrammis laiemat teemakäsitlustega konkursid;
11. rõhutab, et tõhus tegelemine kasvavate ühiskondlike probleemidega eeldab ka laiemaid valdkondadevahelisi perspektiive; rõhutab, et sotsiaal- ja humanitaarteadustel on väga oluline osa ELi ees seisvatele suurtele probleemidele reageerimisel; avaldab kahetsust, et peatükis „Koostöö” määratletud väga konkreetsed ja kitsad sotsiaalmajandus- ja humanitaarteaduste alased projektikonkursid raskendavad olulisel määral uusi ja innovaatilisi teadusuuringuid selles valdkonnas;
12. teeb ELi 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamiseks ettepaneku keskendada 7. raamprogrammist toetatav teadustegevus ELi kõige kiireloomulisemate probleemidega tegelemisele 7. raamprogrammi peatükis „Koostöö” määratletud sektorites: tervishoid (sh kliinilised ja ennetavad uuringud ning meditsiini tehnoloogia), toiduained ja biotehnoloogia (sh toidu ohutus), info- ja sidetehnoloogia, nanoteadused ja nanotehnoloogia, energeetika (sh energiatõhusus, arukad võrgud, taastuvenergia, süsinikdioksiidi kogumine ja säilitamine, energiatehnoloogia strateegiline kava ja biogaasi kasutamine), keskkond (sh kliimamuutus, vesi, pinnas, metsad), säästev transport, sotsiaalmajandus- ja humanitaarteadused, kosmos ja julgeolek;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

13. teeb ettepaneku tõhustada teadusalast koostööd, näiteks eriprogrammi „Koostöö” raames rahastata-vaid tegevusi; nõuab väikeste ja keskmise suurusega projektide ja partnerite konsortsiumide moodustamise võimalust, mis annab lisaks teaduse tipptaseme tugevdamisele võimaluse tõhusalt koordineerida; rõhutab, et teadusalase koostöö lähenemisviis peab jääma raamprogrammi keskseks elemendiks;

14. tunneb heameelt peatükis „Ideed” Euroopa Teadusnõukogu (ETN) poolt saavutatud paljulubavate tulemuste üle ning ETNi rolli üle Euroopa teadustegevuse nähtavuse ja atraktiivsuse tugevdamisel; avaldab kahetsust erasektori vähese osalemise ja kaasatuse üle ETNis; kutsub komisjoni üles suurendama ETNi rahastamist (mis suurendab ka edunäitajaid) ning hindama võimalusi ETNi struktuuride ja mehhanismide edasiarendamiseks, sealhulgas ETNi muutmist otsustusõigusega sõltumatuks juriidiliseks isikuks, mis on otseselt vastutav oma teadusalase strateegia ja haldusjuhtimise eest ning mida võiks kasutada ka katsepro-jektina teistele teadus- ja arendustegevuse ning innovatsiooni rahastamisasutustele suurema sõltumatuse andmisel; toetab suuremat läbipaistvust sõltumatu teadusnõukogu määramise protsessis ja ekspertide kogude koosseisu valimisel; soovib ETNil jätkata tipptasemel üksikteadlaste tugevat toetamist; kutsub ETNi siiski üles võimaldama ka meeskonnapõhiste projektide toetamist, seda alati tingimusel, et sellised projektid tekivad alt-üles protsesside käigus;

15. avaldab toetust peatükis „Inimesed” esitatud Marie Curie meetmetele, mis on teadlastele nende karjääris väga väärtuslikud, tagavad individuaalsed alt-üles suunatud teadusuuringud väga laia teemade spektri piires, lõpetavad ajude äravoolu ning muudavad teaduskarjääri nii Euroopa kui ka kolmandate riikide paljutootavate noorteadlaste jaoks ligitõmbavamaks; võttes arvesse, et taotluste arv ületab võimalusi suhte-liselt suurelt, soovib jätkata Marie Curie liikuvusprogrammi, eraldades sellele 7. raamprogrammi raames lisavahendeid, et suurendada veelgi teadlaste ja doktoriõppe üliõpilaste liikuvusvõimalusi (kaasa arvatud akadeemiliste ringkondade ja erasektori vahel või liikmesriikide vahel, võttes kasutusele näiteks nn teadlase kaardi süsteemi, kus teadusuuringuteks eraldatud raha liigub koos teadlastega); usub siiski, et Marie Curie meetmete raames on erinevate meetmete piires ka lihtsustamisruumi; avaldab kahetsust, et suurem osa ELis tehtavast teadustööst toimub endiselt ebakindlates töötingimustes;

16. on seisukohal, et Euroopas teadustegevusega tegelevate inimressursside suurendamiseks on vaja muuta kutsealane karjäär kõnealusel valdkonnas atraktiivsemaks, kõrvaldades haldustõkkes ja tunnustades saavutusi ning koolitusaega ja tööd üksikõik millises teaduskeskuses; ergutab selleks komisjoni ja liikmesriike looma ühist süsteemi teadlaste pädevuse ja karjääri hindamiseks ning ülikoolide tulemuste hindamiseks; kinnitab veel kord haridusse, koolitusse ja oskuste arendamisse investeerimise ning hariduse, teadustöö ja innovatsiooni vaheliste sidemete täiendamise olulisust;

17. väljendab muret peatüki „Võimekus” eesmärkide ebahühtluse ja sellest tulenevate probleemide pärast, eelkõige seoses rahvusvahelise koostööga ning edusammudega peamiste teadustöö infrastruktuuride (ESFRI) alal; on seisukohal, et VKEde ja innovatiivsete VKEde kasuks võetavaid meetmeid on selgelt vaja, ning palub komisjonil vähemalt säilitada need meetmed ja nendega seotud eelarve, astudes samas samme nende raken-damise parandamiseks; on seisukohal, et infrastruktuuri projektid ERA-NET ja ERA-NET+ ning artikli 185 põhinevad algatused täidavad oma rolli Euroopa teadusruumi struktureerimisel;

18. tunnistab, et ühised tehnoloogiaalgatused suurendavad Euroopa tööstuse konkurentsivõimet; avaldab kahetsust õiguslike ja haldustõkete (juriidiline isik, finantseeskirjad ja teatavatel juhtudel ka intellektuaal-loomand) üle, mis võivad paljude oluliste teadustöö tegijate ning VKEde jaoks osalemisel takistuseks osutada; avaldab samuti kahetsust ühiste tehnoloogiaalgatuste alusjärgule omase heterogeense juhtimise ja õigus-struktuuride ning suurte tegevuskulude üle; kutsub liikmesriike üles täitma oma kohustusi, kui nad on andnud nõusoleku ühiste tehnoloogiaalgatuste kaasaahastamiseks; kutsub komisjoni üles lihtsustama 7. raamprogrammi mudeli alusel kõikide ühiste tehnoloogiaalgatuste sarnase kategooria osalejatele kehtivaid eeskirju ja rahastamismäärasid, sealhulgas riikidepoolset kaasaahastamist; soovib olla suuremal määral kaas-atud nende vahendite poliitilisse järelevalvesse, seda eelkõige osalemise ja tegevuste piisava tasakaalu taga-miseks; rõhutab, et need algatused ei tohiks tuua kaasa riikliku rahastamise allhanget ja peaksid jääma riigiabi ja konkurentsieelset etappi käsitlevatesse õiguslikesse piiridesse;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

19. palub komisjonil esitada Euroopa Parlamendile selge ja üksikasjalik teave ühiste tehnoloogiaalgatuste toimimise kohta, tuues iga juhtumi puhul välja nende õigusliku seisundi, juhatusse kuuluvad isikud ja tegevuse;

20. tunnistab mitte piisavalt konkreetsete projektikonkursside (alt-üles lähenemisviis) süstemaatilisemat kasutamist, et tagada teadustegevuse pikaajaline võimekus; rõhutab siiski vajadust säilitada tasakaal nende kahe lähenemisviisi (alt-üles ja ülevalt-alla) vahel, millest kummalgi on konkreetset vajadused; rõhutab teadustegevuse eesmärkide püstitamisel vajadust konsulteerida teadlaste, tööstuse ja kodanikuühiskonna osalejatega ning teha nendega koostööd;

21. usub, et võttes eelkõige arvesse ELi 2020. aasta strateegiat ja „aruka majanduskasvu” eesmärki, on vaja välja selgitada ühised teadustöö valdkonnad nende hulgas, mis on kõige paljutõotavamad selliste konkreetsete rakenduste tasandil, mis võimaldavad eetilise küljest kõige laialdasemat jagamist; rõhutab, et need valdkonnad võiksid moodustada osa ELi rahastatavast ühisest teadustöö platvormist, mida toetab ühine andmevahetusrõngustik ning mida tuleks pidada suurt tähtsust omavaks ja prioriteetse huvi objektiks;

22. taunib asjaolu, et teadustöö rahastamine Euroopas on endiselt äärmiselt killustatud ja rahastamine toimub mitmetest liikmesriikide ja ühenduse allikatest, mis kohaldavad erinevaid prioriteete, hindamiskriteeriume, määratlusi ja menetlusi, põhjustades tarbetut kattumist, segadust, vigu ja kriitilise massi puudumist; palub komisjonil ja nõukogul asetada koostöö ja kooskõlastamise küsimused ELi ja riiklike eri programmide vahel oma eesmärkide hulgas esmatähtsaks kohale; palub komisjonil läbi viia analüüs, et parandada seost Euroopa ja riiklike meetmete vahel, sealhulgas võimalikku kooskõlastamist projektikonkursside sõnastamise ja projektide hindamise etapis, ning teha kindlaks riikide eeskirjad või seadused, mis takistavad rahvusvahelise teaduskoostöö projektide finantsjuhtimist või muudavad seda keerulisemaks; palub, et projektikonkursid, sealhulgas 2011. aasta juuli projektikonkursid korraldataks liikmesriikidega konsulteerides, et need ei dubleeriks ega konkureeriks riikide algatustega, vaid täiendaks neid; on selles osas seisukohal, et ERA-NET-kava tuleks tugevdada vahendina, millega toetatakse tippaset ja kriteeriumide väljatöötamist kvaliteedinäitajate jaoks, mis on programmide või ühissettevõtete vahelise kooskõlastamise aluseks; soovib, et 7. raamprogramm peaks täiendama ühises kavandamises osalevate riiklike programme haldavate osaliste jõupingutusi, et minna teadusuuringute ning tehnoloogia arendamise raamprogrammide puhul projekti haldamise mõtteviisilt üle programmi haldamise mõtteviisile, eiramata aga seejuures väikeste projektide haldamist; usub, et selleks, et ühine kavandamine oleks edukas, tuleks projektid valida pädevuse alusel, need peaksid olema kohandatud vastavalt iga sektori eripäradele, komisjoni koordineerivat rolli tuleks tugevdada ja osalevad liikmesriigid peaksid täitma omale võetud finantskohustusi; palub, et 7. raamprogrammi kolm viimast aastat pühendataks Euroopa teadusruumi struktureerimisele kaasa aitamisele;

23. on skeptiline tõsiasi suhtes, et sageli on võimalik rahastada ühte – ja ainult ühte – pakkumist konkursi kohta, kuna selle tulemusena lähevad raisku suurepärase pakkumiste ettevalmistamisse ja hindamisse investeeritud ressursid ning jäävad rahastamata mõned suurepärase ideed; kutsub komisjoni üles uurima võimalusi suurepärase, kuid mittevalituks osutunud pakkumiste rahastamiseks, kasutades selleks teadustegevuse lisaelarvet (kohandatud teadusfondi), mida toetavad liikmesriigid, piirkondlikud ja struktuurifondid ning erasektor;

24. rõhutab Teadusuuringute Ühiskeskuse otseste meetmete olulisust ning nende panust tuumaenergeetika säästvasse arendamisse, konkurentsivõimesse, turvalisusesse ja ohutusse;

25. tunnistab Musta mere vastastikuse ühendamise projekti tähtsust piirkondliku teadus- ja haridusvõrgustiku loomisel laiemas Musta mere piirkonnas ning selle ühendamisel üleeuroopalise teadusvõrgustikuga GEANT ja kutsub komisjoni üles jätkuvalt toetama Musta mere piirkonna teadusprojekte, nagu HP-SEE, SEE-GRID, SCENE, CAREN ja BSRN;

26. palub komisjonil tagada 7. raamprogrammi ja tulevase finantsraamistiku kontekstis globaalse satelliitnavigatsioonisüsteemi (GNSS) rakenduste ja teenuste alase teadus- ja arendustegevuse piisav rahastamine;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

27. rõhutab, et kogu 7. raamprogrammi raames tehtavat teadustööd tuleb teha Euroopa hartas väljendatud põhiõiguste kohaselt; nõuab seetõttu tungival, et komisjon teeks kohe selleks kättesaadavaks kõik projektiga INDECT (teadustöö projekt, mida rahastab 7. raamprogramm ja mille eesmärk on arendada välja automaatne seiresüsteem, mis jälgib pidevalt veebisaitide, valvikaameraid ja üksikuid arvutisüsteeme) seotud dokumendid ja määratleks selge ja range mandaadi INDECTi teadustöö eesmärgi, rakendamise ja lõppkasutajate kohta; rõhutab, et enne kui on tehtud põhjalik uuring võimalike mõjude kohta põhiõigustele, ei tohiks INDECTi 7. raamprogrammist rahastada;

Osalemine 7. raamprogrammis

28. rõhutab, et tööstus ei osale suuremal määral kui eelnevates raamprogrammides, eelkõige peatükis „Koostöö”; palub seetõttu komisjonilt üksikasjalikku analüüsi programmi suutlikkuse kohta võimendada paremini erasektori investeeringuid;

29. usub, et projektikonkursside menetlused uute partnerite leidmiseks peaksid põhinema peamiselt eeldusel, et ettevõtetal ja osavõtvatel teadlastel on sügavaimad teadmised projektist ja sellest, millist partnerit sellel vaja on, ning selle asemel, et sundida neid jälgima hindamiseksperitide pingeridasid, peaks komisjon hindama kirjalikku selgitust konsortsiumi valikul;

30. tervitab 7. raamprogrammi tulemusi VKEde jaoks, seda nii seoses VKEde toetusmeetmetega peatükis „Võimekus”, programmiga „Eurostars” kui ka peatükis „Koostöö” kehtestatud 15 % eesmärgiga; et lihtsustada veelgi VKEde osalemist, nõuab suurema arvu mittetemaatiliste projektikonkursside korraldamist VKEde jaoks, sagedasemat projektikonkursside korraldamist VKE-spetsiifiliste tegevuste jaoks (või alalise avatud konkursi algatamist), eeskirjade (kaasa arvatud programmi „Eurostars” eeskirjade) täiendavat lihtsustamist ja toetuse saamiseni kestvate perioodide lühendamist; soovib kaasata VKEsid aktiivsemalt saavutatud tulemuste kasutamise protsessi;

31. usub, et noorteadlaste osalemist tööstuse ja teadusorganisatsioonide teadusalase koostöö projektimeeskondades tuleks motiveerida; nõuab, et komisjon ja liikmesriigid võtaksid konkreetseid meetmeid eesmärgiga suurendada noorteadlaste osalemist raamprogrammides; kutsub komisjoni üles kasutama 7. raamprogrammi vahetult noorteadlaste tööhoive edendamiseks, kavandades osalemise eeskirjad ja viisid selliselt, et oluline osa rahalistest vahenditest eraldataks noorteadlaste palkamiseks;

32. väljendab muret teatavate liikmesriikide 7. raamprogrammis suhteliselt mõelduka osalemise pärast, mis ei aita kaasa territoriaalsele ühtekuuluvusele ega Euroopa tasakaalustatud arengule; on seisukohal, et parem koordineerimine, sidusus ja sünergia 7. raamprogrammi ning struktuurifondide ja Ühtekuuluvusfondi vahel, samuti programmi „Inimesed” parem kasutamine võiks suurendada alaesindatud liikmesriikide osalemist; usub, et struktuurifonde kasutamine teadustöö infrastruktuuri tugevdamiseks ning teadus- ja arendustegevuse suutlikkuse suurendamiseks võimaldab kõigil liikmesriikidel saavutada kõrgema pädevuse taseme (tee tippasemeni); tervitab seetõttu sünergia eksperdirühma loomist, mis loodi 7. raamprogrammi, struktuurifondide ning konkurentsivõime ja innovatsiooni raamprogrammi vahelise sünergia leidmiseks; rõhutab siiski absoluutset vajadust teha vahet 7. raamprogrammi kriteeriumide ja struktuurifondide kriteeriumide vahel, sest 7. raamprogrammi rahaliste vahendite jaotamisel peaks valitsema tippaseme põhimõte (komisjoni ühtse haldamise ja kooskõlastamise all), et tagada teadus- ja arendustegevusele ning innovatsioonile Euroopas maksimaalne lisaväärtus; märgib rahuloluga, et ajavahemikuks 2007–2013 on ühtekuuluvusfondide raames eraldatud 86 miljardit eurot innovatsiooni toetuseks (25 % kogusummast), millest eraldi alusuringuteks ja tehnoloogiaarenduseks küübib 50 miljardi euronit, mis võrdub 7. raamprogrammi kogueelarvega; rõhutab, kui oluline on teadus- ja arendustegevuse territoriaalne mõõde, mis võtab poliitika kavandamisel arvesse territooriumide erivajadusi ja võimekust („arukas spetsialiseerumine”); peab seetõttu ülioluliseks piirkondlike ja kohalike asutuste osalemist oma piirkonna teadus- ja innovatsioonivõimekuse suurendamisel; soovib suunata praegu ELi eelarves olevad kasutamata vahendid kuni 2013. aasta lõpuni ja ajavahemikuks 2014–2020 kavandatud vahendid veelgi tugevamalt innovatsioonile, teadusele ja uurimistööle, seda nii inimressursside, arengu kui ka infrastruktuuri osas;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

33. tervitab püsivat, kuigi tagasihoidlikku liikumist sugupoolte tasakaalustatuma osalemise poole 7. raamprogrammis, kuna mitmekesisus on loovuse ja innovatsiooni jaoks oluline; juhib tähelepanu, et naisteadlased kalduvad töötama väiksemate, vähem mainekate teadusprojektide ja ülesannetega ning et naisteadlaste jaoks tundub eksisteerivat väga problemaatiline nn klaaslagi, mis toob kaasa naisteadlaste osakaalu vähenemise kõrgematel ametikohtadel, mida näitab ka Euroopa Teadusnõukogu kogunud teadlaste toetuse saamiseks valitud naisteadlaste väike arv; nõustub, et naiste osalemise suurendamise meetmeid on vaja tõhustada projektide kogu elutsükli jooksul (pöörates erilist tähelepanu paindlikele töötundidele, parematele lapsehoidmise võimalustele, sotsiaalkindlustussätetele ja lapsehoolduspuhkusele) ja et komisjon peaks andma uut hoogu naisteadlaste toetamise lähenemisviisile ning seadma eesmärgiks liikmesriikide ergutamise soolise ebavõrdsusega tegelema; rõhutab, et delikaatselt tuleks rakendada naiste programmides ja nõuandekomiteedes 40 %-lise osalemise eesmärk; kutsub komisjoni üles looma valdkonnaülest komiteed, et jälgida naisteadlaste esindatust ja nõustada selles küsimuses, ning koostama soolist võrdõiguslikkust käsitlevat tegevuskava, nagu soovitati 6. raamprogrammi järeelhindamisel; kutsub ülikoole ja ELi institutsioone üles propageerima mõlema soo jaoks teadust kui huvitavat valdkonda hariduse varastest etappidest peale, tuues eeskujuks naisteadlasti;

34. nõuab, et piirkondlikul tasandil tunnustataks vahendusorganisatsioonide (nagu kaubanduskojad, Euroopa ettevõtlusvõrgustik ja piirkondlikud innovatsiooniasutused) olulist rolli ühendusülina iga piirkonna innovaatiliste VKEde ja komisjoni vahel;

35. usub, et programmid tuleks avada rahvusvahelistele partneritele; rõhutab, et aluspõhimõte peaks olema, et kõik programmid peaksid olema avatud ka välismaistele rühmade poolt rahastamisele (eeldades konkreetseid pädevusi); lükkab tagasi väite, et komisjon oleks koostööpartnerite valiku otsustamisel teadlastest pädevam;

36. on seisukohal, et 7. raamprogramm peaks kinnitama oma rahvusvahelise koostööga seotud prioriteetidid, ning on seisukohal, et rahvusvaheliste koostöömeetmete sihtriikide ja teemade valik tuleb teha konsulteerides liikmesriikidega, et tagada kõnealuste meetmete ja kõigi kaasatud osapoolte vastastikune täiendus; kinnitab siiski, et tähelepanu tuleb pöörata koostööle arengumaadega;

Rahastamine

37. on seisukohal, et 7. raamprogrammi rahastamise tase, mis on usaldusväärne ja vajalik, tuleb vähemalt säilitada, et tegeleda suurte ühiskondlike probleemidega, ja tuleb meelde, et investeerimine teadus- ja arendustegevusse ning innovatsiooni on pikaajaline investering ning see on oluline element Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamiseks;

38. usub, et 7. raamprogrammi kulutused ning teadustöö üldine suund tuleks viia võimalikult suure ulatuses vastavusse Euroopa 2020. aasta strateegias sätestatud üldiste poliitikaeesmärkidega; usub, et teadusliku edasiminekku saavutamiseks suurte väljakutsete alal on vaja keskpunkki ja pikaajalisi kohustusi rahastamisvahendite suhtes, mis toetavad nii alusuuringuid kui ka koostööd tööstuse ja teiste väliste partneritega;

39. tõstab esile teadustöö infrastruktuuride otsustavat rolli ja rõhutab, et nende arendamist ja rahastamist (ESFRI nimekirja alusel ning hõlmates laboriinventari ja -vahenditega varustamist ja nende hooldust) tuleks 7. raamprogrammi, EIP vahendite, struktuurifondide ning riikliku ja piirkondliku poliitika vahel paremini kooskõlastada ja kaasrahastada; usub, et teadustöö infrastruktuuri kattumist eri liikmesriikides tuleks vältida ning et avatud ja tiptasemel põhinevat ligipääsu teadustöö infrastruktuuridele tuleks tõhustada; nõuab jõupingutuste tegemist, et suurendada teadustöö infrastruktuuride rahastamist 7. raamprogrammis, eriti seal, kus sellel on suurim ruum ELi lisaväärtuse jaoks;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

40. on seisukohal, et teadustöö infrastruktuuri rahastamisest kasusaajad peaksid selgelt põhjendama oma rolli ja inventari, laboratooriumide ja teadusliku või tehnilise personali kasutamist; usub, et sel eesmärgil tuleks luua järelevalve- ja kontrollisüsteem, mis kontrollib kokkulepete järgimist;

41. kutsub liikmesriike ja ELi üles kinni pidama oma rahalistest kohustustest, sealhulgas artiklitest 185 ja 187 tuleneva tegevuse kohustustest teadustegevusega seotud rahvusvaheliste lepingute raamistikus;

42. kutsub komisjoni üles – pidades silmas eesmärki eraldada 2020. aastaks 3 % SKPst teadusuuringutele ja tehnoloogiaarendusele, ning tunnistades, et teadustegevus ja innovatsioon tagavad ainsa kindla võimaluse ELi majanduse taastamiseks – kaaluma võimalust luua teadusuuringute ja tehnoloogiaarenduse rahastamise siduv vahetase, mis moodustab 2015. aastaks umbes 1 % SKPst;

Innovatsiooni roll

43. märgib innovatsiooni mõõtme tugevnemist tuleb tulevastes tööprogrammides; on seisukohal, et – selleks, et teadustegevuse ja innovatsiooni programmidel oleks selge mõju turule ja ühiskonnale – tuleks välja töötada meetmed, mis võimaldavad teadustöö tulemuste optimaalset ära kasutamist ja turustamist, nagu teadustöö tulemuste turustamise potentsiaali käsitlemine konkreetsete projektikonkursside kaudu või konkreetsete valdkondade hindamiskriteeriumides; kutsub komisjoni üles alustama näidis-, katse- ja kontseptsiooni tõestamise projektide rahastamist enne 7. raamprogrammi lõppu ning kaaluma rahastamissüsteemi loomist edukate projektide premeerimiseks ja nende turule toomise toetamiseks, et täiendada praegust eelrahastamist; usub, et ka selles osas on vaja tihedat kooskõlastamist 7. raamprogrammi, konkurentsivõime ja innovatsiooni raamprogrammi ning struktuurifondide vahel;

44. märgib, et kui 7. raamprogramm on struktureeritud nii, et teha vahet teadusel teaduse pärast, teadusel konkurentsi tõttu ja teadusel ühiskonna jaoks, tekib risk jätta vaatluse alt välja järkjärguline üleminek alusuuringutelt rakendusuringutele ja innovatsioonile; rõhutab, et integreeritud projektide edukat teostamist ei tohi takistada jäigad struktuurid;

45. usub, et nii 7. raamprogramm kui ka tulevane 8. raamprogramm peaksid toetama rohkem Euroopa tööstuse arengut, ning kutsub komisjoni ja liikmesriike üles edendama rakendusuringuid;

46. tunnustades, et 7. raamprogramm on suunatud peamiselt teadusuuringutele ja tehnoloogiaarendusele, rõhutab ELi poliitika ja programmide kavandamise olulisust viisil, mis kasutab võimalikult suurel määral ära kogu teadus- ja arendustegevuse väärtusahela (alates teadustööst ja haridusest üle innovatsiooni kuni töökohade loomiseni) sünergia; usub, et see on ainus viis juhtalgatuses „Innovatiivne liit” seatud eesmärkide saavutamiseks ning Euroopa teadmispõhiseks ühiskonnaks ümberkujundamise kiirendamiseks; nõuab seda silmas pidades – tervitades samas praegust innovatsiooni tulemustabeli väljatöötamist – innovatsiooni (sealhulgas mittetehnoloogilise ja töötajapõhise innovatsiooni) laia määratlemist ja tulemuslikumate mudelite, meetodika ja vahendite arendamist innovatsiooni mõõtmiseks ja kiirendamiseks, sealhulgas avalike hangete, normide kehtestamise ja uue finantskorralduse kaudu;

47. tunnustab, et Euroopa tehnoloogiaplatformid, ühised tehnoloogiaalgatused ning riikliku ja erasektori partnerlused aitavad kaasa tööstussektori suuremal määral osalemisele ning nõuab nende tugevdamist tulevastes programmides; rõhutab vajadust tagada nõuetekohased eeskirjad osalemise (sh intellektuaalomandi õiguse eeskirjad) ja rahastamismäärade jaoks (sh kaudsete kulude rahastamismäärad) ning taotleda täiendavat lihtsustamist, et meelitada ligi suuremal hulgal VKEsid, riiklikke uurimisinstiitute ja väiksemaid uurimis-asutusi ning tagada seeläbi parem tasakaal sidusrühmade ligipääsul ja osalemisel ühistes tehnoloogiaalgatustes ning riikliku ja erasektori partnerlustes;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

Lihtsustamismeetmete järelmeetmed

48. tunneb muret 7. raamprogrammi liigse halduskoormuse pärast; rõhutab, et lihtsustamismeetmed, mis ei nõua eeskirjade muutmist, tuleks viia ellu võimalikult kiiresti, järgides lihtsuse, stabiilsuse, järjepidevuse, õiguskindluse, läbipaistvuse, tippaseme ja usalduse põhimõtteid, ning ergutab komisjoni uurima täiendavaid lihtsustamismeetmeid, sealhulgas taotlejate mitterahalisi sissemakseid, ning viima neid veelgi rohkem kooskõlla riiklikes rahastamissüsteemides kasutatavate arvutus- ja raamatupidamisarvestusmeetoditega; kutsub komisjoni üles võtma kiireloomulisi meetmeid, et lühendada oluliselt aega avalduse esitamisest toetuse saamiseni, vähendada haldusmenetlusi, mis on seotud projekti ettevalmistamise, esitamise ja hindamisega (sh kasutades ELi avalduste portaali, mis põhineb USA vastaval mudelil), vähendada perioodiliste finantsolukorra aruannete arvu auditeerimisdokumentide arvu aruandlusperioodi kohta ning leida parem tasakaal teadustööriski ja kontrolli vahel; rõhutab, et ELi teadusuuringute rahastamise poliitikas levinud riskidest hoidumise tava võib rahastamisest kõrvale jätta sellised kõrge riskiga teadusuuringute ideed, millel on kõige suurem potentsiaal läbimurdeks, ning soovib seetõttu riskide ja ebaõnnestumiste suhtes tolerantsemat, usaldusel põhinevat lähenemisviisi pelgalt tulemustel põhineva lähenemisviisi asemel, mis võib takistada innovatiivset teadustegevust; soovib abikõlblike kulude mõiste lihtsustatud tõlgendamist ja edasist täpsustamist; toetab ettepanekut finantsmääruse läbivaatamiseks, et lihtsustada menetlusi, ja nõuab ELi personaalieskirjade läbivaatamist ja/või laiemat tõlgendamist isikliku vastutuse küsimuses; nõuab täpsemat, järjepidevamat ja läbipaistvamat auditi tegemise korda, kasutades sealhulgas vähem juhuslikku valikut ja rohkem tegelikke kriteeriume, nagu osalejate kogemus, eksimuste taust ja nõuetele vastavus;

49. kordab selliste menetluslike, haldus- ja finantsalaste lihtsustamismeetmete viivitamatu kasutuselevõtu olulisust 7. raamprogrammi praeguses halduses, nagu need, mis on määratletud parlamendi 11. novembri 2010. aasta resolutsioonis; tervitab komisjoni 24. jaanuari 2011. aasta otsust, millega kehtestatakse kolm lihtsustamismeetmeid, ning spetsiaalse registreerimissüsteemi loomist; kutsub komisjoni üles neid meetmeid kiiresti ja ühtmoodi rakendama ning uurima, kus on võimalik rakendada täiendavaid lihtsustamismeetmeid; avaldab kahetsust tõsiste tõlgendamisprobleemide ja õiguskindlusetuse pärast 7. raamprogrammis osalejate jaoks ning kordab oma soovi, et komisjoni ja abisaajate vahelised praegused kohtumenetlused kõikide raamprogrammide osas leiaksid kiire lahenduse, järgides samas avalike vahendite vastutustundliku haldamise põhimõtet; palub komisjoni võimaldada abisaajatel projekti vältel või selle järel konsulteerida teadustegevuse selgituskomiteega, et selgitada küsimusi, mis puudutavad kulude arvestust, osalemiseeskirju ja auditeid, sh järelauditeid; rõhutab vajadust säilitada seda, mis toimib hästi, ja muuta ainult eeskirju, mis vajavad kohandamist;

50. nõuab meetmete võtmist, et lühendada käsitlusaega, taotledes vähem kui kaheksa kuu jooksul allkirjastatud uuringutoetuste osakaalu suurendamist 2011. aastal ja vähem kui kuue kuu jooksul allkirjastatud uuringutoetuste osakaalu suurendamist ülejäänud perioodi vältel;

51. toetab soovitusi lühendada pakkumistähtaegu ning nõuab olemasolevate vahendite hindamist enne mis tahes uute vahendite loomist 7. raamprogrammi raamistikus;

52. teeb ettepaneku, et komisjon aitaks riigiasutustel oma juhtimissüsteeme parandada ilma finantstajaga-järgedeta hindamise läbiviimisega, mis võimaldaks kõnealustel asutustel võtta rea meetmeid, et parandada oma projektijuhtimist ja viia projektid ellu konkreetse, alla aastase tähtaja jooksul;

Riskijagamisrahastu

53. on seisukohal, et riskijagamisrahastu oli edasiiviiv jõud nii kvalitatiivses kui ka kvantitatiivses mõttes teadus- ja arendustegevusse ning innovatsiooni tehtavate investeeringute suurendamisel kriisi ajal, mil pangandussektor ei suutnud seda rolli enam täita, andes esimestel aastatel 8 miljardit eurot laenu, mis kutsus esile üle 20 miljardi euro ulatuses investeeringud;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

54. väljendab siiski muret seoses teadustöö infrastruktuuridele, ülikoolidele ja teadusasutustele ning VKEdele, eelkõige innovatiivsetele VKEdele eraldatud tühistate summadega, ning seoses märkimisväärse geograafilise ja sektoritevahelise tasakaalutusega eraldatud laenude puhul; toetab seetõttu eksperdirühma konkreetseid soovitusi, mille eesmärk on parandada teatavate alaesindatud sihtrühmade osalemist, ning toetab Euroopa Ülemkogu 4. veebruari 2011. aasta järeldusi, eelkõige selles osas, kus nõutakse, et tuleb kontrollida kõiki võimalikke meetmeid intellektuaalomandi õiguse väärtustamiseks Euroopa tasandil, eriti selleks, et soodustada VKEde pääsu teadmiste turule;

55. väljendab kahetsust, et riskijagamisrahastu projekte viiakse ellu ainult 18 ELi liikmesriigis ja kahes assotsieerunud riigis, ning et VKEd, ülikoolid/teadusasutused ja uurimisasutused on hetkel riskijagamisrahastus alaesindatud; kutsub komisjoni üles hindama põhjuseid, miks üheksa ELi liikmesriiki ei ole kasutanud seda uut rahastut, mis annab otsustava panuse teadus- ja arendustegevuse ning innovatsiooni rahastamise suurendamiseks, ning tagama kõigi kõnealuste riikide osalemise;

56. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles uurima riskijagamisrahastu laenude kättesaadavusest teavitamist liikmesriikide tasandil ja tagama, et potentsiaalsetel osalejatel on piisavalt teavet ja tuge, et riskijagamisrahastu laenude juurde pääseda, eriti liikmesriikides, kelle rahaühik ei ole euro;

57. soovib selle innovatiivse rahastamisvahendi rakendamise jätkamist ja tugevdamist 7. raamprogrammis ning tulevikus 8. raamprogrammis, kuna see aitab parandada juurdepääsu rahastamisele ning võimendab erasektori investeringuid; rõhutab vajadust kujundada kõnealused rahastamisvahendid VKEde jaoks sobival viisil;

Üldised järeldused ja tulevikusuundumused

58. nõuab, et 7. raamprogrammi kasutamisel võetaks arvesse majanduskriisi erinevaid tagajärgi iga liikmesriigi jaoks programmi viimastel aastatel (2011–2013), võttes arvesse veel kavandada jäänud märkimisväärseid summasid (28,8 miljardit eurot kolme aasta jooksul), Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärgi ning Euroopa teadusruumi ja juhtalगतuse „Innovatiivne liit” ettevalmistamist; nõuab eriti 7. raamprogrammi eesmärkide kooskõlla viimist ELi ressursitõhususe, toormaterjalide ja digitaalse tegevuskava strateegiatega;

59. on seisukohal, et ülejäävaid summasid ei tohiks teadustöö eelarvest kõrvale juhtida ega kasutada teiste programmide või vahendite katteks, mis ei kuulu teadus- ja innovatsioonisektoris või 7. raamprogrammi eesmärkidesse ja kohaldamisalasse;

60. rõhutab, et liidu teadus- ja arendustegevuse rahastamist tuleb edendada, ergutada ja kindlustada, suurendades alates 2013. aastast märgatavalt asjaomaseks tegevuseks ettenähtud kulusid; on seisukohal, et kõnealune rahastamise suurendamine, ideaaljuhul eelarve kahekordistamise teel, peab edendama jätkusuutlikku majanduskasvu ja konkurentsi tippasemel sooritusel abil; rõhutab siinkohal, et kõnealuse rahaliste vahendite suurendamisega peab kaasnema rohkem tulemustele orienteeritud, sooritusele suunatud lähene-misviis koos rahastamismenetluste radikaalse lihtsustamisega; toetab täiendavat koostööd ELi erinevate teadus- ja arendustegevuse ning innovatsiooni programmide vahel, näiteks pealkirja „Teadusuuringute ja innovatsiooni ühine strateegiline raamistik” all; usub, et tulevase programmi järjepidevus – kui see kord käivitatakse – on oluline kõigi osalejate jaoks;

61. rõhutab, et oluline on käsitleda saavutatud tulemuste hindamist igas määratletud valdkonnas rahastamise poliitilise prioriteedina ja kaalutleda, kui tulemuslikud need olid, et parandada tulevaste programmide hindamist;

*

* *

62. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ja liikmesriikidele.

Kolmapäev, 8. juuni 2011

ELi ja Kanada kaubandussuhted

P7_TA(2011)0257

Euroopa Parlamendi 8. juuni 2011. aasta resolutsioon ELi ja Kanada kaubandussuhete kohta

(2012/C 380 E/04)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni 9. novembri 2010. aasta teatist Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele pealkirjaga „Kaubandus, majanduskasv ja maailmapoliitika. Kaubanduspoliitika – ELi 2020. aasta strateegia keskne teema” (KOM(2010)0612) ning komisjoni 7. juuli 2010. aasta teatist nõukogule, Euroopa Parlamendile, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele pealkirjaga „Euroopa kõikehõlmava rahvusvahelise investeerimispoliitika poole” (KOM(2010)0343);
- võttes arvesse komisjoni ja Kanada valitsuse 2008. aasta oktoobris avaldatud ühisuuringut ELi ja Kanada tihedama majanduspartnerluse kulude ja tulude hindamise kohta ⁽¹⁾ ning 5. märtsi 2009. aasta ühisaruannet ELi ja Kanada suhete analüüsi kohta ⁽²⁾;
- võttes arvesse ELi ja Kanada tippkohtumise ühisdeklaratsiooni, mis käsitleb Euroopa Liidu ja Kanada vahel 6. mail 2009 Prahast allkirjastatud ulatuslikku majanduspartnerluslepingut (nõukogu dokument 09547/2009);
- võttes arvesse komisjoni 20. detsembri 2010. aasta soovitusi nõukogule muuta läbirääkimisjuhiseid majandusintegratsiooni lepingu sõlmimiseks Kanadaga, et volitada komisjoni pidama liidu nimel läbirääkimisi investeringute üle (SEK(2010)1577);
- võttes arvesse komisjoni 10. märtsi 2011. aasta aruannet Euroopa Ülemkogule pealkirjaga „2011. aasta kaubandus- ja investeerimistõkete aruanne. Strateegiliste majanduspartnerite kaasamine turulepääsu parandamiseks: tegevusprioriteedid kaubandustõkete kõrvaldamiseks”(KOM(2011)0114);
- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone, eelkõige 22. mai 2007. aasta resolutsiooni globaalse Euroopa ja konkurentsivõime välis aspektide kohta ⁽³⁾, 19. veebruari 2008. aasta resolutsiooni ELi strateegia kohta turulepääsu tagamiseks Euroopa äriühingutele ⁽⁴⁾, 20. mai 2008. aasta resolutsiooni tooraine ja toormaterjaliga kauplemise kohta ⁽⁵⁾, 4. septembri 2008. aasta resolutsiooni teenuskaubanduse kohta ⁽⁶⁾, 18. detsembri 2008. aasta resolutsiooni võltsimise mõju kohta rahvusvahelisele kaubandusele ⁽⁷⁾, 5. veebruari 2009. aasta resolutsiooni Euroopa VKEdel rolli suurendamise kohta rahvusvahelises kaubanduses ⁽⁸⁾, 5. mai 2010. aasta resolutsiooni ELi ja Kanada tippkohtumise kohta ⁽⁹⁾, 25. novembri 2010. aasta resolutsiooni inimõiguste ning sotsiaalsete ja keskkonnastandardite kohta rahvusvahelistes kaubanduslepingutes ⁽¹⁰⁾, 25. novembri 2010. aasta resolutsiooni rahvusvahelise kaubanduspoliitika kohta kliimamuutusega kaasnevate nõudmiste taustal ⁽¹¹⁾, 25. novembri 2010. aasta resolutsiooni ettevõtete sotsiaalse vastutuse kohta rahvusvahelistes kaubanduskokkulepetes ⁽¹²⁾, 17. veebruari 2011. aasta resolutsiooni Euroopa 2020. aasta strateegia kohta ⁽¹³⁾ ning 6. aprilli 2011. aasta resolutsiooni Euroopa Liidu tulevase rahvusvahelise investeerimispoliitika kohta ⁽¹⁴⁾;

⁽¹⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2008/october/tradoc_141032.pdf.

⁽²⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2009/march/tradoc_142470.pdf.

⁽³⁾ ELT C 102 E, 24.4.2008, lk 128.

⁽⁴⁾ ELT C 184 E, 6.8.2009, lk 16.

⁽⁵⁾ ELT C 279 E, 19.11.2009, lk 5.

⁽⁶⁾ ELT C 295 E, 4.12.2009, lk 67.

⁽⁷⁾ ELT C 45 E, 23.2.2010, lk 47.

⁽⁸⁾ ELT C 67 E, 18.3.2010, lk 101.

⁽⁹⁾ ELT C 81 E, 15.3.2011, lk 64.

⁽¹⁰⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0434.

⁽¹¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0445.

⁽¹²⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0446.

⁽¹³⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0068.

⁽¹⁴⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0141.

Kolmapäev, 8. juuni 2011

- võttes arvesse Euroopa ühenduste ja Kanada vahelist kaubandus- ja majanduskoostöö raamlepingut ⁽¹⁾ ning muid järgnenud kahepoolseid lepinguid Kanadaga, eriti tollikoostöö ja tolliküsimustes antava vastastikuse haldusabi lepingut ⁽²⁾, kokkulepet elusloomade ja loomsete toodetega kauplemisel inimeste ja loomade kaitseks võetavate sanitaarmedetmete kohta ⁽³⁾, kokkulepet veini ja piiritusjookidega kauplemise kohta ⁽⁴⁾, tsiviillennundusohutuse lepingut ⁽⁵⁾ ja lennutranspordilepingut ⁽⁶⁾;
 - võttes arvesse läbivaadatud Euroopa Parlamendi ja Euroopa Komisjoni suhete raamkokkulepet ⁽⁷⁾;
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 207 lõiget 3 ja artiklit 218;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 115 lõiget 5 ja artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) raames loodud eeskirjadel põhinev mitmepoolne kaubandussüsteem, millega töötatakse välja asjakohased eeskirjad ja tagatakse nende järgimine, esindab jätkuvalt kõige kohasemat raamistikku õiglase ja ausa kaubanduse reguleerimiseks ja edendamiseks;
- B. arvestades, et Doha arengukava läbirääkimiste edukas lõpuleviimine on WTO edasise arengu seisukohalt ülioluline; arvestades, et selline leping ei välista kahepoolseid lepinguid, mis lähevad WTO kohustustest kaugemale ning on täienduseks mitmepoolsetele eeskirjadele;
- C. arvestades, et Kanada kuulub ELi kauaaegsemate ja lähimate partnerite hulka ning on esimene tööstusriik, kellega EL 1976. aastal allkirjastas kaubandus- ja majanduskoostöö raamlepingu; arvestades, et aastate jooksul on allkirjastatud arvukalt kahepoolseid lepinguid, mille eesmärk on hõlbustada tihedamaid kaubandussuhteid;
- D. arvestades, et EL on Kanada jaoks tähtsuset teine kaubanduspartner ning Kanada on praegu ELi tähtsuset üheteistkümmes kaubanduspartner (2009); arvestades, et Kanada on ELi jaoks suuruselt neljas välismaiste otseinvesteeringute allikas ja EL on Kanada jaoks suuruselt teine välismaiste otseinvesteeringute allikas (2008);
- E. arvestades, et 2008. aasta ühisuuring tõi välja, et nii Kanada kui ka EL saaksid kahepoolsete kaubandussuhete liberaliseerimisest oluliselt kasu;
- F. arvestades, et nii ELi kui ka Kanada erasektor on avaldanud tugevat toetust kaugeleulatuvate eesmärkidega ulatuslikule majanduslepingule ning erasektor usub, et ELi ja Kanada tihedama majanduspartnerluse edendamine oleks nii ELi kui ka Kanada investorite ja ettevõtjate jaoks ning rahvusvahelisel tasandil selge märk majanduskasvu soodustamisest;
- G. arvestades, et valitseb üldine üksmeel selles, et ELi ja Kanada majandussuhted ei ole veel oma täit potentsiaali saavutanud ning et ELi ja Kanada vabakaubandusleping võib nende suhete arendamisele ja toimimisele oluliselt kaasa aidata, suurendades kaubandus- ja investeringuvoogusid, kaotades samal ajal tollimaksud, tollitariifide ülemmäärad ja põhjendamatud mittetariifsed tõkked ning toetades tihedamat koostööd eelkõige reguleerimise, töötajate liikuvuse ja kutsekvalifikatsioonide tunnustamise valdkonnas;

⁽¹⁾ EÜT L 260, 24.9.1976, lk 2.

⁽²⁾ EÜT L 7, 13.1.1998, lk 38.

⁽³⁾ EÜT L 71, 18.3.1999, lk 3.

⁽⁴⁾ ELT L 35, 6.2.2004, lk 3.

⁽⁵⁾ ELT L 153, 17.6.2009, lk 11.

⁽⁶⁾ ELT L 207, 6.8.2010, lk 32.

⁽⁷⁾ ELT L 304, 20.11.2010, lk 47.

Kolmapäev, 8. juuni 2011

- H. arvestades, et käimasolevatel läbirääkimistel ulatusliku majandus- ja kaubanduslepingu sõlmimiseks on seatud sihiks sõlmida väga edumeelne leping, mis oma eesmärkidelt ületab kõik seni ELi või Kanada sõlmitud kaubandus- ja majanduslepingud ning mis tugevdaks veelgi juba niigi tihedaid kahepoolseid kaubandus- ja investeerimissuhteid;
- I. arvestades, et komisjon püüab saavutada seda, et käimasolevatel läbirääkimistel Kanadaga käsitletak ka investeringute kaitse teemat, ning on teinud nõukogule ettepaneku muuta kehtivaid läbirääkimisjuhtimiseid;
- J. arvestades, et nii EL kui ka Kanada on teatanud, et ulatusliku majandus- ja kaubanduslepingu läbirääkimistel on tehtud märkimisväärseid edusamme eesmärgiga jõuda kokkuleppele 2011. aasta lõpuks,
1. on seisukohal, et WTO raames toimiv mitmepoolne kaubandussüsteem jääb kindlalt kõige tõhusamaks raamistikuks vaba, ausa ja õiglase kaubanduse saavutamiseks ülemaailmsel tasandil; kordab, et toetab igati Doha arengukava läbirääkimiste edukat lõpuleviimist, mis on ELi jaoks endiselt kaubanduslik prioriteet; on seisukohal, et EL ja Kanada saavad koos kaasa aidata Doha arengukava läbirääkimiste edukale lõpuleviimisele;
 2. tunneb heameelt, et Kanadaga sõlmitav leping läheb WTO kohustustest kaugemale ning on täienduseks mitmepoolsetele eeskirjadele, eeldusel et läbirääkimiste tulemusel sõlmitakse tasakaalustatud, ambitsioonikas ja kvaliteetne leping, mis sisaldab märksa enam kui tollitariifide vähendamise; nõuab kaubandusvaidluste korral kasutatavate õiguskaitsevahendite puhul vastastikkuse põhimõtte kohaldamist ning rõhutab eelkõige vajadust saavutada tõeliselt vastastikune turulepääs, eriti teenuste ja riigihangete turgudele, sealhulgas piirkondlikele turgudele pääsemisel, ning parandada intellektuaal-omandi õiguste, sealhulgas kaubamärkide, patentide ja geograafiliste tähistite kaitset;
 3. kutsub komisjoni üles loobuma hea tahte margina oma vastuväidetest Ontario roheline energia aktiga ettenähtud omamaise osaluse nõuetele;
 4. on seisukohal, et intellektuaalomandi õiguste peatükk ei tohiks negatiivselt mõjutada geneeriliste ravimite tootmist ning nende puhul tuleb arvestada intellektuaalomandi õiguste kaubandusaspektide lepingus rahvatervise osas tehtud erandeid;
 5. märgib, et komisjon on teenuste liberaliseerimisel valinud negatiivse loetelu põhimõtte, kuid on seisukohal, et seda tuleks pidada erandlikuks ega tohiks kasutada pretsedendina tulevastel läbirääkimistel; arvab, et üldise teenuskaubanduse kokkuleppe kommunaallettevõtteid puudutav erand on endiselt kõige sobivam vahend avalike teenuste kättesaadavuse tagamiseks kõigile kodanikele;
 6. on mures asbesti jätkuva kaevandamise pärast Kanadas ja selle ränkade tagajärgede pärast töötajate tervisele; tuletab meelde, et EL on keelustanud asbesti igasuguse kasutamise, kaevandamise ja töötlemise ning asbesttoodete valmistamise; kutsub Kanadat üles võtma rahvatervise parandamiseks samasuguseid meetmeid;
 7. juhib ELi ja Kanada majanduse vastastikkusest täiendavusest lähtudes tähelepanu võimalusele suurendada edaspidi ELi ja Kanada vahelist kaubavahetust, investeringuid ja äri võimalusi, mis tulenevad ulatuslikust majandus- ja kaubanduslepingust;
 8. on seisukohal, et komisjoni kõrgeid eesmärke kõnelustel Kanadaga peaks tasakaalustama sama ambitsioonikas lähenemine säästvate arengule, eelkõige seoses töötajate ees võetavate kohustuste taseme, keskkonnapeatüki reguleerimisala ning mitmepoolse keskkonnalepinguga seotud küsimuste lahendamise viisi ja lepingu jõustamismehhanismiga, ning toetada ja edendada tuleks algatusi, mille eesmärk on aidata toime tulla kliimamuutusega, edendada õiguslikult siduvaid inimõiguste, sotsiaalseid ja keskkonnastandardeid ning ettevõtete sotsiaalset vastutust;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

9. on rahul ulatusliku majandus- ja kaubanduslepingu läbirääkimistel saavutatud eduga ning innustab komisjoni jätkama konsultatsioone peamiste sidusrühmadega; kuigi ühisuuring näitas olulisi kasuvõimalusi nii Kanada kui ka ELi jaoks, palub komisjoni koostada võimalikult ruttu põhjalik jätkusuutlikkuse mõjuhindang, milles hinnatakse lõplikust lepingust ELi jaoks tuleneda võivaid valdkondlikke mõjusid ja sotsiaal-majanduslikke tagajärgi;

10. märgib, et ELi ja Kanada vaheliste suhete alane pädevus lasub üksnes föderaaltasandil, kuid kuna Kanada provintsid ja territooriumid vastutavad nende jurisdiktsiooni alla kuuluvate aluslepingust tulenevate kohustuste täitmise eest, peab oluliseks ja pooldab nende osalemist ulatusliku majandus- ja kaubanduslepingu läbirääkimistel ning innustab provintse ja territooriumeid võimaliku kasu maksimeerimiseks ühtlustama oma tegevuspoliitikaid ja menetlusi; on seisukohal, et edukad läbirääkimised peaksid hõlmama provintside ja territooriumite omavalitsuste selgesõnalisi kohustusi;

11. võtab murelikult teadmiseks, et komisjon esitas nõukogule ettepaneku läbirääkimisjuhiste muutmiseks, et volitada komisjoni pidama Kanadaga läbirääkimisi investeeringute üle, ootamata ära ELi tulevast üldist investeerimispoliitikat käsitlevat parlamendi seisukohta; kutsub komisjoni üles võtma Kanadaga investeeringute üle peetavates läbirääkimistes täiel määral arvesse Euroopa Parlamendi järeldusi selles küsimuses; on seisukohal, et Kanada ja ELi hästi arenenud õigussüsteeme arvestades on riikidevahelise vaidluste lahendamise mehhanismi ja kohalike õiguskaitsevahendite kasutamine kõige asjakohasemad meetodid investeeringuvaidluste lahendamiseks; palub komisjonil tagada, et investori ja riigi vahel tekkida võivate erimeelsuste lahendamise mehhanism ei pärsiks edaspidi seadusandlust tundlikes poliitikavaldkondades (näiteks keskkonnaseadusandlust) ning tugineks laialdasematele nõuetele, mis kajastuvad parlamendi resolutsioonis Euroopa tulevase rahvusvahelise investeerimispoliitika kohta;

12. rõhutab, et investeeringuid käsitlev peatükk peaks edendama kvaliteetseid investeeringuid, mille puhul kaitsakse keskkonda ja soodustatakse häid töötingimusi; lisaks nõuab, et investeeringute peatükis tunnustataks mõlema osapoole reguleerimisõigust, eelkõige riikliku julgeoleku, keskkonna, rahvatervise, töötajate ja tarbijate õiguste, tööstuspoliitika ja kultuurilise mitmekesisuse valdkonnas; kutsub komisjoni üles jätma investeerimislepingute kohaldamisalast välja sellised tundlikud valdkonnad nagu kultuur, haridus, riigikaitse ja rahvatervis;

13. väljendab veel kord muret õliliiiva kaevandamise ülemaailmse keskkonnamõju pärast, sest selle tootmisprotsessiga kaasnevad suured CO₂ heitkogused ja oht kohalikule bioloogilisele mitmekesisusele; usub, et ulatusliku majandus- ja kaubanduslepingu läbirääkimised ei tohiks mõjutada ELi õigust võtta vastu selliseid õigusakte nagu kütusekvaliteedi direktiiv ega takistada Kanada ametivõimudel kehtestada õliliiivade kaevandamisel uusi keskkonnastandardeid; soovib mõlemal osapoolel lahendada kõik erimeelsused vastastikusel kokkuleppel ning ulatusliku majandus- ja kaubanduslepingu läbirääkimisi ohtu seadmata;

14. võtab teadmiseks hiljutised õiguslikud arengud seoses hülgetoodete keelustamisega ELi poolt, eelkõige Kanada taotluse WTOle ametliku vaidluste lahendamise kogu loomiseks; soovib, et komisjon jääks kindlaks ELi seisukohale hülgetoodete keelustamise küsimuses, ning avaldab kindlat lootust, et Kanada võtab WTOle esitatud nõude tagasi enne, kui Euroopa Parlament peab ulatusliku majandus- ja kaubanduslepingu ratifitseerimise, sest see nõue ei ole kooskõlas positiivsete kaubandussuhetega;

15. juhib tähelepanu ELi ja Kanada erinevale poliitikale geneetiliselt muundatud organismide reguleerimise valdkonnas; hoiatab, et eraettevõtjad võivad ELi kehtestatud rangemad eeskirjad ulatusliku majandus- ja kaubanduslepingu raames kavandatava vaidluste lahendamise mehhanismi kaudu vaidlustada;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

16. on seisukohal, et põllumajanduspeatükid on kõnealustel läbirääkimistel mõlema osapoole jaoks oluline teema; on mures võimalike oluliste möönduste pärast geneetiliselt muundatud organismide, piima ja päritolumärgistuse küsimustes; rõhutab seepärast vajadust põllumajanduse alaseid prioriteete ja huve täiel määral arvesse võtta, ning palub komisjonil jõuda läbirääkimistel lepinguni, mis on kasulik ELi ja Kanada tarbijatele ning ka mõlema poole põllumajandussektorile, ning tasakaalustatud üldtulemuse raames tagada tihedam ja sealjuures õiglane konkurents ELi ja Kanada põllumajandustoodete tarnijate vahel; tunnustab sellega seoses mõlema osapoole esialgset kindlat soovi mitte säilitada, kehtestada ega taaskehtestada müüüdavatele kaupadele põllumajandustoodete eksporditoetusi, mis oleks ambitsioonikate ja õiglaste läbirääkimiste seisukohalt positiivne samm, samuti kokkulepet teha koostööd WTO põllumajandusläbirääkimistel;

17. palub komisjonil ELi poliitikavaldkondade ja eriti ülemeremaid ja -territooriume käsitlevate poliitikavaldkondade sidususe huvides tagada, et tulevane ELi ja Kanada vaheline leping kaitseks nende ülemeremaade ja -territooriumite huvisid seoses nende strateegiliste kaupadega;

18. rõhutab, et sanitaar- ja fütosanitaarmedeid käsitlevad läbirääkimised on põllumajanduspeatükkide oluline osa; palub sellega seoses komisjonil kohustuda saavutama läbirääkimistel sellealaseid kõrgeid standardeid säilitavad eeskirjad;

19. tuletab nõukogule ja komisjonile meelde, et alates Lissaboni lepingu jõustumisest peab nõukogu kõigi rahvusvaheliste kaubanduslepingute sõlmimiseks saama parlamendi nõusoleku ning nõukogu ja komisjon peavad vastava menetluse kõigil etappidel parlamenti viivitamata ja täielikult teavitama; kutsub nõukogu üles viivitamata edastama parlamendile kogu teabe menetluse neil etappidel, mille eest ta on vastutav, eelkõige puudutab see nõukogu vastuvõetud läbirääkimisjuhiseid ja kõiki nende muudatusi; kutsub nõukogu ja komisjoni üles kaasama parlamenti läbirääkimiste kõigil etappidel ning täiel määral arvestama parlamendi seisukohti;

20. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, Kanada föderaalvalitsusele ja parlamendile ning Kanada provintside ja territooriumite valitsustele ja parlamentidele.

Reitinguagendid

P7_TA(2011)0258

Euroopa Parlamendi 8. juuni 2011. aasta resolutsioon reitinguagentuuride tulevikuväljavaadete kohta (2010/2302(INI))

(2012/C 380 E/05)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Rahvusvahelise Väärtpaberijärelevalve Organisatsiooni (IOSCO) 2009. aasta märtsi teatist rahvusvahelise koostöö kohta reitinguagentuuride järelevalves („International cooperation in oversight of credit rating agencies”);
- võttes arvesse 2009. aasta juuni ühisfoorumi ülevaadet krediidireitingute kasutamise kohta („Stocktaking on the use of credit ratings”);
- võttes arvesse finantsstabiilsuse nõukogu 25. septembri 2009. aasta aruannet G20 juhtidele finantsvaldkonna reguleerimise parandamise kohta („Improving financial regulation”);
- võttes arvesse Rahvusvahelise Valuutafondi 29. oktoobri 2010. aasta aruannet ülemaailmse finantsstabiilsuse (riigid, rahastamine ja süsteemne likviidsus) kohta („Global Financial Stability Report: Sovereigns, Funding and Systemic Liquidity”);
- võttes arvesse 26. ja 27. juunil 2010 toimunud G20 Toronto tippkohtumise deklaratsiooni;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

- võttes arvesse finantsstabiilsuse nõukogu 27. oktoobri 2010. aasta aruannet reitinguagentuuride reitingutele tuginemise vähendamise põhimõtete kohta („Principles for reducing reliance on CRA ratings”);
 - võttes arvesse üldsusega konsulteerimist, millega komisjon alustas 5. novembril 2010;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
 - võttes arvesse majandus- ja rahanduskomisjoni raportit ning õiguskomisjoni arvamust (A7-0081/2011),
- A. arvestades, et Euroopa Parlament tunneb heameelt ülemaailmsel, rahvusvahelisel ja Euroopa tasandil toimuva tegevuse üle reitinguagentuuride tegevuse reguleerimiseks;
- B. arvestades, et reitinguagentuurid peaksid olema teabevahendajad, kes vähendavad teabealast asümmeetriat kapitaliturgudel ja hõlbustavad juurdepääsu ülemaailmsetele turgudele, vähendavad teabega seotud kulusid ning laiendavad võimalike laenuvõtjate ja investorite ringi, andes seeläbi turgudele likviidsuse ja läbipaistvuse ja aidates leida hinnatasemed;
- C. arvestades, et hiljuti vastu võetud õigusaktides on reitinguagentuuridele antud veel üks ülesanne, mille võib liigitada nn sertifitseerimiseks, mis kajastab tõsiasja, et reitingud lisatakse järjest sagedamini regulatiivsetesse kapitalinõuetesse;
- D. arvestades, et finantsvaldkonna ettevõtjad on liigselt tuginenud reitinguagentuuride otsustele;
- E. arvestades, et reitinguagentuurid annavad reitinguid kolmes eri sektoris – avalikule sektorile, äriühingutele ja struktureeritud finantsinstrumentidele – ja et reitinguagentuuridel oli oluline roll finantskriisi kujunemisel, kuna nad andsid struktureeritud finantsinstrumentidele ekslikke reitinguid, nii et neid reitinguid oli kriisi ajal vaja alandada keskmiselt kolme kuni nelja pügala võrra;
- F. arvestades, et määrus (EÜ) nr 1060/2009 oli esimene reaktsioon finantskriisile ja määruses juba käsitletakse kõige kiireloomulisemaid küsimusi, allutades reitinguagentuurid järelevalvele ning reguleerimisele; samas arvestades, et selles määruses ei käsitleta kõiki põhiprobleeme ning tegelikult luuakse mõned uued sisenemistõkked;
- G. arvestades, et kindluse puudumine nimetatud sektori regulatsioonide osas seab ohtu ELi finantsturgude nõuetekohase toimimise, ning seepärast nõuab, et enne määruse (EÜ) nr 1060/2009 uute muudatuste panekute esitamist teeks komisjon nõuetekohaselt kindlaks uue raamistiku puudused ning koostaks nende puuduste kõrvaldamise eri võimaluste, sealhulgas uute õigusakti ettepanekute mõjuhindangu;
- H. arvestades, et krediidireitingute valdkonnal on mitmeid probleeme, millest kõige olulisemad on konkurentsi puudumine, oligopolidele tüüpilised struktuurid ning vastutuse ja läbipaistvuse puudumine; arvestades, et domineerivate reitinguagentuuride probleem on eelkõige maksemudel, ja arvestades, et reguleeriva raamistiku peamine probleem on liigne sõltuvus välistest krediidireitingutest;
- I. arvestades, et kõige paremini aitaks konkurentsi suurendada turule sisenemist soodustava õiguskeskkonna loomine ning praegu turulepääsu takistavate ja muul moel konkurentsi mõjutavate asjaolude põhjalikum analüüsimine;
- J. arvestades, et headel aegadel turuosalisel sageli eksivad reitingute aluseks olevas metoodikas ja krediidireitingute tähenduses (reitingutega püütakse teha kindlaks maksejõuetuse tõenäosus) või ei hooli sellest;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

- K. arvestades, et eurokriisi hiljutine areng on näidanud riigi võlakohustuste reitingute tähtsust ning reitingute reguleerimisel kasutamise ebajärjekindlust ja protsüklilist iseloomu;
- L. arvestades, et igasuguste tekkida võivate uute struktuuride ja ärimudelite puhul ning majanduse juhtimise ja stresstide kontekstis tuleb tagada reitingute sõltumatus turust ja poliitilisest sekkumisest;
- M. ehkki riskiprofiilist või uuest teabest tingitud põhimõtteliste korrigeerimiste tõttu võivad reitingud muutuda ja muutuvadki, tuleks need kavandada stabiilsetena ning ei tohiks turu emotsioonide ajal kõikuda;
- N. arvestades, et Basel II süsteemi tulemuseks on olnud liigne sõltuvus välistest krediidireitingutest, nii et mõnel juhul on pangad loobunud oma nõuete sõltumatust hindamisest;
- O. arvestades, et Ühendriikides reitinguvaldkonda reguleeriva hiljutise Dodd-Franki seadusega on reguleerimisel vähendatud sõltuvust reitinguagentuuride otsustest,

Makrotasand: finantsturu reguleerimine*Liigne sõltuvus*

1. on seisukohal, et arvestades krediidireitingute kasutamise hiljutist muutumist ja seda, et emitendile antakse reiting pigem sooduskohtlemise saamiseks õiguslikus raamistikus kui juurdepääsu saamiseks ülemaailmsele kapitaliturule, tuleb ülemaailmse rahanduse reguleerimis-süsteemi liigset tuginemist välistele krediidireitingutele võimalikult ulatuslikult ja realistliku aja jooksul vähendada;
2. peab vajalikuks vähendada konkurentsimoonusi levinud tava tõttu, mille kohaselt reitinguagentuurid hindavad turuosalisi ning samas saavad neilt korraldusi;
3. on põhimõtteliselt nõus finantsstabiilsuse nõukogu 2010. aasta oktoobris kehtestatud põhimõtetega, millega antakse üldsuunised sõltuvuse vähendamiseks välistest krediidireitingutest, ning tunneb heameelt novembris 2010 komisjoni algatatud üldsusega konsulteerimise üle; palub komisjonil kontrollida, kas ja kuidas liikmesriigid krediidireitinguid regulatiivsetel eesmärkidel kasutavad, et vähendada rahanduse reguleerimissüsteemi üldjuhul ülemäärast sõltuvust krediidireitingutest;
4. juhib tähelepanu puudustele Baseli õiguslikus raamistikus sisalduvas standardiseeritud lähenemises, mis võimaldab kehtestada finantsasutuste regulatiivsed kapitalinõuded väliste krediidireitingute põhjal; peab oluliseks kapitali adekvaatsuse raamistiku kehtestamist, mis tagab siseriskide usaldusväärse hindamise, parema kontrolli selliste riskide hindamise üle ning krediidiküsimuste jaoks vajaliku teabe parema kättesaadavuse; toetab selles osas sisereitingutel põhineva meetodi ulatuslikumat kasutamist, eeldusel et see on usaldusväärne ja turvaline ning et finantsasutuse suurus, suutlikkus ja kogemused võimaldavad asjakohase riskihinnangu andmist; on seisukohal, et võrdsete konkurentsitingimuste tagamiseks on tähtis järgida sismudelites ELi määrusega ette nähtud parameetreid ja allutada need järelevalveasutuste rangele kontrollile; on ühtlasi seisukohal, et väiksemad, vähem kogenud ja väiksema suutlikkusega turuosalisel peaksid saama kasutada välisreitinguid, kui sisemine krediidiriski hinnang ei ole rakendatav, eeldusel et nad täidavad asjakohaseid hoolduskohustuse nõudeid;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

5. märgib, et sellega seoses on tähtis jälgida Basel III ja käimasoleva kapitalinõuete direktiivi neljanda paketi protsessi raames toimuvaid arenguid;
6. peab vajalikuks taastada olukord, kus investorid saaksid ise teha hoolsuskohustuse auditi, nii et krediidiriski hindamisel oleks võimalik sagedamini kasutada oma sisemudeleid; arwab, et pangad ja muud finants-turu osalised peaksid palju sagedamini tegema nõuetekohaseid sisemisi riskianalüüse;
7. on seisukohal, et turuosalised ei peaks struktureeritud või muudesse toodetesse investeerima, kui nad ei suuda ise nende toodetega kaasnevat krediidiriski hinnata, vastasel juhul peaksid nad kohaldama kõige kõrgemat riskikaalu;
8. palub Euroopa Keskpangal ja riikide keskpankadel vaadata läbi välisreitingute kasutus ning nõuab neilt asjatundlikkuse arendamist, et luua oma mudelid likviidsust lisavates toimingutes tagatisena kasutatavate kõlblike varade krediidistandardi hindamiseks ning vähendada sõltuvust välisreitingutest;
9. palub komisjonil hoolikalt hinnata alternatiivsete vahendite võimalikku kasutamist krediidiriski hindamiseks;

Järelevalveasutuste suutlikkuse suurendamine

10. on teadlik olemuslikust huvide konfliktist olukorras, kus turuosalised töötavad välja sisemise krediidiriski hinnangu oma regulatiivsete kapitalinõuete kohta, ning näeb sellest tulenevalt vajadust järelevalveasutuste kohustuste, suutlikkuse, volituste ja rahaliste vahendite suurendamise järele sisemudelite asjakohasuse jälgimiseks, hindamiseks ja järelevalveks ning usaldatavusnormatiivide täitmise meetmete kehtestamiseks; on seisukohal, et kui järelevalveasutus ei suuda sisemudelit selle keerukuse tõttu nõuetekohaselt hinnata, ei tohi sellist mudelit reguleerimisel kasutamiseks heaks kiita; väljendab seisukohta, et oma osa etendab ka sõltumatute teaduslike hinnangute eelduste läbipaistvus;
11. märgib, et oma järelevalvevolituste tõhusaks kasutamiseks peaks Euroopa järelevalveasutusel (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve) olema õigus teostada etteteatamata uurimisi ja kohapealseid kontrollid, ning et järelevalvevolituste kasutamisel peaks Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve andma isikutele, kelle suhtes kohaldatakse menetlust, võimaluse esitada oma seisukohti, et nende kaitseõigus oleks tagatud;

Võrdsed võimalused

12. toonitab krediidireitingute valdkonna ülemaailmset loomust ning nõuab komisjonilt ja liikmesriikidelt koostöös teiste G20 riikidega ülemaailmse lähenemise väljatöötamist kõige kõrgemate standardite alusel nii reitinguagentuuride tegevuse reguleerimise kui ka reitingutega seotud turgude ja usaldatavusnormatiivide reguleerimise osas, eesmärgiga vähendada liigset tuginemist välistele krediidireitingutele, et säilitada võrdsed võimalused ja hoida ära regulatiivne meelevaldsus, hoides ühtlasi turud avatuna;
13. peab kõige tähtsamateks ülesanneteks konkurentsi ergutamist, läbipaistvuse edendamist ja tulevast tasustamismudelit, kuna aga reitinguagentuuride päritolu küsimus peaks olema teisejärguline;
14. kordab, et määrusega (EÜ) nr 1060/2009 on ette nähtud kaks süsteemi kolmandates riikides koostatud väliste krediidireitingute käsitlemiseks ja et kinnituskorra kehtestamise eesmärk oli lubada Euroopa Liidus kasutada kolmandates riikides koostatud krediidireitinguid, mida ei peetud võrdväärseteks, tingimusel, et kinnitust andvale reitinguagentuurile pannakse selge vastutus;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

Vahepealne tasand: valdkonna struktuur

Konkurents

15. rõhutab, et suurem konkurents asjaomases valdkonnas ei tähenda iseenesest veel reitingute paremat kvaliteeti, ja kordab, et kõik reitinguagentuurid peavad järgima kõige rangemaid usaldusvääruse, avalikustamise, läbipaistvuse ja huvide konfliktide ohjamise standardeid, nagu on sätestatud määrusega (EÜ) nr 1060/2009, et tagada reitingute kvaliteet ja vältida nn reitingukaubandust;

Euroopa Reitingute Sihtasutus

16. palub komisjonil viia läbi üksikasjalik mõjuhindang ja teostatavuse uuring täiesti sõltumatu Euroopa Reitingute Sihtasutuse (ECRaF) – mis laiendaks oma asjatundlikkust kõigis kolmes reitinguvaldkonnas – kulude, võimaliku juhtimisstruktuuri ja sellisest asutusest saadava kasu kohta; on seisukohal, et komisjon peaks kaaluma seda, et stardirahad kataksid ECRaFi esimese kolme kuni maksimaalselt viie aasta tegevuskulud, ja et need summad tuleb hoolikalt välja arvutada; rõhutab, et mis tahes sellesulised õigusaktid tuleb koostada äärmiselt hoolikalt, et mitte kahjustada paralleelseid poliitilisi algatusi, mille eesmärk on vähendada liigset sõltuvust reitingutest ning ergutada uute reitinguagentuuride turule tulekut;

17. palub komisjonil töötada lõikes 9 osutatud töö käigus välja vajaliku rahastamise üksikasjaliku mõju- ja kuluhinnangu ning tasuvusanalüüsi; on kindlalt veendunud, et finantseerimiskulud ei tohiks mingil juhul jääda maksumaksjate kanda, ja on seisukohal, et täiendavaid rahalisi vahendeid ei tohiks anda ning et uus ECRaF peaks olema täiesti iseseisev, rahastades pärast käivitusetappi oma eelarvet ise;

18. on seisukohal, et sihtasutuse usaldusvääruse tagamiseks peaksid selle juhtkond, töötajad ja valitsemisstruktuur olema täielikult iseseisvad ja sõltumatud, s.t mitte täitma liikmesriikide, komisjoni ega muude avalike organite, finantsvaldkonna või teiste reitinguagentuuride korraldusi ning nad peaksid tegutsema kooskõlas muudetud määrusega (EÜ) nr 1060/2009;

19. palub komisjonil põhjalikult uurida Euroopa reitinguagentuuride võrgustiku kulusid, juhtimisstruktuuri ning sellisest võrgustikust saadavat kasu; kaaluda tuleks ka seda, kuidas riikide tasandil tegutsevaid reitinguagentuure saaks julgustada looma partnerlus- või ühisvõrgustiku struktuure, et kasutada olemasolevaid vahendeid ja personali, mis omakorda võib võimaldada neil hõlvata suuremat valdkonda ning konkureerida piiriülevalt tegutsevate reitinguagentuuridega; soovib komisjonil uurida meetodeid reitinguagentuuride võrgustiku toetamiseks, ent on seisukohal, et iga selline võrgustik peaks olema valdkonna enda juhitud algatus;

20. peab võimalikuks, et sellise võrgustiku loomist tuleb algselt toetada, kuid leiab, et võrgustik peaks olema isemajandav ning oma tuludest tulenevalt kasumlik; palub komisjonil uurida stardirahastamise vajalikkust ja võimalikke vahendeid ning selle projekti võimalikke õigusstruktuure;

21. on seisukohal, et komisjon peaks uurima ja hindama ka tõeliselt sõltumatu Euroopa reitinguagentuuri loomist; palub komisjonil eelkõige uurida küsimusi seoses selle töötajatega, kes peaksid olema täiesti sõltumatud, ning seoses ressursidega, mis peaksid pärinema finantssektori eraettevõtete makstavatest tasudest;

Avalikustamine ja teabe kättesaadavus

22. on seisukohal, et krediidireitingute eesmärk peab olema turu parem teavitamine selliselt, et anda investoritele järjekindlaid hinnanguid riikide ja sektorite krediidiriskide kohta; peab tähtsaks võimaldada kasutajatel reitinguagentuure paremini kontrollida ning seepärast rõhutab nende tegevuse suurema läbipaistvuse tähtsust;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

23. juhib tähelepanu asjaolule, et selleks et investorid saaksid asjakohaselt hinnata riski ja täita hooldus- ja auditikohustuse ning usalduskohustusega seotud ülesandeid, on vaja tooteid käsitleva teabe suuremat avalikustamist struktureeritud finantsinstrumentide valdkonnas, et investorid saaksid teha informeeritud otsuseid; on seisukohal, et kogunud investorid peaksid saama anda krediitide hinnangu, mille põhjal nad saavad tuletada väärtpaperistatud toote riski; toetab EKP ja teiste tehtud algatusi, mille eesmärk on teha struktureeritud finantsinstrumentide kohta selles osas kättesaadavaks rohkem teavet; palub komisjonil hinnata vajadust suurendada teabe avalikustamist finantsinstrumentide valdkonna kõigi toodete kohta;

24. märgib, et lisaks reitingutele väljastab enamik reitinguagentuure ka mitmesuguseid väljavaateid, ülevaateid ja hoiatusi, millel on suur mõju turgudele; on seisukohal, et need tuleks avalikustada vastavalt kindlaksmääratud tingimustele ja protokollidele, mis tagavad läbipaistvuse ja konfidentsiaalsuse;

25. palub komisjonil esitada ettepanek direktiivide 2003/71/EÜ ja 2004/109/EÜ läbivaatamiseks, et tagada piisava, täpse ja täieliku teabe laialdasem kättesaadavus struktureeritud finantsinstrumentide kohta;

26. peab sellega seoses väga oluliseks, et mis tahes tulevaste meetmete puhul võetakse arvesse andmekaitseaspekte;

27. kaalutleb, kas oleks kasulik kohustada emitente arutama struktureeritud instrumendi sisu ja selle aluseks olevat meetodit kolmanda isikuga, kes kas töötab välja soovimatu krediidireitingu või sisemise riskihinnangu;

28. kordab muudetud määruse (EÜ) nr 1060/2009 põhjendusega 5 komisjonile kehtestatud nõuet teabe läbipaistvuse osas; palub komisjonil viia läbi vajalikud analüüsid, et esitada tulemus võimalike muudatusettepanekutega Euroopa Parlamendile ja nõukogule komisjoni poolt praegu teostatava määruse (EÜ) nr 1060/2009 läbivaatamise osana;

29. märgib, et reitinguagentuure käsitleva määruse muutmispaketis on tehtud läbipaistvuse ja avalikustamise osas edusamme; ergutab komisjoni viima läbi neid sätteid käsitlevat mõjuhindamist, kui reitinguagentuuride registreerimisprotsess on lõppenud, et selgitada, millistes valdkondades võiks suurem avalikustamine tulevikus kasutajatele kasulik olla;

30. nõuab, et lisaks reitingute andmise protsessi suuremale läbipaistvusele ja siseauditile teostaksid reitinguagentuuride üle suuremat järelevalvet ELi järelevalveasutused ning riiklikud järelevalveasutused kontrolliks põhjalikumalt, kuidas finantsasutused reitinguid kasutavad ja neist sõltuvad;

Kaks kohustuslikku reitingut

31. on seisukohal, et komisjon peaks kaaluma seda, kas teatavatel asjaoludel on asjakohane kasutada kahte kohustuslikku reitingut, nt struktureeritud finantsinstrumentide puhul ja juhul, kui välisreitingut kasutatakse reguleerimise eesmärgil, ning seda, kas reguleerimisel tuleks viidata kõige konservatiivsemale, s.t kõige ebasoodsamale välisreitingule; palub komisjonil koostada kahe kohustusliku reitingu võimaliku kasutamise kohta mõjuhindang;

32. on seisukohal, et mõlema reitingu kulud peaks kandma emitent ja esimese välisreitingu peaks koostama emitendi valitud ja palgatud reitinguagentuur ning teise välisreitingu puhul tuleks kaaluda erinevaid määramise võimalusi, muu hulgas võimalust, et selle määrab Euroopa Väärtpaperiturujärelevalve konkreetsete, kindlaksmääratud ja objektiivsete kriteeriumide alusel, varasemat tegevust arvesse võttes ja toetades uute reitinguagentuuride loomist, vältides samas konkurentsi moonutamist;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

33. juhib tähelepanu asjaolule, et mainet ei saa määrata reguleerija, vaid uusi reitinguagentuure saab aktsepteerida ainult siis, kui nad on saavutanud usaldusväarsuse;

Riigi võlakohustuste reiting

34. on teadlik asjaolust, et turuosalistele ei meeldi kergesti muutuvad krediidireitingud, kuna reitingute korrigeerimisega kaasnevad suured kulud (seotud ostu- või müügiotsused); on siiski seisukohal, et reitingud kalduvad seega olema protsüklilised ja finantsturgude arengutest maha jäävad;

35. märgib, et reitinguagentuurid peavad kasutama riikide hindamiseks selgeid kriteeriume; on teadlik asjaolust, et tegelik reiting ei ole nende tegurite mehhaaniline kaalumise; palub sektoril täpsustada, millist meetodikat ja milliseid hinnanguid riikide reitingute kalibreerimiseks kasutatakse, ning selgitada kõrvalekaldeid mudelil põhinevatest reitingutest ning tähtsamate rahvusvaheliste finantsasutuste prognoosidest;

36. märgib, et IMFi hinnangul võivad reitingud selgitada kuni 70 % krediidiriski vahetustehingute intressierinevustest; väljendab muret protsüklilise mõju pärast, mida reitingud võivad avaldada, ning nõuab nende tundlike küsimuste eraldi kaalumist;

37. on veendunud, et selleks, et vähendada reitingumuutustest põhjustatud hindade ja intressierinevuste negatiivset nn kaljuefekt, tuleks kaotada regulatsioon, mis seob ostu- ja müügiotsused reitingutega;

38. on seisukohal, et kuna peaaegu kogu teave riigi võlakohustuste kohta on avalikult kättesaadav, tuleks see teave teha lihtsamini ja järjekindlamini kättesaadavaks ja paremini võrreldavaks, et suurematel ja kogenumatel turuosalistel oleks stiimul usaldada riigi krediidiriski hindamisel oma hinnangut;

39. arvestades mõju, mida riigi võlakohustuste krediidireitingud võivad turule avaldada, on veendunud, et selles valdkonnas tuleb parandada meetodite ja otsuste aluseks olevate põhjuste läbipaistvust ning samuti suurendada reitinguagentuuride vastutust; nõuab uuringut, millega kaasata reitingusse tulevane Euroopa sihtasutus ning tulevane sõltumatu Euroopa reitinguagentuur;

40. toetab reitinguagentuuride meetodika, mudelite ja tähtsamate reitingueelduste suuremat avalikustamist ja selgitamist, arvestades muu hulgas süsteemset mõju, mida riigi võlakohustuste reitingute alandamine võib avaldada;

Euroopa reitinguindeks (EURIX)

41. on seisukohal, et avalik teave akrediteeritud reitinguagentuuride väliskrediidireitingute keskmise näitaja kohta on väärtuslik; seepärast soovib luua Euroopa reitinguindeksi (EURIX), mis hõlmab kõiki turul saadaolevaid registreeritud reitinguagentuuride reitinguid;

Mikrotasand: ärimudel*Maksemudelid*

42. toetab eri maksemudelite olemasolu asjaomas valdkonnas, kuid rõhutab huvide konflikti ohtu, mis tuleb lahendada nõuetekohase läbipaistvuse ja regulatiivsete vahenditega, surumata samas peale mudelit, mis ei ole põhjendatud; palub komisjonil esitada hiljutiste konsultatsioonide alusel ettepanekud alternatiivsete kasutatavate maksemudelite kohta, kaasates nii emitendid kui ka kasutajad; kutsub komisjoni sellega seoses üles pöörama erilist tähelepanu „investor maksab” mudeli võimalikule kasutamisele ning selle eelistele ja puudustele, et vähendada huvide konflikti ohtu reitingutega seoses;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

43. on seisukohal, et reitinguagentuuride hea juhtimistava on hädavajalik, et tagada reitingute kvaliteet, ning nõuab reitinguagentuuridelt täielikku läbipaistvust kehtiva juhtimiskorra osas;

Aruandekohustus, vastutus, kohustus

44. rõhutab, et Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve vastutab määruse (EÜ) nr 1060/2009 rakendamise eest ja peab tagama, et reitinguagentuurid seda järgiksid; on seisukohal, et kui välistel krediidireitingutel on regulatiivne eesmärk, ei tohiks neid liigitada pelgalt arvamusteks, ning reitinguagentuurid peaksid vastutama oma krediidireitingute aluseks oleva meetodika ühtse kohaldamise eest; soovib sellest tulenevalt määrata reitinguagentuuridele kogu ELis ühtsetel alustel tsiviilvastutus tõsise hooletuse või eksimuse korral ning komisjon peaks leidma viisid, kuidas lisada vastavad sätted liikmesriikide tsiviilõigusesse;

45. osutab asjaolule, et lõplik vastutus investimisotsuse eest on finantsturu osalisel, s.t varahalduril, finantsasutusel või kogenud investoril; märgib, et vastutust suurendab ka reitinguagentuure käsitleva määruse muutmispaketiga loodud keskregister (CEREP), mis avaldab standardkujul teavet ELis registreeritud reitinguagentuuride väljastatud reitingute tulemuste kohta, võimaldades investoritel kujundada teatavate reitinguagentuuride suhtes oma hinnangu, mis suurendab nende mainega seotud survet; juhib tähelepanu sellele, et investoritel peaksid olema tõhusad ja ametiasutuste asjakohase järelevalve alused riskiohjamisvõimalused;

46. teeb ettepaneku, et iga registreeritud reitinguagentuur peaks teostama iga-aastase ülevaate, milles hinnatakse eelnevalt antud krediidireitingute õigsust, kusjuures teave tuleks koostada järelevalveasutusele esitatava vastutuse kandmise küsimust käsitleva aruande kujul; teeb ettepaneku, et Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve peaks neid aruandeid regulaarselt pisteliselt kontrollima, et tagada krediidireitingute kõrge kvaliteedistandard;

*

* *

47. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

Mõjuhinnangute sõltumatuse tagamine

P7_TA(2011)0259

Euroopa Parlamendi 8. juuni 2011. aasta resolutsioon mõjuhinnangute sõltumatuse tagamise kohta (2010/2016(INI))

(2012/C 380 E/06)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse 1. detsembril 2009 jõustunud Lissaboni lepingut ja Euroopa Liidu põhiõiguste hartat;
- võttes arvesse komisjoni 8. oktoobri 2010. aasta teatist „Arukas reguleerimine Euroopa Liidus”(KOM(2010)0543);
- võttes arvesse oma 9. septembri 2010. aasta resolutsiooni „Parem õigusloome – Euroopa Komisjoni 15. aruanne vastavalt subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamist käsitleva protokollil artiklile 9”⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0311.

Kolmapäev, 8. juuni 2011

- võttes arvesse oma 21. oktoobri 2008. aasta resolutsiooni „Parema õigusloome 2006“ kohta vastavalt subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamist käsitleva protokollilise artiklile 9 ⁽¹⁾;
- võttes arvesse oma 4. septembri 2007. aasta resolutsiooni „Parema õigusloome 2005“ kohta: subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamine – 13. aastaaruanne ⁽²⁾;
- võttes arvesse oma 10. juuli 2007. aasta resolutsiooni õigusaktidega kehtestatud halduskulude minimeerimise kohta ⁽³⁾;
- võttes arvesse oma 16. mai 2006. aasta resolutsiooni „Parema õigusloome 2004“ kohta: subsidiaarsuse põhimõtte kohaldamine – 12. aastaaruanne ⁽⁴⁾;
- võttes arvesse oma 20. aprilli 2004. aasta resolutsiooni ühenduse õigusaktide ja nõuandemenetluste mõju hindamise kohta ⁽⁵⁾;
- võttes arvesse 16. detsembri 2003. aasta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni institutsioonidevahelist kokkulepet parema õigusloome kohta;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel novembris 2005 kokku lepitud institutsioonidevahelist ühist lähenemisviisi mõju hindamisele;
- võttes arvesse kontrollikoja eriaruannet nr 3/2010;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi tellitud ELi liikmesriikides mõjuhindamist käsitleva uuringu tulemusi;
- võttes arvesse komisjoni 15. jaanuaril 2009 avaldatud mõjuhindamise juhiseid koos lisadega (SEK(2009)0092);
- võttes arvesse komisjoni 5. juuni 2002. aasta teatist mõjuhindamise kohta (KOM(2002)0276);
- võttes arvesse 20. oktoobri 2010. aasta Euroopa Parlamendi ja komisjoni vaheliste suhete raamkokkulepet;
- võttes arvesse komisjoni 28. oktoobri 2010. aasta teatist „Üleilmastumise ajastu terviklik tööstuspoliitika: jätkusuutlikkus ja konkurentsivõime kesksel kohale“ (KOM(2010)0614);
- võttes arvesse mõjuhindamise komitee 24. jaanuaril 2011 avaldatud 2010. aasta aruannet (SEK(2011)0126);
- võttes arvesse naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoni esimehe 16. novembri 2010. aasta kirja raportööri, milles on esitatud 20 nädalani pikendatud rasedus- ja sünnituspuhkuse mõjuhindamist saadud kogemused;
- võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
- võttes arvesse õiguskomisjoni raportit ning majandus- ja rahanduskomisjoni, keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjoni tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni ning siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni arvamusi (A7-0159/2011),

⁽¹⁾ ELT C 15E, 21.1.2010, lk 16.

⁽²⁾ ELT C 187E, 24.7.2008, lk 67.

⁽³⁾ ELT C 175E, 10.7.2008, lk 124.

⁽⁴⁾ ELT C 297E, 7.12.2006, lk 128.

⁽⁵⁾ ELT C 104E, 30.4.2004, lk 146.

Kolmapäev, 8. juuni 2011

- A. arvestades, et mõjuhindamised kujutavad endast õiguslase tegevuse eeldatavate mõjude korrapärasest hindamist;
- B. arvestades, et läbipaistva, selge, tõhusa ja kõrge kvaliteediga regulatiivse keskkonna loomine peaks kuuluma Euroopa Liidu poliitika prioriteetsete eesmärkide hulka;
- C. arvestades, et mõjuhindangutel on parema õigusloome seisukohalt positiivne mõju ühenduse õigusaktide kvaliteedi üldisele parandamisele;
- D. arvestades, et kehtiva Euroopa Liidu õiguse ülevõtmisel ja rakendamisel tekkivad probleemid tulenevad muu hulgas ka õigusaktide puudulikult koostatud tekstidest ja selle eest kannavad ühist vastutust kõik Euroopa õigusloomeorganid;
- E. arvestades, et Lissaboni leping sisaldab horisontaalseid sotsiaalseid ja keskkonnaga seotud sätteid (ELi toimimise lepingu artiklid 9 ja 11), mida tuleb liidu poliitika ja tegevuse määratlemisel ja teostamisel arvesse võtta ning mis nõuavad iga õigusakti ettepaneku sotsiaalse ja keskkonnamõju süvaanalüüsi;
- F. arvestades, et uute õigusaktide vastuvõtmisel, kehtivate õigusaktide lihtsustamisel ja ümbersõnastamisel saab mõjuhindangute abil parandada nende õigusaktide sotsiaalsete, majanduslike, keskkonna- ja tervisemõjude hindamist ning vastavust põhiõigustele ning seega võivad mõjuhindangud aidata vähendada bürokraatiat ja tagada Euroopa Ülemkogu seatud eesmärkide saavutamisel ELi poliitikate vahel kooskõla;
- G. arvestades, et komisjoni arvamuse kohaselt on mõjuhindamise komitee sõltumatu, kuigi see kuulub komisjoni presidendi alluvusse ja koosneb eri peadirektooraatide kõrgetest ametnikest ning seda juhatab asepeasekretär; arvestades, et see moonutab teavet ja rikub seega vajalikku neutraalsust;
- H. arvestades, et korduvalt on avaldatud toetust sõltumatute mõjuhindangute kasutamisele Euroopa Liidus;
- I. arvestades, et komisjoni läbiviidavad mõjuhindamised ei ole ühesuguse kvaliteediga ja need on sageli pigem õigusakti ettepaneku põhjendused kui faktide objektiivne hindamine;
- J. arvestades, et mõjuhindanguid võidakse kasutada ELi õigusaktide ja poliitika arengu või jõustamise asjatuks bürokraatlikuks tõkestamiseks;
- K. arvestades, et parlament, nõukogu ja komisjon kohustusid 16. detsembri 2003. aasta institutsioonidevahelises kokkuleppes ja 2005. aasta novembri institutsioonidevahelises ühises lähenemisviisis mõju hindamisele ning parlamendi ja komisjoni vaheliste suhete 20. oktoobri 2010. aasta raamkokkuleppes sõnastama parema õigusloome tegevuskava, ja arvestades, et see resolutsioon sisaldab konkreetseid ettepanekuid mõjuhindamise parandamiseks;
- L. arvestades, et komisjon järgib tööstuspoliitikas uut lähenemisviisi, mille kohaselt tuleb kõiki majandusele olulist mõju avaldavaid poliitilisi ettepanekuid põhjalikult analüüsida, pidades silmas nende mõju konkurentsivõimele,

Kolmapäev, 8. juuni 2011

Üldised nõuded mõjuhindamisele Euroopa tasandil

1. rõhutab, et mõjuhindangud on oluline abivahend aruka ja parema õigusloome saavutamiseks kogu poliitilise tsükli vältel ja et Euroopa õigusloojad peaksid tulevikus seda rohkem kasutada, et paremini hinnata oma poliitiliste valikute majanduslikke, sotsiaalseid, keskkonna- ja tervishoiualaseid tagajärgi ning nende mõju kodanike põhiõigustele, pidades meeles, et üks kriteeriumidest on kulude ja tulude analüüs;
2. suhtub positiivselt teatisse aruka reguleerimise kohta ning rõhutab, et mõjuhindangud peaksid täitma peamist rolli kogu poliitilises tsükli alates õigusakti kavandamisest kuni selle rakendamise, jõustamise, hindamise ja läbivaatamiseni; rõhutab kaalutletud ja täielikult teabel põhinevate otsuste tegemise olulisust õigusaktide ettepanekute koostamise etapis, sest see võib parandada nii tulemuste kvaliteeti kui ka lühendada õigusloomeprotsessi kestust;
3. rõhutab, et õigusaktide kõrge kvaliteedi tagamiseks ning samuti nende asjakohaseks ülevõtmiseks, kohaldamiseks ja jõustamiseks on vaja põhjalikku mõjuhindamist;
4. rõhutab, et mõjuhindamine ei ole mingil juhul poliitilise arutelu ega seadusandja demokraatliku otsustusprotsessi aseaine, vaid aitab poliitilist otsust üksnes sisuliselt ette valmistada;
5. rõhutab, et mõjuhindamised peavad toimuma poliitika arendamise varajastes etappides; rõhutab, et mõjuhindamised peaksid olema täiesti sõltumatud ja põhinema alati võimalike mõjude objektiivsel analüüsil;
6. rõhutab, et paremat õigusloomet käsitlevale institutsioonidevahelisele kokkuleppe kohaselt peavad kaasseadusandjad enne iga sisulise muudatuse vastuvõtmist viima läbi mõjuhindamise, kui nad leiavad, et see on asjakohane ja õigusloomeprotsessi jaoks vajalik;
7. peab vajalikuks kõigi mõjutatud poliitikavaldkondade välisekspertide ja sidusrühmade kaasamist mõjuhindamisprotsessi, et tagada sõltumatus ja objektiivsus; rõhutab seoses sellega põhimõttelist erinevust avaliku arutelu ja sõltumatu mõjuhindangu vahel; märgib, et mõjuhindamise lõpptulemus ja kvaliteedikontroll peavad jääma Euroopa Liidu institutsioonide vastutusalasse, et tagada nende läbiviimine samade kõrgete standardite kohaselt;
8. kutsub mõjuhindangute koostamisel üles tagama maksimaalset läbipaistvust, kaasa arvatud õigusakti ettepaneku laiaulatuslike tegevuskavade varajane avaldamine, et tagada kõikidele sidusrühmadele samaväärne juurdepääs õiguslikule menetlusele; on seetõttu samuti seisukohal, et komisjoni praegust konsulteerimisperioodi tuleks pikendada 12 nädalani;
9. on seisukohal, et riiklikud haldusasutused või nendest sõltuvad ettevõtjad ei tohi heaks kiita nende projektide mõjuhindanguid, mille sponsorid nad ise on;
10. peab oluliseks, et liikmesriigid viiksid enne õigusakti vastuvõtmist läbi mõjuhindangute kontrolli, et hinnata õigusakti ettepaneku mõju siseriiklikele õigusaktidele ja riiklikele poliitikavaldkondadele; nõuab suurema järeelhindamise teostamist ja kohustuslike vastavustabelite kaasamise täiendavat kaalumist, et tagada ELi õigusaktide nõuetekohane rakendamine liikmesriikides ja nende eesmärkide täitmine;
11. arwab, et mõjuhindang on sobiv vahend, et kontrollida komisjoni ettepanekute asjakohasust ja eelkõige subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtete järgimist ning selgitada kaasseadusandjatele ja üldsusele üksikasjalikumalt põhjuseid, miks mingi meede välja valiti;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

12. rõhutab, et hea mõjuhinnangu olulised osad on probleemi määratlemine, konsulteerimine asjaomaste pooltega, eesmärkide kindlaks määramine ja strateegiliste tegevusvõimaluste väljatöötamine;
13. peab oluliseks, et õigusakti ettepanekuga kaasneks alati mõjuhindang; märgib, et see võib vajaduse korral kehtida ka Euroopa Liidu õiguse lihtsustamise ja uuesti sõnastamise kohta ning vastavalt ELi toimimise lepingu artiklite 290 ja 291 sätetele ka delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktide kohta;
14. peab mõjuhindangut n-ö elavaks dokumendiks, mis on õigusloomeprotsessi osa; rõhutab vajadust tagada piisav paindlikkus, et ka tulevikus saaks õigusloomeprotsessi käigus teha mõjuhindanguid;
15. nõuab mõjuhindangute puhul arvestamist paljude kriteeriumidega vastavalt tervikliku lähenemisviisi põhimõttele ja mitte üksnes keskendumise kulude ja tulude analüüsile, et anda õigusloojale seeläbi võimalikult täiuslik ülevaade; juhib sellega seoses tähelepanu 16. detsembri 2003. aasta institutsioonidevahelises kokkuleppes ja 2005. aasta ühises lähenemisviisis välja toodud majandus-, sotsiaal- ja keskkonnaaspektidele, mida tuleks ühises hinnangus arvesse võtta; rõhutab seoses sellega, et tuleb tagada ELi poliitikavaldkondade ja meetmete kooskõla, võttes arvesse kõiki liidu eesmärke ja järgides pädevuse andmise põhimõtet, nagu on sätestatud ELi toimimise lepingu artiklis 7;
16. nõuab, et mõjuhindamise raames tehtaks alati ka kulude ja tulude analüüsi, s.t kontrollitaks kõikide kulud sisaldavate programmide ja meetmete kulutasuvust, samuti nende võimalikku mõju väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele (VKE); nõuab sellega seoses väikeettevõtlusalgatuses „Small Business Act” 2008. aastal esitatud VKE-testi järjekindlat rakendamist; tuletab meelde, et iga seaduse korral, mis VKE-sid koormab, tuleb olemasolevaid eeskirju põhjalikult hinnata, eesmärgiga vähendada VKEde üldist reguleerimisega seotud koormust;
17. nõuab, et mõjuhindamise raames analüüsitaks põhjalikult kõiki uusi poliitilisi ettepanekuid, millel on oluline mõju tööstuslikule konkurentsivõimele; nõuab samuti, et ELi õigusaktide mõju kohta Euroopa majanduse konkurentsivõimele viidaks läbi järelhindamine; märgib, et ka komisjon teatas sellisest lähenemisviisist oma teatistes üleilmastumise ajastu tervikliku tööstuspoliitika kohta;
18. rõhutab vajadust teha järeldused olemasolevate õigusaktide järelhindamisest ja Euroopa Kohtu asjakohase kohtupraktika analüüsist, samuti rõhutab, et enne ettepaneku tegemist uue õigusakti vastuvõtmiseks on vaja kaaluda, millised strateegilised valikud on selles poliitikavaldkonnas võimalikud;
19. nõuab, et Euroopa tasandi mõjuhindangutes tuleks tähelepanu pöörata Euroopa lisandväärtusele ka selles osas, milline kulude kokkuhoid kaasneb üleeuroopalise lahendusega ja/või millised täiendavad kulu- tused lisanduvad liikmesriikidele juhul, kui üleeuroopalist lahendust ei ole;
20. on seisukohal, et mõjuhindangutes tuleks võtta arvesse mõju ELi majanduspartnerlustele, samuti mõju, mida avaldab teatud Euroopa standardi valimine rahvusvahelise standardi asemel;
21. rõhutab, et õiguslooja käsutuses olevaid alternatiive täielikult kaaluvate mõjuhindangute juurde peab alati kuuluma ka meetmete mittevõtmise valiku põhjalik analüüs;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

22. rõhutab, et mõju hindamine ei tohi kaasa tuua suuremat bürokraatiat ega mittevajalikke viivitusi õigusloomemenetluses; on siiski seisukohal, et usaldusväärse tulemuse saamiseks tuleb mõjuhinnangu koostamiseks anda piisavalt aega; rõhutab sellega seoses, et mõjuhinnangut ei tohi kuritarvitada soovimatute õigusaktide vastuvõtmist takistava vahendina; nõuab seetõttu tungivalt mõjuhinnangute ladusaks ja õigeaegselt koostamiseks tungivalt selliste tehniliste ja halduslike eelduste loomist nagu raamkõkkulepped, kiirendatud pakkumismenetlused ja omavahendite optimaalne kasutamine;

23. kutsub kooskõlas parimatest tavadest lähtuva lähenemisviisiga üles järgima nende riikide kogemust, kus mõjuhinnanguid tehakse juba aastaid, et parandada sellega jätkuvalt mõju hindamist Euroopa Liidu tasandil;

24. nõuab mõjuhinnangute kaasajastamist kogu õigusloomeprotsessi vältel, et oleks võimalik võtta arvesse kõik protsessi ajal toimuvad muudatused;

25. rõhutab, et mõju ei tuleks hinnata üksnes enne õigusakti vastuvõtmist (*ex ante*), vaid ka õigusakti vastuvõtmise järel (*ex post*); tuletab meelde, et sel viisil on võimalik paremini hinnata, kas õigusaktid eesmärgid on tõepoolest saavutatud või mil määral tuleks õigusakti kohandada või ka säilitada; rõhutab sellest hoolimata, et õigusakti vastuvõtmise järgne hindamine ei tohiks kunagi asendada komisjoni kohustust aluslepingute täitmise järelvalvajana jälgida tulemuslikult ja õigeaegselt seda, kas liikmesriigid liidu õigust kohaldavad;

26. rõhutab komisjoni esmast kohustust viia aluslepingu kohase algatusõiguse kasutamisel läbi oma ettepanekute kvaliteetsed mõjuhinnangud;

Parandamisvõimalused komisjoni tasandil

27. tunnistab, et komisjon on viimastel aastatel mõjuhinnangute kvaliteeti parandanud, kuid rõhutab, et seda tuleb veelgi parandada;

28. juhib sellega seoses tähelepanu 2006. aastal loodud komisjoni mõjuhindamise komiteele (Impact Assessment Board – IAB), mis kannab olulisel määral vastutust komisjoni enda mõjuhinnangute arengu eest;

29. rõhutab, et mõjuhindamise komitee liikmed on vaid vormiliselt sõltumatud, kuna praegu nimetab komisjoni president nad ametisse ja annab juhised ning seetõttu ei ole võimalik rääkida täielikust sõltumatuses; nõuab seetõttu, et Euroopa Parlament ja nõukogu kontrolliksid mõjuhindamise komitee liikmeid enne ametisse nimetamist ja komitee liikmed ei oleks enam kohustatud toimima komisjoni presidendi juhiste järgi; nõuab, et mõjuhindamise komitee ja ekspertide töö kuuluks avaliku teenistuse alla ja olema võimalikult läbipaistev, et nende sõltumatust saaks praktikas tõendada;

30. nõuab veel, et mõjuhindamise komitee töösse kaasataks kõigi poliitikavaldkondade eksperte ja mõjuhindamise komitee tööst mõjutatud sidusrühmi; nõuab, et need eksperdid oleksid väljastpoolt komisjoni ja ei oleks kohustatud vastu võtma juhiseid;

31. nõuab teatiste ja vahearuanete vahendusel Euroopa Parlamendi ja eriti selle vastavate komisjonide varajast ja ulatuslikku kaasamist kogu mõjuhindamise protsessi ning mõjuhindamise komitee töösse; kutsub komisjoni üles esitama õigusakti ettepaneku esitamisel parlamendile ja nõukogule kahe- kuni neljaleheküljelisi kokkuvõtteid täieliku mõjuhinnangu kohta ja vajaduse korral selgitus, miks mõjuhinnangut ei ole tehtud, et tagada mõjuhinnangus kõikide asjakohaste küsimuste käsitlemine, ohustamata hindamise sõltumatust tegeliku hindamise mõjutamisega;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

32. märgib, et komisjonil tuleks mõjuhindanguid koostades konsulteerida ka liikmesriikidega, kes peavad direktiivid hiljem riiklikku õigussüsteemi üle võtma, samuti teavad liikmesriikide ametiasutused üldjuhul paremini, milliseid tagajärgi õigusaktid praktikas kaasa toovad;
33. rõhutab, et täielikul ja objektiivsel mõjuhindangul põhinev arukas reguleerimine jääb Euroopa institutsioonide vastutusele ja komisjon peab seetõttu arvestama ka Euroopa Parlamendi, Regioonide Komitee, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee ning liikmesriikide antud tagasisidega.
34. märgib, et enne mõjuhindangu lõplikku vastuvõtmist tuleb selle esialgsed tulemused esitada läbivaatamiseks välisekspertidele; nõuab sellega seoses läbivaatamise tulemuste avalikustamist;
35. viitab Euroopa Kontrollikojast tulnud kriitikale, et mõnikord teeb komisjon õigusloomealgatuse veel enne mõjuhindamise protsessi lõppu; võtab lisaks sellele teadmiseks kriitika, mille kohaselt ei pruugi kõik poliitilised lahendused samaväärset tähelepanu saada; rõhutab, et mõjuhindamisprotsessis tuleb täielikult kaaluda kõiki poliitilisi lahendusi;
36. nõuab suurema läbipaistvuse huvides kõikide ekspertide ja mõjuhindamisprotsessis osalejate nimede ja nende huvide deklaratsioonide avaldamist;
37. nõuab seoses avalike konsultatsioonidega sidusrühmade varajast teavitamist kavandatud konsultatsioonidest; nõuab veel, et sidusrühmadel oleks avalike konsultatsioonide raames võimalik mõjuhindanguid õigeaegselt kommenteerida enne komisjoni ettepaneku avaldamist;
38. nõuab, et komisjoni kasutatavad andmed oleksid usaldusväärsed ja võrreldavad;
39. kutsub komisjoni üles mõjuhindamise käigus korrapäraselt analüüsima õigusakti ettepanekute võimalikku mõju halduskoormusele ning alati selgelt esile tõstma, millised võimalused vähendavad halduskoormust kõige rohkem või toovad kaasa kõige vähem bürokraatiat;
40. märgib, et kasutu on tutvustada mõjuhindangu tulemusi üheaegselt õigusakti ettepanekuga, kuna see tekitab mulje, nagu oleks mõjuhindangu peamine eesmärk komisjoni ettepaneku põhjendamine; soovib seetõttu dokumendid õigusloomeprotsessi igas etapis varakult avaldada, kaasa arvatud komisjoni lõpliku mõjuhindangu avaldamine mõjuhindamise komitee heakskiidetud kujul, enne talitustevaheliste konsultatsioonide alustamist;
41. teeb ettepaneku, et komisjon avaldaks kõik oma lõplikud mõjuhindangud eriväljaannetes, nii et neile oleks võimalikult kerge viidata ja et avalikkus neid selleks ette nähtud veebisaidi kaudu otsida saaks;
42. nõuab, et komisjon korraldaks vastuvõetud õigusaktide järelhindamisi; kordab siiski, et järelhindamine ei tohiks kunagi asendada komisjoni kohustust jälgida, kuidas liikmesriigid liidu õigust kohaldavad;
43. kutsub komisjoni üles avaldama üksikasjalikku arvamust parlamendi tehtud mõjuhindangute kohta;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

Parandamisvõimalused Euroopa Parlamendi tasandil

44. kutsub oma komisjone üles kasutama järjekindlamalt juba olemasolevaid ja kergesti kasutatavaid parlamendi mõjuhindanguid; meenutab, et mõjuhindangute tegemiseks on olemas eraldi eelarverida; peab parlamendi mõjuhindangule tuginemist vajalikuks eelkõige juhul, kui algsesse ettepanekusse viiakse sisse olulised muudatused;

45. tuletab samuti meelde, et mõjuhindanguid ei pea tingimata tegema ajamahuka uuringu raames, vaid pigem piiratud uuringute ja workshop'i kujul ja ekspertidega arutelusid läbi viies;

46. on seisukohal, et parlament peaks oma seadusandlikesse resolutsioonidesse korrapäraselt lisama standardse klausli, milles on viide sellele, et tuleb arvesse võtta kõik ELi institutsioonide tehtud mõjuhindangud kõnealuse õigusaktiga seotud valdkondades;

47. märgib, et parlamendi ja tema komisjonide käsutuses on juba praegu mehhanismid komisjoni mõjuhindangute kontrollimiseks; leiab, et mõjuhindangu esitamine komisjoni poolt asjaomastele parlamendikomisjonidele oleks väärtuslik täiendus parlamendi kontrollile; märgib, et selliseks kontrollimiseks võib kasutada ka muid võimalusi, nagu täiendavad mõjuhindangud, põhjalikumad analüüsid, välisekspertide hinnangud komisjoni mõjuhindangutele ja sõltumatute spetsialistidega korraldatud erikohtumised; rõhutab sellega seoses, et parlamendi ekspertüksuste tööd tuleb järjepidevalt edasi arendada;

48. rõhutab, et parlamendi mõjuhindanguid võiks vaadelda kui komisjoni mõjuhindangute parandusi;

49. nõuab komisjoni mõjuhindangute korrapäraselt ja võimalikult varajast kontrollimist parlamendi ja eeskätt parlamendikomisjonide tasandil;

50. rõhutab, et otsus parlamendi mõjuhindangute kohta tuleb teha asjaomases komisjonis raportööri kaasamise teel; teeb ettepaneku muuta kodukorda selliselt, et komisjon võib mõjuhindangu läbiviimise kohustuslikuks teha, kui kohal on üks neljandik komisjoni liikmetest;

51. soovib kõikidel komisjonidel enne õigusakti ettepaneku tegemist korraldada komisjoniga mõjuhindangu teemal põhjalik arvamuste vahetus;

52. rõhutab, et mõjuhindangud on olulised ka parlamendi õigusloomeprotsessis; julgustab parlamenti oluliste muudatusettepanekute korral õigusloomeprotsessi igas etapis uurima mõjuhindamise võimalust; rõhutab, et see ei tohi tuua kaasa pikka viivitamist;

53. nõuab ühtlasi, et parlamendiliikmetel oleks õigus nõuda väikseid uuringuid, millest nad saaksid oma parlamenditööga seotud valdkondade kohta vajalikke andmeid või statistikat, ja teeb ettepaneku, et selliseid uuringuid võiks teha Euroopa Parlamendi raamatukogu lisaks oma praegustele ülesannetele;

54. nõuab seetõttu, et parlament võtaks vastu kavad, et parlamendi raamatukogu saaks liikmetele seda teenust pakkuda; rõhutab, et kõik meetmed peaksid põhinema parlamendi raamatukogude, kaasa arvatud liikmesriikide raamatukogude parimatel tavadel ja et need tuleks teostada rangete eeskirjade kohaselt ja täielikus koostöös teadusuuringutega tegelevate komisjonidega;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

Euroopa Parlamendi mõjuhindangute autonoomse struktuuri loomine ja tulevikuväljavaated

55. rõhutab mõjuhindangute tervikliku mehhanismi tähtsust oma poliitika kvaliteedile ja järjepidevusele;
56. nõuab seetõttu tervikliku mõjuhindamisprotsessi loomist Euroopa Parlamendis; teeb sellega seoses ettepaneku ühise mõjuhindamismenetluse loomiseks ühtse süsteemi ja ühtsete meetodite alusel;
57. soovib tungivalt anda see ülesandeks sõltumatule struktuurile, mis kasutab parlamendi enda vahendeid, kaasates näiteks raamatukogu, poliitikaosakonnad ja väliseksperdid, nagu riikide mõjuhindamise asutustest lähetatud ametnikud, mis teeks ad hoc üksikuid mõjuhindanguid, ja see struktuur annaks aru Euroopa Parlamendile liikmetest koosneva järelevalvenõukogu vahendusel;
58. nõuab selle jaoks vajaliku haldusliku infrastruktuuri loomist ja kindlustamist, et iga sellise infrastruktuuri puhul ei kasutata eelarvevahendeid, vaid juba olemasolevaid ressursse;
59. rõhutab, et pikemas perspektiivis tuleks mõelda Euroopa institutsioonide ühisele lähenemisviisile mõjuhindamisel; tuletab meelde, et juba 16. detsembri 2003. aasta institutsioonidevahelises kokkuleppes ja 2005. aasta novembri institutsioonidevahelises ühises lähenemisviisis mõjuhindamisele nõuti Euroopa institutsioonide mõjuhindamise jaoks ühist metoodilist lähenemist;
60. märgib kahetsusega, et komisjon on Euroopa institutsioonide ühise lähenemisviisi idee vastu;
61. märgib, et nõukogu on siiani mõjuhindangut kui vahendit väga vähe kasutanud; kutsub seetõttu nõukogu üles mõjuhindamist rohkem kasutama kooskõlas eespool nimetatud institutsioonidevahelise ühise lähenemisviisiga mõjuhindamisele, et tagada kvaliteetsem panus ELi õigusloomesse; rõhutab, et täielikul ja objektiivsel mõjuhindangul põhineva aruka reguleerimise eest peavad ühiselt vastutama nii ELi institutsioonid kui ka liikmesriigid;

*

* *

62. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

Sotsiaalpoliitika välismõõde, töö- ja sotsiaalsete normide edendamine ning Euroopa ettevõtete sotsiaalne vastutus

P7_TA(2011)0260

Euroopa Parlamendi 8. juuni 2011. aasta resolutsioon sotsiaalpoliitika välismõõtme, töö- ja sotsiaalsete normide edendamise ning Euroopa ettevõtete sotsiaalse vastutuse kohta (2010/2205(INI))

(2012/C 380 E/07)

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artikleid 2, 3, 6 ja 21;

— võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 7, 9, 145–161, 206–209 ja 215;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

- võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 5, 12, 14, 15, 16, 21, 23, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 34 ja 36;
- võttes arvesse inimõiguste ülddeklaratsiooni (1948) ja teisi inimõigustealaseid ÜRO dokumente, eelkõige kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelist pakti (1966), rahvusvahelist majanduslike, sotsiaalsete ja kultuuriliste õiguste pakti (1966), rassilise diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise konventsiooni (1965), naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise konventsiooni (1979) ja lapse õiguste konventsiooni (1989), võõrtöötajate ja nende perekonnaliikmete õiguste kaitse rahvusvahelist konventsiooni (1990) ja puuetega inimeste õiguste konventsiooni ⁽¹⁾ (2006);
- võttes arvesse ettevõtlast ja inimõigusi käsitlevat ÜRO raamistikku „Kaitsta, austada ja heastada”, mille kohta tegi ettepaneku peasekretäri eriesindaja (inimõiguste ning hargmaiste äriühingute ja teiste äriettevõtjate küsimuses) professor John Ruggie ning mida 2008. aastal toetas ühehäälselt ÜRO Inimõiguste Nõukogu (resolutsioon 8/7), hiljuti avaldatud juhtpõhimõtteid raamistiku rakendamiseks ⁽²⁾ ning välis- asjade nõukogu 8. detsembri 2009. aasta järeldusi, kus märgitakse ettevõtluse tähtsat rolli inimõiguste täieliku austamise saavutamisel ning kinnitatakse nõukogu kindlat toetust ÜRO eriesindaja tööle ⁽³⁾;
- võttes arvesse ÜRO peasekretäri eriesindaja John Ruggie viimatist aruannet inimõiguste ning rahvusvaheliste korporatsioonide ja muude äriühingute küsimuse kohta ⁽⁴⁾;
- võttes arvesse Euroopa sotsiaalhartat ⁽⁴⁾, eriti selle artikleid 5, 6 ja 19;
- võttes arvesse võõrtöötajate õigusliku seisundi Euroopa konventsiooni ⁽⁵⁾;
- võttes arvesse Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni konventsioone, eelkõige kaheksat põhikonventsiooni, mis käsitlevad ühinemisvabadust ja kollektiivlääbirääkimiste õiguse tegelikku tunnustamist (konventsioonid nr 87 ja nr 88), igasuguse sunniviisilise ja kohustusliku töö kaotamist (konventsioonid nr 29 ja nr 105), tööhõive ja kutsealaga seotud diskrimineerimise kõrvaldamist (konventsioonid nr 100 ja nr 111) ning lapstööjõu kasutamise tõhusat keelustamist (konventsioonid nr 138 ja nr 182) ⁽⁶⁾;
- võttes arvesse ILO konventsioone, mis käsitlevad töönorme (riigihankelepingud) (konventsioon nr 94) ja kollektiivlääbirääkimisi (konventsioon nr 154) ⁽⁷⁾;
- võttes arvesse ILO inimväärse töö tegevuskava ja ülemaailmset tööhõive pakti ⁽⁸⁾, mis võeti ülemaailmse toetusga vastu 19. juunil 2009. aastal toimunud rahvusvahelisel töökongressil;
- võttes arvesse 10. juunil 2008. aastal 183 ILO liikme poolt üksmeelselt vastu võetud deklaratsiooni sotsiaalselt õiglase globaliseerumise kohta ⁽⁹⁾;
- võttes arvesse Marrakechi lepingut, millega loodi Maailma Kaubandusorganisatsioon (WTO) ⁽¹⁰⁾, ning 2001. aasta novembris Dohas toimunud WTO neljandal ministrite kongressil vastu võetud deklaratsiooni ⁽¹¹⁾, eelkõige selle lõiget 31;

⁽¹⁾ <http://www2.ohchr.org/english/law/>

⁽²⁾ <http://www.business-humanrights.org/SpecialRepPortal/Home/Protect-Respect-Remedy-Framework>

⁽³⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/111819.pdf

⁽⁴⁾ <http://conventions.coe.int/Treaty/en/Treaties/Html/163.htm>

⁽⁵⁾ http://www.coe.int/t/dg3/migration/documentation/Default_conv_en.asp

⁽⁶⁾ <http://www.ilo.org/ilolex/english/convdisp1.htm>

⁽⁷⁾ Ibid.

⁽⁸⁾ <http://www.ilo.org/jobspact/about/lang-en/index.htm>

⁽⁹⁾ http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/@dgreports/@cabinet/documents/publication/wcms_099766.pdf

⁽¹⁰⁾ http://www.wto.org/english/docs_e/legal_e/04-wto.pdf

⁽¹¹⁾ http://www.wto.org/english/thewto_e/minist_e/min01_e/mindecl_e.htm

Kolmapäev, 8. juuni 2011

- võttes arvesse teenustekaubanduse üldlepingut, eriti selle artikli 1 lõike 2 punkti d, nn 4. teenuste osutamise viisi ⁽¹⁾;
- võttes arvesse globaliseerumise sotsiaalse mõõtme maailmakomisjoni aruannet „Õiglane globaliseerumine – võimaluste loomine kõigile” ⁽²⁾;
- võttes arvesse G20 riikide juhtide 24.–25. septembril 2009. aastal Pittsburghis toimunud tippkohtumisel tehtud avaldust ⁽³⁾;
- võttes arvesse uusimaid täiendusi OECD eeskirjades rahvusvahelistele ettevõtetele ⁽⁴⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1927/2006 Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi loomise kohta ⁽⁵⁾ ning selle määruse muutmise määrust (EÜ) nr 546/2009;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1996. aasta direktiivi 96/71/EÜ töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega ⁽⁶⁾ (töötajate lähetamise direktiiv);
- võttes arvesse oma 20. septembri 1996. aasta resolutsiooni komisjoni teatise kohta demokraatlike põhimõtete ja inimõiguste austamise kaasamisest ühenduse ja kolmandate riikide vahelistesse lepingutesse ⁽⁷⁾ ning oma 14. veebruari 2006. aasta resolutsiooni inimõiguste- ja demokraatiaklausli kohta Euroopa Liidu kokkulepetes ⁽⁸⁾;
- võttes arvesse oma 25. oktoobri 2001. aasta resolutsiooni rahvusvahelise kaubanduse avatuse ja demokraatia kohta ⁽⁹⁾, milles nõuti, et WTO järgiks Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni (ILO) põhilisi sotsiaalseid norme ning Euroopa Liit tunnustaks ILO otsuseid, sealhulgas võimalikke nõudmisi kohaldada põhiliste sotsiaalsete normide rikkumise korral sanktsioone;
- võttes arvesse oma 23. mai 2007. aasta resolutsiooni inimväärse töö tagamise kohta kõigi jaoks ⁽¹⁰⁾, milles paluti lisada Euroopa Liidu kaubanduslepingutesse, eelkõige kahepoolsetesse lepingutesse, sotsiaalsed normid inimväärse töö tagamiseks;
- võttes arvesse oma 15. novembri 2005. aasta resolutsiooni globaliseerumise sotsiaalse mõõtme kohta ⁽¹¹⁾;
- võttes arvesse oma 5. juuli 2005. aasta resolutsiooni laste ning eriti laste töö ärakasutamise kohta arengumaades ⁽¹²⁾;
- võttes arvesse oma 6. juuli 2006. aasta resolutsiooni õiglase kaubanduse ja arengu kohta ⁽¹³⁾;
- võttes arvesse oma 22. mai 2007. aasta resolutsiooni globaalse Euroopa ja konkurentsivõime välis-aspektide kohta ⁽¹⁴⁾, mis oli vastus komisjoni teatisele nõukogule ja parlamendile „Gloaalne Euroopa: konkurentsivõime maailmas. Panus ELi majanduskasvu ja tööhõive strateegiasse” (KOM(2006)0567);

⁽¹⁾ WTO: Teenustekaubanduse üldlepingu artikli 1 lõike 2 punkt d – 4. teenuste osutamise viis.

⁽²⁾ Genf, ILO 2004. <http://www.ilo.org/fairglobalization/report/lang-en/index.htm>

⁽³⁾ <http://www.pittsburghsummit.gov/mediacenter/129639.htm>

⁽⁴⁾ http://www.oecd.org/document/33/0,3746,en_2649_34889_44086753_1_1_1_1,00.html

⁽⁵⁾ ELT L 48, 22.2.2008, lk 82.

⁽⁶⁾ EÜT L 18, 21.1.1997, lk 1.

⁽⁷⁾ ELT C 320, 28.10.1996, lk 261.

⁽⁸⁾ ELT C 290 E, 29.11.2006, lk 107.

⁽⁹⁾ EÜT C 112 E, 9.5.2002, lk 326.

⁽¹⁰⁾ ELT C 102 E, 24.4.2008, lk 321.

⁽¹¹⁾ ELT C 280 E, 18.11.2006, lk 65.

⁽¹²⁾ ELT C 157 E, 6.7.2006, lk 84.

⁽¹³⁾ ELT C 303 E, 13.12.2006, lk 865.

⁽¹⁴⁾ ELT C 102 E, 24.4.2008, lk 128.

Kolmapäev, 8. juuni 2011

- võttes arvesse oma 30. mai 2002. aasta resolutsiooni ettevõtete sotsiaalse vastutuse Euroopa raamistikku propageeriva komisjoni rohelise raamatu kohta ⁽¹⁾ ja 15. jaanuari 1999. aasta resolutsiooni Euroopa toimumisjuhendi koostamise ja ELi standardite kohta arenguriikides tegutsevatele Euroopa ettevõtjatele ⁽²⁾;
- võttes arvesse oma 13. märtsi 2007. aasta resolutsiooni ettevõtete sotsiaalse vastutuse ja uue partnerluse kohta ⁽³⁾;
- võttes arvesse oma 25. novembri 2010. aasta resolutsiooni ettevõtete sotsiaalse vastutuse kohta rahvusvahelistes kaubanduskokkulepetes ⁽⁴⁾;
- võttes arvesse oma resolutsioone AKV piirkonna ja riikidega sõlmitud majanduspartnerluslepingute kohta, eelkõige 26. septembri 2002. aasta resolutsiooni ⁽⁵⁾, 23. mai 2007. aasta resolutsiooni ⁽⁶⁾ ja 12. detsembri 2007. aasta resolutsiooni ⁽⁷⁾;
- võttes arvesse nõukogu 14. juuni 2010. aasta järeldusi laste töö kohta ⁽⁸⁾;
- võttes arvesse Euroopa Nõukogu 16. septembri 2010. aasta järeldusi „Muutuv maailm: väljakutse ELile” ⁽⁹⁾;
- võttes arvesse komisjoni teatist „Globaliseerumise sotsiaalne mõõde – ELi poliitiline panus hüvede loomiseks kõigile” (KOM(2004)0383);
- võttes arvesse 2. juuli 2008. aasta uuendatud Euroopa sotsiaalmeetmete kava (KOM(2008)0412);
- võttes arvesse komisjoni teatist „Inimväärse töö tagamine kõigi jaoks. Ühenduse panus inimväärse töö tagamise suuniste rakendamiseks kogu maailmas” (KOM(2006)0249);
- võttes arvesse siseturu ja teenuste peadirektoraadi finantsaruandluse üksuse käivitatud ametlikku konsultatsiooni ettevõtete finantsvaldkonda mitte kuuluva teabe avaldamise kohta ⁽¹⁰⁾;
- võttes arvesse komisjoni teatist „Kaubandus, majanduskasv ja maailmapoliitika. Kaubanduspoliitika – ELi 2020. aasta strateegia keskne teema” (KOM(2010)0612);
- võttes arvesse 1. jaanuaril 2009. aastal jõustunud üldist soodustuste süsteemi, millega võimaldatakse tollimaksuvaba juurdepääs või tollitariifide vähendamine suurele hulgale kaupadele ja mis sisaldab ka uut soodustust eriliste kaubandus-, finants- või arenguvajadustega haavatavatele riikidele ⁽¹¹⁾;
- võttes arvesse kõiki Euroopa Liidu ja kolmandate riikide vahel sõlmitud kokkuleppeid;
- võttes eriti arvesse Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna (AKV) riikide rühma ning Euroopa Liidu vahelist partnerluslepingut, mis sõlmiti 23. juunil 2000. aastal Cotonous ning mida on muudetud 2005. ja 2010. aastal ⁽¹²⁾;

⁽¹⁾ ELT C 187, 07.8.2003, lk 180.

⁽²⁾ EÜT C 104, 14.4.1999, lk 180.

⁽³⁾ ELT C 301 E, 13.12.2007, lk 45.

⁽⁴⁾ Vastuvõetud tekstid P7_TA(2010)0446.

⁽⁵⁾ ELT C 273 E, 14.11.2003, lk 305.

⁽⁶⁾ ELT C 102 E, 24.4.2008, lk 301.

⁽⁷⁾ ELT C 323 E, 18.12.2008, lk 361.

⁽⁸⁾ Nõukogu 14. juuni 2010. aasta järeldused laste töö kohta, 10937/1/2010.

⁽⁹⁾ Euroopa Nõukogu 16. septembri 2010. aasta järeldused, EUCO 00021/1/2010.

⁽¹⁰⁾ http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2010/non-financial_reporting_en.htm

⁽¹¹⁾ ELT L 211, 6.8.2008.

⁽¹²⁾ http://ec.europa.eu/development/icenter/repository/second_revision_cotonou_agreement_20100311.pdf

Kolmapäev, 8. juuni 2011

- võttes eriti arvesse Euroopa Liidu ning Colombia ja Peruu vahel mitmepoolse kaubanduslepingu⁽¹⁾ sõlmimiseks peetud läbirääkimiste lõpuleviimist;
- võttes arvesse 14. jaanuaril 2010. aastal Euroopa Parlamendi korraldatud kuulamist „Sotsiaalsete ja keskkonnastandardite kohaldamine kaubandusläbirääkimistel”;
- võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
- võttes arvesse tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni raportit ning arengukomisjoni ja rahvusvahelise kaubanduse komisjoni arvamust (A7-0172/2011),
 - A. arvestades, et ELi sotsiaalkaitse- ja inimõiguste kaitsmise alased kõrged nõuded on Euroopa Liidu otsustavateks vahenditeks läbirääkimistel kaubandussuhete üle kolmandate riikidega;
 - B. arvestades, et majanduslike ja sotsiaalsete õiguste kaitsmine on kõikide liikmesriikide ning ülejäänud riikide kohustus, mis tuleneb ÜRO inimõiguste ülddeklaratsioonist, ning arvestades, et see tähendab ka igäihe õigust luua ametiühinguid ja oma huvide kaitsmiseks ametiühingusse astuda;
 - C. arvestades, et ILO peamisi konventsioone tuntakse rahvusvaheliselt kui õiglase rahvusvahelise kaubanduse alust, ning arvestades, et kahjuks ei pea kõik liikmesriigid neist täielikult kinni;
 - D. arvestades, et liidu huvides on kahepoolsete kaubanduslepingute sõlmimine, millest saavad kasu nii liit kui ka kaubanduspartnerid, tingimusel, et mõlemad pooled austavad inimõiguste deklaratsioonis sätestatud õigusi;
 - E. arvestades, et kõikide liikmesriikide suhtumises peavad selgelt väljenduma Euroopa sotsiaalse mudeli põhimõtted, kui kaalul on sotsiaalsed küsimused ja avatud koordineerimise meetodil põhinev liikmesriikidevaheline koostöö;
 - F. arvestades, et demokraatlik õigusriik põhineb tugevatel ja vabadel ametiühingutel, sotsiaalühendustel ja sotsiaalsetel liikumistel ning need saavad eksisteerida üksnes demokraatlikus ühiskonnas, kus valitseb võimude lahusus;
 - G. arvestades, et mõned arenguriigid tunnevad survet loobuda oma suhtelisest eelisest, kui liit nõuab vastavust rahvusvaheliste töönormidega;
 - H. arvestades, et 2008. aastal 183 ILO liikme poolt üksmeelselt vastu võetud ILO deklaratsioonis sotsiaalselt õiglase globaliseerumise kohta sätestatakse, et tööõiguse põhimõtete ja tööalaste põhiõiguste rikkumist ei tohi rakendada ega muul moel kasutada õiguspärase suhtelise eelisena ning et tööõiguse reegleid ei tohiks kasutada kaubanduse kaitsemeetmetena;
 - I. arvestades, et mõned kolmandad riigid üritavad ELiga kaubanduslepingute sõlmimiseks peetavate läbirääkimiste käigus võtta kasutusse 4. teenuste osutamise viisi⁽²⁾;

⁽¹⁾ <http://trade.ec.europa.eu/doclib/press/index.cfm?id=691>

⁽²⁾ WTO: Teenustekaubanduse üldlepingu artikli 1 lõike 2 punkt d – 4. teenuste osutamise viis.

Kolmapäev, 8. juuni 2011

- J. arvestades, et paljud ettevõtted võtavad sotsiaalset vastutust tõsiselt ning tegutsevad selle nimel, et tagada oma mõjuvõimkonnas sotsiaalsete ja keskkonnanormide järgimine, liitudes selleks näiteks ÜRO algatusega Global Compact või vabatahtlike majandusalgatustega;
- K. arvestades, et ettevõtete sotsiaalse vastutuse aluseks olevad põhimõtted, mida tunnustatakse täielikult rahvusvahelisel tasandil nii OECD, ILO kui ÜRO poolt, käsitlevad ettevõtete vastutustundlikku käitumist ning eeldavad eelkõige kehtivate õigusaktide järgimist eriti tööhõive, töösuhete, inimõiguste, keskkonna, tarbijahuvide ja -suhete läbipaistvuse ning korrupsioonivastase võitluse valdkonnas;
- L. arvestades, et ettevõtete sotsiaalset vastutust reguleeriva direktiivi vastuvõtmine ja selle järgimise edendamine peaks saama ELi tasandil reaalsuseks;
- M. arvestades, et globaliseerumine lihtsustab tööjõu liikumist liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel;
- N. arvestades, et ILO rollist uute nõuete seadmisel kinni ei peeta, seda vaatamata ILO kaasamisele G20 töösse, inimväärse töö tegevuskava globaalsele tunnustamisele ning tööhõive ja inimväärse töö lisamisele esimesele aastatuhande arengueesmärgile;
- O. arvestades, et ühinemisvabaduse tingimusteta järgimist ja tõhusate kollektiivlääbirääkimiste tähtsust tuleb taas meelde tuletada;
- P. arvestades, et inimväärse töö tegevuskava tuleks edendada;
- Q. arvestades, et kooskõlas inimõiguste ülddeklaratsiooni artiklis 23 sätestatud võrdse töö eest võrdse tasu maksmise põhimõttega on äärmiselt oluline vältida igasugust diskrimineerimist tasustamisel;
- R. arvestades, et ELi üldise soodustuste süsteemi (GSP) vahehindamisest ⁽¹⁾ ilmneb, et GSP+ kaubandusrežiimil, mis nõuab, et soodustatud riigid peavad ratifitseerima konkreetsed rahvusvahelised konventsioonid inimõiguste, töökohal põhiõiguste järgmise, jätkusuutliku majandusarengu ning hea valitsemistava kohta ning neid kohaldama, on olnud oluline positiivne mõju soolisele võrdõiguslikkusele nendes riikides;
- S. arvestades, et töötajate sotsiaalset kaitset tuleb edendada;
- T. arvestades, et tuleb parandada ILO poolt ajakohastatuteks loetud ILO konventsioonide ratifitseerimist ja kohaldamist, et üha enam arvestataks inimväärse töö nelja aluspõhimõtet, mis on tööhõive, sotsiaalkaitse, sotsiaalne dialoog ja töökohal järgitavad õigused, rõhutades eelkõige sotsiaalvaldkonna head valitsemistava käsitlevaid konventsioone, nagu konventsioonid nr 81 ja 129 tööinspeksiooni kohta, konventsioon nr 122 tööhõivepoliitika kohta ning konventsioon nr 144 kolmepoolse konsulteerimise kohta;
- U. arvestades, et 2. juuli 2008. aasta Euroopa sotsiaalmeetmete kavas (KOM(2008)0412) nõuti, et ELi liikmesriigid teeksid uusi jõupingutusi ILO poolt ajakohastatuteks loetud ILO konventsioonide ratifitseerimiseks ja kohaldamiseks, et näidata head eeskujut partneritele mujal maailmas;

(1) http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2010/may/tradoc_146196.pdf

Kolmapäev, 8. juuni 2011

- V. arvestades, et rahvusvaheliste tööõiguse reeglite tegelikule kohaldamisele avaldavad paljudes riikides negatiivset mõju nõrk töökorraldus ja sotsiaalpartnerite vähene suutlikkus;
- W. arvestades, et ILO 2011. aasta aruandes ülemaailmsete tööhõive arengusuundade kohta antud hinnangu kohaselt oli 2009. aastal 50,1 % kõigist töötajatest, s.o 1,53 miljardit inimest, tööalaselt kaitsetus olukorras ⁽¹⁾ ning arvestades, et finants- ja majanduskriisi tõttu on enne 2008. aastat kogutud andmetel tööalaselt kaitsetute isikute arvu vähenemine peatunud ja hakanud uuesti kasvama;
- X. arvestades, et ILO 2010. aasta aruandes sotsiaalkaitse kohta maailmas märgitakse, et üle 50 % kõigist töötajatest puudub sotsiaalkaitse ning arvestades, et taas on tekkinud huvi sotsiaalkaitse laiendamise, sealhulgas sotsiaaltagatiste süsteemi edendamise vastu;

Üldpõhimõtted

1. tuletab meelde, et ELi eesmärk on täita maailma sotsiaalpoliitikas juhtrolli, edendades ülemaailmselt sotsiaalseid eesmärke; rõhutab Euroopa Parlamendi olulist osa, mida Lissaboni lepinguga märkimisväärselt suurendati;
2. tuletab samuti meelde, et ühenduse poliitika ja eesmärkide elluviimisel tuleb arvesse võtta Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 9 sätestatud horisontaalset sotsiaalklauslit, näiteks Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 46 ja 49 või ELi kaubanduspoliitika juures ei saa ühendus üldhuvivajadusi tähelepanuta jätta ⁽²⁾;
3. tuletab lisaks meelde, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 7 nõutakse ELi poliitika järjepidevust ja et seadusandja peab võtma arvesse kõiki ELi eesmärke ning tegutsema kooskõlas pädevuse andmise põhimõttega, see tähendab, et seadusandja peab leidma sobiva tasakaalu erinevate eesmärkide ja/või huvide vahel konkreetse õigusliku alusega õigusakti vastuvõtmisel ⁽³⁾;
4. kutsub liikmesriike pidama kinni ILO põhikonventsioonidest, pidades eelkõige silmas selliste ühinemisevabadust ja kollektiivlääbirääkimisi tõkestavate tegurite kaotamist, nagu näiliselt füüsilisest isikust ettevõtjana töötamise ergutamine või kollektiivlepingutest loobuma sundimine;
5. palub vabakaubanduslepingute osalistel kooskõlas ILO liikmesusest tulenevate kohustustega ning ILO deklaratsiooniga aluspõhimõtete ja -õiguste kohta tööl ning selle järelmeetmetega, mille nimetatud organisatsioon võttis vastu oma 86. istungjärgul 1998. aastal, tunnustada, edendada ja rakendada oma õigusaktides ja tavades järgmisi põhiõigusi käsitlevaid põhimõtteid:
 - a) ühinemisevabaduse ja kollektiivlääbirääkimiste õiguse tegelik tunnustamine;
 - b) sunni- ja kohustusliku töö kõigi vormide kaotamine;
 - c) laste tööjõu kasutamise tõhus keelustamine ning
 - d) tööhõivealase ja töökohas diskrimineerimise kaotamine;

⁽¹⁾ Tööalaselt kaitsetu olukord: omal kulul töötajate ja palgata töötavate pereliikmete summa. Tööalaselt kaitsetute näitaja on üheks ametlikuks aastatuhande eesmärkide tööhõivealaseks näitajaks esimese eesmärgi, äärmise vaesuse ja nalja likvideerimise raames.

⁽²⁾ Tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni esimehe taotlusel Euroopa Parlamendi õigusteenistuse esitatud arvamus ELi toimimise lepingu artikli 9 reguleerimisala kohta (horisontaalne sotsiaalklausel) (SJ-00004/10), lõige 15.

⁽³⁾ *Idem*, lõige 8.

Kolmapäev, 8. juuni 2011

Rahvusvaheline koostöö – sotsiaalne koondumine

6. tuletab meelde, et ELi nähakse kogu maailmas soovitud ja ligitõmbava partnerina majanduse dünaamilisuse ja sotsiaalse mudeli ainulaadse kombinatsiooni tõttu;
7. rõhutab, et Euroopa sotsiaalne mudel pakub majandusliku edukuse oluliste edendajatena võrdseid võimalusi hariduses, kutseõppes ja tööturul, samuti võrdset juurdepääsu sotsiaalteenustele;
8. on seisukohal, et põhiliste rahvusvaheliste sotsiaalsete normide rikkumine on omamoodi sotsiaalne ja keskkonnaalne dumping, mis kahjustab Euroopa ettevõtjaid ja töötajaid;
9. palub komisjonil ja liikmesriikidel teha rahvusvaheliste organisatsioonidega koostööd, et parandada Euroopa sotsiaalse mudeli eeskujul globaliseerumise sotsiaalset mõõdet;
10. toonitab sotsiaalkaitsealaste sidusate meetmete tähtsust nii Euroopa Liidu sees kui ka väljaspool seda;
11. teeb ettepaneku edendada dialoogi kõigi asjaosalistega, rõhutades sotsiaalküsimuste olulisust ja keskendudes kasulike ja jätkusuutlike lahenduste ellu- ja täideviimisele; toonitab seoses sellega, kui oluline on suurendada sotsiaalpartnerite teadlikkust oma õigustest ja kohustustest;
12. peab vajalikuks tugevdada pädevate rahvusvaheliste institutsioonide (eelkõige ILO, WTO, OECD ja ÜRO) rolli ja koostööd, et töötada välja, võtta kasutusele ja edendada rahvusvahelisi sotsiaalseid põhinorme ja nendega seotud sanktsioone;
13. pooldab Euroopa Liidu hoidumist kaubanduslepingutest riikidega, mis ei pea kinni inimõigustest ega peamistest tööalastest normidest;
14. toetab vahendite loomist partnerriikide vahelise jätkusuutliku dialoogi jaoks, mis põhineb vastastikusel austusel, taotleb partnerriikide, eriti arengumaade omavahendite arengut ja majandussektorite vastutustundlikku arendamist;
15. kutsub ühtlasi komisjoni kohandama läbirääkimistel oma nõudmiste taset iga partnerriigi arengutasemega; teeb sellega seoses komisjonile ettepaneku koostada nimekiri lisanormidest, mida tuleks rakendada astmeliselt ja paindlikult, arvestades asjaomase partneri majanduslikku ja sotsiaalset olukorda ja keskkonna-seisundit;
16. on seisukohal, et nii partnerriigi territooriumil kui ka liikmesriikides peaksid sõltumatud organid pidevalt kontrollima nimetatud põhinormide täitmist ning et nende eelnevalt määratud kriteeriumite põhjal tuvastatud täitmata jätmise või rikkumise korral tuleks tõhusate ja läbipaistvate menetlustega kohaldada karistusi;
17. on seisukohal, et nimetatud norme tuleks kohaldada täiel määral ning nende täitmisest ei tohi hoiduda ei vabatssoonide ega vastuvõtjariikidega sõlmitud lepingute abil;
18. palub komisjonil ja liikmesriikidel teha partnerriikidega koostööd, et võidelda soolise diskrimineerimise ja mis tahes naiste vastu suunatud vägivalda vastu ning muuta sooline võrdsuslikkus vastavalt aastatuhande arengueesmärkidele ja Pekingi tegevusprogrammile tõelisuseks nii liidu piires kui ka väljaspool seda; kutsub komisjoni ja liikmesriike rakendama meetmeid, mis märkimisväärselt tugevdavad naiste õiguslikku ja sotsiaalset positsiooni, et realiseerida naiste võimalik panus majanduse ja ühiskonna arengusse;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

19. pooldab arenguriikides ja -piirkondades soolise võrdõiguslikkuse edendamist kehtivate ja tulevaste GSP kaubanduslepingute kaudu; nõuab, et soolise võrdõiguslikkusega seotud rahvusvaheliste konventsioonide ratifitseerimine ja tegelik rakendamine oleks kõigi väliskaubanduse ja majandusliku partnerluse alaste lepingute eeltingimus;

20. kutsub lisaks komisjoni ja liikmesriike tegema omavahel ja partnerriikidega koostööd, et kaitsta haavatavaid rühmi ja võidelda mitte ainult soolise diskrimineerimise, vaid ka diskrimineerimisega rassilise või etnilise päritolu, usu või veendumuste, puude, vanuse või seksuaalse sättumuse alusel; palub vaesuse algpõhjustega tegelemisel pöörata erilist tähelepanu inimestele, keda võidakse mitmekordselt diskrimineerida ja kes on mitmel põhjusel ebasoodsas olukorras;

21. kutsub komisjoni ja liikmesriike seadma kaubanduslepingutes, teiste riikidega peetavas dialoogis ning arengukoostöös prioriteediks laste töö kaotamise ja laste õiguste austamise ning märgib, et erasektoril on keskne roll laste õiguste järgimisel; on seisukohal, et laste tööjõuna kasutamise vastaste meetmete hulgas peaks olema täiskasvanutele inimväärsete töökohtade loomine, mis võimaldab lastel saada vajaliku hariduse; palub lisaks sellele luua ELis laste tööjõu kasutamise vihjeliini, kus kodanikud saavad teavitada kõigist ettevõtetest, kes kasutavad ükskõik kus maailmas laste tööd; on seisukohal, et vihjeliini töötajaskond peaks olema väiksearvuline, kuid sellel peaks olema piisav jõudlus, et avaldada tulemuste kohta aastaaruanne;

22. rõhutab, et liidu kulutused seoses arengukoostöö, assotsieerimis- ja stabiliseerimislepingute ning kaubanduslepingutega toovad kaasa ainulaadse võimaluse aidata partnerriike elujõulise hariduse, kutseõppe, tööturu institutsioonide ja minimaalse sotsiaalkaitse kehtestamisel suurema sotsiaalse ja majandusliku kindluse ja selle tulemusena ka suurema heaolu nimel;

23. nõuab, et komisjon ja liikmesriigid toetaksid arengukoostöö ja välisabi raames inimväärse töö selliste kavade rakendamist, mis kajastavad riikide vajadusi ja prioriteete tööhõive ja sotsiaalpoliitika alal kolmepoolse kokkuleppe põhjal (tööandjad, töötajad, valitsused); palub täiendavalt komisjonil ja liikmesriikidel paremini integreerida majandus- ja kaubandussektori sotsiaalsed ja tööhõivealased eesmärgid arengukoostöö ja välisabi raames;

24. palub komisjonil ja liikmesriikidel teha partnerriikidega koostööd kodanike selliste oskuste parandamisel, mis on olulised uute töökohtade loomise ja tööhõive seisukohalt, sest sellega edendatakse stabiilsust, heaolu, kaasavat ühiskonda ja head valitsemistava eelkõige ELi naabruses;

25. nõuab, et uues välisteenistuses loodaks sotsiaalatašee ametikoht, et suurendada välisteenistuse tõhusust sotsiaalpoliitika valdkonnas ja eelkõige tagada, et inimväärne töö kõigile oleks poliitika keskne rakendatav eesmärk;

26. tõdeb, et kuigi kahepoolsetes kaubanduslepingutes tunnustatakse rahvusvahelisel tasandil üha enam kaubanduse tegevuskavadega seotud tööõiguse põhiregleid ja sotsiaalseid norme, sisaldavad vabakaubanduslepingud ikka veel vähe viiteid sotsiaalsetele normidele; peab kahetsusväärseks, et ELis ei ole ühtse sõnastusega sotsiaalklauslit, mis lisataks kõigisse kahepoolsetesse kaubanduslepingutesse; nõuab tungivalt, et EL lisaks sotsiaalklausli kooskõlas muude rahvusvahelisel tasandil kokkulepitud ja tunnustatud reeglitega (nt ILO tööõiguse põhireglid) kõikidesse ELi väliskaubanduslepingutesse, sealhulgas Maaailma Kaubandusorganisatsiooniga seotud väliskaubanduslepingutesse;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

27. tuletab meelde, et WTO olemasolevad tavad peavad tooma arenguriikidele sama palju kasu kui arenenud riikidele;

28. tuletab meelde, et konkurentsi- ja sotsiaalpoliitika peavad omavahel kokku sobima, ning rõhutab, et Euroopa sotsiaalset mudelit ei tohi mingil juhul nõrgendada konkurentsivõime ja väidetava majandusliku kasu arvelt; kordab taas, et Euroopa sotsiaalne mudel peab olema töötajate kaitsmisel eeskujuks arenguriikidele;

Ettevõtete sotsiaalne vastutus

29. tuletab meelde, et EL on seadnud endale eesmärgiks mitte ainult ettevõtete sotsiaalse vastutuse valdkonnas eeskujuks saamise, vaid ka selle edendamise oma välispoliitikas; tunnustab komisjoni pingutusi ettevõtete sotsiaalse vastutuse parimate tavade edendamisel välisriikides tegutsevates Euroopa ettevõtetes, kuid rõhutab, et ta peaks rohkem arvesse võtma ettevõtete sotsiaalse vastutuse põhimõtete järgimist tõendava sertifitseerimise ja märgistamise tähtsust;

30. on seisukohal, et ettevõtete sotsiaalne vastutus on kasulik ja ettevõtete jaoks mittesiduv panustamisvõimalus; soovib ettevõtete sotsiaalse vastutuse edasist sihikindlat edendamist, muu hulgas ISO 26000 standardi, ÜRO algatuse Global Compact ja rahvusvahelistele ettevõtetele mõeldud OECD suuniste ning ettevõtete sotsiaalse vastutuse sidumise kaudu sektoris, kogukondades, riigi ja piirkonna tasandil inimväärset tööd edendavate laiemate algatustega, näiteks ILO parema töö ja SCORE programmiga, mis hõlmavad töötajaid, tööandjaid, ametkondi ja muid asjaomaseid sidusrühmi;

31. rõhutab tungivalt, et ELi tasandil ei tuleks vastu võtta direktiivi ettevõtete sotsiaalse vastutuse reguleerimise ning selle põhimõtte järgimise kohta;

32. arvab, et komisjon peaks oma tulevases teatises VKEde tegevuse rahvusvahelisemaks muutmise kohta tegema ettepanekud meetmeteks, mis aitavad toetada ja edendada VKEde ettevõtete sotsiaalse vastutuse alaseid algatusi, mis järgivad põhimõtet „kõigepealt mõtle väikestele” ning arvestavad nende eripära;

33. palub komisjonil ja liikmesriikidel püüda tagada OECD rahvusvahelistele ettevõtetele mõeldud suuniste tugevdamine praegusel kujul, säilitades ja soodustades nende kohaldamist erijuhtudel, ning viia sisse riiklike kontaktpunktide hea tava, vaadates sealhulgas läbi viisid, kuidas Euroopa Liit saaks paremini täita oma kohust seoses riiklike kontaktpunktidega Euroopa välisteenistuse delegatsioonide kaudu;

34. osutab, et ettevõtete sotsiaalne vastutus peaks käsitlema uusi valdkondi, näiteks töö korraldamine, võrdsed võimalused ja sotsiaalne kaasamine, diskrimineerimise vastased meetmed, elukestva õppe ja kutseõppe arendamine; rõhutab, et ettevõtete sotsiaalne vastutus peaks hõlmama näiteks töö kvaliteeti, võrdset tasustamist ja karjäärivõimalusi ning innovaatiliste projektide edendamist, et aidata kaasa nihkele jätkusuutliku majanduse suunas;

35. palub komisjonil ja liikmesriikidel innustada ELis asuvaid ettevõtteid järgima kogu oma tegevuses, eriti tütarettevõtete ja muude seotud üksuste tegevuses, inimõigusi, sealhulgas majanduslikke ja sotsiaalseid õigusi ning keskkonnanahoidu;

36. rõhutab, et rangete keskkonnapoliitika standardite järgimist ELis pärit, kuid kolmandates riikides tegutsevate ettevõtete poolt tuleks vaadelda sama olulisena kui töötajate õiguste järgimist, sest keskkonnanahjustused ohustavad peaaegu alati ka töötajate tervist, hävitavad põllumajandusmaad, kalavarusid ja muid majandusressursse, võttes sellega paljudelt inimestelt elatise teenimise võimaluse;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

37. rõhutab, et ELi ettevõtete, nende tütarettevõtete ja alltöövõtjate suure osakaalu tõttu rahvusvahelises kaubavahetuses on neil keskne roll töö- ja sotsiaalnormide edendamisel ja levitamisel kogu maailmas ning seetõttu peaksid nad tegutsema kooskõlas Euroopa väärtuste ja rahvusvaheliselt tunnustatud normidega; peab õigeks ja asjakohaseks, et neid Euroopa ettevõtteid, kes siirdavad tootmise vähem rangete sotsiaalsete kohustustega riikidesse, saaks kõigi kohalikele elanikele tekitatud kahjude ja kahjulike välismõjude eest vastutusele võtta, seda ka Euroopa kohtutes;

38. palub komisjonil muuta oma määruse ettepanekut kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (2010/0383 (COD)), et võimaldada hagejatel kaevata pädevuse lisaaluste loomise kaudu koos Euroopa emaettevõttega kohtusse kolmandas riigis asuv tütarettevõtte;

39. palub komisjonil toetada ettevõtete sotsiaalse vastutuse mõõtme lisamist mitmepoolsetesse kaubandusmeetmetesse nii rahvusvahelistel foorumitel, mis on toetanud ettevõtete sotsiaalse vastutuse kontseptsiooni, eelkõige OECD ja ILO tasandil, kui ka Maailma Kaubandusorganisatsioonis Doha-järgses kontekstis;

40. kutsub komisjoni vabakaubandus- ja investeerimislepingute läbirääkimistel kolmandate riikidega süstemaatiliselt lisama nende lepingute säästva arengu peatükki õiguslikult siduva ettevõtete sotsiaalse vastutuse klausli;

41. teeb ettepaneku, et ettevõtete sotsiaalse vastutuse klausel võiks sisaldada ILO kaheksa keske ja nelja esmatahtsa konventsiooni järgimist ning ka stiimuleid, mis ergutavad ettevõtteid sotsiaalse vastutuse valdkonnas kohustusi võtma, ning ettevõtete ja kontsernide hoolekoha kohustust, s.t kohustust võtta ennetavaid meetmeid, et teha kindlaks ja hoida ära igasugust inimõiguste või keskkonnaõiguse rikkumist, korruptsiooni ja maksudest kõrvalehoidumist, sealhulgas ka oma tütarettevõtetes ja tarneahelates ehk teisisõnu oma mõjusfääris;

Töötajate õigused ja töötingimused

42. kutsub kõiki liikmesriike austama ja edendama ILO tööõiguse põhireegleid, pidama kinni sotsiaalvaldkonnas seni sõlmitud kokkulepetest ja rakendama nendega kehtestatud põhimõtteid, mis puudutavad töötajate põhiõigusi;

43. rõhutab, et mitmes GSP+ staatusega riigis on täheldatud tööõiguse põhireeglite rikkumisi, kuid see ei ole siiski põhjustanud soodustuste peatamist; on seisukohal, et tingimuste kohaldamata jätmine takistab ELi sotsiaalpoliitika ja tööõiguse põhireeglite ülemaailmse edendamise eesmärgi saavutamist ning on vastuolus poliitika sidususe põhimõttega;

44. pooldab ILO rahvusvaheliste tööõiguse põhinormide järelevalvesüsteemi loomist, mis on rahvusvahelisel tasandil ainulaadne ning aitab tagada riikide poolt ratifitseeritud konventsioonide rakendamise; rõhutab, et ILO peaks probleemide korral riike sotsiaalse dialoogi ja tehnilise abi kaudu aitama;

45. kutsub komisjoni soodustama tihedamat koostööd Maailma Kaubandusorganisatsiooni ja ILO vahel, eesmärgiga saavutada tööõiguse põhireeglite ja inimväarse töö põhimõtte arvessevõtmine Maailma Kaubandusorganisatsiooni tegevuses ning vältida sotsiaalse arengu ohustamist;

46. on arvamusel, et liidu poliitika peaks inimkapitali arendamisel ja tööturu reformimisel keskenduma nii üksikisikutele kui ka asutustele;

47. väljendab muret asjaolu pärast, et mõned kolmandad riigid kasutavad oma kaubandustegevuses 4. teenuste osutamise viisi puhul kasutatavat korda; kutsub komisjoni ja liikmesriike seadma eesmärgiks juhtida rahvusvahelist rännet viisil, millega välditakse ärakasutamist ja ajude äravoolu;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

48. toetab algatusi, mis tõhustavad sotsiaalpartnerite vahelise dialoogi arengut ja koostööd partnerriikides ja rahvusvahelisel tasandil, ning palub komisjonil olemasolevaid programme edasi arendada, keskendudes sellistele programmidele, mille eesmärk on suurendada sotsiaalpartnerite institutsioonilist võimekust poliitika väljatöötamisel ja elluviimisel;

49. pooldab ametiühingutesse ühinemise vabaduse ja kollektiivlääbirääkimiste pidamise õiguse rakendamist ilma igasuguste eranditeta, et täita, parandada ja kaitsta inimväärseid töötingimusi;

50. tuletab meelde ELi suuniseid, mis käsitlevad erinevaid inimõiguste alaseid küsimusi ning millega edastatakse kindel poliitiline sõnum selle kohta, et need küsimused on liidu jaoks esmatahtsad; palub seetõttu nõukogul võtta vastu sarnased suunised, mis põhinevad ILO kaheksal põhikonventsioonil, ja kasutada neid ELis praktilise vahendina, mis aitab sotsiaalvaldkonda hõlmaval liidu välispoliitikal tõhusamalt toimida; kordab, et rahvusvaheliste inimõigusi käsitlevate õigusaktide järgimine on inimõiguste ülddeklaratsiooni kohaselt kõigile äriühingutele siduv kohustus;

51. palub komisjonil ja liikmesriikidel üleilmastumisega seotud muudatuste ja ümberkorralduste sotsiaalsete tagajärgedega toimetulekuks töötada välja ennetav lähenemisviis;

Maailmamajanduse juhtimine

52. tervitab G20 sotsiaalministrite kohtumiste korraldamist ning palub komisjonil nendel kohtumistel aktiivselt osaleda; avaldab kahetsust, et üldiselt ei ole ELi järelemeetmed ikkagi piisavad;

53. palub komisjonil ja liikmesriikidel lisada tööhõive-, sotsiaal- ja keskkonnapoliitika, sealhulgas soolise võrdõiguslikkuse küsimuse kõikidesse läbirääkimistesse, mis puudutavad maailmamajanduse juhtimisstruktuure ja makromajanduse alaseid dialooge;

54. palub komisjonil ja liikmesriikidel üleilmastumise sotsiaalse mõõtme tugevdamise ühe võimalusena ergutada heade juhtimistavade kasutamist finants-, maksundus- ning õigusloome valdkonnas;

55. palub komisjonil anda ELi liikmesriikidele soovitus rakendada ja ratifitseerida ILO poolt ajakohastatuteks loetud ILO konventsioonid, et parandada töötajate õigusi ja töötingimusi liidu piires ja partnerriikides eesmärgiga saavutada õiglane ja kaasav globaliseerumine liikmesriikide majandus- ja sotsiaalpoliitika välismõõtme suurema sidususe kaudu; palub komisjonil samal põhjusel ergutada liikmesriike korrapäraselt hindama majandus-, finants- ja kaubanduspoliitika mõju;

56. on seisukohal, et rahvusvaheliste reguleerijate arvu märkimisväärse kasvu tõttu kerkivad esile kiireloomulised küsimused rahvusvahelise õiguskorra sidususest ja toimimisest, eelkõige seoses töötajate õiguste ja põhiõiguste kaitsmisega;

57. teeb ettepaneku, et ülemaailmse juhtimise ümberkorraldamisel võetaks suund reguleerivate asutuste paremale ÜRO õiguskorraga integreeritusele ning ÜRO ametite, eelkõige ILO ja Maailma Tervishoiuorganisatsiooni kandvate põhimõtete kindlamale järgimisele;

*

* *

58. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

Kolmapäev, 8. juuni 2011

Arengukoostöö rahastamisvahend

P7_TA(2011)0261

Euroopa Parlamendi 8. juuni 2011. aasta resolutsioon määruse (EÜ) nr 1905/2006 kohta, millega luuakse arengukoostöö rahastamisvahend: kogemused ja tulevikuväljavaated (2009/2149(INI))

(2012/C 380 E/08)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 208–211, 290 ja 291;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1905/2006, millega luuakse arengukoostöö rahastamisvahend ⁽¹⁾;
- võttes arvesse 8. septembri 2000. aasta aastatuhande deklaratsiooni, millega nähakse ette aastatuhande arengueesmärgid kui kriteeriumid, mille rahvusvaheline üldsus on ühiselt kehtestanud vaesuse kaotamiseks;
- võttes arvesse nõukogu ja nõukogus kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajate, Euroopa Parlamendi ja komisjoni ühisavaldust Euroopa Liidu arengupoliitika küsimuses: „Euroopa konsensus”, mis allkirjastati 20. detsembril 2005 ⁽²⁾;
- võttes arvesse ühisdeklaratsiooni demokraatliku järelevalve ja välistegevuste sidususe kohta ning komisjoni deklaratsiooni demokraatliku järelevalve ja välistegevuste sidususe kohta, mis on lisatud eelarvedistsipliini ja usaldusväärset finantsjuhtimist käsitlevale institutsioonidevahelisele kokkuleppele ⁽³⁾;
- võttes arvesse komisjoni deklaratsioone, mis on kantud nõukogu protokoll, millega nõukogu võttis ametlikult vastu nõukogu ühise seisukoha arengukoostöö rahastamisvahendi vastuvõtmise kohta ⁽⁴⁾ ning eriti komisjoni deklaratsiooni arenguabi rahastamisvahendi määruse artikli 5 kohta,
- võttes arvesse tolaegse arengukomisjoni esimehe Josep Borrell Fontellesi 5. märtsi 2007. aasta kirja D (2007) 303749 tolaegsetele volinikele Ferrero-Waldnerile ja Michelile ⁽⁵⁾;
- võttes arvesse tolaegse voliniku Ferrero-Waldneri 26. märtsi 2007. aasta kirja A (2007) 5238 tolaegsele arengukomisjoni esimehele Josep Borrell Fontellesile ⁽⁶⁾;
- võttes arvesse Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni arenguabikomitee (OECD/DAC) võlausaldajate teavitussüsteemi raporteerimise direktiivi ⁽⁷⁾;

⁽¹⁾ ELT L 378, 27.12.2006, lk 41.

⁽²⁾ ELT C 46, 24.2.2006, lk 1.

⁽³⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

⁽⁴⁾ Lisatud komisjoni 24. oktoobri 2006. aasta teatisele Euroopa Parlamendile vastavalt EÜ asutamislepingu artikli 251 lõike 2 teisele lõigule, mis käsitleb nõukogu ühist seisukohta Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (millega luuakse arengukoostöö rahastamisvahend) vastuvõtmise kohta (KOM(2006)0628);

⁽⁵⁾ Registreeritud komiteemenetluse dokumendina nr CMT-2007-1709 – lisa registreeritud komiteemenetluse dokumendina nr CMT-2007-1709-2.

⁽⁶⁾ Registreeritud komiteemenetluse dokumendina nr CMT-2007-1709-3.

⁽⁷⁾ DCD/DAC (2007)39/lõplik, 4.9.2007, lk 145.

Kolmapäev, 8. juuni 2011

- võttes arvesse Euroopa Kohtu 23. oktoobri 2007. aasta otsust kohtuasjas C-403/05 (Euroopa Parlament *versus* Euroopa Ühenduste Komisjon) tühistamishagi komisjoni otsuse suhtes, millega kiidetakse heaks Filipiinide riigipiiri turvalisusega seonduv projekt (määruse (EMÜ) nr 443/92 alusel tehtud otsus);
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määrust (EÜ) nr 1337/2008, millega luuakse rahastamisvahend kiireks reageerimiseks toiduainete hinnatõusule arengumaades ⁽¹⁾;
- võttes arvesse Euroopa Ülemkogu eesistujariigi 29. ja 30. oktoobri 2009. aasta järeldusi (dokument nr 15265/2009);
- võttes arvesse nõukogu 26. juuli 2010. aasta otsust, millega määratakse kindlaks Euroopa välisteenistuse korraldus ja toimimine ⁽²⁾;
- võttes arvesse komisjoni 19. oktoobri 2010. aasta teatist ELi eelarve läbivaatamise kohta (KOM(2010)0700);
- võttes arvesse komisjoni 19. oktoobri 2010. aasta rohelist raamatut kolmandatele riikidele antava ELi eelarvetoetuse tuleviku kohta (KOM(2010)0586);
- võttes arvesse komisjoni 10. novembri 2010. aasta rohelist raamatut „Kaasavat majanduskasvu ja säästvat arengut toetav ELi arengupoliitika. ELi arengupoliitika mõju suurendamine” (KOM(2010)0629);
- võttes arvesse oma 15. veebruari 2007. aasta resolutsiooni komisjoni otsuste eelnõude kohta, millega kehtestatakse riiklikud strateegiadokumendid ja näidisprogrammid Malaisia, Brasiilia ja Pakistani kohta ⁽³⁾;
- võttes arvesse oma 7. juuni 2007. aasta resolutsiooni komisjoni otsuse eelnõu kohta, millega luuakse Mercosuri ja Ladina-Ameerika piirkonnastrateegia dokumendid ja piirkondlikud näidisprogrammid ⁽⁴⁾;
- võttes arvesse oma 21. juuni 2007. aasta resolutsiooni komisjoni otsuse eelnõu kohta, millega luuakse Aasia piirkonnastrateegia dokument aastateks 2007–2013 ja mitmeaastane näidisprogramm ⁽⁵⁾;
- võttes arvesse oma 12. juuli 2007. aasta resolutsiooni arengukoostöö rahastamisvahendi rakendamise demokraatliku järelevalve kohta ⁽⁶⁾;
- võttes arvesse oma 25. oktoobri 2007. aasta resolutsiooni komisjoni otsuse eelnõu kohta, millega kehtestatakse Iraagi 2007. aasta erimeede ⁽⁷⁾;
- võttes arvesse oma 9. juuli 2008. aasta resolutsiooni komisjoni otsuste eelnõude kohta, millega kehtestatakse iga-aastased tegevusprogrammid aastaks 2008 Brasiiliale ja aastaks 2008 Argentinale ⁽⁸⁾;
- võttes arvesse oma 15. märtsi 2007. aasta resolutsiooni kohalike omavalitsuste ja arengukoostöö kohta ⁽⁹⁾;
- võttes arvesse komisjoni teatist „Kohalikud omavalitsused: arenguprotsessi osalised” (KOM(2008)0626);

⁽¹⁾ ELT L 354, 31.12.2008, lk 62.

⁽²⁾ ELT L 201, 3.8.2010, lk 30.

⁽³⁾ ELT C 287 E, 29.11.2007, lk 507.

⁽⁴⁾ ELT C 125 E, 22.5.2008, lk 213.

⁽⁵⁾ ELT C 146 E, 12.6.2008, lk 337.

⁽⁶⁾ ELT C 175 E, 10.7.2008, lk 595.

⁽⁷⁾ ELT C 263 E, 16.10.2008, lk 624.

⁽⁸⁾ ELT C 294 E, 3.12.2009, lk 19.

⁽⁹⁾ ELT C 301 E, 13.12.2007, lk 249.

Kolmapäev, 8. juuni 2011

- võttes arvesse komisjoni 2010. aastal algatatud struktureeritud dialoogi, mille eesmärk on kaasata komisjoni arengukoostöösse kodanikuühiskonna organisatsioonid ja kohalikud omavalitsused;
 - võttes arvesse oma 6. mai 2009. aasta resolutsiooni komisjoni otsuse eelnõu kohta, millega luuakse 2009. aasta tegevusprogramm valitsusväliste osalejate ja kohalike omavalitsuste osalemiseks arengus (II osa: sihtprojektid) ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse oma 3. veebruari 2011. aasta seisukohta nõukogu esimese lugemise seisukoha kohta eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1905/2006, millega luuakse arengukoostöö rahastamisvahend ⁽²⁾;
 - võttes arvesse oma 3. veebruari 2011. aasta seisukohta nõukogu esimese lugemise seisukoha kohta eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1905/2006, millega luuakse arengukoostöö rahastamisvahend ⁽³⁾;
 - võttes arvesse oma 3. veebruari 2011. aasta seisukohta nõukogu esimese lugemise seisukoha kohta eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1934/2006, millega luuakse rahastamisvahend koostööks tööstus- ning teiste suure sissetulekuga riikide ja territooriumidega ⁽⁴⁾;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
 - võttes arvesse arengukomisjoni raportit (A7-0187/2011),
- A. arvestades, et arengukoostöö rahastamisvahendi määruse artikli 2 lõike 1 kohaselt on selle vahendi raames tehtava koostöö põhiline eesmärk kaotada vaesus partnerriikides ning püüda sealhulgas saavutada aastatuhande arengueesmärgid;
- B. arvestades, et arengukoostöö rahastamisvahendi määruse artikli 2 lõike 4 kohaselt peavad kõik geograafiliste programmide meetmed ja 90 % temaatiliste programmide meetmete kulutustest vastama OECD/DAC ametliku arenguabi kriteeriumidele;
- C. arvestades, et komisjoni arvutuste kohaselt ei vastanud ametliku arenguabi kriteeriumidele ainult 0,2 % 2007.–2009. aastal arengukoostöö rahastamisvahendi temaatilistest programmidest rahastatud kohustest;
- D. arvestades, et vastavalt nõukogu otsusele 1999/468/EÜ (komiteemenetluse otsus) ⁽⁵⁾ algatas parlament 2007. aastal määruse (EÜ) nr 1905/2006, sealhulgas kõikide riiklike, piirkondlike ja temaatiliste strateegiadokumentide ning mitmeaastaste näidisprogrammide ja enamiku iga-aastaste tegevusprogrammide rakendamise demokraatliku järelevalve;
- E. arvestades, et kooskõlas ühisdeklaratsiooniga demokraatliku järelevalve ja välistegevuste sidususe kohta ning komisjoni deklaratsiooniga demokraatliku järelevalve ja välistegevuste sidususe kohta, mis on lisatud eelarvedistsipliini ja usaldusväärset finantsjuhtimist käsitlevale institutsioonidevahelisele kokkuleppele, kohustus komisjon võtma parlamendi seisukohti nende strateegiate elluviimisel nõuetekohaselt arvesse;

⁽¹⁾ ELT C 212 E, 5.8.2010, lk 8.

⁽²⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0032.

⁽³⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0030.

⁽⁴⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0033.

⁽⁵⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

Kolmapäev, 8. juuni 2011

- F. arvestades, et isevastutuse, osalemise ja hea valitsemistava põhimõtted eeldavad mitmepoolset lähene- mist, mille raames eri arengupartnerid, nagu kohalikud omavalitsused või valitsusvälised osalejad tegut- sevad üksteist täiendaval ühtsel viisil; arvestades, et oluline on siiski teha selget vahet kohalike omava- litsuste ja valitsusväliste osalejate konkreetsetes rollis, seoses nende pädevusvaldkondade, õiguspärasuse ja demokraatliku kontrolli, kogemustega kohaliku tasandi küsimustega tegelemisel ja riikliku poliitika elluviimisse kaasamisega;
- G. arvestades, et EL rahastab rahvusvahelist koostööd Aafrikaga nelja geograafilise rahastamisvahendi kaudu: Euroopa Arengufond Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide jaoks, Lõuna- Aafrika kaubandus-, arengu- ja koostööleping, Euroopa naabrus- ja partnerlusinstrument viie Põhja- Aafrika riigi jaoks ning arengukoostöö rahastamisvahend temaatiliste programmide rahastamiseks;
- H. arvestades, et komisjon on võtnud kohustuse tagada, et 2009. aastaks oleks 20 % tema poolt arengu- koostöö rahastamisvahendiga hõlmatud riiklikest programmist eraldatud abist pühendatud põhi- ja keskkharidusele ning esmatasandi tervishoiule, kasutades nende sektoritega seotud projekti-, programmi- või eelarvetoetusi, arvestades kõigi geograafiliste piirkondade keskmisi näitajaid;
- I. arvestades, et EL on seadnud endale ühise eesmärgi kulutada 2015. aastaks 0,7 % oma kogurahvatulust ametlikule arenguabile,
- J. arvestades, et 2012. aasta ÜRO keskkonna- ja arengukonverentsi eesmärk on tagada uue poliitilise vastutuse võtmine säästva arengu toetamiseks, hinnata säästva arengu valdkonnas rahvusvahelisel tasandil kokkulepitud eesmärkide elluviimisel seni saavutatud edu ning tegeleda uute ja esilekerkivate probleemidega;
- K. arvestades, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 290 on sätestatud, et seadusandliku aktiga võidakse komisjonile delegeerida õigus võtta vastu muid kui seadusandlikke akte, mis on üldkohalda- tavad, mis täiendavad või muudavad seadusandliku akti teatavaid mitteolemuslikke osi;

Omandatud kogemused

1. väljendab heameelt komisjoni valmisoleku üle pidada kinni oma lubadusest alustada Euroopa Parla- mendiga korrapärasest dialoogi arengukoostöö rahastamisvahendi rakendamise üle; tunnustab pingutusi, mida on tehtud selleks, et hoida parlamendi arengukoostöö rahastamisvahendi töörühmi kursis sellega, kuidas parlamendi märkusi strateegiadokumentide kohta on arvesse võetud iga-aastaste tegevusprogrammide koos- tamisel;
2. märgib, et eriti vahehindamise käigus on komisjoni ja Euroopa Parlamendi vaheline dialoog demok- raatliku järelevalve osana aidanud vältida selliste strateegiadokumentide vastuvõtmist, mis sisaldavad päde- vust ületavaid sätteid, ning viia strateegiadokumendid kooskõlla arengukoostöö rahastamisvahendi määruse ja eriti ametliku arenguabi abikõlblikkuse põhimõtetega;
3. väljendab kahetsust selle üle, et komisjon ei ole võtnud piisavalt arvesse parlamendi poolt demokraat-liku järelevalve käigus tõstatatud probleeme, eriti seoses vähese keskendumisega vaesusele ja aastatuhande arengueesmärkidele;
4. väljendab kahetsust selle üle, et ehkki Euroopa konsensus arengu küsimuses (2005) ja arengukoostöö rahastamisvahendis rõhutatakse isevastutuse tähtsust, on riikide parlamentide kaasatus riiklike strateegiado- kumentide koostamisse osutunud tegelikkuses väga väikeseks; väljendab kahetsust selle üle, et komisjon ei ole nõuetekohaselt rakendanud määruse (EÜ) nr 1905/2006 artikleid 19, 20 ja 33, mis käsitlevad konsultee- rimist valitsusväliste osalejate ja kohalike omavalitsustega;
5. märgib, et majanduskasvu soodustavat strateegiat ei tohi segi ajada pikaajalise arengustrateegiaga, mis hõlmab selliste pikaajaliste eesmärkide rahastamist nagu tervishoid, haridus, energia kättesaadavus maapiir- kondades, väiketalunike toetamine jne;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

6. väljendab kahetsust selle üle, et vastuseks parlamendi resolutsioonidele, milles anti märku määruse artikli 2 lõikes 4 sätestatud ametliku arenguabi abikõlblikkuskriteeriumi nõude mittetäitmisest, muutis või tühistas komisjon vaid 3 asjaomasest 11-st rakendusmeetme projektist;
7. väljendab kahetsust selle üle, et vastavalt arengukoostöö rahastamisvahendi määruse artiklile 35 loodud komitee ei reageerinud parlamendi resolutsioonidele, milles anti märku, et komisjon on ületanud oma rakendusvolitusi; märgib murega, et parlamendi oluline järelevalvealane töö ei saanud liikmesriikide esindajatelt arengukoostöö rahastamisvahendi komitees mingit vastukaja; nõuab tungivalt, et liikmesriigid võtaksid vastutuse ja tagaksid tihedas koostöös parlamendiga komisjoni esitatud meetmete täieliku vastavuse arengukoostöö rahastamisvahendi suunistele;
8. nõuab, et komisjon annaks tähtsuse ja vastava kaalu järjekorras teada, milliseid kriteeriume ta on kasutanud arengukoostöö rahastamisvahendi riikide ja piirkondade ning eri tegevusalade vahel vahendite eraldamisel igast geograafilisest ja temaatilisest programmist;
9. on seisukohal, et paljude riiklike ja piirkondlike strateegiadokumentide alusel ei eraldata piisavalt vahendeid arengukoostöö rahastamisvahendi põhilisele eesmärgile, milleks on vaesuse kaotamine säästvat arengut arvesse võttes, ning paljudes dokumentides puuduvad selged viited selle kohta, kui suures ulatuses kavandatavad tegevused aitavad kaasa aastatuhande arengueesmärkide saavutamisele;
10. juhib eriti tähelepanu ametliku arenguabi abikõlblikkuse nõudele arengukoostöö rahastamisvahendi geograafilistes programmides ning nõuab tungivalt, et komisjon ja Euroopa välisteenistus tagaksid alati selle juriidilise kohustuse täieliku täitmise;
11. juhib tähelepanu asjaolule, et arengupoliitika sidusus, arengupoliitika isevastutus ja abi killustatus on väga olulised abi tõhususe tagamiseks;

Tulevikuväljavaated: põhimõtted

12. rõhutab, et EL vajab jätkuvalt eraldi arengukoostöö rahastamisvahendit, mis oleks loodud ainult arenguriikide jaoks ja millega seataks selgelt eesmärgiks ELi toimimise lepingu artiklis 208 määratletud sihtide saavutamine; nõuab, et ametliku arenguabi iga-aastased summad järgmises mitmeaastases finantsraamistikus kasvaksid reaalselt niipalju, et saavutatakse ühine eesmärk kulutada 2015. aastaks 0,7 % kogurahvatulust ametlikule arenguabile;
13. rõhutab, et kõigi uue rahastamisvahendi geograafiliste programmide osana rahastatavate meetmete puhul peab jääma tingimuseks ametliku arenguabi kriteeriumide täielik järgimine ning eriti OECD/DACi nõudmise täitmine, mille kohaselt peab iga tehingu sooritamise peamine eesmärk olema arenguriikide majandusarengu ja heaolu edendamine⁽¹⁾; nõuab temaatilistele programmidele praeguse arengukoostöö rahastamisvahendiga võrreldes rangema ametliku arenguabi kvoodi kehtestamist, eelkõige seoses rände ja varjupaiga programmidega, mille puhul komisjon ei ole selgelt näidanud, kuidas seoses piirikontrollidega rahastatavad tegevused vastavad ametliku arenguabi abikõlblikkuse kriteeriumitele kooskõlas OECD/DACi kriteeriumidega;
14. rõhutab, et aastatuhande arengueesmärkide saavutamine peab jääma kuni 2015. aastani rahastamisvahendi esmatähtsaks eesmärgiks; nõuab tungivalt, et komisjon tagaks ELi abi jätkuva sidususe rahvusvaheliselt kokkulepitud arengueesmärkide ja -sihtidega, mille ÜRO ja teised pädevad rahvusvahelised organisatsioonid võtavad vastu pärast 2015. aastat;

(1) Vt OECD/DAC: „Võlausaldajate teavitussüsteemi aruandlusdirektiivid”

Kolmapäev, 8. juuni 2011

15. tunnistas vajadust teha paljude arenguriikidega ametliku arenguabi alla mittekuuluvat koostööd globaalsete avalike hüvede pakkumiseks; on arvamusel, et sellist koostööd tuleks reguleerida ja eraldada selleks raha ühe või mitme eraldi vahendi kaudu, et tagada läbipaistvus ja kaitsta arengukoostöö erilist iseloomu iseseisva poliitikavaldkonnana välissuhete raames; nõuab kooskõlas Euroopa Ülemkogu 29.–30. oktoobri 2009. aasta kohtumisel antud lubadusega, et kliimamuutusega seotud rahastamine ei õõnestaks ega ohustaks võitlust vaesuse vastu ega aastatuhande arengueesmärkide saavutamiseks tehtavate edusammude jätkumist, ning vaesuse vähendamiseks ettenähtud ametliku arenguabi vahendeid ei juhitaks arenguriikides kõrvale muude kui arengueesmärkide saavutamiseks; rõhutab, et OECD kehtestatud ametliku arenguabi määratlust ei tohiks muuta ning kutsub komisjoni üles tagama, et ükski ELi rahastatavatest arenguprojektidest ei oleks vastuolus maailmas kliimamuutuse leevendamiseks tehtavate jõupingutustega ja et need oleksid kliimamuutusele vastupanuvõimelised, eriti kui on tegemist suurte infrastruktuuriprojektide või projektidega väikesaartel, mis kliimamuutuse tagajärgede tõttu esimesena kannatavad;

16. väljendab muret, et praegu, kui riikide eelarveid tõsiselt kärbitakse, keskendutakse rohkemate arenguabi rahastamisallikate leidmise eesmärgil tugevasti erasektori investeeringutele; juhib tähelepanu asjaolule, et arengukoostöö on humanitaarabi kõrval ainuke välispoliitilise tegevuse valdkond, mille eesmärk ei ole mitte ELi huvide teenimine, vaid planeedi kõige enam marginaliseerunud ja haavatavamate elanike huvide kaitse; kutsub komisjoni seetõttu tungivalt üles tagama, et erasektori lõunasuunaliste investeeringute toetamiseks kasutatavaid riiklikke vahendeid ei juhitaks kõrvale juba isegi alarahastatud sektoritest (nagu valitsusväliste osalejate ja kohalike omavalitsuste programmid) ning et niisugune toetus võimaldaks tõhusalt arendada kodumaist erasektorit ning väikesi ja keskmise suurusega ettevõtteid madala sissetulekuga riikides;

17. nõustub, et eri arenguriike tuleb käsitleda diferentseeritult ning traditsiooniline rahaline abi võib muutuda tärkava turumajandusega riikides vähem asjakohaseks; on seisukohal, et tärkava turumajandusega riikidele antav abi peaks jätkusuutliku majanduskasvu edendamise kõrval keskenduma samas endiselt partnerriigi eelarvepoliitika tõhustamisele ja siseriikliku tulu mobiliseerimise edendamisele, mis peaks aitama vähendada vaesust ja abist sõltumist;

18. nõuab tungivalt, et komisjon abistaks tõhusamalt arenguriike ja tärkava turumajandusega riike maksureformide läbiviimisel, et toetada mõjusaid, tõhusaid, õiglasi ja jätkusuutlikke maksusüsteeme; kutsub komisjoni üles tõhusalt integreerima hea maksuhaldustava põhimõtted riiklike ja piirkondlike strateegiadokumentide kavandamisse, rakendamisse ja järelevalvesse ning võtma vajalikke meetmeid tagamaks, et rahvusvahelised ettevõtted järgivad riikide kaupa liigendatud aruandluse nõuet;

19. rõhutab, et tulevane arengukoostöö rahastamisvahend peaks hõlmama jätkuvalt kõiki vahendiga kaetavates geograafilistes piirkondades asuvaid riike vastavalt OECD/DACi arenguriikide loetelule;

20. nõuab, et komisjon ja liikmesriigid koordineeriks ELi toimimise lepingu artiklis 210 sätestatud nõude täitmiseks tihedamalt oma tegevust, ning toetab Euroopa ühiste strateegiadokumentide väljatöötamist; on veendunud, et ELi kõikide riiklike ja piirkondlike programmidokumentid peavad sisaldama üksikasjalikke ja ajakohaseid andmeid rahastajate kohta ning eraldi peatükki ELi abi tõhususe kohta, milles loetletakse meetmed, mida on võetud rahastajate tegevuse koordineerimise, ühtlustamise ja täiendavuse tõstmiseks ning rahastajate ja eelkõige ELi liikmesriikide vahelise tööjaotuse parandamiseks;

21. kordab oma üleskutset integreerida Euroopa Arengufond ELi eelarvesse, mis lihtsustaks menetlusi ja suurendaks komisjoni abi tulemuslikkust ja tõhusust; rõhutab, et see ei tohi vähendada ELi tasandil arengukoostöö rahastamisvahendist ja Euroopa Arengufondist eraldatavate rahaliste vahendite kogusummat ega ELi tasandil ametlikule arenguabile eraldatavate vahendite kogusummat;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

22. on veendunud, et tuleb suurendada toetust haavatavatele rühmadele (naised, puuetega inimesed, noored ja töötud ning põlisrahvad) ning soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamisele ja teistele valdkondadevahelistele küsimustele; rõhutab, et arengukoostöö rahastamisvahendile järgneva vahendi puhul tuleb programmidokumentides kehtestada selged võrdlusnäitajad, et tagada võimalus mõõta ELi sekkumise mõju kõnealustes valdkondades;

23. rõhutab, et kohalike omavalitsuste kaasamine arengupoliitikasse on väga oluline aastatuhande arengueesmärkide saavutamisel ja hea valitsemistava tagamisel; juhib tähelepanu eelkõige sellele, et kohalikel omavalitsustel on otsustav osa sellistes valdkondades nagu haridus, võitlus nälja vastu, tervishoid, vesi, kanalisatsioon, sotsiaalne ühtekuuluvus, kohalik majandusareng jne; peab seetõttu tähtsaks tõsta nende osakaalu järgmises finantsinstrumendis kooskõlas arengupoliitika isevastutuse põhimõttega;

24. rõhutab vajadust komisjoni ja Euroopa välisteenistuse ning valitsusväliste osalejate ja kohalike omavalitsuste vahelise korrapärase ja struktureeritud dialoogi järele strateegiadokumentide kavandamisel, rakendamisel ja hindamisel; rõhutab seetõttu vajadust võtta tulevaste rahastamisvahendite puhul arvesse struktureeritud dialoogi järeltõlki;

25. rõhutab vajadust paindlike sätete järele, mis võimaldaksid ELil reageerida vajaduste ja prioriteetide muutustele; teeb ettepaneku kaaluda tulevase arengukoostöö rahastamisvahendi ühe võimaliku variandina Euroopa Arengufondi programmivälise abi piiratud riiklike abipakette; rõhutab siiski, et paindlikumalt kasutatavad rahalised vahendid peavad olema suunatud tõeliste arengueesmärkide saavutamisele;

26. on seisukohal, et uus arengukoostöö rahastamisvahend peaks looma aluse sihipärase ja paindlikuma abi andmiseks ebakindlates olukordades; on veendunud, et uus finantsstruktuur peaks rahastamismehhanismide paindlikkuse ja täiendamise abil aitama tagada häda-, taastus- ja arenguabi nõuetekohase sidususe;

Tulevikuväljavaated: geograafilised ja temaatilised programmid

27. nõuab, et geograafiliste programmide puhul seataks siht, mille kohaselt 20 % kulutustest eraldataks põhilistele sotsiaalteenustele, nagu need on määratlenud ÜRO aastatuhande arengueesmärkides (eesmärgi 8 „Ülemaailmse arenguvõrgustiku loomine” näitaja 8.2);

28. nõuab eelarvetoetuse puhul rangeid abikõlblikkuse kriteeriume; rõhutab, et komisjon peab hoiduma eelarvetoetuse kasutamisest riikides, kus ei ole tagatud avalike kulutuste läbipaistvus, ja nõuab, et eelarvetoetusega kaasneksid alati meetmed abi saava riigi parlamentaarse järelevalve teostamise ja auditaalse suutlikkuse tõstmiseks ning läbipaistvuse ja avalikkuse teabele juurdepääsu suurendamiseks; nõuab, et kodanikuühiskond kaasataks eelarvetoetuse üle järelevalve teostamisse;

29. tunnustab kodanikuühiskonna olulist osa arenguvaldkonnas, näiteks valitsuse tegevuse üle järelevalve teostajana ja vastutuse võtmise tagamisel ning nõuab arenguriikide kodanikuühiskondadele piisavate vahendite eraldamist;

30. kordab oma nõudmist komisjonile esitada üksikasjalik finantsanalüüs kohalikule omavalitsusele projektide kaudu või muus vormis eraldatud üldise ja valdkondliku eelarvetoetuse kohta; rõhutab, et selline üldpilt aitaks suurendada kohalikule omavalitsusele eraldatava toetuse järjekindlust ja aitaks kaasa hea valitsemistava levikule partnerrriikides;

31. märgib, et kõik arengukoostöö rahastamisvahendi temaatilised programmid on tõestanud oma asjakohasust ja rõhutab, et kindlasti tuleb säilitada nii temaatilised kui ka geograafilised programmid, kuid nõuab teatavaid ümberkorraldusi, arvestades uusi probleeme, nagu ülemaailmne finants- ja majanduskriis, ülemaailmne toidukriis, kliimamuutus ning nõrkade ja üleminekuetapis riikide erivajadused;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

32. juhib tähelepanu sellele, et ränne on valdkond, kus on selge vajadus seada arengupoliitika sidusus esikohale ELi lühiajaliste rändekaalutluste suhtes, mille eesmärk on enamasti ebaseadusliku sissetuleku tökestamine; rõhutab, et rände arengufonde ei tohi kasutada piirihalduse tugevdamiseks ja ebaseadusliku sissetuleku vastu võitlemiseks; rõhutab, et tulevane temaatiline rändeprogramm tuleb viia täielikult kooskõlla ELi arengueesmärkidega ning sellest programmist eraldatavad põhilised rahalised vahendid peavad vastama ametliku arenguabi abikõlblikkuse kriteeriumidele; rõhutab eelkõige, et temaatilises programmis tuleb seada esikohale lõuna-lõuna suunalist rännet käsitlevad projektid;

33. rõhutab, et uues temaatilises programmis „Investeeringud inimestesse” tuleb keskenduda selliste aastatuhande arengueesmärkide saavutamisele, millega ollakse kavast kõige rohkem maha jäänud, seadmata seda samas ainsaks eesmärgiks, ning pöörata eelkõige tähelepanu kriitilises seisus aastatuhande arengueesmärkide näitajatega riikidele ja piirkondadele; rõhutab, et põhiharidus ja kirjaoskus on inimeste teadlikkuse tõstmise protsessi ja arengupoliitika isevastutuse lähtepunktiks; nõuab seetõttu, et kõnealusel programmis keskendutaks haridusele kui emantsipatsiooni ja osalemise vahendile;

34. on veendunud, et uue vahendiga tuleks kehtestada diferentseeritud lähenemine kodanikuühiskonna organisatsioonide ja kohalike omavalitsuste rahastamisele ning vältida nimetatud kaht tüüpi osaleja mõttetut konkurentsi; rõhutab vajadust tegeleda praegusest programmist vahendite ületootmise probleemiga; nõuab, et tulevane temaatiline programm ja pakutud abiandmise viisid peegeldaksid igakülgselt struktureeritud dialoogi tulemusi;

35. juhib tähelepanu asjaolule, et üks põhjus, miks aastatuhande arengueesmärgid ei ole saavutatud, on see, et ei tunnustata keskkonna, loodusvarade ja ökosüsteemide osa inimühiskonna arengule ja vaesuse kaotamisele kaasa aitamisest; märgib murega, et kui Euroopa praeguse ametliku arenguabi raames eraldatakse keskkonnaküsimustele ainult 3 % kogukulutustest, on lisaprobleemiks see, et osa ELi ja liikmesriikide poolt arenguriikidele eraldatavatest vahenditest investeeritakse projektidesse, mis kliimamuutust pigem soodustavad kui leevendavad; rõhutab, et kliimamuutuse valdkonnas tuleb parandada arengupoliitika sidusust, eelkõige seoses kliimameetmete rahastamise ja kliimamuutusega seotud probleemide integreerimisega ELi arengukoostöösse;

36. juhib tähelepanu kontrollikoja eriaruande nr 6/2006 järeltulele, et alates 2001. aastast on EL keskkonnaküsimuste integreerimisel arengukoostöösse saavutanud vähe edu, kuna riiklikes strateegiadokumentides ei võetud keskkonnaküsimusi piisavalt arvesse; nõuab sellega seoses tungivalt, et komisjon tagaks keskkonnaküsimuste parema integreerimise ja süstemaatilise järelevalve välispoliitika ja kõikide rahastamisvahendite lõikes, eelkõige silmas pidades praegust kliimamuutuse ja bioloogilise mitmekesisuse kadumise probleemi;

37. kordab, et arengukoostöö rahastamisvahendi suhtes kohaldatakse täielikult ELi toimimise lepingu artiklit 290 ning rõhutab seetõttu, et delegeeritud õigusaktide menetluse rakendamine on kohustuslik ELi toimimise lepingu artikli 290 tingimustele vastavate otsuste puhul, näiteks üldeesmärkide, prioriteetide, oodatavate tulemuste ja rahaliste vahendite eraldamise kindlaksmääramisel;

*

* *

38. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

Kolmapäev, 8. juuni 2011

Euroopa lepinguõiguse loomise võimalused tarbijate ja ettevõtjate jaoks

P7_TA(2011)0262

Euroopa Parlamendi 8. juuni 2011. aasta resolutsioon Euroopa lepinguõiguse loomise võimaluste kohta tarbijate ja ettevõtjate jaoks (2011/2013(INI))

(2012/C 380 E/09)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni 1. juuli 2010. aasta rohelist raamatut „Euroopa lepinguõiguse loomise võimalused tarbijate ja ettevõtjate jaoks“ (KOM(2010)0348);
- võttes arvesse komisjoni 26. aprilli 2010. aasta otsust 2010/233/EL Euroopa lepinguõiguse valdkonna ühise tugiraamistiku eksperdirühma moodustamise kohta ⁽¹⁾;
- võttes arvesse komisjoni 11. juuli 2001. aasta teatist Euroopa lepinguõiguse kohta (KOM(2001) 0398);
- võttes arvesse komisjoni 12. veebruari 2003. aasta teatist „Euroopa lepinguõiguse ühtlustamine – tegevuskava“ (KOM(2003)0068);
- võttes arvesse komisjoni 11. oktoobri 2004. aasta teatist „Euroopa lepinguõigus ja ühenduse õigustiku muutmine: tulevikuplaanid“ (KOM(2004)0651);
- võttes arvesse komisjoni 23. septembri 2005. aasta aruannet „Esimene iga-aastane arenguaruanne Euroopa lepinguõiguse ja ühenduse õigustiku läbivaatamise kohta“ (KOM(2005) 0456) ja komisjoni 25. juuli 2007. aasta aruannet „Teine arenguaruanne ühtse tugiraamistiku kohta“ (KOM(2007)0447);
- võttes arvesse komisjoni 22. oktoobri 2009. aasta teatist ettevõtja ja tarbija vahelise piiriülese e-kaubanduse kohta ELis (KOM(2009)0557);
- võttes arvesse oma 3. septembri 2008. aasta resolutsiooni Euroopa lepinguõiguse ühtse tugiraamistiku kohta ⁽²⁾;
- võttes arvesse oma 12. detsembri 2007. aasta resolutsiooni Euroopa lepinguõiguse kohta ⁽³⁾;
- võttes arvesse oma 7. septembri 2006. aasta resolutsiooni Euroopa lepinguõiguse kohta ⁽⁴⁾;
- võttes arvesse oma 23. märtsi 2006. aasta resolutsiooni Euroopa lepinguõiguse ja ühenduse õigustiku muutmise kohta ⁽⁵⁾;
- võttes arvesse oma 26. mai 1989. aasta ⁽⁶⁾, 6. mai 1994. aasta ⁽⁷⁾, 15. novembri 2001. aasta ⁽⁸⁾ ja 2. septembri 2003. aasta ⁽⁹⁾ resolutsioone sellel teemal;

⁽¹⁾ ELT L 105, 27.04.2010, lk 109.⁽²⁾ ELT C 295 E, 04.12.2009, lk 31.⁽³⁾ ELT C 323 E, 18.12.2008, lk 364.⁽⁴⁾ ELT C 305 E, 14.12.2006, lk 247.⁽⁵⁾ ELT C 292 E, 01.12.2006, lk 109.⁽⁶⁾ EÜT C 158, 26.6.1989, lk 400.⁽⁷⁾ EÜT C 205, 25.07.1994, lk 518.⁽⁸⁾ ELT C 140 E, 13.6.2002, lk 538.⁽⁹⁾ ELT C 76 E, 25.03.2004, lk 95.

Kolmapäev, 8. juuni 2011

- võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
- võttes arvesse õiguskomisjoni raportit ning siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni ning majandus- ja rahanduskomisjoni arvamusi (A7-0164/2011),
 - A. arvestades, et Euroopa lepinguõiguse algatust, mille eesmärk on käsitleda erinevatest lepinguõigustest tulenevaid ühtse turu probleeme, on arutatud juba palju aastaid;
 - B. arvestades, et ülemaailmse majanduskriisi tõttu on varasemast tähtsam tagada ühtne Euroopa lepinguõiguse kord, et kasutada siseturu kogu potentsiaali ja aidata seega täita meie Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärke;
 - C. arvestades, et ühtne turg jääb killustatuks paljude tegurite tõttu, kaasa arvatud suutmatus rakendada olemasolevaid ühtse turu õigusakte;
 - D. arvestades, et mõistmaks siseturu jätkuva killustatuse põhjusi ning seda, kuidas neid probleeme kõige paremini lahendada, sh kuidas tagada olemasolevate õigusaktide rakendamine, on vaja rohkem uurimistööd;
 - E. arvestades, et komisjon esitas eelnimetatud rohelises raamatus Euroopa lepinguõiguse vahendi loomiseks arvukalt võimalusi, mis võiksid arendada ettevõtlust ja suurendada kodanike usaldust ühtse turu vastu;
 - F. arvestades, et tööd on alustanud eksperdirühm ja osapoolte ümarlaud, kes aitavad komisjonil lepinguõiguse valdkonna ühtse tugiraamistiku vastuvõtmise ettepanekut ette valmistada;
 - G. arvestades, et lepinguõiguse eeskirjade erinevus riikide tasandil ei ole VKEde ja tarbijate jaoks ainuke piiriülese tegevuse takistus, kuna nad seisavad silmitsi teiste probleemidega, milleks on muuhulgas keelebarjäär, eri maksusüsteemid, internetikaupmeeste usaldusväärse küsimus, piiratud juurdepääs lairibaühendusele, digitaalne kirjaoskus, turvalisuse probleemid, eri liikmesriikide rahvastiku demograafiline koosseis, eraelu puutumatus seotud probleemid, kaebuste käsitlemine, intellektuaalomandi õigused jne;
 - H. arvestades, et vastavalt komisjoni 2008. aasta uuringule kaupleb kolmveerand jaemüügiettevõtetest ainult siseriiklikult ja piiriüleseid müügi tehinguid tehakse tihti vaid üksikutes liikmesriikides ⁽¹⁾;
 - I. arvestades, et on vaja teha vahet tavapärastel piiriülestel tehingutel ja e-kaubandusel, kus esinevad spetsiifilised probleemid ja tehingukulud on erinevad; arvestades, et tulevaste mõjuhindangute jaoks on samuti vaja hoolikalt ja täpselt määratleda, millest tehingukulud koosnevad;
 - J. arvestades, et on selge, et teise riigi (tarbija) õiguse kohaldamisega piiriüleste tehingute suhtes vastavalt Rooma I määrusele ⁽²⁾ kaasnevad ettevõtjatele, eelkõige väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele, märkimisväärsed tehingukulud, mis ainuüksi Ühendkuningriigis on hinnangute kohaselt 15 000 eurot ühe ettevõtte ning ühe liikmesriigi kohta ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Eurobaromeetri uuring 224, 2008, lk 4.

⁽²⁾ ELT L 177, 4.7.2008, lk 6.

⁽³⁾ Ühendkuningriigi väikeettevõtjate ühenduse seisukoht Rooma I määruse kohta (2007).

Kolmapäev, 8. juuni 2011

- K. arvestades, et on vaja rohkem teavet Rooma I määruse artikli 6 lõike 2 ja artikli 4 lõike 1 punkti a kohaldamisest tulenevate tehingukulude kohta, pidades silmas, et Rooma I määrust on kohaldatud alles 2009. aasta detsembrist;
- L. arvestades, et selliseid tehingukulusid tajutakse piiriülese kaubanduse olulise takistusena, nagu kinnitab 50 % 2011. aastal küsitletud piiriülese kaubandusega seotud Euroopa jaemüügiettevõtjatest, kes nimetasid, et kohaldatavate seaduste ühtlustamine ELi piiriülestes tehingutes suurendaks nende piiriüleste müüki, samas 41 % andis teada, et nende müük ei suureneks; arvestades võrdluseks, et piiriülese kaubandusega mittetegelevatest jaemüüjatest oli 60 % arvamusel, et ühtlustatum õiguskeskkond ei suurendaks piiriüleste müügitehingute arvu ning 25 % oli seisukohal, et müük suureneks ⁽¹⁾;
- M. arvestades, et ühed ilmsematest takistustest, mis seisavad tarbijate ja VKEde ees seoses ühtse turuga, on lepinguliste suhete keerukus, ebaõiglased lepingutingimused, ebakohane ja ebapiisav teave ning ebaefektiivne ja aeganõudev menetlus;
- N. arvestades, et väga oluline on ELi iga algatusega reageerida ettevõtjate ja tarbijate vajadustele ja probleemidele; arvestades, et kõnealused probleemid hõlmavad ka õigus- ja keeleprobleeme (tüüptingimuste koostamine väikeettevõtjate jaoks kõikides ELi keeltes) ning lepingute piiriülese jõustamise probleeme (ELi autonoomsete meetmete võtmine menetlusõiguse valdkonnas);
- O. arvestades, et komisjoni uuringu tulemuste kohaselt on digitaalne turg killustatud: uuringu kohaselt ei õnnestunud 10 964 piiriülesest katsetellimusest 61 %, arvestades samuti, piiriüleste ostude tegemine suurendab tarbija võimalusi leida soodsam pakkumine ⁽²⁾ ja digitaalsel teel tooted, mis ei ole kodumaisel turul kättesaadavad ⁽³⁾, kesjuures 61 % suurune näitaja tundub väga kõrge ja õigustab täiendavat uuringut, kontrollimist ja hindamist;
- P. arvestades, et järkjärguline ühtlustamine ei kõrvalda tõhusalt riikide lepinguõiguse erinevustest põhjustatud siseturu tõkkeid ja et seetõttu peaksid kõik meetmed kõnealuses valdkonnas põhinema selgetel tõenditel, et algatus tähendaks reaalselt muudatust, mida ei ole võimalik saavutada teiste, vähem häirivate vahenditega;
- Q. arvestades, et ühine Euroopa lepinguõigus oleks kasulik eelkõige tarbijatele ja aitaks eelkõige kaasa piiriülese kaubanduse kasvule ja sellele ligipääsu lihtsustumisele siseturul;
- R. arvestades, et läbirääkimised tarbijate õigusi käsitleva direktiivi ⁽⁴⁾ üle on näidanud, kui raske on lepingute suhtes kohaldatavat tarbijaõigust ühtlustada, kahjustamata seejuures ühist kohustust järgida Euroopa kõrgeid tarbijakaitsesid standardeid, ja missuguseid piiranguid see kogu protsessi arengule seab;
- S. arvestades, et kõik Euroopa lepinguõiguse valdkonnas astutavad sammud peavad võtma arvesse riiklike kohustuslike eeskirju ja peavad olema kooskõlas tulevase tarbijakaitsedirektiiviga, mis mõjutab oluliselt Euroopa lepinguõiguse valdkonna võimaliku tulevase vahendi ühtlustamise sisu ja tasandit; arvestades, et järgnevatel kuudel oleks vaja selle rakendamist pidevalt ja hoolikalt jälgida, et määratlenda vabatahtliku vahendi vajalik ulatus;

⁽¹⁾ Eurobaromeetri kiiruuring nr 300 (2011)

http://ec.europa.eu/consumers/strategy/docs/retailers_eurobarometer_2011_en.pdf

⁽²⁾ KOM(2009) 0557, lk 3.

⁽³⁾ Samas, lk 5.

⁽⁴⁾ KOM(2008)0614.

Kolmapäev, 8. juuni 2011

T. arvestades, et mis tahes lõpptulemus Euroopa lepinguõiguse valdkonnas peab olema realistlik, teostatav, proportsionaalne ja hästi läbi mõeldud, et seda tuleb vajadusel muuta ning selle peavad Euroopa kaasseadusandjad formaalselt vastu võtma,

1. toetab tegevust, mille eesmärk on tegeleda mitmesuguste takistustega, mida kohtavad need, kes soovivad siseturul sooritada piiriüleseid tehinguid, ning on seisukohal, et Euroopa lepinguõiguse projekt võiks koos muude meetmetega olla vajalik siseturu kõigi võimaluste ärakasutamiseks ja tooks märkimisväärt kasu majandusele ja tööhõivele;

2. tervitab avalikku arutelu roheline raamatu üle ja nõuab komisjoni asjaomastelt talitustelt selle arutelu tulemuste põhjalikku analüüsi;

3. rõhutab VKEde ja käsitööttevõtjate majanduslikku tähtsust Euroopa majanduses; rõhutab seetõttu vajadust tagada põhimõtte „kõigepealt mõtle väikestele“, mida edendatakse väikeettevõtlusalgatusega „Small Business Act“, tõhus ellurakendamine ja selle seadmine ELi lepinguõiguse alaste algatuste arutelu prioriteediks;

Euroopa lepinguõiguse vahendi õiguslik olemus

4. tunneb heameelt Euroopa lepinguõiguse eksperdirühma läbiviidud teostatavusuuringu hiljuti avaldatud tulemuste üle ja komisjoni kohustuse üle jätkata arutelusid vabatahtliku vahendi ulatuse ja sisu üle ning nõuab sellega seoses tungivalt, et komisjon jätkaks otsustusprotsessi raames kõikide sidusrühmadega tõeliselt avatud ja läbipaistvat arutelu selle üle, kuidas teostatavusuuringut tuleks kasutada;

5. tunnistab vajadust teha lepinguõiguse valdkonnas edasisi edusamme ja eelistab teistele võimalustele 4. võimalust kehtestada pärast õigusliku aluse selgitamist ja mõju hindamist määrusega vabatahtlik vahend; usub, et sellist vabatahtlikku vahendit võiks täiendada töövahendiga, mille võiks heaks kiita institutsioonidevahelise kokkuleppega; nõuab, et loodaks kõikidesse ELi keeltesse tõlgitud Euroopa tüüplepingute näidised, mis on seotud alternatiivse vaidluste lahendamise süsteemiga ja teostatud internetis ning mille eeliseks oleks kulutõhusama ja lihtsama lahendusena toimimine lepinguosaliste ja komisjoni jaoks;

6. usub, et vajalik selgus ja õiguskindlus on võimalik saavutada ainult määruse õiguslikku vormi kasutades;

7. rõhutab, et määrus, millega kehtestatakse Euroopa lepinguõiguse vabatahtlik vahend, parandaks otsese mõju tõttu siseturu toimimist ja tooks kasu ettevõtjatele (kulude vähenemine kollisiooninormide vajaduse vältimise tulemusena), tarbijatele (õiguskindlus, usaldus, tarbijakaitse kõrge tase) ja liikmesriikide õigussüsteemidele (enam ei ole vaja tutvuda välisriikide seadustega);

8. kiidab heaks, et valitud võimalus arvestab asjakohasel viisil subsidiaarsuse põhimõttega ega puuduta liikmesriikide seadusandlikku pädevust lepingu- ja tsiviilõiguse valdkonnas;

9. usub, et sellise töövahendi võiks kasutusele võtta järk-järgult, alustades komisjoni vahendina ja muutes selle kohe pärast institutsioonidevahelist kokkulepet ELi seadusandja töövahendiks; juhib tähelepanu sellele, et töövahend tagaks vabatahtliku vahendi ja tüüptingimuste toimimiseks vajaliku õigusliku tausta ja aluse ning et see töövahend peaks põhinema kehtiva tarbijakaitse õigustiku raames, aga ka väljaspool seda, riikide kohustuslikele tarbijakaitse eeskirjadele antud hinnangul;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

10. on arvamisel, et vabatahtliku vahendi täiendamisel töövahendiga esitatakse ELi kõnealuse vahendi kohta selgem teave, mis aitab asjaomastel pooltel oma õigustest paremini aru saada ja teha selle süsteemi alusel lepinguid sõlmides teadlikke valikuid ja et õigusraamistik muutuks arusaadavamaks ega oleks ülekoormatud;

11. usub, et nii ettevõtjatevaheliste kui ka ettevõtjate ja tarbijate vaheliste tehingute kõikidel osapooltel peab olema võimalus valida või mitte valida vabatahtlik vahend riikliku või rahvusvahelise õiguse alternatiivina (kättesaadavus) ja kutsub seetõttu komisjoni üles selgitama, milline on vabatahtliku vahendi ja Rooma I määruse ning rahvusvaheliste konventsioonide, kaasa arvatud ÜRO konventsiooni kaupade rahvusvahelise müügi lepingute kohta, kavandatav suhe; on siiski seisukohal, et on vaja pöörata täiendavat tähelepanu vabatahtliku instrumendi kaitse tagamisele tarbijale ja väikeettevõtjale kui nõrgematele majanduspartneritele ning et õiguse valimisel tuleb hoiduda igasugusest segadusest; kutsub seetõttu komisjoni täiendama vabatahtlikku vahendit lisateabega, mis selgitab selges, täpses ja arusaadavas keeles, millised on tarbija õigused ja et neid ei kahjustata; lisateabe eesmärk on suurendada tarbija usaldust vabatahtliku vahendi vastu, et tarbija oleks suuteline tegema teadlikku otsust, kas ta soovib sõlmida lepingu sellisel alternatiivsel viisil;

12. on seisukohal, et vabatahtlik vahend looks Euroopa jaoks lisandväärtuse, eelkõige õiguskindluse tagamisega Euroopa Kohtu kohtualluvuse kaudu, pakkudes ühekorruga võimalust nii õiguslike kui ka keeleliste tõkete ületamiseks, sest vabatahtlik vahend oleks loomulikult kättesaadaval kõigis ELi ametlikes keeltes; rõhutab, et parema arusaamise loomiseks Euroopa institutsioonide toimimisviisi kohta peaks Euroopa kodanikel olema võimalus tõlkida vabatahtliku vahendiga seotud igat liiki teavet kättesaadavate, kergesti kasutatavate interneti tõlkemasinatega, et nad saaksid soovitud teavet lugeda oma keeles;

13. näeb vabatahtliku vahendi paindlikus ja vabatahtlikus olemuses võimalikku praktilist kasu; siiski kutsub komisjoni üles selgitama sellise vahendi eeliseid nii tarbijale kui ka ettevõtjatele, samuti paremini selgitama, millisel lepinguosalisel on võimalik valida vabatahtliku vahendi ja tavapäraselt kohaldatava õiguse vahel ning kuidas komisjon kavatses vähendada tehingukulusid; kutsub komisjoni üles lisama kõigisse vabatahtliku vahendi kehtestamise ettepanekutesse korrapäraselt järelevalve- ja läbivaatamismehhanismi ning kaasama kõik asjaomased osalised, et tagada vabatahtliku vahendi kaasaskäimine kehtiva õigustiku lepinguõigusega, eeskätt Rooma I-ga, turu vajaduse ning õiguse ja majanduse arenguga;

Vahendi reguleerimisala

14. usub, et vahendiga tuleks hõlmata nii ettevõtjatevahelised kui ka ettevõtjate ja tarbijate vahelised lepingud; rõhutab, et vabatahtlik vahend peab pakkuma tarbijakaitse väga kõrget taset, et hüvitada tarbijale kaitse, mis tal oleks tavapäraselt oma riigi õigusaktide järgi; soovib täiendavat selgitust selle saavutamise võimaluste kohta; usub seetõttu, et tarbijakaitse tase peaks olema kõrgem tarbijaõigustiku pakutavast miinimumkaitsest ning hõlmama kohustuslikke riiklike eeskirju, kuna tuleb leida rahuldavad lahendused rahvusvahelise eraõiguse probleemidele; on seisukohal, et tarbijakaitse kõrge tase on ka ettevõtjate huvides, kuna neil on võimalik vabatahtlikust vahendist kasu saada ainult juhul, kui kõikide liikmesriikide tarbijad on kindlad, et vabatahtliku vahendi valimine ei jäta neid kaitsest ilma;

15. juhib tähelepanu sellele, et kui Euroopa ühtsele lepinguõigusele soovitakse poliitilist legitiimsust ja tuge, tuleb kodanikke selle kasust positiivselt teavitada;

16. märgib, et austusest riiklike õigussüsteemide ühiste traditsioonide vastu ning nõrgema lepingupoole, nimelt tarbijate, kaitsele erilise tähelepanu pööramiseks peaks B2B ja B2C lepinguid reguleerivad lepinguõiguse sätted olema sõnastatud erinevalt;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

17. juhib tähelepanu asjaolule, et mitmed Euroopa eeskirjad sisaldavad olulisi lepingutele kohaldatavaid tarbijaõiguse komponente ning et Euroopa tarbijaõiguse olulised osad koondatakse tõenäoliselt tarbijaõiguste direktiivi; juhib tähelepanu asjaolule, et üldnimetatud direktiiv loob ühtse, tarbijatele ja ettevõtjatele kergesti arusaadava eeskirjade kogumi; rõhutab seetõttu tarbijaõiguste direktiivi üle peetavate läbirääkimiste tulemuste äraootamise tähtsust enne lõplike otsuste esitamist;

18. usub lisaks, võttes arvesse erinevate lepingute, eriti B2C ja B2B lepingute eripärasid, juhtivaid riiklikke ja rahvusvahelisi lepinguõiguse põhimõtteid ja tarbijakaitse kõrge taseme aluspõhimõtet, et B2B lepingute osas tuleb säilitada sektori olemasolev praktika ning lepinguvabaduse põhimõte;

19. on arvamusel, et valikuline ühtne Euroopa lepinguõigus võiks parandada siseturu toimimist, mõjutamata liikmesriikide siseriiklikku lepinguõigust;

20. usub, et vabatahtlik vahend peaks esimesel astmel olema kättesaadav piiriüleste tehingute korral ning et on vaja tagatise, millega liikmesriigid saaksid takistada vabatahtliku instrumenti väärkasutust ebatõepärasest piiriüleste olukordades; eeskätt lihtsuse ja kulutõhususega seonduvate eeliste kaudu, eelkõige väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate sektoris; usub aga kindlalt, et tuleb jätta liikmesriikide otsustada, kas teha vabatahtlik vahend kättesaadavaks siseriiklikul tasandil; on lisaks arvamusel, et vabatahtliku vahendi riigisisese kasutamise mõju siseriiklikule lepinguõigusele vajab erianalüüsi;

21. tunnistab, et e-kaubanduse või kaugmüügi lepingud moodustavad olulise osa piiriüleste tehingutest; on seisukohal, et hoolimata sellest, et vabatahtlikku vahendit ei tohiks piiritleda sellist liiki tehingutega, võib teistsuguste piirangute sisseviimine osutada kasulikuks ajavahemikul, mil vabatahtlikku instrumenti kasutatakse esimesel astmel kuni selle hetkeni, mil on piisavalt kogemusi tema kasutamise kohta;

22. rõhutab, et eriti tähtis on lihtsustada ELi sisest e-kaubandust, arvestades et see sektor on vähe arenenud, ning peab vajalikuks hinnata, kas siseriiklike lepinguõigussüsteemide erinevused võiksid kujutada endast takistust arengule selles sektoris, mida ettevõtjad ja tarbijad peavad põhjendatult potentsiaalseks tulevast majanduskasvu soodustavaks teguriks;

23. usub, et töövahendi reguleerimisala võiks olla üsna ulatuslik, arvestades, et mis tahes vabatahtlik vahend ei tohiks olla piiritletud lepinguõiguse peateemadega; usub, et töövahend peaks olema kooskõlas vabatahtliku vahendiga ja et töövahendi juurde peavad kuuluma mõisted ELi erinevatest õigustraditsioonidest, samuti peab see sisaldama täiendavaid eeskirju, mis on tuletatud muu hulgas ühise tugiraamistiku kavandist⁽¹⁾, ühistest lepingupõhimõtetest ja ühistest lepingumõistetest⁽²⁾; ja et selle soovitusel seoses tarbijalepinguõiguse alaste õigusaktidega peaksid põhinema tõeliselt kõrgel kaitsetasemel;

24. kutsub komisjoni ja eksperdirühma üles selgitama, mida mõista lepinguõiguse peateemadena;

25. näeb eeliseid vabatahtlikus vahendis, mis hõlmab erisätteid kõige enam levinud liiki lepingute jaoks, eelkõige kaupade müümise ja teenuste osutamise lepingud; kordab veel kord oma varasemat üleskutset hõlmata vabatahtliku vahendi reguleerimisalasse kindlustuslepingud, uskudes, et selline vahend võiks olla kasulik eelkõige väikelepingutele; rõhutab, et kindlustuslepingu õiguse valdkonnas on juba tehtud esialgne töö Euroopa kindlustuslepingu õiguse põhimõtetest, mis tuleks integreerida Euroopa lepinguõiguse eeskirjade kogumisse ning mida tuleks täiendavalt läbi vaadata ja arendada; hoiatab siiski finantsteenuste sissejätamise eest mis tahes esitatavast lepinguõiguse vahendist praeguses etapis ja kutsub komisjoni üles looma

⁽¹⁾ Euroopa eraõiguse põhimõtted, määratlused ja näidiseeskirjad – ühise tugiraamistiku kavand, 2008.

⁽²⁾ B. Fauvarque-Cosson, D. Mazeaud (dir.), collection 'Droit privé comparé et européen', 6. ja 7. köide, 2008.

Kolmapäev, 8. juuni 2011

edaspidise finantsteenuste alase ettevalmistustöö jaoks talitusesisese eksperdirühma eesmärgiga tagada, et mis tahes tulevases vahendis võetakse arvesse finantsteenuste sektori võimalikke eriomadusi ja komisjoni teiste osakondade mis tahes seonduvaid algatusi, ning kaasama Euroopa Parlamenti varajases etapis;

26. rõhutab, et esile on tõstetud mõned konkreetsed teemad, millega seoses võiks vabatahtlik vahend kasulik olla, nagu digitaalõigused ja omandiõigus; on seisukohal, et samas võib olla vajadus teatavat liiki keerukate avalik-õiguslike lepingute väljaarvamiseks vabatahtliku vahendi reguleerimisalast; nõuab, et eksperdirühm uuriks autoriõiguste valdkonda kuuluvate lepingute lisamise võimalust eesmärgiga parandada autorite positsiooni, kes on lepingulises suhtes sageli nõrgemaks pooleks;

27. usub, et vabatahtlik vahend peab olema kooskõlas lepinguõiguse kehtiva õigustikuga;

28. tuletab meelde, et seoses Euroopa lepinguõigusega on veel palju küsimusi vastuseta ning palju probleeme lahendamata; kutsus komisjoni üles võtma arvesse kohtupraktikat, rahvusvahelisi konventsioone kaupade müügi kohta, nagu ÜRO konventsioon kaupade rahvusvahelise müügi lepingute kohta (CISG), ning tarbijaõiguste direktiivi mõju; rõhutab lepinguõiguse ühtlustamise tähtsust ELis, võttes seejuures arvesse asjaomaseid siseriiklikke regulatsioone, mis tagavad kaitse kõrge taseme B2C lepingutes;

Euroopa lepinguõiguse vahendi praktiline kohaldamine

29. on seisukohal, et tarbijad ja VKEd peavad saama vabatahtlikust vahendist reaalset kasu ning et see tuleks koostada lihtsal, selgel ja tasakaalustatud viisil, mis teeb selle mugavaks kasutada kõigile pooltele, eelkõige VKEdele ja tarbijatele;

30. usub, et kuigi vabatahtliku vahendiga kehtestatakse ühtne õiguskord, tuleb endiselt püüda tagada kaubanduse tüüpitingimused, mille võib koostada lihtsas ja kõikehõlmavas vormis, mis on ettevõtetele ning eelkõige väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele valmiskujul kättesaadavad ning millega kaasneb heakskiidu taoline süsteem tarbija usalduse tagamiseks; märgib, et vabatahtlikul vahendil põhinevad lepingute tüüpitingimused annaksid suurema õiguskindluse kui riikide õigusaktidel põhinevad, kogu ELi hõlmavad tüüpitingimused, mis suurendaksid riikide erinevate tõlgenduste võimalust;

31. tuletab meelde, et edasine tegevus piiriüleste vaidluste alternatiivse lahendamise valdkonnas, mis on kiire ja kulutõhus, eelkõige seoses väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate ja tarbijatega, on jätkuvalt prioriteet, kuid rõhutab, et juhul kui osalised kasutavad vabatahtliku vahendiga tagatud ühtset korda, hõlbustaks see piiriüleste vaidluste alternatiivset lahendamist; kutsus komisjoni üles võtma ettepaneku esitamisel arvesse koostoimet; märgib, et UNCITRALi internetis vaidluste lahendamise töörühm on samuti huvi tundnud vabatahtliku vahendi kui alternatiivse vaidluste lahendamise vahendi vastu⁽¹⁾, ja soovib komisjonil seetõttu jälgida arenguid teistes rahvusvahelistes organites;

32. teeb ettepaneku, et piiriüleste hüvitussüsteemide toimimise ja tõhususe täiustamist saaks täiendavalt soodustada vabatahtliku vahendi ning Euroopa maksekäsmenetluse ja Euroopa väiksemate kohtuvaidluste menetluse otsese seostamisega; on seisukohal, et tuleks luua elektrooniline märgukiri, et aidata äriühinguid oma õiguste kaitsmisel eelkõige intellektuaalomandi valdkonnas ja Euroopa väiksemate kohtuvaidluste menetluse raames;

⁽¹⁾ ÜRO rahvusvahelise kaubandusõiguse komisjoni III töörühma aruanne (vaidluste lahendamine internetis) oma kahekümne teise istungi töö kohta (Viin, 13.–17. detsember 2010), lk 8, 10.

Kolmapäev, 8. juuni 2011

33. märgib murega, et tarbijad tunnevad harva, et neil on lepingutingimuste suhtes valikuvõimalus ja et nad pannakse olukorda „võta või jäta“; on veendunud, et vabatahtliku vahendi täiendamine töövahendi ja tüüptingimuste kombinatsiooniga, kui see on tõlgitud igasse keelde, julgustab uusi osalejaid turule sisenema kõikjal Euroopa Liidus, tugevdades nii konkurentsivõimet ja avardades tarbijatele kättesaadavat üldist valikut;

34. rõhutab, et kuigi mis tahes lõpliku vahendi tulemuslikkust näitab lõpuks siseturg, tuleb juba eelnevalt tagada, et algatus kujutab endast lisaväärtust tarbijatele ega muuda piiriüleseid tehinguid ei tarbijate ega ettevõtjate jaoks keerulisemaks; rõhutab vajadust teha kõikidele potentsiaalsetele huvilistele ja sidusrühmadele (sealhulgas liikmesriikide kohtud) kättesaadavaks asjakohase teabe esitamist käsitlevad eeskirjad, pidades silmas teabe olemasolu ja mõju;

35. märgib, et seoses Euroopa lepinguõiguse eesmärgiga ei tohi jätta tähelepanuta Euroopa toimiva tsiviilkohtute süsteemi olulisust;

36. nõuab tungivalt, et komisjon viiks koostöös liikmesriikidega läbi kvaliteedi testimise ja kontrollid, et teha kindlaks, kas esildatud Euroopa lepinguõiguse vahendid on kasutajasõbralikud, võtavad täielikult arvesse kodanike muresid, annavad tarbijate ja ettevõtjate jaoks lisaväärtust, tugevdavad ühtset turgu ja hõlbustavad piiriülest kaubandust;

Sidusrühmade osalus ja mõjuhinnang

37. rõhutab, et väga oluline on kaasata sidusrühmad kogu ELi ja erinevatest tegevusvaldkondadest, kaasa arvatud õigusala töötajad, ja tuletab komisjonile meelde, et enne eksperdirühma tulemuste tuginedes otsuse vastuvõtmist tuleb läbi viia lai ja läbipaistev konsulteerimine kõikide sidusrühmadega;

38. hindab seda, et eksperdi- ja sidusrühmad on juba erineva geograafilise ja valdkondliku taustaga; usub, et kui konsulteerimine on lõppenud ja kui käivitatakse seadusandlik menetlus, mis peaks olema võimalikult kaasav ja läbipaistev, muutub sidusrühma osalus isegi veel tähtsamaks;

39. tuletab kooskõlas parema õigusloome põhimõtetega meelde vajadust põhjaliku ja laiaulatusliku mõjuhinnangu järele, kus analüüsitakse erinevaid poliitilisi lahendusi, kaasa arvatud see, et ei võeta ELi tasandil meetmeid, ja keskendutakse praktilistele küsimustele, nagu võimalikud mõjud VKEdele ja tarbijatele, võimalik mõju ebaausale konkurentsile siseturul ning täpsustatakse iga lahenduse mõju nii ühenduse õigustikule kui ka riiklikele õigussüsteemidele;

40. on nimetatud mõjuhinnangu valmimist oodates seisukohal, et lepinguõiguse tavade ühtlustamine ELi tasandil võiks küll olla tõhus vahend, mille abil saab tagada lähenemise ja võrdsemad võimalused, kuid arvestades, kui keeruline on ühtlustada mitte üksnes liikmesriikide, vaid ka selles valdkonnas seadusandliku pädevusega piirkondade õigussüsteeme, võiks valikuline vahend olla paremini teostatavam, kuni on tagatud selle lisandväärtus nii tarbijatele kui ka ettevõtjatele;

41. nõuab kindlalt, et Euroopa Komisjoni mis tahes tulevikus esitatava vabatahtliku vahendi osas tuleks seadusandliku tavamenetluse raames Euroopa Parlamendiga igakülselt konsulteerida ja ta sellesse kaasata ning et iga esitatud vabatahtlikku vahendit selles menetluses kontrollitakse ja muudetakse;

*

* *

42. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

Kolmapäev, 8. juuni 2011

Koostöö kutsehariduse ja -koolituse valdkonnas, et toetada Euroopa 2020. aasta strateegia rakendamist

P7_TA(2011)0263

Euroopa Parlamendi 8. juuni 2011. aasta resolutsioon Euroopa koostöö kohta kutsehariduse ja -koolituse valdkonnas, et toetada Euroopa 2020. aasta strateegia rakendamist (2010/2234(INI))

(2012/C 380 E/10)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni 2. juuli 2008. aasta teatist „Uus sotsiaalmeetmete kava: võimalused, juurdepääs ja solidaarsus 21. sajandi Euroopas” (KOM(2008)0412);
- võttes arvesse komisjoni 9. juuni 2010. aasta teatist „Euroopa koostöö edendamine kutsehariduse ja -koolituse valdkonnas, et toetada Euroopa 2020. aasta strateegia rakendamist” (KOM(2010)0296);
- võttes arvesse komisjoni 25. novembri 2009. aasta teatist „Võtmepädevused muutuva maailma jaoks” (KOM(2009)0640);
- võttes arvesse kaheksat võtmepädevust, mis on esitatud Euroopa lähteraamistikuna Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta soovitus 2006/962/EÜ võtmepädevuste kohta elukestvas õppes ⁽¹⁾;
- võttes arvesse 9. aprilli 2008. aasta ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu soovitus Euroopa kutsehariduse ja -koolituse ainepunktide süsteemi (ECVET) loomise kohta (KOM(2008)0180);
- võttes arvesse kümneaastast töökava „Haridus ja koolitus 2010” ja selle järgnenud ühiseid vahearuandeid töökava rakendamise edusammude kohta;
- võttes arvesse komisjoni 27. aprilli 2009. aasta teatist „Eli noorsoostrategia: investeerimine ja mobiliseerimine” (KOM(2009)0200);
- võttes arvesse oma 18. mai 2010. aasta resolutsiooni ELi noorsoostrategia: investeerimise ja mobiliseerimise kohta ⁽²⁾;
- võttes arvesse nõukogu 27. novembri 2009. aasta resolutsiooni Euroopa noortevaldkonnas tehtava koostöö uuendatud raamistiku (2010–2018) kohta;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi 6. juuli 2010. aasta resolutsiooni noorte tööturule juurdepääsu soodustamise ning praktika, internatuuri ja väljaõppeperioodi staatuse tugevdamise kohta ⁽³⁾;
- võttes arvesse komisjoni teatist „Noorte liikuvus”. Algatus noorte potentsiaali vallandamiseks eesmärgiga saavutada Euroopa Liidus arukas, jätkusuutlik ja kaasav majanduskasv” (KOM(2010)0477);

⁽¹⁾ ELT L 394, 30.12.2006, lk 10.⁽²⁾ ELT C 161 E, 31.5.2011, lk 21.⁽³⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0262.

Kolmapäev, 8. juuni 2011

- võttes arvesse nõukogu 12. mai 2009. aasta järeldusi, mis käsitlevad strateegilist raamistikku üleeuroopaliseks koostööks hariduse ja koolituse alal („ET 2020”);
- võttes arvesse nõukogu 11. mai 2009. aasta järeldusi Euroopa noortevaldkonnas tehtava koostöö praeguse raamistiku hindamise ning uuendatud raamistiku tulevikuväljavaadete kohta (09169/2009);
- võttes arvesse komisjoni 26. augusti 2010. aasta teatist „Euroopa digitaalne tegevuskava” (KOM(2010)0245);
- võttes arvesse nõukogu 15. novembri 2007. aasta resolutsiooni, mis käsitleb uusi kutseoskusi uute töökohtade jaoks ⁽¹⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi 18. mai 2010. aasta resolutsiooni muutuva maailma võtmepädevuste ning töökava „Haridus ja koolitus 2010” rakendamise kohta ⁽²⁾;
- võttes arvesse oma 18. detsembri 2008. aasta resolutsiooni elukestva õppimise panuse kohta teadmiste, loovuse ja innovatsiooni heaks ning töökava „Haridus ja koolitus 2010” rakendamise kohta ⁽³⁾;
- võttes arvesse Cedefopi 2009. aasta märtsi uuringut „Professionalising career guidance – Practitioner competences and qualification routes in Europe”;
- võttes arvesse Cedefopi 2009. aasta mai uuringut „Skills for Europe’s future: anticipating occupational skill needs”;
- võttes arvesse komisjoni 3. märtsi 2010. aasta teatist „Euroopa 2020. aastal. Aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia” (KOM(2010)2020);
- võttes arvesse nõukogu 11. mai 2010. aasta järeldusi pädevuste kohta, mis toetavad elukestvat õpet ja algatust „Uute töökohtade jaoks uued oskused”;
- võttes arvesse komisjoni talituste 31. oktoobri 2006. aasta töödokumenti „Euroopa kutsehariduse ja -koolituse ainepunktide süsteem (ECVET) – õpitulemuste ülekandmine, kogumine ja tunnustamine Euroopas” (SEK(2006)1431);
- võttes arvesse nõukogu 5. detsembri 2008. aasta arutelu tulemusi, mis käsitlesid nõukogu ja nõukogus kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajate järeldusi Euroopa tõhustatud koostöö tulevaste prioriteetide kohta kutsehariduse ja -koolituse valdkonnas (16459/2008),
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2009. aasta soovitus Euroopa kutsehariduse ja -koolituse ainepunktide süsteemi (ECVET) loomise kohta ⁽⁴⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2009. aasta soovitus Euroopa kvaliteeditagamise võrdlusraamistiku loomise kohta kutsehariduse ja -koolituse valdkonnas ⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ ELT C 290, 4.12.2007, lk 1.

⁽²⁾ ELT C 161 E, 31.5.2011, lk 8.

⁽³⁾ ELT C 45E, 23.2.2010, lk 33.

⁽⁴⁾ ELT C 155, 8.7.2009, lk 11.

⁽⁵⁾ ELT C 155, 8.7.2009, lk 1.

Kolmapäev, 8. juuni 2011

- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta soovitus Euroopa kvalifikatsiooniraamistiku loomise kohta elukestva õppe valdkonnas ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse nõukogu 21. novembri 2008. aasta järeldusi noorte liikuvuse kohta ⁽²⁾;
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta soovitus võtmepädevuste kohta elukestvas õppes;
 - võttes arvesse komisjoni 21. veebruari 2007. aasta teatist „Näitajate ja sihttasemete ühtne raamistik, mille alusel hinnatakse Lissaboni eesmärkide elluviimisel saavutatut hariduse ja koolituse valdkonnas“ (KOM(2007)0061);
 - võttes arvesse komisjoni 8. septembri 2006. aasta teatist „Haridus- ja koolitussüsteemide tõhusus ning võrdsed võimalused“ (KOM(2006)0481);
 - võttes arvesse Cedefopi uuringuaruannet „Guiding at-risk youth through learning to work“ (Luxembourg 2010);
 - võttes arvesse Cedefopi 2010. aasta veebruari märgukirja „Jobs in Europe to become more knowledge- and skills-intensive“;
 - võttes arvesse Cedefopi 2010. aasta juuni märgukirja „Skill mismatch in Europe“;
 - võttes arvesse Cedefopi väljaannet „Working and ageing“ (Luxembourg 2010);
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 165 ja 166, mis käsitlevad haridust ja koolitust, noori ja sporti;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
 - võttes arvesse tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni raportit ja kultuuri- ja hariduskomisjoni, siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni ning naiste õiguste ja soolise võrdsõiguslikkuse komisjoni arvamusi (A7-0082/2011),
- A. arvestades, et noorte tööpuuduse määr on nüüd 21 %, mis on võrreldes üldise tööpuuduse tasemega ELis kahekordne, ja et see on Euroopas üks tungivamatest väljakutsetest ning seega üks sihte, mida püütakse saavutada, et vähendada koolist väljalangejate arvu alla 10 %; arvestades, et veel üks siht on suurendada naiste osalust tööturust 70 % võrra aastaks 2020; ning arvestades, et haridus ja koolitus on tööturul edukaks osalemiseks ja õigete elutähtsate otsuste vastuvõtmiseks olulise tähtsusega, arvestades olukorda, kus enam kui 5,5 miljonit Euroopa noort on tööta, kus neid ähvardab sotsiaalne tõrjutus ning koolist lahkumise järel vaesus ja võimaluste puudumine, ja kus paljud noored peavad vastu võtma ebakindla, madalalpalgalise ja vähese sotsiaalkindlustusega töökoha, mis avaldab negatiivset mõju nende tervisele ja tööohutusele;
- B. arvestades, et Euroopa Liidus on naiste osakaal ülikooli lõpetanute seas 58,9 %, kuid doktoriõppe lõpetajate hulgas langeb naiste osakaal 43 %-ni ja on veel madalam korralise professori tasemel, ning arvestades, et vaid 15 % korralistest professoritest on naised;
- C. arvestades, et komisjoni teatises „Euroopa koostöö edendamine kutsehariduse ja -koolituse valdkonnas, et toetada Euroopa 2020. aasta strateegia rakendamist“ (KOM(2010)0296) ei ole arvestatud soolise mõõtmega;

⁽¹⁾ ELT C 111, 6.5.2008, lk 1.

⁽²⁾ ELT C 320, 16.12.2008, lk 6.

Kolmapäev, 8. juuni 2011

- D. arvestades, et üleminek hariduse omandamiselt töökohale ning ühelt töökohalt teisele on kogu ELi töötajate struktuuriprobleem; arvestades, et seetõttu on ülemineku turvalisus oluline element, mis motiveerib töötajaid osalema väljaspool töökohta toimuvates koolitustes; arvestades, et kvaliteetsel väljaõppeperioodil on arvestatav positiivne mõju noortele inimestele töö saamisel;
- E. arvestades, et varakult töötuks jäämisel on püsivad negatiivsed tagajärjed, kaasa arvatud suurenenud oht tulevikus töö kaotada ning madalam sissetulek kogu elu jooksul;
- F. arvestades, et demograafiliste muutuste ja pikaajalise taustal muutub enesestmõistetavaks pikem ning mitmekülgsem töökäigukirjeldus, ning arvestades, et muu hulgas elukestev õpe, haridus, uus digitaalne majandus, uue tehnoloogia kohaldamine ja ELi 2020. aasta eesmärkide rakendamine on mõned võimalused, kuidas kindlustada parem elustase;
- G. arvestades, et õppijate isiklikele vajadustele kohandatud kutseharidus ja -koolitus on otsustava tähtsusega, kuna see aitab inimestel paremini vastu pidada konkurentsivõimelisele, tõstab elustaset ning aitab saavutada sotsiaal-majanduslikku ühtekuuluvust paremat integratsiooni teatavate rühmade puhul, nagu rändajad, puudega inimesed või koolist väljalangenud ja ohualtid naised;
- H. arvestades, et väikeettevõtted loovad Euroopas järjekindlalt üle 50 % uutest töökohtadest, kusjuures need töökohad on isetoimivad ja neil on mitmekordistav mõju;
- I. arvestades, et liikmesriigid ja komisjon peaksid eelkõige aitama luua keskkonda, kus ettevõtjad saaksid edu saavutada, areneda ja kasvada, kuid samas vajavad ettevõtted kasvuks madalamat maksukoormust ja prognoositavust, mis võimaldaks neil teha plaane ja investeeringuid;
- J. arvestades, et kuna õpilaste osavõtt kutseõppest on liikmesriigiti suuresti erinev, on oluline omavahel vahetada parimaid tavasid, et suurendada nende õpilaste arvu ja kvaliteeti, kes otsustavad kutsehariduse kasuks liikmesriikides, kus õpilaste arv ja kvaliteet on madal,
1. tunnistas kutsehariduse ja koolituse kaasajastamise vajadust, arvestades, et inimkapital on Euroopa eduks keskse tähtsusega;
 2. tunnistas nii kutsealuse kui ka jätkuva kutsehariduse ja -koolituse olulisust ning on endiselt seisukohal, et selle edu sõltub kõigi sidusrühmade osalusest ja koostööst selle eesmärgi saavutamiseks loodavate strateegiate kavandamisel, korraldamisel ja rahastamisel; kutsus liikmesriike üles kasutama ära näiteks nendes riikides saadud positiivset kogemust kaheosalise süsteemiga kutsehariduse ja -koolituse raames, kus süsteem on aidanud noori töötajaid pikemaajaliselt integreerida tööturule, suurendanud noorte töötajate tööhõive määra ning tõstnud nende pädevuse taset, mis parandab nende väljavaateid ka vanemas eas tööd leida;
 3. tuletab meelde, et kutsehariduse ja -koolituse programme tuleks laiendada, et tagada kooskõla elukestva õppe ning põhi- ja täienduskoolituse põhimõtetega.
 4. rõhutab, kui oluline on julgustada korrapäraselt täienduskoolituskursustel osalemist osana elukestvast õppest;
 5. nõuab tungivalt, et liikmesriigid annaksid põhikooli lõpus nn kutsesobivushinnangu;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

6. hoiatab, et kuna süveneva vaesuse tõttu sageneb koolist puudumine, on oht, et kui Euroopa noortele ei pakuta praktilist abi töökoha leidmisel ja haridustee jätkamisel, võib neist kujuneda nõ kadunud põlvkond;
7. tervitab komisjoni meetmeid, millega püüeldakse suurema seotuse, läbipaistvuse ja võrreldavuse poole haridussüsteemide raames ja nende vahel;
8. palub liikmesriikidel tagada, et kutseõpe ja elukestev õpe vastaksid rohkem tööturu vajadustele ning võimaldaksid töö saamist ja tööturust liikuvust; toonitab lisaks vajadust parema ja suurema koostoime järele hariduse, töö, kutsehariduse ja -koolituse valdkondade vahel, mis oleks oluliseks ühenduseks hariduse ja tööelu vahel; palub seepärast liikmesriikidel toetada inimeste vajadust kvalifikatsiooni jätkuva arendamise ning elukestva õppe järele;
9. rõhutab, et hariduse ja koolituse sidumine, eriti üleminek kutseharidusest kõrgharidussüsteemi, nõuab kutsekoolituse ja kõrghariduse ühendamisvõimaluste laiendamist ning erilise tähelepanu pööramist nende integreerimisele karjääriteabe ja -nõustamise mehhanismidesse; on samuti seisukohal, et vaheldumisi koolitusel osalemine ja töötamine tagab, et kutsekoolitusega omandatakse tööturul vajaminevad oskused;
10. rõhutab, kui oluline on edendada kohalikul ja piirkondlikul tasandil tõhusat koostööd ja usaldusväärseid koostöövorme koolide, koolitusasutuste, uurimiskeskuste ja ettevõtjate vahel, et ületada haridussüsteemide sissepoole suunatud olemus ning teadmiste, oskuste ja tööturu vajaduste mittevastavuse probleem ning suurendada noorte ja eelkõige naiste konkurentsivõimet tööturul, pöörates eeskätt tähelepanu täiendava kutsehariduse kvalifikatsioonidele;
11. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles, arvestades tööturu muutuvat loomust, muutma Euroopa Sotsiaalfondi juhtimine paindlikumaks;
12. väljendab heameelt asjaolu üle, et tulemustele suunatud õpimeetoditele pannakse suuremat rõhku ning et vabahariduse või mitteametliku haridusega omandatud pädevuste tunnustamises on toimunud areng;
13. rõhutab vajadust õpetajate algõppe järele, sest õpetajate ja haridustöötajate kvaliteet kajastub õppeprogrammide ja hariduse kui terviku kvaliteedis;
14. kutsub liikmesriike ja komisjoni üles veelgi parandama mitteametliku ja vabahariduse tunnustamist; juhib tähelepanu selle valdkonna parimatele tavadele, eriti Euroopa Sotsiaalfondi poolt toetatud tavadele, mis tõestavad, et oskuste tunnustamine sõltumata sellest, kus need on omandatud, võimaldab paremat integreerumist tööturuga;

Kutseharidus

15. kutsub liikmesriike üles pakkuma kvaliteedilt kõrgetasemelist kutseharidust, mis keskenduks töökeskkonnas toimuvale väljaõppele ja asjaomaste isikute individuaalsetele vajadustele; on samaaegselt veendunud, et kvaliteetne kutseharidus ja -koolitus on ülimalt olulised, et Euroopa saaks ennast kehtestada teadmisteühiskonnana ning tõhusalt konkureerida globaliseerunud majanduses;
16. märgib, et samuti on olemas kutsealase väljaõppe siseturg, ja kutsub liikmesriike üles asutama nii enda riigis kui ka teistes liikmesriikides rohkem kutsekoolitust ja kutsealast liikuvust tutvustavaid nõustamiskeskusi;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

17. on arvamisel, et ELi 2020. aasta juhtalgatuse „Uute oskuste ja töökohtade tegevuskava” igakülgselt elluviimiseks peaksid ELi institutsioonid käivitama pragmaatilisema, terviklikuma ja ulatuslikuma algatuse, mida toetavad kõik liikmesriigid ja milles tuleks keskenduda kutsehariduse, kutsequalifikatsioonide, elukestva õppe ja praktikavõimaluste tööturuga ühendamisele, et tagada, et iga liikmesriik võtab tõeliselt omaks eesmärgid, mis on seatud strateegilises raamistikus üleeuroopaliseks koostööks hariduse ja koolituse alal (ET 2020);
18. palub liikmesriikidel tagada, et kutseharidus ja -koolitus vastaksid rohkem tööturu vajadustele;
19. nõuab, et koolitus, milles kasutatakse väljaõppeperioodi, tuleb seada muude koolitusliikide, näiteks praktika, seas esikohale; soovib liikmesriikidel mitte kavandada kutseõppelisi ülikoolikursusi, millega ei kaasne leping väljaõppeperioodi kohta;
20. palub liikmesriikidel võimaldada nõrgema tasemega õpilastel naasta üldharidusse teisel või kolmandal tasemel;
21. ergutab liikmesriike tööturu osapoolte toetusel aitama moderniseerida kutseõppe kavasid ning oskusteavet, mis pärineb ühiselt koostatud kutseõppe mudelitest ja on õppekavade aluseks ning mida iga kahe või kolme aasta järel uuendatakse vastavalt iga valdkonnas toimunud teaduse ja tehnika arengule;
22. rõhutab vajadust tagada eri liikmesriikide haridussüsteemide parem ühilduvus ja koostoime, keskendudes keeleõppele ja innovatiivse liidu eesmärkidele kohandatud õppekavadele; rõhutab vajadust kõrvaldada kõik juriidilised ja halduslikud takistused sellise Euroopa raamistiku arendamisel, millega tagatakse kogu ELis kvaliteetse praktika lai valik;
23. nõuab suuremat tasakaalustatust poiste ja tüdrukute elukutsevalikutes, et hoida ära soo alusel segregeerunud tööturgude teke ning paremini valmistada tulevaste eesmärkide saavutamiseks, mis puudutavad suuremat ja paremini tasakaalustatud tööhõivet kogu ELis, esitades selleks algatusi, mis aitaks naistel valida tavapärastel meestel elukutseteks peetavaid kutsealasid ja vastupidi; kutsus seepärast liikmesriike üles pakkuma elukutsevalikuga seotud küsimustes kvaliteetset nõustamist ja tagama suurema tasakaalustatuse poiste ja tüdrukute elukutsevalikutes, võttes arvesse seni kehtivaid stereotüüpe, mis mõjutavad töökohavalikut;
24. märgib, et kõrgetasemeline kutseõpe põhineb tugeval sooneutraalsel üldharidusel ja nõuab liikmesriikidelt õppematerjalides leiduvate soolisel jaotusel põhinevate elukutsete näidetest loobumist, et äratada poiste ja tüdrukute huvi kõigi elukutsete vastu juba varases eas;
25. tunnustab sooliste stereotüüpide tähtsat rolli meie haridustavades ning rõhutab seetõttu, et on oluline koostada strateegiad, mis on suunatud sooneutraalse haridussüsteemi kehtestamisele, mille abil oleks võimalik tagada näiteks naiste ja meeste võrdne juurdepääs kutseharidusele ja -koolitusele ning töökohtadele;
26. palub liikmesriike ja tööturu osapooli hõlbustada kutsehariduse ja -koolituse, õppimise ja pereelu ühendamist lastehoiu kättesaadavuse ja sellise tunniplaani abil, mis oleks ajaliselt kokkusobiv laste koolipäevaga;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

27. nõuab ühiskondlikult korraldatud dialoogi kõigi sidusrühmade, eriti haridusasutuste, tööandjate, töötajate ja ametiühingute vahel, et tagada kutsehariduse kvaliteet ja suunatus tööturu praegustele vajadustele;
28. nõuab haridusasutuste ja tööandjate vaheliste piiriüleste sidemete ja teabevahetusplatvormide toetamist parimate tavade vahetamise eesmärgil;
29. kutsub kõiki tööturu osapooli, sealhulgas kutsevaldkondade, ettevõtete, ametiühingute, ministeeriumide ja avaliku teenistuse esindajaid üles alustama struktuurset sotsiaaldialoogi teemal, kuidas paremini tagada noorte kutsealane integreerimine ning edendada elukestvat õpet ja ametlikku/mitteametlikku koolitust;
30. tervitab ELi 2020. aasta strateegia eesmärki tugevdada kutseharidussüsteeme ning kutsub liikmesriike üles kohandama neid süsteeme laiapõhjalise kvalifikatsiooni, osaluse ja töö inimlikustamise suunas;
31. soovib edendada loovust, innovatsiooni ja ettevõtlust kõigis hariduse valdkondades, sh kutsekoolituse valdkonnas, ning tunnustada oskusi, mis on omandatud mis tahes õppevormi teel, k.a mitteametlik ja vabaharidus; soovib samuti edendada sellisid projekte, mille eesmärk on säilitada teadmiste ja oskuste edasiandmine ühelt põlvkonnalt teisele;
32. on endiselt seisukohal, et ettevõtlusalane haridus peaks olema kutsehariduse ja -koolituse oluline osa, et suurendada kõigi õpilaste huvi selle vastu ning tõhustada ettevõtlust kooskõlas ELi 2020. aasta strateegias sätestatuga;
33. tuletab meelde eesmärgi, mis püstitati varem samal aastal Euroopa 2020. aasta strateegias ja milles rõhutati vajadust oskusliku ja haritud Euroopa tööjõu järele, et tagada tugev ja jätkusuutlik majanduskasv ning saavutada 2020. aasta strateegia tööhõive valdkonna eesmärgid; rõhutab, et sobiva hinnaga ja kättesaadaval kutseharidusel ja -õppel on tähtis roll Euroopa tööjõu harimisel ja neile elukestva väljaõppe tagamisel;
34. rõhutab, kui oluline on tugevdada vajaduste kindlaksmääramise korda kohalikul, liikmesriikide ja Euroopa tasandil, et saavutada võimalikult suur kokkulangevus pakutavate oskuste ja tööturu nõudmistele vahel;
35. kutsub liikmesriike üles pakkuma tööpõhiseid oskusi ning seega valmistuma tulevikus oodatavateks pikema ja ebaühtlasema tööaiguga töötajateks;
36. rõhutab, et kutseharidus ja -koolitus peavad andma töötajatele oskused, mis võimaldavad neil asuda tuleviku säästva majanduse uutele kestlikele töökohtadele;
37. kutsub liikmesriike üles jälgima koolist tööellu siirdumise hõlbustamiseks võetavaid meetmeid ning käivitama integreeritud kutsenõustamise ja nõuandeprogramme;
38. märgib, et kaheosaline haridussüsteem (kutse- ja akadeemiline haridus) toimib mõnedes liikmesriikides edukalt, kuna sealsed ettevõtjad panustavad täiendkoolitusse nii oma koostöö kui ka nõuannetega;
39. kutsub ettevõtteid üles aktiivsemalt kasutama ühiseid koolituskavasid, et paremini saavutada konkreetseid koolitusalasid eesmärgi, mille järel on tööturul nõudmine;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

40. kutsub liikmesriike üles, arvestades ümberorienteerumisega säästvale majandusele ja säästvale majanduskasvule, tugevdama kutsehariduse ja -õppe institutsiooni, kuna see võib töötajate tööalase konkurentsivõime suurendamise kaudu aidata likvideerida sotsiaalseid tagajärgi, mida äriühingute ümberstruktureerimine töötajatele kaasa toob;

41. rõhutab selle uue ärikultuuri seisukohast sotsiaalse ja kaasava majanduse mudelite olulisust ning juhib tähelepanu asjaolule, et kutseharidust ja -koolitust, sh kõrgharidust, pakkuvad asutused peavad tingimata andma oma õpilastele üksikasjalikke teadmisi kõikidest ettevõtluse vormidest, k.a sotsiaalses ja kaasavas majanduses rakendatavatest, ning vastutustundlikest ja eetilistest juhtimis põhimõtetest;

42. rõhutab, et tuleb koostada nimekiri valdkondadest, milles Euroopa Liidul on või võiks olla suhteline eelis kogu maailmas ning mille jaoks tuleks välja töötada täiendavad koolitusstrateegiad;

Kutsekoolitus

43. kutsub liikmesriike üles võtma arvesse kasvavat vajadust kvalifikatsiooni tõstmise järele ning toetama töötajaid sobiva kutseõppe planeerimisel nõustamiskeskuste abiga; kutsub tööandjaid üles pakkuma oskuste täiendamise võimalusi kõikidele töötajatele;

44. soovib pakkuda tööandjatele soodustusi, et nad julgustaksid oma töötajaid koolitusprogrammides osalema;

45. kutsub liikmesriike üles töötama välja stiimulid tööandjatele, et hõlbustada mikro- ja väikeettevõtetes naiste vajadustele kohandatud kulutõhusa ning paindliku koolituse andmist; nõuab tungival, et komisjon ja kõik liikmesriigid teeksid otsustavaid jõupingutusi meeste ja naiste palgataseme ebavõrdsuse vastu võitlemisel, eesmärgiga kaotada tänane 18 % sugudevaheline palgaerinevus aastaks 2020;

46. palub liikmesriikidel komisjoni abiga asjakohaste ülikooliprogrammide kaudu edendada elukestva õppe raames kutsehariduse ja -koolituse tunnustamisel põhinevaid inimressursside juhtimise ja kasutamise mudeleid, mis annavad ettevõttele lisandväärtust ja konkurentsieeliseid;

47. soovib edendada kutsehariduse ja -koolituse keskuste autonoomsust nende tegevuse kavandamise, rahastamise, haldamise ja hindamise valdkonnas ning rakendada dünaamilisemaid koostöövorme kutsehariduse ja -koolituse keskuste ning ettevõtjate vahel;

48. tuletab meelde, et investeringud haridusse ja koolitusse on eurooplaste parema tuleviku jaoks olulise tähtsusega; on seisukohal, et tänu põhipädevustele ja uutele oskustele, eelkõige nendele, mida on vaja strateegiliste kasvavate sektorite töökohtadel, avanevad inimeste jaoks uued võimalused, veelgi olulisem on aga, et nende abil pannakse alus pikaajalisele jätkusuutlikule majanduslikule ja sotsiaalsele arengule; peab sellega seoses oluliseks, et liikmesriigid ja kõik asjaomased toimijad tagaksid, et töötajad omandavad vajalikud põhioskused;

49. kutsub komisjoni üles arendama selliseid vahendeid nagu elukestva õppe hindamissüsteemid, et julgustada töötajaid tegelema elukestva õppega / kutsehariduse ja -koolitusega süstemaatiliselt ja omal algatusel ning neid seejuures toetada, pöörates erilist tähelepanu neile, kes peavad ühitama pere- ja tööelu, ning kontrollides korrapäraselt, millised kutseoskused on vajalikud edukaks osalemiseks tööturul, et ajakohastada nende oskusi ja tagada tööalast liikuvust;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

50. kutsus liikmesriike üles, mõeldes eriti pereelu ja töö ühitamisele ning maapiirkondades elavatele naistele, pakkuma arvutialast täiendkoolitust, mis annab naistele võimaluse oma tööd ka kodus teha;

51. nõuab tungivalt, et valitsused edendaksid paindlikku kutseharidust ja -koolitust, mis on suunatud organisatsioonide ja ettevõtjate konkreetsetele vajadustele ning võimaldab kogu läbitud koolitust võimalikult hästi kasutada, kõnealuse koolituse ühitamist eraelu ja muu kutsetegevusega ning Euroopa liikuvuse suurendamist, pöörates tähelepanu eelkõige sellele, et hõlbustada selliste organisatsioonide juurdepääsu kutseharidusele ja -koolitusele, mis on marginaliseerumise ohus, eesmärgiga pikendada nende koolitust;

52. juhib tähelepanu asjaolule, et elukestev õpe on hädavajalik tööpuuduse tõkestamiseks ning selleks, et võtta asjakohaselt tules arvesse erinevat teenistuskäiku; on arvamusel, et seda eesmärki silmas pidades tuleb suurendada töötajate teadlikkust sellest, kui vajalik on pidev täienduskoolitus;

53. palub komisjonil koostada uurimus kutsehariduses ja -koolituses osalemise mõju kohta nii töötajate tootlikkusele kui ka ettevõtete konkurentsivõimele ja töö kvaliteedile;

54. juhib tähelepanu asjaolule, kui oluline on lihtsalt ligipääsetav, paindlik ja individuaalne kutseharidus kogu elu jooksul, hõlbustades ja parandades kutsealast osalemist tööturul; on arvamusel, et kutseharidus ja -koolitus peaks olema ligipääsetav, kättesaadav ja taskukohane inimeste elu kõikides etappides, sõltumata nende staatusest tööturul või sissetulekust, ja et selle eesmärk peaks olema mitte üksnes edendada elukestvat õpet, vaid ka aidata kaasa olemasolevate elukutsete arengule ja uute loomisele ühiskonna tegelike vajaduste alusel; on lisaks veendunud, et seda tuleb pidada üksikisikute kogu tööelu pikendamise tähtsaks vahendiks;

55. palub liikmesriikidel töötada naiste jaoks välja kvaliteetsed, ulatuslikud, paindlikud ja taskukohased võimalused kutsehariduse ja -koolituse saamiseks ning ühtlasi pakkuda neile kogu elu jooksul konkreetseid suuniseid ja kõikide valdkondade kvalifikatsioonidega seotud kutsenõustamist, mis lähtub naiste erinevast taustast, eesmärgiga tuua naised tõhusalt inimväärilise palgatasemega kvaliteetsetele töökohtadele, ning vastata nende mitmetahulistele koolitusvajadustele, mis on näiteks järgmised:

— naistele sobilik kutseharidus ja -koolitus, mis toetab nende karjäärivõimalusi;

— reaalsed üleminekuvõimalused mitteametlikult õppelt ametlikule õppele;

— erinevate õpistiilide kasutamine;

— eeskujude ja juhendajate olemasolu;

— paindlikule töökorraldusele ja osalise tööajaga lepingutele kohandatud programmide väljatöötamine;

— kohandatud e-õppe võimalused,

56. juhib tähelepanu asjaolule, et Euroopa elanikkonna suurenevast vananemise määra tulenevalt tõuseb elukestva õppe ja haridusprogrammide tähtsus ning tekib vajadus neid toetada;

57. rõhutab, et Euroopa ja liikmesriikide tasandil on vaja tõhustada meetmeid, mille abil suurendatakse VKEde osalemist kutsekoolituses ja elukestvas õppes ning madala kvalifikatsiooniga töötajate osalemist, kelle registreeritud osalemine on senini olnud väga väike;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

58. rõhutab, et osana jõupingutustest saavutada paindlikkus koos töösuhete püsimisega tuleb vältimatult ja tõhusalt suurendada paindlike tööhõivevormide töötajate osalemist kutseõppes; palub seetõttu teha liikmesriikidel vastavad algatused;

59. kutsub liikmesriike üles keskenduma kutsekoolituse ja elukestva õppe raames rohkem e-õppe programmide kasutamisele, et aidata perekondadel ühitada pere- ja tööelu;

60. rõhutab kohalike omavalitsuste, ettevõtjate, partnerluste ja õppeasutuste rolli kutseõpetuse kujundamisel kooskõlas tööturu tegelike vajadustega;

61. on seisukohal, et piirkondlikel ja kohalikel asutustel koostöös kutsehariduse ja -koolituse keskuste ning ettevõtetega on oluline roll ärimaailmas ning kutsehariduse ja -koolituse pakkujate abistamisel sõbraliku keskkonna kujundamisel, et lihtsustada kutsehariduse omandajate edukat töö saamist;

62. nõuab, et praktikalepingute puhul – kuigi nendega kaitstakse praktikanti ning nende rakendamiseks on ette nähtud teatavad paindlikkusmeetmed – tuleks lubada lepingu lõpetamist, kui kõnealune isik osutub tööks sobimatuks või on teinud raske kutsealase vea;

63. kutsub liikmesriike üles parandama Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide ja juhtalgatuste kohaselt kutsehariduse ja tööturu vajaduste vahelist sidet, näiteks parandades akadeemilise ja karjäärinõustamise teenuseid või ergutades praktika- ja töökohapõhise õppe lepingute sõlmimist naistega, ning samuti looma uusi koolitusvõimalusi teaduse, matemaatika ja tehnika valdkonnas, et suurendada naiste töövõimalusi nii tehnika- ja teadusvaldkondade kui ka ebatraditsiooniliste elukutsete puhul ning vähese CO₂-heitega ja kõrgtehnoloogilistes majandussektorites, luues väärilise palgatasemega alalisi töökohti;

64. on veendunud, et olemasolevad Euroopa kutsekoolitusprogrammid on tõhusad ja neid tuleks edaspidi rohkem toetada;

Kutsehariduse ja -koolituse kvaliteet ja tõhusus

65. palub liikmesriikidel luua koolitajatele paremad koolitusvõimalused ning rajada alus arendavale õppepartnerlusele, eelkõige piirkondlikul ja kohalikul tasandil, et tagada kutseharidus- ja -koolitussüsteemide tõhusus ning tõhus ja edukas teadmiste edasiandmine;

66. rõhutab, et kõrge kvalifikatsiooni ja haridustasemega töäjõud on üks innovatsiooni liikumapanevatest jõududest ja annab liidule märkimisväärse konkurentsieelise; rõhutab, et kvaliteetne kutseharidus ja -koolitus aitavad oluliselt kaasa jätkusuutlikule arengule ja toimiva ühtse turu loomisele ning et neid tuleks pidevalt kohandada Euroopa tööturu vajadustele ja arengule, pidades tihedat dialoogi kõigi huvitatud osapooltega;

67. rõhutab, et loovus ning info- ja kommunikatsioonitehnoloogiad loovad uue ärikultuuri, mis võib uues digitaalses majanduses hõlbustada koostööd ning heade tavade vahetamist liikmesriikide vahel, et parandada kutsehariduse ja -koolituse kvaliteeti, ning seega on aeg paigutada kutseharidus ja -koolitus tegevuskavade keskmesse, eelkõige selleks, et tulla toime 2020. aasta strateegias püstitatud ülesannetega, nagu ELI peamine eesmärk, et 40 % 30–34-aastastest läbib kolmanda või võrdväärse haridustaseme;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

68. palub liikmesriikidel luua ja kasutusele võtta kvaliteedi tagamise süsteemid riiklikul tasandil ning välja töötada õpetajate ja koolitajate pädevusraamistik;
69. palub komisjonil anda teavet eeldatavate muutuste kohta ELi tööturgudel, ja liikmesriikidel lisada see teave oma haridusstrateegiatesse ja -programmidesse;
70. palub liikmesriikidel soodustada kohalikul tasandil sotsiaalpartnerite, kohalike kutseliitude, ülikoolide, koolide juhtorganite ning koolitusüksuste sünergiat, et teadusuuringute ja süstemaatiliste konsultatsioonide abil koostada keskpikk kava tulevasteks oskuseõueteks ja arvutada iga valdkonna jaoks vajalike õpilaste arv, mis suurendaks kutseõppe tõhusust ja võimaldaks selle otseselt ja kestlikult kasutamist tööturul;
71. julgustab komisjoni töötama välja ja korrapäraselt uuendama tabelit, kus on piirkondade kaupa esitatud koolituskvalifikatsioonide ja nõudluse suhe;
72. märgib, et kutsehariduses ja -koolituses keskendutakse põhipädevustele, sealhulgas ettevõtlusele, mille arendamine peab algama juba lasteaias; on arvamisel, et see protsess peab jätkuma ka töökeskkonnas toimuva väljaõppe ajal;
73. nõuab riiklikku ja Euroopa tasandi toetust sellega, et luuakse kutsehariduse ja -koolitusega seotud meetmete ühine alus, mis aitab kaasa tõhususe, tööjõu liikumise ja töökohtade loomisega seotud eesmärkide täitmisele Euroopa Liidus;
74. palub liikmesriikidel aktiivselt kaasata erakõrgkooli ja riiklike kooli, näiteks ülikooli, kutseoskuste täiendamise ja arendamise, iseäranis MILT (matemaatika, informaatika, loodusteaduste ja tehnika) alal;
75. nõuab spetsiaalset ELi algatust tüdrukute huvi suurendamiseks MILT kutsealade vastu ning neil aladel endiselt valitsevate stereotüüpide kummutamiseks; rõhutab, et naisuguste stereotüüpide vastu võitlemisel on meedia ja haridusel tähtis roll;
76. kutsus komisjoni ja liikmesriike üles edendama ELi õigusaktide täielikku ülevõtmist, rakendamist ja jõustamist, toetades koolitusprogramme, mille eesmärk on tagada sidusrühmade parem arusaam kehtivatest õigusaktidest ning oma vastavatest õigustest ja kohustustest;
77. palub liikmesriikidel toetada innovaatilisi meetmeid ning doktori- ja järeldoktoriõppe kavasad, mis on konkurentsivõime ja jätkusuutliku majanduskasvu aluseks;

Pakkumised konkreetsetele inimrühmadele

78. palub liikmesriikidel võtta kutsehariduse ja -koolituse puhul arvesse vähe kvalifitseeritud, immigranditaustaga õppijate, etnilistesse vähemustesse kuuluvate inimeste, haavatavate naiste, töötute, puudega inimeste ja üksikemade individuaalseid vajadusi; soovib samal ajal pöörata erilist tähelepanu roma vähemusele, sest kooliskäimine ja tööellu integreerimine on romade sotsiaalse kaasamise seisukohast väga tähtis;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

79. kutsub liikmesriike üles looma puuduva või vähese haridusega noortele õppimisvõimalusi, et võimaldada töö saamist, kusjuures peaks samuti olema võimalik edendada ja tunnustada osalist kvalifikatsiooni; nõuab, arvestades teema aktuaalsust, terviklikku strateegiat noorte ja naiste tööpuudusega võitlemiseks ja liikmesriikide toetamiseks kohapealse võrgustiku moodustamisel kooli, ettevõtete, noorsootöötajate ning noorte vahel;

80. juhhib tähelepanu integreerumise tõketele, millega kolmandate riikide kodanikel tuleb nende kvalifikatsioonide mittetunnustamise korral tegemist teha; kutsub komisjoni üles hindama Euroopa kvalifikatsiooniraamistiku mõju kolmandate riikide kodanike kvalifikatsioonide tunnustamisele;

81. palub liikmesriikidel koostöös sotsiaalpartneritega teha algatusi, millega aidatakse eakatel töötajatel elukestvas õppes ja kutseõppes osaleda;

82. on seisukohal, et liikuvuse võimalus on kutsehariduse ja -koolituse oluline osa ning soovib seetõttu Leonardo da Vinci programmi uuendada;

Paindlikkus ja liikuvus

83. tervitab ideed muuta piiriülene liikuvus kutsehariduse ja -koolituse valikuliseks osaks ja arendada piiriülese tööturu potentsiaali asjaosaliste jaoks; nagu seda tehakse Leonardo da Vinci programmi puhul; nõuab tungivalt, et sidusrühmad suurendaksid teadlikkust Leonardo da Vinci programmist ja teistest asjasepuutuvatest programmidest; nõuab seepärast liikuvuse tõhusamat edendamist, et noored saaksid välismaal kergemini kogemusi omandada;

84. kutsub komisjoni, liikmesriike ja Euroopa Parlamenti üles toetama ja laiendama õppurite liikuvusega seotud Euroopa programme, eelkõige Leonardo da Vinci programmi, et soodustada praktikantide suuremat liikuvust ühtsel turul;

85. usub, et kutseharidus ja -koolitus peaksid looma tingimused töötajate liikuvuseks nii esmaste õpingute ajal kui ka elukestva õppe raames;

86. on veendunud, et piiriülene liikuvus kutsehariduse ja -koolituse valdkonnas on sama oluline kui üldhariduse valdkonnas, ning leiab, et sellise liikuvuse arendamiseks tuleks teha rohkem jõupingutusi;

87. on seisukohal, et tähelepanu tuleks pöörata liikmesriikide eri haridussüsteemide paremale koostööle, erinevuste ületamisele ning liikmesriikidevahelisele tunnustuste ja diplomite tunnustamisele, et suurendada piiriülest koostööd ja liikuvust;

88. kutsub liikmesriike üles lihtsustama mitteametliku ja vabahariduse tunnustamist ning ergutama töökogemuste vahetamist; et tööjõu liikumisest ja teadmiste vahetamisest võimalikult palju kasu saada, mis võimaldab rohkem liikumisruumi individuaalsete õppekavade jaoks;

89. märgib, et ülimalt oluline on hõlbustada töötajate liikuvust siseturul; kiidab heaks ja toetab täielikult komisjoni algatust kutsekvalifikatsioonide tunnustamise praeguse süsteemi läbivaatamiseks; on arvamusel, et direktiivi komisjonipoolne läbivaatamine peaks sisaldama sisulist hinnangut kutsekvalifikatsioonide direktiivi praegusele sõnastusele; on seisukohal, et kutsekvalifikatsioonide vastastikune tunnustamine liikmesriikides peab jääma komisjoni jaoks peamiseks prioriteediks;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

90. on arvamisel, et õpetajate ja õpilaste liikuvus lihtsustuks, kui töötatakse välja uus keeleõppe strateegia, mis aitaks edendada üldteadmisi spetsiifiliste oskuste valdkonnas; märgib, et lisaks aitab kutseharidusest kõrgharidussüsteemi sujuva ülemineku tagamine suurendada huvi kutsekoolituskursuste vastu;

91. palub liikmesriikidel komisjoni toetusel ja koostöös sotsiaalpartneritega parandada ja jälgida kutsekvalifikatsioonide tõendamise süsteeme elukestva õppe ja kutseõppe raames;

92. tervitab komisjoni ettepanekut korraldada moodulipõhist koolitust; nõuab siiski, et kindlasti säilitataks kutsekvalifikatsioonide terviklikkus ja et üksikud moodulid oleksid selgelt defineeritud ning võrreldavad;

93. rõhutab õpetajate ja koolitajate rolli sooliste aspektide teadvustamise edendamisel kutsehariduses ja -koolituses ning nõuab, et liikuvust edendavatesse programmidesse, näiteks Leonardo da Vinci programmi ja töökohapõhise õppe projekti, lisataks naistele suunatud erimeetmed, et hõlbustada nende tööturul osalemiseks või tööturule naasmiseks vajalike oskuste elukestvat omandamist;

94. on veendunud, et Euroopa 2020. aasta strateegiast ajendatud partnerlus kutsehariduse ja -koolituse sidusrühmade vahel on eeldus sellele, et tõsta tõhusust ning vastata tööturu vajadustele, ja et need peaksid olema alalised tööturule orienteeritud kutseoskuste kvalifikatsiooni nõukojad;

95. kutsub liikmesriike üles pöörama kutsehariduses ja -koolituses tähelepanu võõrkeeleskuse omandamisele, keskendudes VKEdele ja luues sellega tingimused nende konkurentsivõime suurendamiseks ühtse turu osana;

96. rõhutab võõrkeelte omandamise ja täiendamise tähtsust, mis arendab ka enesekindlust, kohanemisvõimet ja kultuuridevahelise suhtluse oskust;

97. rõhutab, et noortele võimaluse andmine veeta teatud osa hariduse või koolituse ajast välismaal on väga oluline uute oskuste – sealhulgas keeleskuste – omandamiseks ja suurendab seega noorte tööturule integreerumise võimalusi; väljendab seetõttu heameelt komisjoni kavatsuse üle töötada välja noorte liikuvuse kaart, mis aitab kõigil noortel õppimise eesmärgil teise liikmesriiki liikuda, samuti Euroopa üliõpilase liikuvuse laenude loomise üle, mille eesmärk on anda suuremale arvule Euroopa noortele, eelkõige nendest kõige ebasoodsamas olukorras olijatele, võimalus veeta teatav osa õpingute, koolituse või töötamise ajast teises riigis;

Üleeuroopaline ja rahvusvaheline koostöö kutsehariduse ja -koolituse valdkonnas

98. väljendab heameelt Kopenhaageni protsessi abil arendatud võrdlusnäitajate üle (Europass, Euroopa kvalifikatsiooniraamistik, Euroopa kutsehariduse ja -koolituse ainepunktide süsteem ja Euroopa kvaliteeditagamise võrdlusraamistik kutsehariduse ja -koolituse valdkonnas) ning on endiselt arvamisel, et nende vahendite järgneval kasutuselevõtul ning edasiarendamisel tuleb teha üksmeelseid jõupingutusi;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

99. kutsub komisjoni üles uurima vastastikust mõju direktiivi 2005/36/EÜ (kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta), kõrgharidust käsitleva Bologna protsessi ning kutseharidust ja -koolitust käsitleva Kopenhaageni protsessi vahel ning looma nende vahel tihedama koostoime, kasutades paremini ära Euroopa kvalifikatsiooniraamistikku, Euroopa kutsehariduse ja -koolituse ainepunktide süsteemi (ECVET) ning Europassi; jääb seisukohale, et liikmesriikidele peaks jääma pädevus oma haridussüsteemi korraldada vastavalt oma riigi eriomastele ühiskondlikele ja kultuurilistele tingimustele;

100. palub komisjonil ka edaspidi kvaliteeditõendamist toetada ja järjepidevalt rakendada, kuna see soodustab oluliselt innovatsiooniprotsesside toimimist, tõhusust ja tulemuslikkust, nt need innovatsiooniprotsessid, mida soovitatakse Euroopa kvaliteeditagamise võrdlusraamistikus kutsehariduse ja -koolituse valdkonnas, ning Kopenhaageni protsessi kaudu väljatöötatud vahendid, nt Europass ja Euroopa kvalifikatsiooniraamistik; kutsub liikmesriike üles lihtsustama välismaal omandatud kutsekvalifikatsioonide tunnustamise korda, et võimaldada kutseoskuste kindlaksmääramist mitte ainult kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide, vaid ka katseaja, teoreetiliste ja praktiliste eksamite ning eksperthinnangute abil;

101. on seisukohal, et Kopenhaageni protsessis ja ELi 2020. aasta strateegias püstitatud ülesanded nõuavad piisavaid rahalisi vahendeid, muu hulgas struktuurifondide ja eeskätt Euroopa Sotsiaalfondi kaudu, ning suuremat kaasatust, et edendada kõrgekvaliteedilist kutseharidust ja -koolitust konkreetsete meetmetega ning uute koolitusmudelite ja -meetodite lisamisega, nagu õpilaste tööturu edulugude üldsusele nähtavaks tegemine, suuretevõtetes kutseharidusele ja -koolitusele omistatud tähtsuse reklaamimine ning täielikuma asjakohase teabe ja suuniste andmine enne kohustusliku koolihariduse omandamise lõppu; märgib, et väga väärtuslik oleks julgustada kogemuste vahetamist toetusprogrammide ja välismaal veedetud aja kohta, näiteks osalemise kohta Leonardo da Vinci programmis;

102. kutsub liikmesriike üles lihtsustama välismaal omandatud kutsekvalifikatsioonide tunnustamise menetlusi, et tagada kutseoskuste tõestamise võimalus mitte ainult formaalsete tõendite, vaid ka tööproovide, praktiliste ja teoreetiliste eksamite ning ekspertarvamuste abil;

103. nõuab riikidevahelise koostöö edendamist nii ELi riikide kui ka kolmandate riikide vahel, et luua parimate tavade vahetamise programmid kutsehariduse ja -koolituse valdkonnas;

104. palub komisjonil kasutusele võtta koolituse tõhususe hindamise süsteem, et saavutada ja säilitada kõrge tööhõive määr;

105. palub komisjonil ja Euroopa Kutseõppe Arenduskeskusel (Cedefop) arvestada sooliste aspektidega Brugge kommünikee (Euroopa tõhustatud koostöö prioriteetide kohta kutsehariduse ja -koolituse valdkonnas ajavahemikul 2011–2020) järeelmeetmetes, eelkõige seoses elukestva õppe kättesaadavusega, et naistel ja meestel oleks õppimisvõimalus igas eluetapis ning et tee hariduse ja koolituseni oleks avatum ja paindlikum;

Rahastamine

106. palub komisjoni, et Euroopa Sotsiaalfondi, kogu elukestva õppe programmi ning programmi „Erasmus noortele ettevõtjatele” kohandataks nii, et vahendeid haridus- ja koolitusprojektide jaoks ning noorte tööpuudusega võitlemiseks ja vanemate inimeste koolituseks saaks jagada kogu ELis ning juurdepääsu nendele vahenditele lihtsustatakse; palub komisjonil toetada ühenduse programme, millega aidatakse noortel inimestel omandada teadmisi, oskusi ja kogemusi, mida neil on vaja esimese töökoha leidmiseks;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

107. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tagama struktuurifondide, näiteks Euroopa Sotsiaalfondi optimaalset kasutamist eriprogrammide toetamiseks, mis edendavad elukestvat õpet ja ergutavad rohkem naisi selles osalema ning mille eesmärk on suurendada naiste osakaalu kutsehariduse ja -koolituse süsteemis, eriti piisavalt rahastatud sihtotstarbeliste meetmete abil; nõuab, et katseprojekti „Erasmus noortele ettevõtjatele” raames töötataks välja konkreetsed meetmed naiste ettevõtluse ergutamiseks;

108. väljendab veel kord kriitikat seoses nõukogu 2011. aasta eelarvekärbetega ELi peamiste programmide rahastamiseks hariduse valdkonnas (elukestva õppe programm ja programm „Inimesed”, mille rahastamist vähendati vastavalt 25 miljoni euro ja 100 miljoni euro võrra); nendib, et seega on selge, et ambitsioonikas Euroopa 2020. aasta strateegia ei ole kooskõlas praeguste eelarvepiirangutega;

109. kutsub liikmesriike üles Euroopa Sotsiaalfondi vahenditega arendama ühe võimalusena vautšerite süsteemi, et kindlustada ka väiksema sissetulekuga inimestele koolitustel osalemine; palub liikmesriikidel vajaduse korral taotleda selliste vautšerite süsteemide rahastamist Euroopa Sotsiaalfondist;

*

* *

110. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

SKP täiendamine - Edu mõõtmine muutuvus maailmas

P7_TA(2011)0264

Euroopa Parlamendi 8. juuni 2011. aasta resolutsioon SKP täiendamise kohta. Edu mõõtmine muutuvus maailmas (2010/2088(INI))

(2012/C 380 E/11)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni 20. augusti 2009. aasta teatist „SKP täiendamine. Edu mõõtmine muutuvus maailmas” (KOM(2009)0433);
- võttes arvesse 2007. aasta novembris Brüsselis toimunud parlamendi, komisjoni, Rooma Klubi, WWFi ja OECD korraldatud konverentsi SKP täiendamise kohta;
- võttes arvesse majandustegevuse ja sotsiaalsete edusammude mõõtmise kõrgetasemelise komisjoni aruannet (Stiglitz'i aruanne), mis esitati 14. septembril 2009;
- võttes arvesse ökosüsteemide ja bioloogilise mitmekesisuse majanduslikke aspekte käsitlevat ülemaailmset algatust (TEEB), mille G8+5 juhid kiitsid heaks 2007. aasta juunis, ja selle 2009. ja 2010. aastal avaldatud tulemusi;
- võttes arvesse 30. oktoobril 2006 avaldatud Sterni ülevaadet kliimamuutuse majandustegurite kohta;
- võttes arvesse 30. juunil 2007. aastal OECD teisel ülemaailmsel statistika-, teadmus- ja poliitikafoorumil alla kirjutatud Istanbuli deklaratsiooni;
- võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 10.–11. detsembri 2009. aasta, 25.–26. märtsi 2010. aasta ning 17. juuni 2010. aasta kohtumiste järeldusi;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

- võttes arvesse nõukogu (majandus- ja rahandusküsimused) 10. novembri 2009. aasta järeldusi statistika kohta;
 - võttes arvesse nõukogu (keskkond) 23. oktoobri 2009. aasta järeldusi ökotõhusa majanduse kohta seoses 2010. aasta järgse Lissaboni tegevuskava ja ELi säästva arengu strateegiaga;
 - võttes arvesse komisjoni ettepanekut võtta vastu määrus Euroopa keskkonnamajandusliku arvepidamise kohta (KOM(2010)0132);
 - võttes arvesse ELi 2020. aasta strateegia Euroopa majandus- ja tööhõivepoliitika koostsuuniseid, mille komisjon esitas 27. aprillil 2010;
 - võttes arvesse teatise „Euroopa avalik haldus: parem õigusloome” (KOM(2002)0275), „Euroopa Liidu parema õigusloome strateegiline ülevaade” (KOM(2006)0689), „Parema õigusloome kava teine strateegiline läbivaatamine Euroopa Liidus” (KOM(2008)0032) ja „Parema õigusloome Euroopa Liidus: kolmas strateegiline ülevaade” (KOM(2009)0015);
 - võttes arvesse ELi säästva tarbimise ja tootmise tegevuskava (KOM(2008)0397);
 - võttes arvesse olemasolevaid statistilisi vahendeid, nagu ELi sissetuleku ja elutingimuste uuring (EU-SILC), tööjõu-uuring (LFS), Eurobaromeeter, Euroopa väärtusuuring (EVS) ja Euroopa sotsiaaluuring (ESS);
 - võttes arvesse Euroopa Elu- ja Töötingimuste Parandamise Fondi poolt korraldatud Euroopa elukvaliteedi uuringut (EQLS), mis annab kõikehõlmava pildi elukvaliteedist ja elutingimustest Euroopa riikides (kattes kõik ELi liikmesriigid ja kandidaatriigid), kasutades rohkem kui 120 näitajat, mis annavad võrreldavaid andmeid riikide lõikes ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse oma 10. märtsi 2010. aasta resolutsiooni EL 2020 kohta ⁽²⁾ ja 16. juuni 2010. aasta resolutsiooni ELi 2020. aasta strateegia kohta ⁽³⁾, 8. oktoobri 2009. aasta resolutsiooni 24. ja 25. septembril 2009 Pittsburghis toimunud G20 tippkohtumise kohta ⁽⁴⁾, 15. juuni 2006. aasta resolutsiooni läbivaadatud säästva arengu strateegia kohta ⁽⁵⁾ ja 24. aprilli 2008. aasta resolutsiooni roheline raamatu „Turupõhised vahendid keskkonnapolitikas ja sellega seotud valdkondades” kohta ⁽⁶⁾;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
 - võttes arvesse keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjoni raportit ning majandus- ja rahanduskomisjoni, arengukomisjoni, tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni, tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni ning regionaalarengukomisjoni arvamusi (A7-0175/2011),
- A. arvestades, et kõik rahvusvahelised institutsioonid tunnistavad järjest rohkem, et tuleb parandada andmeid ja näitajaid, mis täiendavad SKPd ühiskonna üldise arengu näitajana,

⁽¹⁾ EQLS katab järgmisi elukvaliteedi mõistega seotud põhivaldkondi: majanduslikud vahendid, nende puudumine; tervis ja juurdepääs tervishoiule; tööhõive ja töökohtade kvaliteet; töö- ja eraelu tasakaal; peresuhted ja -toetus; sotsiaalne kaasamine/tõrjutus (ühiskonnaelu ja sotsiaalne osalemine); haridus ja koolitus; eluaseme kvaliteet ja kohalik keskkond; sotsiaalne kapital ja ühiskonna kvaliteet; avalike teenuste kvaliteet; subjektiivne heaolu (sh õnn, eluga rahulolu, optimism tuleviku suhtes).

⁽²⁾ ELT C 349 E, 22.12.2010, lk 30.

⁽³⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0223.

⁽⁴⁾ ELT C 230 E, 26.8.2010, lk 1.

⁽⁵⁾ ELT C 300 E, 9.12.2006, lk 487.

⁽⁶⁾ ELT C 259 E, 29.10.2009, lk 86.

Kolmapäev, 8. juuni 2011

1. tunneb heameelt komisjoni teatise „SKP täiendamine. Edu mõõtmine muutuv maailmas” üle, sest see on võimalik täiendav vahend poliitiliste analüüside ja arutelude parandamiseks;
2. rõhutab, et SKPst on saanud standardnäitaja, mida kasutavad kogu maailma poliitikud; rõhutab, et SKP on tootmise mõõtarv, millega ei mõõdetata keskkonناسäästlikkust, ressursitõhusust, sotsiaalset kaasatust ega üldist sotsiaalset progressi; rõhutab lisaks, et see võib olla eksitav, sest teatavatele juhtumitele, nagu õnnetused ja looduskatastroofid, järgnevatid parandusmeetmeid käsitletakse tuluna, mitte aga kuluna;
3. märgib, et lisaks majandusarengu ja tootlikkuse mõõtmisele on ka teisi näitajaid, mis mõjutavad ja selgitavad riigi elatustaset ning mida ei ole senini mõõdetud, kuigi asjakohased näitajad on olemas;
4. rõhutab, et keskmise ja pika perspektiiviga majandusliku ja sotsiaalse arengu mõõtmiseks tuleb välja töötada lisanäitajad; nõuab, et töötataks välja selged ja mõõdetavad näitajad, mis võtaksid arvesse kliimamuutust, bioloogilist mitmekesisust, ressursitõhusust ja sotsiaalset kaasatust; lisaks sellele nõuab, et töötataks välja näitajad, mis keskendusid rohkem kodumajapidamise tasandi väljavaadetele ning kajastaksid sissetulekut, tarbimist ja jõukust;
5. suhtub positiivselt komisjoni algatusse esitada keskkonناسurve indeks, mis tuleb esitada koos SKPga ja mis esialgu hõlmab järgmiseid keskkonnapoliitika põhiharusid: kliimamuutus ja energiakasutus, loodus ja bioloogiline mitmekesisus, õhusaaste ja mõju tervisele, veekasutus ja -reostus, jäätmete tekitamine ja ressurside kasutamine;
6. eeldab, et laiematele ja jätkusuutlikumatele näitajatele tähelepanu pööramine põhjustab süstemaatilist keskendumist arengumaades toimivatele sotsiaalsetele ja keskkonnaalastele teguritele, sealhulgas kliimamuutusele, bioloogilisele mitmekesisusele, tervishoiule, haridusele ja haldusküsimustele, ning võimaldab seeläbi suunata arengupoliitika kõige puudustkannatavamatele ja ebasoodsamas olukorras olevatele inimrühmadele; rõhutab, et sellised näitajad peaksid olema ühitatavad ja kooskõlas praeguste globaalsete algatustega nagu ÜRO inimarengu indeks;
7. rõhutab, et on vaja mõõta elukvaliteeti ühiskondades; on arvamisel, et elukvaliteedi saavutamine ja säilitamine hõlmab selliseid olulisi ja konsensuslikke tegureid nagu tervis, haridus, kultuur, tööhõive, eluase, keskkonningimused jne; on seisukohal, et neid tegureid mõõtvatele näitajatele tuleks anda suurem roll; teeb ettepaneku, et nii kvalitatiivsete kui ka kvantitatiivsete parameetrite edasisel arendamisel tuginetaks EQLSi näitajatele, mis hõlmavad kõiki elukvaliteedi põhivaldkondi;
8. võtab teadmiseks Euroopa tasandil vastu võetud meetmed ja vahendid, millega mõõdetakse ja analüüsitakse seadusandlike algatuste võimalikku mõju edusammudele, näiteks mõjuhindangud, sh tasuvus-, kulu- ja tootlikkus- ja mitme kriteeriumiga analüüsid, riskianalüüsid, andmete kogumine, statistika, keskkonnamajanduslik arvepidamine, eri poliitilistel tasanditel tehtavad poliitilised analüüsid, aruanded rakendamise ja jõustamise järelevalve ning läbivaatamise kohta ELi õiguse eri valdkondades; toetab täielikult Euroopa keskkonnamajandusliku arvepidamise kindla õigusliku raamistiku loomist positiivse sammuna nn SKP täiendamise protsessis;
9. võtab teadmiseks, et rahvusvahelisel tasandil tunnustatakse järjest enam, et sotsiaalse arengu, loodusressursside ja ökosüsteemi teenuste, näiteks kliimamuutusest tulenevate põhjalike muutuste ja säästva arengu näitajana on SKP piiratud; tunnustab eri foorumite, nagu ÜRO Arenguprogramm, Maailmapank ja OECD, ning muu hulgas komisjoni edusamme arengu mõõtmise ja analüüsimise näitajate arendamisel;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

10. rõhutab, et on oluline kokku leppida süsteemse lähenemisviisis sidusa SKP täiendamise süsteemi loomise suhtes, mille eesmärk on edendada poliitika analüüsi ja arutelusid;

11. rõhutab, et eesmärk on välja töötada selge ja üheselt mõistetav kogum näitajatest, mis on üheaegselt teoreetiliselt ühtsed, poliitiliselt vajalikud ja empiirilisel mõõdetavad ning tagavad riikide ja piirkondade võrreldavuse; rõhutab, et seda tööd tuleb teha tihedas koostöös muude asjaomaste institutsioonide ja organisatsioonidega;

12. rõhutab vajadust töötada välja usaldusväärne, ühtlustatud ja ajakohane statistika ning koguda pikka ajavahemikku hõlmavaid andmesarju ja näitajaid, mida saaks kasutada tulevaste arengute projekteerimiseks ja poliitika väljakujundamiseks; soovib riigiasutuste eri andmebaase paremini kasutada ja kombineerida ning et andmete kvaliteedi ja võrreldavuse tagamiseks kasutataks kõikides liikmesriikides sarnaseid meetodeid, ühtseid standardeid, määratlusi, klassifikatsioone ja raamatupidamiseskirju; nõuab, et andmeid kogutaks ja töödeldaks kooskõlas ametialase sõltumatus, erapooletuse, objektiivsuse, statistilise konfidentsaalsuse ja kulutasuvuse põhimõtetega ning et samal ajal pöörataks nõuetekohaselt tähelepanu isikuandmete kaitse aspektidele; on arvamusel, et Eurostat peaks selles protsessis põhirolli etendama;

13. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

Euroopa satelliit-raadionavigatsiooniprogrammid

P7_TA(2011)0265

Euroopa Parlamendi 8. juuni 2011. aasta resolutsioon Euroopa satelliitnavigatsiooni programmide vahetähtsuse kohta: hinnang rakendamise kohta, ees seisvad probleemid ja finantsperspektiivid (2009/2226(INI))

(2012/C 380 E/12)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma 20. juuni 2007. aasta resolutsiooni⁽¹⁾ Euroopa satelliitnavigatsiooni programmi (Galileo) rahastamise kohta 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe ja mitmeaastase finantsraamistiku 2007–2013 alusel;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9 juuli 2008. aasta määrust (EÜ) nr 683/2008 Euroopa satelliitnavigatsiooni programmide (EGNOS ja Galileo) rakendamise jätkamise kohta⁽²⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22 septembri 2010. aasta määrust (EL) nr 912/2010, millega luuakse Euroopa GNSSi Agentuur⁽³⁾;
- võttes arvesse komisjoni teatist „Globaalse satelliitnavigatsioonisüsteemi (GNSS) rakendusi käsitlev tegevuskava” (KOM(2010)0308);
- võttes arvesse Euroopa GNSSi Agentuuri turujärelevalve aruannet (oktoober 2010);
- võttes arvesse komisjoni teatist „ELi eelarve läbivaatamine” (KOM(2010)0700);
- võttes arvesse komisjoni aruannet „Euroopa satelliit-raadionavigatsiooniprogrammide vahearuanne” (KOM(2011)0005);

⁽¹⁾ ELT C 146E, 12.6.2008, lk 226.

⁽²⁾ ELT L 196, 24.7.2008, lk 1.

⁽³⁾ ELT L 276, 20.10.2010, lk 11.

Kolmapäev, 8. juuni 2011

- võttes arvesse kodukorra artiklit 48;

- võttes arvesse tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni raportit ning väliskomisjoni ja eelarvekomisjoni arvamusi (A7–0165/2011),
 - A. arvestades, et Euroopa Parlament on järjekindlalt igati toetanud Euroopa globaalset satelliitnavigatsioonisüsteemi (GNSS), mida rakendatakse programmide Galileo ja EGNOS kaudu ning mille eesmärk on parandada Euroopa kodanike igapäevaelu, tagada Euroopa autonoomia ja sõltumatus ning omandada märkimisväärne osakaal satelliitnavigatsioonist sõltuval ülemaailmsel kõrgtehnoloogia turul;
 - B. arvestades, et EL sõltub praegu USA globaalsest positioneerimissüsteemist (GPS) ning sellest sõltuvad tegevused moodustavad ligikaudu 7 % SKPst;
 - C. arvestades, et Galileo on GPSiga võrreldes tõenäoliselt eelised, nt suurem täpsus, ülemaailmne integreeritus, autentimine ja teenuste tagatus; samuti annab see liidule strateegilise sõltumatuse;
 - D. arvestades, et globaalne GNSSi turg kasvab märkimisväärselt, ulatudes 2020. aastal hinnangute kohaselt 150 miljardi euroni, millest vähem kui 20 % luuakse ELis;
 - E. arvestades, et EGNOSi kasutavad juba praegu igapäevaselt 80 000 Euroopa põllumajandustootjat ning hiljuti anti sellele tegevusluba tsiviillennunduse valdkonnas, ning et meretranspordi valdkonnale tunnistuse väljastamist on oodata lähitulevikus;
 - F. arvestades, et Galileo eesmärk on saada tehnoloogilisest kõige arenenumaks, kõrgetasemelisemaks GNSSiks maailmas, mis suudab kehtestada ülemaailmse tulevikustandardi ning mis hõlmab teaduse, kõrgtehnoloogia ja kvalifitseeritud inimressursi suurt osakaalu ning aitab kaasa ELi tööstuse innovatsiooni ja konkurentsivõime arengule;
 - G. arvestades, et EGNOS ja Galileo loovad Euroopa majandusele ja ühiskonnale 60 miljardi euro suuruses kaudset tulu suurema liiklusohutuse ja lennundusjulgestuse, väiksema õhusaaste ja pestitsiidide kasutamise, uute töökohtade ja avaliku turvalisuse näol ning loovad seega muude samaväärsete investeeringutega võrreldes raha abil väga olulisi väärtusi;
 - H. arvestades, et olukorras, kus eri rahvusvahelised osalised töötavad välja neli globaalset ja kaks piirkondlikku satelliitnavigatsioonisüsteemi, on teenuste kiire kättesaadavus Galileo programmi puhul ülitähtis element, et sellest Euroopa süsteemist saaks nii kiiresti kui võimalik teine oluline viitesüsteem GNSSi valikul;
 - I. arvestades, et GNSSi programmide rahastamiseks kohandatud avaliku ja erasektori partnerluse algse valemil läbikukkumine tõi 2007. aastal kaasa otsuse jätkata programmide elluviimist eranditult Euroopa Liidu eelarvest rahastamise abil (3,4 miljardit eurot määratlus-, kontrolli- ja rakendamisfaasi jaoks 2013. aastani), mistõttu on selle täielik omanik Euroopa Liit, seega on Galileo ja EGNOS esimesed ELile kuuluvad seda liiki suurprojektid;
 - J. arvestades, et Galileo on tsiviilkontrolli all olev tsiviilsüsteem ja kõik selle teenused peaksid olema kooskõlas rahvusvahelise kosmoseõigusega, ELi aluslepingutega ja ÜRO põhikirjas ja lepingutes sätestatud põhimõtetega;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

- K. arvestades, et programmi suuremad kulud, mille põhjuseks on muuhulgas ka ebatäpne kulude prognoos ja kulude juhtimise strateegia, võimaldavad praegusest eelarvest rahastada üksnes 18 satelliiti hõlmava esialgse tegevusvõime (IOC) rakendamist;
- L. arvestades, et enne otsuse tegemist edasise rahastamise kohta ELi eelarvest järgmises mitmeaastases finantsraamistikus tuleb komisjonil esitada selge hinnang kõigi võimalike tehniliste valikute ning nendega seonduvate kulude ja kasu kohta,

Vahetähtaegne hinnang rakendamise kohta

1. tunneb heameelt komisjoni aruande üle, milles esitatakse kõnealuse olulise juhtalgatuse praegune olukord ja esseeisvad probleemid;
2. avaldab siiski kahetsust vahetähtaegse avaldamisega viivitamise üle, mis on liiga kaua põhjustanud ebakindlust projekti üldiste edusammude ja finantsolukorra suhtes, mis avaldab kahjulikku mõju GNSSi rakenduste turuletulekule ja avalikule toetusele;
3. palub komisjonil läbipaistvuse parandamiseks praegust olukorda silmas pidades ajakohastada GNSSi strateegilist raamistikku (C/2008)8378), sealhulgas põhitegevust, hinnangulist eelarvet ja eesmärkide täitmiseks vajalikku ajakava;
4. palub komisjonil panna tulevaste lisakulude ennetamiseks paika ranged poliitilised meetmed kulude ohjamiseks ja riski vähendamiseks, sealhulgas satelliidi käivitamisega seotud kulude kontrolli all hoidmiseks ette nähtud meetmed; soovib komisjonil tegelda põhjalikult siiani omandatud kogemustega ja kasutada sel eesmärgil sõltumatuid eksperte, kaasates ka tööstuse esindajaid, et oluliselt parandada projektijuhtimise tõhusust;
5. kutsub komisjoni üles rakendama riski vähendamiseks soovitatud meetmeid, nagu näiteks hanked mitmelt tarnijalt, kõikide kriitiliste töopakettide hangete korral, et püsida ambitsioonikas ajakavas, võttes arvesse tegeliku konkurentsi taset asjaomastel turgudel ja poliitilist tahet säilitada Euroopa suutlikkust käivitada kosmosesüsteeme, nagu on märgitud ka seitsmenda kosmosenõukogu 25. novembri 2010. aasta istungil vastu võetud resolutsioonis;

Finantsolukord

6. usub, et esialgne tegevusvõime, mis suudab pakkuda 18 satelliidil põhinevaid esimesi teenuseid, tuleks viia lõpule hiljemalt 2014. aastaks, tagamaks, et Galileost saab vastuvõtjate tootjate jaoks tõepoolest teine GNSSi tugisüsteem; sellega seoses nõuab tungival, et komisjon käivitaks võimalikult kiiresti neli orbiidil kontrollimise satelliiti, et panna paika selge tegevuskava ülejäänud 14 satelliidi käivitamiseks ning viia ellu viimased töopakettid;
7. on veendunud, et 27 satelliidil ja piisaval arvul varusatelliitidel ning asjakohasel maapealsel infrastruktuuril põhinev täielik tegevusvõime (FOC) on eeltingimus selleks, et jõuda autentimise, suure täpsuse ja katkestusteta teenustega seotud Galileo lisaväärtuseni ning lõigata seega majanduslikku ja sotsiaalset kasu; usub, et kasutajate ja investorite veenmiseks ELi pikaajalises pühendumises on vaja kõikide Euroopa institutsioonide selget ja üheselt mõistetavat toetust täieliku tegevusvõime saavutamisele; kutsub komisjoni üles saatma turule sellega seoses positiivset signaali;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

8. taunib asjaolu, et ei ole tehtud ettepanekut anda kõnealusele programmile lisarahastust praeguse mitmeaastase finantsraamistiku kohandamise kaudu; see on toonud kaasa edasised viivitused, lisakulud ja võimaliku soodsa võimaluse kaotamise; seda silmas pidades usub, et täielik tegevusvõime tuleks saavutada hiljemalt 2018. aastaks, mis komisjoni andmete kohaselt nõuaks 1,9 miljardi euro suurust lisarahastust ning iga-aastast rahastust, et katta alates 2014. aastast 800 miljoni euro suurused käitamiskulud; palub komisjonil aktiivselt ära kasutada kõiki võimalusi kokkuhoiuks rahalise tõhususe mõttes ja kehtestada asjakohane rahastamisstruktuur (võttes muuhulgas arvesse ka Galileo kaubandusteenusest saadavat tulu), et piirata vajaminevat lisarahastamist;

9. rõhutab, et GNSSiga seotud teadus- ja arendustegevuse praegune ELi rahastus on piiratud ainult 15 miljoni euroga aastas; hoiatab kahju tekitamise eest teistele uurimis- ja arendusprogrammidele, kui teadusuuringute ja tehnoloogiaarenduse 7. raamprogrammist eraldatakse täiendavad vahendid nende tegevuste jaoks; on arvamusel, et edaspidi tuleks näha ette rohkem rahalisi vahendeid teadusuuringute ja tehnoloogiaarenduse 8. raamprogrammi ja muude meetmete kaudu, et hõlbustada GNSSil põhinevate toodete ja teenuste arendamist;

10. rõhutab, et rahastamist on vaja suurendada, et edendada GNSSi rakenduste ja teenuste arengut, mis on oluline selleks, et tagada investeeringute igakülgne kasutamine infrastruktuuri valdkonnas, mida esindab Galileo, ning Galileo süsteemi arendamine selle maksimaalse suutlikkuseni;

Üldine teadlikkus

11. on sügavalt veendunud, et lisarahastuse GNSSile võib tagada üksnes see, kui otsustajate ja laiema üldsuse seas tõstetakse märkimisväärselt teadlikkust kasu kohta, mida GNSS toob ELi majandusele ja ühiskonnale; kiidab heaks konkreetsete algatuste sisseseadmise, nt iga-aastane ideedekonkurss „Galileo Master”, kuhu 2010. aastal saabus 350 saadetist 44 riigist, Galileo lastevõistlus ja GNSSi innovatsiooni auhind;

12. nõuab tungivalt, et komisjon ja Euroopa GNSSi Agentuur teeksid märksa suuremaid jõupingutusi GNSSi alase teadlikkuse suurendamiseks võimalike kasutajate ja investorite hulgas, edendades GNSSil põhinevate teenuste kasutamist, samuti tehes kindlaks ja koondades nõudlust nende teenuste järele Euroopas; rõhutab sellega seoses, et Galileo vastab Euroopa üldsuse huvidele ja seega on põhjendatud selle rahastamine riiklikest vahenditest;

13. kutsub komisjoni ja Euroopa GNSSi Agentuuri üles tegema pakkumismenetluste, teavituskampaaniate ja tehnoloogia siirde mehhanismide kaudu koostööd kosmosevaldkonnaga seotud riigiasutuste ja VKEdega, kes võivad olla GNSSi rakenduste potentsiaalsed lõppkasutajad, rõhutades samaaegselt piirkondliku tasakaalu säilitamise tähtsust Euroopas;

Rahvusvaheline mõõde

14. palub komisjonil kaasata aktiivselt need maailma piirkonnad, kus Euroopa GNSSi tehnoloogia ja rakenduste vastuvõtmine võib aidata kaasa turuarengule, nt Ladina-Ameerika, Kagu-Aasia või Aafrika;

15. toetab komisjoni jõupingutustes tagada Galileo ühilduvus ja koostalitlusvõime teiste satelliitnavigatsioonisüsteemidega ning püüelda ülemaailmse standardiseerimise poole; nõuab sellega seoses tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid rakendaksid kõiki olemasolevaid vahendeid, et lahendada kiiresti praegused ühilduvusprobleemid Hiinaga;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

Esseisvad probleemid: finantseerimine ja haldamine

16. rõhutab kosmosepoliitika ja GNSS programmi strateegilist tähtsust seoses püüdlusega rakendada tõelist Euroopa tööstuspoliitikat, mis põhineb üldsusele ja ettevõtetele käegakatsutavat kasu toovatel praktilistel projektidel; palub komisjonil sellega seoses tunnustada satelliitnavigatsiooni olulist rolli ja integreerida see kõikide muude oluliste ühenduse poliitikavaldkondade väljatöötamisega;

17. juhib tähelepanu sellele, et oluline on pikaajaline stabiilsus, et minimeerida lisaviivitusi, kulukat ümberkujundamist ja kasutajate baasi destabiliseerimist; palub sellega seoses, et komisjon esitaks kiiresti õigusakti ettepanekud teenuste edaspidise taseme, GNSSi programmide rahastamise ja haldamise kohta; usub lisaks sellele, et programmi hea haldamise huvides on oluline tagada kinnipidamine asjakohasest oskusteabest ja omandatud ekspertteadmistest;

18. kutsub komisjoni üles kaasama tulevase seadusandliku ettepaneku raames kavandatavasse mõjuhindangusse selget ja ulatuslikku teavet järgnevate valdkondade kohta:

- teenuste (avatud teenused, inimeste ohutus, kaubanduslikud teenused, avalikud reguleeritud teenused) tehnilised kirjeldused (täpsus, geograafiline mõjuala, terviklikkus jne), mida Galileo eri satelliitide konfiguratsioonid võiksid pakkuda (kaasa arvatud esialgne tegevusvõime ja täielik tegevusvõime, mida kasutatakse teiste GNSSi süsteemidega kombineeritult või üksinda);
- EGNOSe teenuste roll seoses Galileo võimalike eri konfiguratsioonidega ja vajadus hoida EGNOS täieliku tegevusvõime põhisisustemmis või selle vajaduse puudumise;
- Galileo ja EGNOSe võimalike konfiguratsioonidega seotud kulud, mis puudutavad investeeringuid infrastruktuuri, aga ka halduskulusid ja ettenägematuid kulusid (kaasa arvatud esialgne tegevusvõime, täielik tegevusvõime ning teised võimalikud valikud);

19. on seisukohal, et ELile kuuluvaid Euroopa programme Galileo ja EGNOS tuleks rahastada peamiselt ELi eelarvest, võttes arvesse nende vastavust Euroopa üldsuse huvidele; usub, et lisaks ELi eelarvest tulevale summale tuleks uurida kõiki võimalikke rahastamisallikaid, sealhulgas innovaatilisi rahastamisvorme; rõhutab, et varem kasutatud ajutiste ja erakorraliste eelarvelahendustega võidakse seada ohtu selliste ELi suuremahuliste strateegiliste projektide edu ja lisandväärtus ning pidurdada sellekohase poliitilise tegevuse hoogu; on seetõttu arvamusel, et tuleks leida mõistlik, kõikehõlmav ja pikaajaline rahastamislahendus; teeb ettepaneku, et ELi eelarvest tuleks eraldada eelnevalt kindlaks määratud iga-aastane summa (Galileo allesjäänud infrastruktuuri ja tegevuskulude rahastamiseks); juhib tähelepanu sellele, et vahearuandes sisalduvad hinnangulised summad 2013. aastale järgneva perioodiks on orienteerivad ning palub komisjonil esitada 2011. aasta suveks hinnangulise rahastamisvajaduse üksikasjalik jaotus, et parandada projekti aruandlust ning suurendada ettearvestatavust ja läbipaistvust;

20. on seisukohal, et ootamatuid lisakulusid tuleks rahastada ühenduse eelarvest, kahjustamata samas muid käimasolevaid programme; palub komisjonil sellega seoses hinnata „Galileo reservfondi” asutamise võimalikkust, millest saaks katta nimetatud ootamatuid kulusid;

21. usub, et GNSSi pikaajaline haldus- ja juhtimisstruktuur peaks käsitlema ülesannete ja kohustuste jaotust komisjoni, Euroopa GNSSi Agentuuri ja Euroopa Kosmoseagentuuri vahel, samuti muid olulisi probleeme, nt nagu sobiv kulude jagamine, tulude jagamise mehhanism, vastutuse kord, hinnapoliitika ning erasektori võimalik kaasatus ja panus GNSSi programmides; kutsub sellega seoses komisjoni üles saavutama kiiret edu käimasoleva arutluse käigus süsteemi käitamise tulevase juhtimisstruktuuri kavade üle, võtma vastutust infrastruktuuri pikaajase toimimise ja kohandamise eest, tagama pidev andmeedastus ja teenuste osutamine kasutajale ning maksimeerima võimalusi kaubanduslike teenuste arenguks;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

22. rõhutab, et GNSSi pikaajaline haldus- ja juhtimisstruktuur peab olema täielikult läbipaistev, finantsiliselt usaldusväärne ja aruandekohustuslik ning seda tuleb hallata võimalikult vastutustundlikult; märgib sellega seoses, et kooskõlastamine nõukogu ja Euroopa Parlamendiga peaks toimuma korrapäraselt ja hõlmama üksikasjalikke ajakohastamisi;

23. kutsub komisjoni üles seadma sisse asjaomaseid mehhanisme, millega oleks tagatud, et GNSSil põhinevad era- ja riiklikult reguleeritud teenused ning rakendused austavad kodanike põhiõigusi nagu eraelu puutumatust ja andmekaitset;

*

* *

24. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ja Euroopa Kosmoseagentuurile.

Uus mitmeaastane finantsraamistik konkurentsivõimelise, jätkusuutliku ja kaasava Euroopa nimel

P7_TA(2011)0266

Euroopa Parlamendi 8. juuni 2011. aasta resolutsioon tulevikku investeerimise ning uue mitmeaastase finantsraamistiku kohta konkurentsivõimelise, jätkusuutliku ja kaasava Euroopa nimel (2010/2211(INI))

(2012/C 380 E/13)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet Euroopa Parlamendi, Nõukogu ja Komisjoni vahel eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta ⁽¹⁾;
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut ja eriti selle artiklit 312;
- võttes arvesse oma 29. märtsi 2007. aasta resolutsiooni Euroopa Liidu omavahendite tuleviku kohta ⁽²⁾;
- võttes arvesse nõukogu 7. juuni 2007. aasta otsust 2007/436/EÜ, Euratom Euroopa ühenduste omavahendite süsteemi kohta ⁽³⁾ ja selle rakenduseeskirju;
- võttes arvesse komisjoni teatist „ELi eelarve läbivaatamine” (KOM(2010)0700);
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi 16. juuni 2010. aasta otsust 2013. aasta järgse jätkusuutliku Euroopa Liidu poliitiliste väljakutsete ja eelarvevahendite erikomisjoni loomise kohta ⁽⁴⁾;
- võttes arvesse panust, mille on andnud Austria Nationalrat, Tšehhi saadikutekoda, Taani Folketinget, Eesti Riigikogu, Saksa Bundestag, Saksa Bundesrat, Iirimaa Oireachtas, Leedu Seimas, Läti Saeima, Portugali Assembleia da República, Hollandi Tweede Kamer ja Rootsi Riksdagen;
- võttes arvesse kodukorra artiklit 184;

⁽¹⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

⁽²⁾ ELT C 27E, 31.01.2008, lk 214.

⁽³⁾ ELT L 163, 23.6.2007, lk 17.

⁽⁴⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0225.

Kolmapäev, 8. juuni 2011

- võttes arvesse 2013. aasta järgse jätkusuutliku Euroopa Liidu poliitiliste väljakutsete ja eelarvevahendite erikomisjoni raportit ning arengukomisjoni, keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjoni, tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni, transpordi- ja turismikomisjoni, regionaalarengukomisjoni, põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni, kultuuri- ja hariduskomisjoni ning naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoni arvamusi (A7-0193/2011),
- A. arvestades, et Euroopa Parlament otsustas luua erikomisjoni, millel on järgmised volitused:
- määrata kindlaks Euroopa Parlamendi poliitilised prioriteedid mitmeaastaseks finantsraamistikuks pärast 2013. aastat nii õigusloome kui ka eelarve seisukohalt;
 - hinnata rahalisi vahendeid, mis on liidule vajalikud oma eesmärkide saavutamiseks ja poliitika teostamiseks 1. jaanuaril 2014 algaval ajavahemikul;
 - määrata kindlaks järgmise mitmeaastase finantsraamistiku kestus;
 - teha kooskõlas nende prioriteetide ja eesmärkidega ettepanek järgmise mitmeaastase finantsraamistiku struktuuri kohta, tuues välja liidu tegevuse põhivaldkonnad;
 - anda suunised ressursside soovituslikuks jaotuseks mitmeaastase finantsraamistiku erinevate kulubriikide vahel ja piires kooskõlas prioriteetide ning kavandatava struktuuriga;
 - määrata kindlaks seos ELi eelarve rahastamissüsteemi reformi ja kulutuste läbivaatamise vahel, et anda eelarvekomisjonile tugev alus läbirääkimisteks uue mitmeaastase finantsraamistiku üle;
- B. arvestades, et erikomisjon peaks oma lõpliku raporti esitama enne, kui komisjon esitab oma ettepanekud järgmise mitmeaastase finantsraamistiku kohta;
- C. arvestades, et vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 311 peab liit end varustama oma eesmärkide saavutamiseks ja poliitika elluviimiseks vajalike vahenditega ning liidu rahastamine peab toimuma täielikult omavahenditest;
- D. arvestades, et vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 312 lõikele 5 ja artiklile 324 peab Euroopa Parlament olema nõuetekohaselt kaasatud järgmise mitmeaastase finantsraamistiku läbirääkimiste protsessi;
- E. arvestades, et Lissaboni lepingu jõustumine tugevdab liidu poliitikat ja loob uusi pädevusvaldkondi, mis peaksid järgmises mitmeaastases finantsraamistikus kajastuma;
- F. arvestades, et väljakutsed, millega liit ja tema kodanikud silmitsi seisavad, nagu ülemaailmne majanduskriis, tärkava turumajandusega riikide kiire areng, üleminek säästvale ühiskonnale ja ressursitõhusale majandusele, kliimamuutusega võitlemine, demograafilised probleemid, sh sisserändajate integreerimine ja varjupaigataotlejate kaitse, tootmise ja säästude ülemaailmse jaotuse koondumine tärkava turumajandusega riikidesse, võitlus vaesuse vastu, looduslikud ja inimeste põhjustatud katastroofid ning terrorismi ja organiseeritud kuritegevuse põhjustatud ohud, nõuavad liidult ja tema liikmesriikidelt otsustavat tegutsemist;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

- G. arvestades, et Euroopa Liidul on rahvusvahelisel tasandil rohkem kaalu kui üksikutel liikmesriikidel kokku;
- H. arvestades, et ELi ühtekuuluvuspoliitika peamine eesmärk peaks jätkuvalt olema liidus siiani püsiva sotsiaalse, majandusliku ja territoriaalse ebavõrdsuse vähendamine, ning arvestades, et nähtaval ja edukal ühtekuuluvuspoliitikal on omaette Euroopa lisandväärtus ning ta peaks kasu tooma kõigile ELi liikmesriikidele;
- I. arvestades, et ELi kodanikud on muutunud liidu suhtes nõudlikumateks ja ka kriitilisemateks liidu tulemuslikkuse suhtes; ja arvestades, et liidu käekäigu eest ühise vastutuse taastamine on võimalik üksnes juhul, kui kodanikud on veendunud, et liit teenib paremini nende väärtusi ja huve;
- J. arvestades, et Euroopa 2020. aasta strateegia peaks aitama Euroopal kriisist toibuda ja väljuda sellest tugevamana tänu töökohtade loomisele ning arukale, jätkusuutlikule ja kaasavale majanduskasvule; arvestades, et see strateegia põhineb liidu viiel peaesmärgil: tööhõive edendamine, tingimuste parandamine uuendus-, teadus- ja arendustegevuse jaoks, kliimamuutuse ja energeetikaga seotud eesmärkide saavutamise, haridustaseme parandamine ning sotsiaalse kaasatuse edendamine, eelkõige vaesuse vähendamise kaudu;
- K. arvestades, et liidu eelarvel on tugev jõud reformide läbiviimiseks; ja arvestades, et eelarve mõju saab suurendada, kui tänu sellele võetakse investeeringute toetamiseks lisaallikana kasutusele era- ja avalik kapital, kiirendades seega liidu kulutuste mitmekordistamist; arvestades, et niinimetatud „õiglase vastutuse“ põhimõttel puudub majanduslik põhjendatus, kuna see ei võta asjakohaselt arvesse Euroopa lisandväärtust, mõju ülekandumist ega ELi riikide vahelise solidaarsuse vajadust,
- L. arvestades, et vastavalt Euroopa Liidu lepingu artiklile 3 peaks Euroopa säästev areng põhinema tasakaalustatud majanduskasvul, hindade stabiilsusel ja kõrge konkurentsivõimega sotsiaalsel turumajandusel, mille eesmärk on saavutada täielik tööhõive ja sotsiaalne progress, samuti kõrgetasemelisel keskkonnanõuotsel ja keskkonna kvaliteedi parandamisel;
- M. arvestades, et usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtte on liidu eelarve täitmise üks aluspõhimõtteid; ning arvestades, et paljud liikmesriigid teevad oma riigieelarves keerulisi parandusi; arvestades, et usaldusväärne finantsjuhtimine – tõhusus, tulemuslikkus ja ökonoomsus – on muutunud avaliku sektori kulutuste juures üha olulisemaks nii liidu kui ka liikmesriikide tasandil;
- N. arvestades, et sätted kuluprogrammide perioodiliseks kohandamiseks vastavalt muutuvatele vajadustele ja asjaoludele on olnud ebapiisavad; ning arvestades, et määruste ja eeskirjade keerukus on olnud juhtimis- ja kontrollisüsteemide kehva toimimise üks põhjusi;
- O. arvestades, et praeguse mitmeaastase finantsraamistiku 2007–2013 neli esimest aastat on selgelt näidanud finantsraamistiku piiratud võimet võtta arvesse uusi suundumusi ja prioriteete ilma olemasolevaid kahjustamata; ning arvestades, et praegune mitmeaastane finantsraamistik ei ole võimaldanud kiiresti täita selliseid uusi kohustusi, nagu Galileo, ITER, rahastamisvahend kiireks reageerimiseks toiduainetete hinnatõusule arengumaades või Euroopa majanduse elavdamise kava;
- P. arvestades, et kogurahvatulul põhineva ressursi kasutuselevõtt ELi finantsüsteemis 1988. aastal oli mõeldud omavahendite vähenemise ajutiseks hüvitamiseks, kuid aastate jooksul seda pikendati ja suurendati ning praeguseks on see saanud ELi eelarvehendite peamiseks komponendiks; arvestades, et kogurahvatulu osakaal on veelgi rohkem esile toonud liikmesriikide kalduvuse arvutada oma netobilanssi, mille tagajärjeks on hulk tagasimakseid, korrektsioone, erandeid ja hüvitisi, mis muudavad

Kolmapäev, 8. juuni 2011

praeguse omavahendite süsteemi ülemäära keeruliseks, läbipaistmatuks ning mille tõttu see ei ole piisavalt seotud liidu praeguse poliitikaga ja on ebaõiglane ega suuda seetõttu tagada liidu poliitika läbipaistvat ja tõhusat rahastamist Euroopa huvides ning on lõpuks ka Euroopa kodanikele täiesti arusaamatu,

- Q. arvestades, et Euroopa Parlament kiitis oma 8. märtsi 2011. aasta resolutsioonis uuendusliku rahastamise kohta maailma ja Euroopa tasandil ⁽¹⁾ heaks finantstehingumaksu kehtestamise, mis „võiks aidata võidelda finantsturgudel levivate äärmiselt kahjulike kauplemismudelite, näiteks lühiajaliste tehingute ja automatiseeritud välkauplemise vastu ning ohjeldada spekulierimist”;

I osa. Peamised probleemid

1. on veendunud, et demograafia, kliimamuutuse või energiavarustuse valdkonnas lahendamist vajavate probleemide puhul saab Euroopa Liit näidata, milline on liidu lisandväärtus ning et see on midagi palju enam kui lihtsalt liikmesriikide summa;

2. märgib, et praegune kriis ja avaliku sektori kulutuste range piiramine on teinud liikmesriikide jaoks raskemaks edusammude saavutamise majanduskasvu, konkurentsivõime suurendamise ja majandusliku ja sotsiaalse lähenemise poole püüdlemisel ning täieliku osalemise siseturul; on kindlalt veendunud, et kriisi lahendamiseks on vaja „rohkem, aga mitte vähem Euroopat”;

3. leiab, et „jätkusuutlikud ressursid Euroopa Liidu jaoks” tähendab eelkõige ELi eelarve „ressursisüsteemi“ ülevaatamist, et asendada praegused liikmesriikide osamaksud tõeliste Euroopa ressurssidega;

4. leiab, et hiljutised sündmused näitavad, et euroala vajab julgemat majandusjuhtimist ning et rahapoliitika ei saa ilma sotsiaal- ja majanduspoliitikata tulemuslik olla; peab hädavajalikuks, et liit tugevdaks oma majandusjuhtimise süsteemi, et tagada ELi 2020. aasta strateegia rakendamine (taastada ja kaitsta pikaajalise majanduskasvu määra), hoida ära praeguse kriisi kordumine ja kaitsta Euroopa projekti;

Teadmistepõhise ühiskonna ülesehitamine

5. juhib tähelepanu sellele, et kriis on tõstnud esile struktuuriprobleemid, millega enamiku liikmesriikide majandus silmitsi seisab: optimaalsest tasemest madalam tootlikkus, kõrge riigivõla tase, suur eelarvepuudujääk, struktuurne tööpuudus, püsivad tõkked siseturul, tööjõu vähene liikuvus ja vananenud arusaamised kutseoskustest, mis põhjustavad aeglast majanduskasvu; rõhutab, et nende struktuursete probleemide lahendamiseks tuleb teha investeeringuid sellistes olulistes valdkondades, nagu haridus, teadus- ja uuendustegevus, ning et avaliku sektori investeeringute vähenemise tendents tuleb tagasi pöörata;

6. tuletab meelde, et praeguste investeerimissuundumuste jätkumisel võib 2025. aastaks teadus- ja tehnoloogiaarengu esirinnas olla Aasia; tuletab siiski meelde, et need muutused ei tähenda mitte ainult probleeme, vaid ka võimalusi, näiteks ELi ekspordipotentsiaali järsku kasvu; märgib, et liidul on mahajäämus akadeemilise ja rakendusliku kõrghariduse vallas, kuna maailma 100 parima ülikooli seas on vaid umbes 30 Euroopa ülikooli; rõhutab, et Euroopa hakkab maha jääma ka kutseoskuste konkurentsis, ja juhib tähelepanu asjaolule, et 2020. aastaks on vaja 16 miljoni uue töökoha jaoks kõrge kvalifikatsiooniga töötajaid, samal ajal kui nõudlus väheste oskustega töötajate järele väheneb 12 miljoni töökoha võrra;

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0080.

Kolmapäev, 8. juuni 2011

Võitlus töötusega

7. leiab, et suurimad Euroopa Liidu ees seisvaid ülesanded on liidu konkurentsivõime säilitamine, majanduskasvu suurendamine, võitlus suure tööpuuduse vastu, keskendumine korralikult toimivatele tööturgudele ja sotsiaalsetele tingimustele, et parandada tööhõivet, inimväärse töö edendamine, töötajate õiguste tagamine kogu Euroopas ja töötingimuste parandamine ning vaesuse vähendamine;

Demograafilised probleemid

8. nõuab, et liit tegeleks oma demograafiliste probleemidega; märgib, et töötava elanikkonna vähenemine koos pensionäride osakaalu suurenemisega asetab liidu sotsiaalhoolekandesüsteemidele ja majanduslikule konkurentsivõimele täiendava koorma;

Kliima ja ressurssidega seotud probleemid

9. tunneb muret, et maailma rahvastiku suurenemine kuuelt miljardilt üheksa miljardi inimeseni suurendab üleilmset konkurentsi seoses loodusvaradega ja tekitab lisasurve globaalsele ja kohalikule keskkonnale; märgib, et 2050. aastaks kasvab nõudlus toidu järele tõenäoliselt 70 % ning toorainete ja toormaterjali ebaefektiivne ja jätkusuutmatu kasutamine ja haldamine tekitab kodanike jaoks kahjuliku konkurentsi toidu, looduskaitse ja energiatootmise vahel ning kulukaid hinnašokke; samuti võib see põhjustada ka tööstusele tõsiseid tagajärgi seoses ettevõtlusvõimalustega, sh toorainele juurdepääsu piiranguid, ohustades sel moel majanduslikku turvalisust ja soodustades kliimamuutust; rõhutab seetõttu, et EL peab kiiresti tegutsema ning juhtima arengut ressursside säästval kasutamisel põhineva majanduse suunas;

10. juhib tähelepanu üleilmsele energiatarbimise kasvule ja asjaolule, et sõltuvus energia impordist suureneb, mis tähendab, et liit katab 2050. aastaks peaaegu kaks kolmandikku oma vajadustest impordi abil, kui senist energeetikapoliitikat piisavalt ei muudeta ja kui EL ja liikmesriigid ei suurenda jõupingutusi, et arendada välja oma taastuvad energiaallikad ja realiseerida oma energiatõhususe potentsiaal, võttes täielikult arvesse ELi energia ja kliimaga seotud kohustusi ning turvalisuse aspekte; hoiatab, et hinnakõikumisi ja pakkumise ebakindlust süvendab veelgi poliitiline ebastabiilsus energiarikastes riikides; nõuab seetõttu tarne- teede ja kaubanduspartnerite ringi mitmekesistamist;

11. toetab mõtet, et ELi rahalised vahendid tervikuna peaks tooma kaasa Euroopa keskkonna üldise seisundi paranemise ja sealhulgas kasvuhoonegaaside heitmete vähenemise, mis vastab vähemalt praegustes ELi õigusaktides seatud eesmärkidele; teeb seega ettepaneku, et ELi fondidest tehtavate kulutuste positiivseid ja negatiivseid mõjusid kliimale ja keskkonnale tuleks analüüsida koondandmete tasemel;

Sise- ja välisjulgeolek ning isikuvabadused

12. on arvamusel, et üleilmastumine on suurendanud haavatavuse tunnet, sest see on kaotanud vabaduse, õiguse ja julgeoleku sisemiste ja väliste vormide vahelised piirid; on veendunud, et 21. sajandi julgeoleku-probleemide lahendamine põhiõigusi ja isikuvabadusi kaitstes nõuab ülemaailmseid ja ennetavaid vastumeetmeid, mida suudab võtta ainult liidusuurune jõud; on veendunud, et ELi julgeoleku väline mõõde on tihedalt seotud demokraatia, õigusriigi põhimõtte ja hea valitsemistavaga kolmandates riikides ning ELil on eriline ülesanne nende eesmärkide saavutamisele kaasa aidata;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

Euroopa muutumine maailmas arvestatavaks jõuks

13. on veendunud, et arvestades liidu olulist poliitilist ja majanduslikku jõudu ning tema rolli olulise kaubanduspartnerina peab ta rahvusvahelisel tasandil tegutsema võimalikult aktiivselt; tuletab meelde, et Lissaboni lepinguga antakse Euroopa huvide ja väärtuste paremaks kajastamiseks kogu maailmas uued vahendid; rõhutab, et liidul on lisandväärtus rahvusvahelisel tasandil ja mõjuülemailmsete poliitiliste otsuste tegemisel vaid siis, kui ta tegutseb ühiselt; toonitab, et ELi parem esindamine väljaspool liidu piire peab käima käsikäes sisemise koordineerimise suurendamisega;

Hea valitsemistava elluviimine

14. on veendunud, et liidu käekäigu eest suurema ühise vastutuse võtmine peab muutuma ühise tegevuse liikumapanevaks jõuks; usub, et hea valitsemistava on liidu kõige mõjusam vahend, mille abil tagada oma kodanike jätkuv pühendumine ja osalus;

II osa. Elluviimise optimeerimine: ELi eelarve roll

Euroopa lisandväärtus ja Euroopa mõõtme puudumisest tulenevad kulud

15. rõhutab, et ELi eelarveliste kulutuste peamine eesmärk on luua Euroopa lisandväärtust, ühendades ressursse, toimides katalüsaatorina ja pakkudes mastaabisäästu ning positiivseid piiriüleseid ja edasikanduvaid mõjusid, aidates seeläbi kaasa kokkulepitud ühiste poliitiliste eesmärkide tulemuslikumale või kiiremale saavutamisele ja riiklike kulutuste vähenemisele; tuletab meelde, et kulutuste dubleerimist ja erinevatel eelarveridadel eraldatud vahendite kattumist tuleb vältida, ning et ELi kulutuste eesmärk peab alati olema luua suuremat väärtust kui liikmesriikide individuaalsete kulutuste summa; on seisukohal, et ELi mitmeaastane finantsraamistik on õige kasutuse korral väga oluline vahend Euroopa projekti pikaajalisel planeerimisel, võttes arvesse Euroopa väljavaateid ja liidu lisandväärtust;

16. juhib tähelepanu järgmistele valdkondadele, millel on eeldused suurema koostoime ja mastaabisäästu saavutamiseks: Euroopa välisteenistus, humanitaarabi ja täpsemalt ELi kiirreageerimise suutlikkus, kaitseressursside ühendamine, uurimis- ja arendustegevus ja innovatsioon, suured infrastruktuuriprojektid (eriti energia ja transpordi valdkonnas) ning finantsturgude järelevalve;

17. on arvamusel, et lisaks Lissaboni lepinguga kinnitatud subsidiaarsuse põhimõtte järgimise kontrollimisele liikmesriikide parlamentides tuleb hea tavana läbi viia Euroopa lisandväärtuse hindamine iga õigusakti ettepaneku kohta, mis mõjutab eelarvet; rõhutab siiski asjaolu, et Euroopa lisandväärtuse hindamine nõuab enam kui tabeli koostamist ning et poliitilises hinnangus tuleb uurida seda, kas kavandatud meetmed aitavad tõhusalt ja tulemuslikult kaasa ELi ühiste eesmärkide saavutamisele ja kas seeläbi luuakse ELi avalikke hüvesid; märgib, et Euroopa lisandväärtuse peamisi ja olulisimaid elemente, nagu rahu, stabiilsus, vabadus ning inimeste, kaupade, teenuste ja kapitali liikumisvabadus, ei saa hinnata arvudes;

18. rõhutab vajadust tõendada, et kõik ELi kulutused on kooskõlas aluslepingust tulenevate kohustuste, ühenduse õigustiku ja ELi peamiste poliitiliste eesmärkidega; rõhutab, et Euroopa lisandväärtust saab luua mitte ainult kulutuste, vaid ka ELi õigusaktide ning liikmesriikide ja ELi majandus-, rahandus-, eelarve- ja sotsiaalpoliitika koordineerimise abil; on veendunud, et tulevase mitmeaastase finantsraamistiku kulutuste Euroopa lisandväärtust on vaja suurendada; rõhutab, et ELi rahalised vahendid peaks alati kui võimalik aitama kaasa rohkem kui ühe ELi poliitilise eesmärgi saavutamisele (nt territoriaalne ühtekuuluvus, kohanemine kliimamuutusega, bioloogilise mitmekesisuse kaitse);

Kolmapäev, 8. juuni 2011

19. on kindlal arvamusel, et ELi tasandil tehtavad investeeringud võivad tuua kaasa oluliselt suurema kokkuhoiu siseriiklikul tasandil, eelkõige valdkondades, kus ELil on kaheldamatult rohkem lisandväärtust kui liikmesriikide eelarvetel; on veendunud, et Euroopa lisandväärtuse põhimõte peab olema kõigi tulevaste ELi eelarve üle peetavate läbirääkimiste aluseks; tervitab sellega seoses komisjoni võetud kohustust alustada põhjalikku analüüsi kulude kohta, mis liikmesriikide ja liikmesriikide eelarvetele langevad Euroopa mõõtme puudumise tõttu; kutsub komisjoni üles avaldama asjaomane aruanne õigeaegselt, et seda saaks järgmise mitmeaastase finantsraamistikuga üle peetavates läbirääkimistes arvesse võtta;

20. nõuab ühiste poliitiliste prioriteetide rahastamisel ELi eelarve ja liikmesriikide eelarvete vahelise koordineerimise parandamist; kordab vajadust koordineerida avaliku sektori vahendite kulutamist alates planeerimisest kuni rakendamiseni, et tagada täiendavus, suurem tõhusus ja nähtavus ning ELi eelarve parem kooskõlalisus; on seisukohal, et uus majandus- ja eelarvepoliitika kooskõlastamismehhanism (Euroopa poolaasta) peaks mängima olulist rolli poliitiliste eesmärkide ühtlustamisel Euroopas ning ühtlustamisel ELi eesmärkidega ning aitama seega kaasa ELi eelarve ja liikmesriikide eelarvete vahel soovitud koostoime saavutamisele;

Tõhus eelarve

21. on seisukohal, et kuigi kulutustega seotud prioriteetide kohta edasiste otsuste tegemisel tuleks juhinduda Euroopa lisandväärtuse põhimõttest, peaks eri valdkondade poliitika ja tegevuste elluviimist juhtima assigneeringute tõhus ja tulemuslik kasutamine;

22. rõhutab, et optimaalsete tulemuste saavutamiseks kohaliku püsiva majanduskasvu ja arengu, solidaarsuse ja ühtekuuluvuse osas tuleks prioriteediks seada koostoime parandamine kõigi ELi eelarve majandusarengut mõjutavate vahendite vahel ja eri valdkondade integreeritud käsitlus, tulemustele suunatud poliitika arendamine, ning vajaduse korral tingimuslikkuse, mittekahjustamise põhimõtte, põhimõtte „saastaja maksab”, edutegurite ja tulemuslikkusnäitajate kasutamine;

Eelarve kasutamine investeeringute finantsvõimendusena

23. tuletab meelde, et ELi eelarve on peamiselt investeerimiseelarve, mis võib juurde tuua investeeringuid avalikest ja eraallikatest; on seisukohal, et lisakapitali ligitõmbamine on äärmiselt oluline, et teha vajalikud suuremahulised investeeringud Euroopa 2020. aasta poliitikaeesmärkide saavutamiseks; rõhutab eelkõige, et ELi rahaliste vahendite mõju tuleb avaliku ja erasektori rahaliste vahendite kasutuselevõtu, ühendamise ja võimendamise kaudu Euroopa tasandil huvi pakkuvate infrastruktuuri- ja suurprojektide jaoks maksimeerida ilma konkurentsi moonutamata;

24. võtab teadmiseks avaliku ja erasektori institutsionaliseeritud partnerluste arengu liidus alates 1990ndatest aastatest, muu hulgas transpordisektoris, avalike hoonete ja seadmete ning keskkonna valdkonnas, mis toimub ametiasutuste ja erasektori vahelise koostöö vormis ning täiendab infrastruktuuri ja strateegiliste avalike teenuste pakkumist; on siiski mures mõningate avaliku ja erasektori partnerlusti puudutavate probleemide pärast ning rõhutab, et tulevaste avaliku ja erasektori partnerluste kujundamisel tuleb arvesse võtta saadud kogemusi ning parandada puudused;

25. võtab teadmiseks varasema üldiselt positiivse kogemuse uuenduslike rahastamisvahendite – sh toetuste ja laenude kombineerimine ja riskijagamismehhanismid – kasutamisel, nagu üleeuroopalise transpordivõrgu projektide laenutagamisvahendi (LGTT), riskijagamisrahastu ja ühtekuuluvuspoliitika vahendite (JEREMIE, JESSICA, JASPERS ja JASMINE) kasutamine konkreetsete poliitikaeesmärkide saavutamiseks; on arvamisel, et liit peaks võtma meetmeid, mis tõhustaksid eelkõige ELi fondide kasutamist, et kiirendada täiendavate rahaliste vahendite saamist EIP-lt, Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupangalt, teistel rahvusvahelistelt finantseerimisasutustelt ja erasektorilt;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

26. kutsub seetõttu komisjoni üles esitama ettepanekuid meetmete kohta, millega laiendada uuendusliku rahastamise süsteemi pärast selle üksikasjalikku analüüsimist ning avaliku ja erasektori investeerimisvajaduste täpset hindamist, ning meetodika kohta eri allikatest pärit vahendite koordineerimiseks; kutsub liikmesriike üles tagama, et riigi õigusraamistik võimaldab selliste süsteemide rakendamist; nõuab seetõttu nende mehhanismide regulatiivse ning eelarve- ja tegevusraamistiku märkimisväärset tugevdamist, et tagada nende tulemuslikkus investeringute finantsvõimendusena, säästvuse seisukohast ja ELi vahendite nõuetekohasel kasutamisel ning et kindlustada piisav järelevalve, aruandlus ja vastutus; rõhutab lisaks vajadust tagada, et seonduvad riskid kvantifitseeritakse ja neid võetakse nõuetekohaselt arvesse;

27. võtab teadmiseks ammused raskused erainvestorite leidmisel suuremahulistele ELi projektidele; tunnustab, et finantskriis on teinud erainvestorite jaoks ELi projektide rahastamise veel vastumeelsemaks ja on toonud esile vajaduse taastada piisav kindlustunne, et leida ulatuslikele investeerimisprojektidele vajalik toetus; rõhutab, et ELi eelarve abi on nii lühikeses kui pikemas perspektiivis vaja ELi tasandil huvi pakkuvate projektide jaoks erakapitali leidmisel ja kasutuselevõtmisel, eriti selliste Euroopa lisaväärtusega projektide jaoks, mis on majanduslikult elujõulised, kuid mida ei peeta äriiselt elujõulisteks;

28. väljendab seetõttu heameelt Euroopa 2020. aasta projektivõlakirjade algatuse üle, mis kujutab endast Euroopa Investeerimisprogrammiga (EIP) riski jagamise mehhanismi ning millega antakse ELi eelarvest piiratud määral toetust, mis peaks ELi rahalisi vahendeid finantsvõimendama ja äratama erainvestorites täiendavat huvi ELi prioriteetsetes projektides osalemiseks vastavalt Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkidele; palub komisjonil esitada täielik ettepanek ELi projektivõlakirjade kohta, tuginedes ELi ja EIP ühiste vahenditega seotud varasemale kogemusele, ning lisada sinna selged ja läbipaistvad kriteeriumid projektide abikõlblikkuse määramise ja valimise kohta; tuletab meelde, et ELi huve teenivaid vähetulusaid projekte tuleb ka edaspidi rahastada toetuste abil; tunneb muret selle pärast, et ELi eelarve piiratud suuruse tõttu võib osutuda vajalikuks seada piirangud uutele algatustele täiendava finantsvõimenduse andmisele;

29. kordab vajadust tagada ELi eelarve osalusega uuenduslike finantsvahendite ja -mehhanismide puhul maksimaalne läbipaistvus, aruandekohustus ja demokraatlik järelevalve; kutsub komisjoni üles esitama ettepanekut rakendamise ja projektide abikõlblikkuse raamistiku kohta, mis võetakse vastu seadusandliku tavamenetluse teel ning mis tagaks pideva teabevoogu ja eelarvepädevate institutsioonide osalemise nimetatud vahendite kasutamises ELis; see võimaldaks parlamendil kontrollida oma poliitiliste prioriteetide järgimist ning Euroopa Kontrollikojal teostada kõnealuste vahendite üle tõhusamat järelevalvet;

Usaldusväärse finantsjuhtimise tagamine

30. on seisukohal, et eelarve täitmise ja kulutuste kvaliteedi parandamine peaksid olema peamised põhimõtted, mis tagavad ELi eelarve optimaalse kasutamise ning millest lähtuda programmide ja tegevuste kavandamisel ja haldamisel pärast 2013. aastat;

31. rõhutab lisaks, et kuluprogrammide kavandamisel tuleks pöörata suurt tähelepanu eesmärkide selguse, ühenduse õigustikule täieliku vastavuse ning vahendite ja meetmete vastastikuse täiendavuse, abikõlblikkuse ja rakendamiseeskirjade ühtlustamise ja lihtsustamise, läbipaistvuse ning täieliku ja kokkulepitud vastutusega seotud põhimõtetele; rõhutab, et soolise võrdõiguslikkuse arvessevõtmine eelarve koostamisel on oluline hea valitsemistava vahend tõhususe ja õigluse parandamiseks;

32. rõhutab eelkõige, et eeskirjade ja menetluste lihtsustamine peaks olema üks peamisi valdkondadevahelisi prioriteete, ning on veendunud, et finantsmääruse läbivaatamisel peaks olema selles osas otsustav roll;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

33. rõhutab, et liidu finantsjuhtimise parandamist peab toetama komisjoni ja liikmesriikide edusammude põhjalik jälgimine; nõuab, et liikmesriigid võtaksid vastutuse ELi vahendite õige kasutamise ja haldamise eest ning annaksid igal aastal asjakohasel poliitilisel tasemel välja riiklikud deklaratsioonid ELi vahendite kasutamise kohta;

34. rõhutab, et täitmata kulukohustuste pideva suurenemise probleem tuleb lahendada; tuletab meelde, et komisjoni sõnul ulatub täitmata kulukohustuste summa 2013. aasta lõpuks 217 miljardi euroni; märgib, et teatud täitmata kulukohustuste summa on mitmeaastaste programmide rakendamisel vältimatu, kuid rõhutab siiski, et täitmata kulukohustuste olemasolu iseenesest eeldab vastavate maksete tegemist; ei nõustu seetõttu nõukogu põhimõttega otsustada maksete tase ette ära, ilma tegelike vajaduste täpset hinnangut arvesse võtmata; teeb seetõttu kõik endast oleneva kogu järgmise mitmeaastase finantsraamistiku iga-aastase eelarveprotseduuri jooksul, et vähendada erinevust kohustuste ja maksete tegemise vahel, suurendades vastavalt maksete taset;

35. on kindlalt veendunud, et liikmesriikidepoolse ELi vahendite haldamise ja kontrolli kvaliteedi parandamiseks tuleb eri poliitikavaldkondades hinnata iga liikmesriigi haldus- ja kontrollisüsteemide tugevaid ja nõrku külgi; on lisaks veendunud, et parem haldamine, väiksem bürokraatia ja suurem läbipaistvus ning samuti parem, kuid mitte ulatuslikum, kontroll on vajalikud ELi vahendite kasutamise tõhususe ja tulemuslikkuse suurendamiseks ka nende kasutamistasme osas; on sellega seoses seisukohal, et kontrolli taseme ja kulude vahel tuleb leida tasakaal;

36. rõhutab õiguskindluse ja eelarve järjepidevuse tähtsust mitmeaastaste tegevuspõhimõtete ja programmide edukal rakendamisel; on seetõttu seisukohal, et reeglid ei tohiks programmi töö perioodidel ilma piisava põhjusega ja asjakohase mõjuhinnanguta muutuda, sest vastasel korral võivad kaasned suuremad üleminekukulud, aeglasem rakendamine ja suurem vigade tegemise oht;

37. rõhutab, et institutsiooniline suutlikkus on liidu poliitika eduka arendamise, rakendamise ja järelevalve üks võtmefaktoreid; on seetõttu seisukohal, et institutsioonilise ja haldussuutlikkuse tugevdamine riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil võib toetada struktuurilisi kohandusi ning aidata kaasa ELi vahendite sujuvale ja edukale kasutamisele;

III osa. Poliitilised prioriteedid

38. tuletab meelde, et Lissaboni lepingu jõustumine tugevdab liidu poliitikat ning annab liidule märkimisväärsed uued õigused eelkõige välistegevuse, spordi, kosmose, kliimamuutuse, energeetika, turismi ja kodanikukaitse valdkonnas; rõhutab, et see nõuab piisavaid rahalisi vahendeid; tuletab sellega seoses meelde Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 311, milles sätestatakse, et liit varustab ennast oma eesmärkide saavutamiseks ja poliitika elluviimiseks vajalike vahenditega ise;

Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärgede toetav eelarve

39. usub, et Euroopa 2020. aasta strateegia peaks olema järgmise mitmeaastase finantsraamistiku peamine poliitiline siht; jääb samal ajal kindlaks sellele, et Euroopa 2020. aasta strateegia ei ole kõikehõlmav strateegia, mis katab kõiki liidu poliitikavaldkondi; rõhutab, et muud aluslepingu kohased poliitikavaldkonnad, milles püüetakse teistsuguste eesmärkide poole, peavad samuti järgmises mitmeaastases finantsraamistikus nõuetekohaselt kajastuma;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

40. on arvamisel, et Euroopa 2020. aasta strateegia peaks aitama ELil taastuda kriisist ning väljuda sellest tugevamana, parandades uuendus-, teadus- ja arendustegevuse tingimusi – ja kulutusi –, täites ELi kliimamuutuse- ja energiaalased eesmärgid, parandades haridustaset ning edendades sotsiaalset kaasatust eelkõige vaesuse vähendamise teel; märgib, et Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärk on saavutada mitte ainult lühiajaline majanduskasv ja finantsstabiilsus, vaid pikemas perspektiivis püsivam majanduskasv ressursside efektiivsema kasutamise kaudu;

41. on seisukohal, et Euroopa 2020. aasta strateegia praegune sisu, nagu peamised eesmärgid, juhtalgatuste ettepanekud, kitsaskohad ja näitajad, on väga üldise iseloomuga ning kutsub komisjoni üles esitama üksikasjalikumaid ettepanekuid; on lisaks seisukohal, et ühtse turu taaskäivitamine on Euroopa 2020. aasta strateegia oluline element, mis suurendab eri juhtalgatuste vahelist sünergia; rõhutab, et strateegia eesmärke on võimalik ellu viia vaid liikmesriikide poolt oma riiklikes reformikavades võetavate konkreetsete kohustuste, tõendatud rakendusmehhanismidega poliitikameetmete ning konkreetsete ja järjepidevate õigusaktide ettepanekute abil;

42. toonitab lisaks, et Euroopa 2020. aasta strateegia saab olla usaldusväärne ainult siis, kui selle eesmärkide ja neile ELi ja riiklikul tasandil eraldatavate rahaliste vahendite vahel on tagatud järjekindlus; on arvamisel, et järgmine mitmeaastane finantsraamistik peaks kajastama Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärke, ning on otsustanud teha komisjoni ja liikmesriikidega koostööd, et luua usaldusväärne rahastamisraamistik, mis tagaks eelkõige selle juhtalgatuste ja peamiste eesmärkide piisava rahastamise; väidab sellega seoses, et ülesanded, ressursid ja kohustused peavad olema liidu ja selle liikmesriikide, sealhulgas kohalike ja piirkondlike omavalitsuste vahel hästi kooskõlastatud ja selgesti määratletud; palub komisjonilt selgitust juhtalgatuste eelarve kohta, sest need esmatahtsad tegevuskavad hõlmavad kõiki ELi eelarvest rahastatavaid poliitikavaldkondi;

43. hoiatab, et kümneaastase Euroopa 2020. aasta strateegia väljatöötamine nõuab piisavat eelarvealast paindlikkust, et eelarvevahendeid oleks võimalik viia asjakohaselt kooskõlla esinevate asjaolude ja prioriteetidega;

Majandusjuhtimist toetav eelarve

44. rõhutab asjaolu, et praeguse Euroopa finantsstabiilsusmehhanismi raames tuleb kuni 60 miljardi euro ulatuses laenu tagatise katta omavahendite ülemmäär ja iga-aastaste eelarveliste kulutuste vahelisest varust; juhib tähelepanu lisakohustustele, milles lepiti kokku seoses euroalasse mittekuuluvatele liikmesriikidele keskmise tähtajaga rahalise abi andmisega, mis tuleb katta samast varust;

45. nõuab, et Euroopa poolaasta raames tagataks parem eelarve kooskõlastamine ja sünergia liidu ja liikmesriikide vahel ning suurendataks seega Euroopa lisandväärtust; nõuab, et Euroopa poolaasta raames suurendataks ka majandusala kooskõlastamist liikmesriikide vahel vastavalt ühenduse meetodi põhimõttele ja tagataks parem majandusjuhtimine euroalal ja liituda soovivates liikmesriikides, vähendades seega finantsstabiilsusmehhanismi kasutamise vajadust; on seisukohal, et Euroopa poolaasta peaks keskenduma sünergia suurendamisele Euroopa ja riiklike investeeringute vahel;

46. märgib, et Euroopa stabiilsusmehhanismi on pärast 2013. aastat korraldatud ainult valitsuste vahel; tunneb selle suundumuse pärast muret ning rõhutab valitsustevahelise lähenemisviisi puudulikku demokraatlikku kontrolli, vastutust ja jõustamist; rõhutab, et Euroopa stabiilsusmehhanismi puhul on vaja arvesse võtta ühenduse meetodit; tuleb meelde, et ELi eelarvet kasutatakse liikmesriikidele laenu tagatiste andmiseks Euroopa finantsstabiilsusmehhanismi raames ning euroalasse mittekuuluvate liikmesriikide maksebilansi toetamiseks keskmise tähtajaga rahalise abi süsteemi kaudu;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

47. tuletab meelde, et Euroopa ühisvaluuta on loodud ilma tegeliku majandusliku lähenemiseta nende riikide vahel, kes soovivad seda kasutusele võtta, ning liidu eelarveta, mis oleks piisavalt suur oma valuuta toetamiseks; on seisukohal, et selline eelarve nõuaks olulise osa liikmesriikide praeguste kulutuste asendamist liidu kulutustega, et võtta nõuetekohaselt arvesse ühenduse meetodit ning anda euroalale ja ELile võlakriisist ülesaamiseks vajaliku eelarvestabiilsuse; palub komisjonil teha kindlaks eurovõlakirjade süsteemi võimalik mõju ELi eelarvele;

Teadmised majanduskasvu tagamiseks

Teadus- ja uuendustegevus

48. märgib teadus- ja uuendustegevuse olulisust säästvale, teadmistepõhisele ja maailmas juhtivale majandusele ülemineku kiirendamisel; usub seetõttu, et järgmise mitmeaastase finantsraamistiku keskmes peaks vastavalt Euroopa lisandväärtuse ja tipppädevuse põhimõtetele olema majanduskasvu ja konkurentsivõimet soodustavate valdkondade, näiteks teadus- ja uuendustegevus, eelarvevahendid;

49. on kindlalt veendunud, et riiklike teadus- ja uuendustegevuse kulutuste ühendamine ELi eelarvesse kujutab endast lisandväärtust vajaliku kriitilise massi ja mastaabisäästu saavutamisel, mõju suurendamisel, kattumiste vähendamisel ja nappide vahendite paremal kasutamisel;

50. usub, et on vaja teha ühiseid jõupingutusi riigi- ja erasektoris nii Euroopa kui ka riiklikul tasandil, et saavutada Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärk kulutada 3 % sisemajanduse koguproduktist (SKPst) teadus- ja arendustegevusele, et viia lõpule Euroopa teadusruumi ja nn innovatiivse liidu loomine; kutsub ELi institutsioone üles leppima selle eesmärgi saavutamiseks viivitamatult kokku konkreetse kava ning juhib tähelepanu ulatuslikule, aastas kuni 130 miljardi euroni ulatuva majanduslikule kohustusele, mida see eesmärk kätkeb endas nii ELi kui ka riikide eelarvetele, ning lisaks kaks korda rohkem erasektori jaoks;

51. on arvamusel, et teadus- ja arendustegevusele ette nähtud avaliku sektori vahendeid tuleb oluliselt suurendada, sest avaliku sektori investeeringud on sageli stiimuliks järgnevatele erasektori investeeringutele; rõhutab vajadust tõhustada ja stimuleerida liidus teadus-, ja arendus- ja uuendustegevuse rahastamist ning tagada see, suurendades alates 2013. aastast märkimisväärselt asjaomaseid kulutusi, eelkõige kaheksandale teadusuuringute raamprogrammile tehtavaid kulutusi; tõstab sellega seoses esile ühekuuluvuspoliitika kiirendavat rolli teadus- ja arendustegevuse investeeringute suurendamisel praeguse programmiperioodi vältel ning nõuab tungivalt, et seda suundumust järgmisel programmiperioodil jätkataks ja tõhustataks;

52. toonitab, et rahaliste vahendite suurendamine tuleb siduda rahastamismenetluste olulise lihtsustamisega; väljendab eelkõige muret ELi vahendite suhteliselt vähese kasutamise üle Euroopa teaduskogukonnas ja kutsub komisjoni üles jätkama oma jõupingutusi, et ühelt poolt vähendada halduskoormust ja lihtsustada teadlaste, VKEd ja kodanikuühiskonna organisatsioonide juurdepääsu rahastamisvahenditele ning teiselt poolt säilitada piisav eelarvekontroll; rõhutab vajadust vabastada VKEd teatud administratiivnõuetest, vähendades bürokraatiat ja edendades innovatsiooni lihtsama juurdepääsu abil rahalistele vahenditele;

53. kutsub üles looma tugevama seose alusuuringute ja tööstusinnovatsiooni ning innovatsiooni ja tootmisprotsessi vahel; tuletab eelkõige meelde, et üks olulisemaid raskusi Euroopa teadus- ja uuendustegevuses on asjaolu, et tulemusi ei viida efektiivselt turule, ning rõhutab teadus- ja arendustegevuse toodete turustamiseks stiimulite loomise olulisust, eriti lihtsama juurdepääsu abil rahalistele vahenditele; tõstab sellega seoses esile eri fondide olulisust, mis teeksid tõrgeteta koostööd, ning kutsub komisjoni üles tegema vajalikud kohandused, et asjaomased fondid oleksid üksteist täiendavad;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

54. tuletab meelde, et ELi kliima- ja energiaeesmärkide täitmiseks tuleks oluliselt suurendada ELi teadus- ja arendustegevusalaseid jõupingutusi eelkõige keskkonnauuringute, energiatõhususe ja taastuvenergia tehnoloogiate valdkonnas; on lisaks seisukohal, et Euroopa liidripositsiooni roheliste tehnoloogiate osas on võimalik säilitada üksnes siis, kui seda toetatakse asjakohaste teadusalaste jõupingutustega;

55. usub, et uuenduslikel Euroopa ettevõtetel ei ole vaja mitte ainult toetusi, vaid ka paremat õiguslikku reguleerimist, paremaid seoseid teadusbaasiga ning mitmekesisemat ja paremat juurdepääsu vahenditele ja rahastamisele toetuste, laenude ja omakapitali näol; kutsub liikmesriike ja komisjoni üles looma riikide ja Euroopa tasandil selliseid tingimusi, mis võimaldaksid erasektoril suurendada oma osalust teadus- ja arendustegevuse investeringutes; toonitab vajadust tõhustada avaliku ja erasektori partnerlusi kõnealusel valdkonnas, vähendades bürokraatiat ja ühtlustades olemasolevaid menetlusi; rõhutab sellega seoses olulist rolli, mida EIP ja Euroopa Investeeringufond (EIF) peaksid etendama, ning on eelkõige seisukohal, et EIP poolt riskijagamisrahastu kaudu pakutavaid riskijagamise alalisi vahendeid tuleks laiendada, eelkõige VKEde toetamiseks;

56. rõhutab, et innovatsioon on Euroopa 2020. aasta strateegia üks põhiprioriteete; tunnistab Euroopa Innovatsiooni- ja Tehnoloogiainstituudi potentsiaalset rolli ELi püsiva majanduskasvu ja konkurentsivõime tõukejõuna tänu maailmas juhtiva innovatsiooni stimuleerimisele ning nõuab teadmis- ja innovaatikakogukondade laiendamist ja nõuetekohast rahastamist; rõhutab Euroopa Teadusnõukogu olulisust tulevastele innovaatoritele uusimate teadmiste pakkumisel ning kõrge riskiga teaduslike ideede toetamisel; toetab vajadust töötada välja pikaajalised finantsstrateegiad, et kindlustada suuremahuliste teadus- ja arendusprojektide rahastamine;

Tööstus ja VKEd

57. rõhutab, et tugev ja mitmekesine tööstusbaas on põhieeldus konkurentsivõimelise, säästva ja kaasava Euroopa majanduse saavutamiseks; tuletab meelde, et VKEd on majanduskasvu, konkurentsivõime, innovatsiooni ja tööhõive peamised toetajad, ning tunnustab nende olulist rolli ELi säästva majanduse taastumise tagamisel ja elavdamisel; tunneb seetõttu heameelt selle üle, et Euroopa 2020. aasta strateegias on pandud rõhku innovatsiooni- ja tööstuspoliitikale, eelkõige juhtalgatuste „Innovatiivne liit” ja „Üleilmastumise ajastu uus tööstuspoliitika” kaudu, ning rõhutab vajadust tõhustada VKEdega seotud meetmeid muudes juhtalgatustes;

58. nõuab VKEde ja ettevõtjate seadmist Euroopa 2020. aasta strateegia keskmesse; nõuab vastavalt järgmises mitmeaastases finantsraamistikus tõhustatud toetust kõikidele programmidele ja vahenditele, mille eesmärk on VKEde edendamine, eelkõige konkurentsivõime ja uuendustegevuse programmile ja väikeettevõttele „Small Business Act”, ning seda ka struktuurifondide kasutamise kaudu; teeb ettepaneku siduda paremini ühenduse vahendid ja ELi eelarves VKEdele ettenähtud vahendid; rõhutab lisaks vajadust rahastamisvahendite suurema kättesaadavuse ja VKEde vajadustega kohandamise järele muu hulgas mikrorahastamise ja vahefinantseerimise vahendite esiletõstmise kaudu ning riskijagamisrahastu ning konkurentsivõime ja uuendustegevuse programmi tagatisvahendite pikendamise ja laiendamise kaudu teadusuuringute raamprogrammi raames;

Digitaalarengu tegevuskava

59. usub, et EL peaks võtma juhtiva rolli info- ja kommunikatsioonitehnoloogia rolli ning innovatsiooni avatud standardite väljatöötamisel ja tõhustamisel; toonitab vajadust arendada sisu ja teadmiste vaba ringlust ehk nn viendat vabadust; toonitab, kui oluline on tagada liidu digitaalarengu tegevuskava kiire elluviimine ning jätkata jõupingutusi selleks, et täita 2020. aastaks kõikidele ELi kodanikele kiire internetiühenduse kättesaadavaks tegemisega seotud eesmärgid, seda ka vähem arenenud piirkondades;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

Taevas ja kosmos

60. on arvamisel, et kosmosealane tegevus on üks innovatsiooni ja tööstustegevuse aluseid, mis nõuab kõrge kvalifikatsiooniga töökohti ning parandab kodanike heaolu ja julgeolekut; on seisukohal, et äsja väljatöötatud ELi kosmosepoliitika arendamine eeldaks loogiliselt asjakohast rahastamist; rõhutab niisuguste kõnealuse valdkonna suurprojektide strateegilist tähtsust nagu Euroopa ülemaailmsed satelliitnavigatsioonisüsteemid (Galileo ja Euroopa Geostatsionaarne Navigatsioonilisüsteem), ülemaailmne keskkonna- ja turvaseire (GMES) ning Euroopa lennuliikluse uue põlvkonna juhtimissüsteem (SESAR), mis võimaldab luua ühtse Euroopa taeva; nõuab kindlalt, et kõnealuste projektide pikka teostusaega ja neisse juba tehtud kapitaliinvesteeringuid arvesse võttes võetaks piisavaid ja järjepidevaid rahalisi kohustusi mitme finantsplaneerimise perioodi ajal;

Tööjõu tulevikus vajatavad oskused

61. rõhutab, et suutmatus nõuetekohaselt haridusse ja elukestvasse õppesse investeerida võib majanduskriisi lühikeses perspektiivis süvendada ja pikendada, kuna kodanikel ei ole uues teadmispõhises majanduses tööks vajalikke oskusi; rõhutab seetõttu, et EL peab kiireloomulise asjana toetama avaliku sektori investeeringuid kõnealuses valdkonnas; tuletab meelde, et koolidest väljalangevuse määr ning piiratud juurdepääs kõrgemale ja ülikooliharidusele on suure pikaajalise tööpuuduse peamised põhjused ning kujutavad ohtu sotsiaalsele ühtekuuluvusele; on sellega seoses veendunud vältimatus vajaduses tugevdada seost hariduse, teadus- ja arendustegevuse ja tööhõive vahel;

62. juhib tähelepanu haridust, noorte liikuvuskavasid, koolitust ja elukestvat õpet käsitlevate ja soolist võrdõiguslikkust edendavate programmide ning tööturu kohandamise meetmete piisava rahastamise tähtsusele, kuna see annaks olulise panuse kooli poolelijätmise ja töötuse vastu võitlemisel, ning Euroopa 2020. aasta strateegia peamiste eesmärkide saavutamisse; on arvamisel, et esseeisvatel aastatel toimuv üleminek säästvale ühiskonnale eeldab uute roheliste töökohtade edendamise tähtsuse asjakohast arvessevõtmist ja vastava uue väljaõppe võimaldamist;

63. on arvamisel, et uusi oskusi ja töökohti käsitlev juhtalgatus peaks võimaldama ulatuslikumat kesken-dumist kõige haavatavamatele rühmadele ja inimestele (näiteks romadele), kellel on raskusi tööturule pääsemisega; rõhutab Euroopa Sotsiaalfondi (ESF) põhirolli ELi 2020. aasta strateegia sotsiaalsete ja tööhõive eesmärkide saavutamisel; on seisukohal, et ESFi tuleks seetõttu pidada poliitiliseks prioriteediks ja vastavalt ka rahastada; pooldab ESFi strateegilisemat rakendamist naiste ja meeste võrdõiguslikkuse, tööturule juurdepääsu ja taasintegreerimise edendamisel, võideldes töötuse, vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse ning kõikide muude diskrimineerimise liikide vastu;

Ühtekuuluvus majanduskasvu ja tööhõive tagamiseks

64. rõhutab ühtekuuluvuspoliitika Euroopa lisandväärtust, kuna see poliitika on olnud aastakümneid majanduskasvu soodustamise ja töökohtade loomise hästitoimiv mehhanism, sidususe, jätkusuutliku arengu ja ühtekuuluvuse loomise peamine vahend ning liidu üks tähtsaim, silmapaistvaim ja edukaim poliitikavaldkond; juhib siiski tähelepanu sellele, et nüüdisaegses ühtekuuluvuspoliitikas tuleb viia läbi mitmeid struktuurireforme, eelkõige lihtsustamise vallas, lahendada liidu peamised probleemid ning edendada kohapeal sünergiat muude poliitikavaldkondade ja vahenditega; on veendunud, et ELi ühtekuuluvuspoliitika peaks jääma kogu ELi hõlmavaks poliitikaks, mis võimaldab kõikidele ELi piirkondadele ligipääsu vahenditele, kogemustele ja abile;

65. tuletab meelde, et ühtekuuluvuspoliitikal on suurem tähtsus seoses Lissaboni lepingu jõustumisega ja territoriaalse ühtekuuluvuse kinnistamisega, on sellega seoses seisukohal, et kõiki territoriaalse koostöö vorme (piiriülene, riikidevaheline ja piirkondadevaheline) tuleb tugevdada; toonitab, et käsitleda tuleks ka makropiirkondlikku koostööd ja strateegiaid;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

66. rõhutab ühtekuuluvuspoliitika ülekaalukat rolli Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide elluviimisel ja on arvamusel, et hea iseseisev ühtekuuluvuspoliitika on kõnealuse strateegia eduka rakendamise eeltingimus; rõhutab, et oma horisontaalsest iseloomust tulenevalt aitab ühtekuuluvuspoliitika märkimisväärselt kaasa Euroopa 2020. aasta strateegia kõigi kolme prioriteedi - aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu - saavutamisele, ning et seda tuleks kajastada järgmise mitmeaastase finantsraamistiku struktuuris, keeldudes kõnealuse poliitika igasugusest hajutamisest eri rubriikidesse või alamrubriikidesse; tuletab samas meelde, et ELi ühtekuuluvuspoliitikal on vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 174 sätestatud oma missioon ja eesmärgid, mis on ulatuslikumad kui Euroopa 2020. aasta strateegia; rõhutab, et need tuleks säilitada järgmises programmitöö perioodis, võttes eelkõige arvesse liidu kestvat majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse lähenemise vajadust;

67. rõhutab, et edukas ja tugevdatud ühtekuuluvuspoliitika vajab piisavat rahastamispaketti, ja et sellele käimasoleval finantsplaneerimise perioodil eraldatud summad tuleks järgmisel perioodil vähemalt säilitada, eesmärgiga suurendada ühtekuuluvuspoliitilisi jõupingutusi ELi piirkondlike arenguerinevuste vähendamiseks; kordab sellega seoses oma tungivat nõudmist tagada asjaolu, et järgmises mitmeaastases finantsraamistikus jääksid kulutamata või vabanenud ühtekuuluvusvahendid ELi eelarvesse ja et neid ei tagastataks liikmesriikidele; tuletab meelde oma seisukohta, et SKP elaniku kohta peab jääma peamiseks kriteeriumiks regionaalpoliitilise abikõlblikkuse määramisel;

68. on seisukohal, et liikmesriigid ja piirkonnad peaksid koondama ELi ja riiklikud vahendid vaid mõnele prioriteedile ja projektile, mis on Euroopa jaoks tõeliselt tähtsad, nagu teadus- ja arendustegevus ja innovatsioon, lahendades nende konkreetseid probleeme; nõuab sellega seoses, et komisjon koostaks konkreetset ettepanekut tagamaks ühtekuuluvuspoliitika vahendite osas tugevama temaatilise suunitluse Euroopa 2020. aasta strateegia prioriteetidele, ning on seisukohal, et sisse tuleks seada süsteem, mis oleks rohkem tulemustele suunatud kui praegune nn sihtotstarbeline eraldamine, tagades samas, et võetaks piisavalt arvesse piirkonnapõhiseid vajadusi ja prioriteete; tunneb sellega seoses heameelt komisjoni kavatsuse üle leppida iga liikmesriigi ja selle piirkondadega või piirkondadega otse (arengu ja investeeringute partnerluslepingute ja rakenduskavade raames) kokku kehtestatud eesmärkide saavutamise tingimused;

69. on kindlalt veendunud integreeritud poliitilise lähenemise tähtsuses ning on seisukohal, et kõiki sektoripõhiseid investeeringuid järgmises mitmeaastases finantsraamistikus tuleks kooskõlastada ühtekuuluvuspoliitika raamistikus tehtavate investeeringutega; rõhutab seetõttu, et on vaja parandada kooskõlastamist, vähendada tarbetuid kattumisi ja luua Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ja Euroopa Kalandusfondi vahel suurem sünergia; toonitab, et on vaja lisaks vältida dubleerimist ja parandada kooskõlastamist Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi ja Euroopa Sotsiaalfondi vahel; usub seega, et niisuguse ühise strateegilise raamistiku loomine, milles määratakse kindlaks kõikide kõnealuste fondide ühised investeerimisprioriteedid, on oluline samm selles suunas; on lisaks seisukohal, et kooskõlastamine peab toimuma poliitikakujundamise kõigil tasanditel strateegilisest planeerimisest kuni täitmiseni; on veendunud, et Euroopa Sotsiaalfond peab jääma ühtekuuluvuspoliitika lahutamatuks osaks programmitöö, rakendamise ja haldamise kõigis etappides;

70. usub, et linnapiirkonnad võivad kohtadena, kuhu on koondunud palju probleeme (töötus, sotsiaalne tõrjutus, keskkonnaseisundi halvenemine, ränne), etendada regionaalarengus olulist rolli ning aidata kaasa kohapeal esineva majandusliku ja sotsiaalse ebavõrdsuse vähendamisele; rõhutab seega ühtekuuluvuspoliitika linnamõõtme osas vajadust nähtavama ja sihipärasema lähenemisviisi järele, samas tuleb tagada ka tasakaalustatud tingimused linna-, linnalähi- ja maapiirkondade sünergiliseks arenguks;

71. mõistab, et vastavalt aluslepingule tuleb erilist tähelepanu pöörata maapiirkondadele, tööstuslikust üleminekust mõjutatud piirkondadele ja piirkondadele, kus valitsevad rasked ja püsivad ebasoodsad looduslikud või demograafilised tingimused, nagu väga väikese rahvastikutihedusega põhjapoolseimad piirkonnad,

Kolmapäev, 8. juuni 2011

saared, piiriülesed ja mäestikualad ning äärepoolseimad piirkonnad; usub, et nendest piirkondadest leitud ressurssidel ja suutlikkusel võib olla oluline roll Euroopa Liidu tulevases konkurentsivõimes; rõhutab vastavalt, et neid probleemseid piirkondi tuleks tunnustada ka tulevases mitmeaastases finantsraamistikus; on seisukohal, et püsivalt ebasoodsate tingimustega piirkondade jaoks on vaja kavandada eristrateegia, nagu see on sätestatud Euroopa Parlamendi 22. septembri 2010. aasta resolutsioonis;

72. tuletab meelde, et peamine kriitika ühtekuuluvuspoliitika suunas on seotud selle eeskirjade keerukusega; rõhutab, kui tähtis on selle poliitika ristfinantseerimine ning eeskirjade ja menetluste lihtsustamine, keerukuse ja halduskoormuse vähendamine ning vahendite läbipaistvam ja tõhusam eraldamine linnadele, omavalitsusüksustele ja piirkondadele; rõhutab, et auditeerimis- ja kontrollisüsteemid peaksid vastama kõrgeimatele standarditele, nii et rikkumisi saaks tuvastada ja õigeaegselt sanktsioneerida; toonitab, et proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt peaks kontrollide sagedus olema kooskõlas eeskirjade eiramise ohuga;

73. nõuab ühtekuuluvuspoliitika rakendamise jälgimise ja hindamise süsteemide edasi arendamist; rõhutab, et partnerluspõhimõtte peaks mängima antud arendamises olulist rolli ning et seda tuleb lihtsustamise kontekstis täiendada; usub, et konkreetsete ja mõõdetavate näitajate kehtestamine peaks olema eeltingimus, mis võimaldab mõõta tegelikke edusamme, mida on tehtud kokkulepitud eesmärkide saavutamisel; väljendab heameelt komisjoni ettepaneku üle iga tegevusprogrammi eelneva ja jooksva hindamise ning mõjuhinnangu kohta; tuletab meelde, et ühtekuuluvuspoliitika muud põhimõtted, nagu kaasrahastamine, mitmetasemeline haldamine, alt-üles lähenemine, soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamine ja täiendavus, on oma tähtsust tõestanud ja peaksid kajastuma ka järgmises mitmeaastases finantsraamistikus;

74. kutsub komisjoni üles looma järgmise programmitöö perioodi jooksul kehtiva vahetekooria piirkondade jaoks, mille SKP elaniku kohta jääb 75 % ja 90 % vahele ELi SKPst, et anda neile selgem staatus ja pakkuda suuremat arengukindlust; palub komisjonil esitada täiendavat teavet selle kohta, millised on kõnealuse võimaluse mõjud eelarvele; kutsub komisjoni üles koostama ka konkreetset ettepanekud, et suurendada võrdsed võimalusi kõnealuste piirkondade ja muude sama arengutasemega piirkondade vahel; rõhutab, et need järgmise programmitöö perioodi üleminekumeetmed lähenemiseesmärgi alt väljuvate piirkondade jaoks ja selliste piirkondade jaoks, mille SKP elaniku kohta jääb 75 % ja 90 % vahele ELi keskmisest, ei tohiks kahjustada praeguseid lähenevaid piirkondi (1. eesmärk), konkurentsivõimepiirkondi (2. eesmärk) ega Euroopa piirkondliku koostöö eesmärki (3. eesmärk);

75. hoiatab, et ühtekuuluvusvahendeid ei tohi siduda stabiilsuse ja kasvu paktiga seotud sanktsioonidega makromajanduslike tingimuste raamistikus, sest see oleks otseses vastuolus ühtekuuluvuspoliitika eesmärkidega, konkreetsemalt piirkondliku ebavõrdsuse vähendamisega; rõhutab seetõttu, et on vaja tõhustada järelevalvet, tagamaks struktuurivahendite ELi õiguse kohane ja sihipärane kasutamine;

76. on eriti mures tegevusprogrammide aeglase käivitamise pärast iga programmiperioodi alguses, mis on muu hulgas tingitud kattuvusest varasemate programmide lõpetamisega; juhib tähelepanu asjaolule, et seda probleemi on vaja õigeaegselt käsitleda, tegeledes viivitusi põhjustavate teguritega; juhib sel eesmärgil tähelepanu vajadusele tagada programmitöö perioodide vahel riiklike haldus- ja kontrollisüsteemide ning asutuste loomise osas teatav järjepidevus;

77. julgustab kohalikke ja piirkondlikke ametiasutusi kasutama maksimaalselt uuenduslikke rahastamisvahendeid, muu hulgas käibefonde energiatõhususe meetmete jaoks; nõuab, et selliseid rahastamisvahendeid lihtsustataks, kuid et nende suhtes kohaldataks ka suuremat demokraatlikku järelevalvet;

Kolmapäev, 8. juuni 2011*Loodusvarade haldus ja säästev areng*

Ühine põllumajanduspoliitika

78. kinnitab, et ühine põllumajanduspoliitika (ÜPP) peaks olema ka suunatud Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamisele kaasa aitamisele ning et ÜPP mõlemad sambad peaksid sellesse andma vastastikku täiendaval viisil väärtusliku ja märgatava panuse; toonitab, et ÜPP tugineb kindlalt Lissaboni lepingule, milles on määratletud selle eesmärgid ja ülesanded;

79. rõhutab, et kuigi käesoleva ja reformitud ÜPP peamine roll on liidu toiduga kindlustatuse tagamine ning ülemaailmne toiduga varustamine toiduainete hinnatõusu ja toidupuuduse tingimustes, pakub ta ühtlasi mitmesuguseid avalikke hüvesid väljaspool põllumajandusturge, nt põllumajandusmaa hoidmine tootmises kogu Euroopas, maastike mitmekesisuse kujundamine, bioloogilise mitmekesisuse ja loomade heaolu suurendamine, kliimamuutuse leevendamine, mulla ja vee kaitsmine, maapiirkondades rahvaarvu vähenemise, vaesuse ja segregatsiooni vastu võitlemine, tööhõive ja üldist huvi pakkuvate teenuste eest hoolt kandmine maapiirkondades, jätkusuutlikule toiduainete tootmisele kaasaaitamine ja taastuvate energiaallikate toetamine;

80. kutsub komisjoni üles esitama ettepanekuid reformitud ÜPP kohta, mille eesmärk on ÜPP eelarvevahendite tulemuslikum ja tõhusam eraldamine ja kasutamine, muu hulgas otsetoetuste õiglase jaotuse abil liikmesriikide, piirkondade ja põllumajandustootjate vahel ühiskonna poolt oodatavate avalike hüvede pakkumisele suunatud tingimuslikkuse tugevdamise ja sihipäraseimate toetuste kaudu, et tagada avaliku sektori raha eest parima kasu saamine; rõhutab vajadust säilitada ÜPP kahesambaline süsteem ning lihtsustada rakendusmehhanisme;

81. toetab arengumaade sõltumatust toidu osas; tuletab meelde WTO liikmete poolt 2005. aastal Hongkongi ministrite konverentsil võetud kohustust kaotada kõik eksporditoetuste vormid; on seisukohal, et uus ÜPP peab vastama ELi poliitikavaldkondade arengusiduse kontseptsioonile; rõhutab, et liit ei tohi enam põllumajandustoodete eksporditoetusi kasutada ja peab jätkama jõupingutuste kooskõlastamist maailma juhtivate põllumajandustoodete tootjatega, et vähendada kaubandust moonutavaid toetusi;

82. nõuab kindlalt, et võttes arvesse väga erinevaid ülesandeid ja eesmärgi, millele ÜPP peab vastama, tuleks ÜPP-le 2013. eelarveaastal eraldatavad summad jätta järgmisel finantsplaneerimise perioodil vähemalt samale tasemele;

83. nõuab suuremat kooskõlastamist Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi (EAFRD), Euroopa Regionaalarengu Fondi (ERF) ning muude ühtekuuluvus- ja struktuurifondide vahel, et tugevdada territoriaalset lähenemist; palub komisjonil esitada konkreetsed ettepanekud, kuidas oleks võimalik saavutada paremat sünergia EAFRD ja muude asjaomaste vahendite raames põllumajandusega mitteseotud meetmete rahastamise osas; loodab, et järgmise mitmeaastase finantsraamistiku perioodiks suurendataks kulusid, mis on seotud väheneva põllumajandusega piirkondade majandusliku mitmekesistamisega;

Kalandus

84. rõhutab, et kalavarud kujutavad endast avalikku hüve, mis on kogu maailma toiduga kindlustatuse jaoks elulise tähtsusega; juhib tähelepanu asjaolule, et kalandus- ja vesiviljelussektor ning sellega seotud tegevused on ranniku- ja saarealadel ning äärepoolseimates piirkondades sageli peamiseks elatusallikaks ja järjepideva tööhõive tagajaks; on seisukohal, et oma keskpikkade ja pikaajaliste eesmärkide (stabiilne, säästev ja jätkusuutlik kalandussektor) täitmiseks, kalavarude taastamiseks ja püügikoormuse vähendamiseks seotud sotsiaalsete aspektidega tegelemiseks vajab reformitud ühine kalanduspoliitika pärast 2013. aastat piisavaid

Kolmapäev, 8. juuni 2011

rahalisi vahendeid; tunnistab, et kooskõlastamist ühtekuuluvuspoliitikaga on vaja suurendada; toonitab, et Euroopa Kalandusfondi tuleks kasutada ka selleks, et kooskõlas maksimaalse jätkusuutliku saagikuse põhimõttega toetada jätkusuutlikke kalandustavasid, pakkuda suuremat toetust vesiviljelusele ja teadusuuringutele ning säilitada mereökosüsteeme, pöörates seejuures erilist tähelepanu väikesemahulise kalapüügi sektorile;

Keskkond, kliimamuutus ja energiatõhusus

85. toonitab, et liit peaks üleminekul jätkusuutlikule majandusele võtma juhtrolli ja edendama üleminekut säästvale ühiskonnale konkurentsivõimelise Euroopa tööstuse ning taskukohaste energiahindadega, et tagada puhas ja tervislik elukeskkond; rõhutab, et see tuleks saavutada muu hulgas kõigis sektorites energiatarbimise vähendamise kaudu, mille eeltingimuseks on hästitoimiv energia siseturg ja infrastruktuur, samuti energiavarustuse detsentraliseerimise, taastuvenergia ulatuslikuma kasutamise, bioloogilise mitmekesisuse tõhustatud kaitse ja ökosüsteemi vastupidavuse tagamise kaudu;

86. rõhutab, et LIFE+ on edukalt rakendatud ja programm on tõestanud oma tähtsust bioloogilise mitmekesisuse säilitamisel ja keskkonna kaitsmisel; rõhutab, et hästikindlustatud looduse ja bioloogilise mitmekesisuse programme on ELi keskkonnaeesmärkide saavutamiseks vaja jätkata, pidades eelkõige silmas LIFE + ja NATURA 2000 vajalikkust;

87. toonitab vajadust horisontaalse lähenemisviisi järele, mis ühendaks meetmeid kliimamuutuse vastu võitlemiseks ja kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamiseks – eriti energia säästmise meetmeid – kõikides asjaomastes poliitikavaldkondades, sh välispoliitikas; on veendunud, et sellised stiimulid, nagu ELi kulutuste tingimuslikkus ja õigusaktid on Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamiseks kõnealuses valdkonnas keskse tähtsusega elemendid; on seetõttu seisukohal, et kliimameetmed peaksid kajastuma kõikides asjaomastes kulutuste jagudes, sh välispoliitikas, ja et uute projektide puhul tuleb läbi viia hinnang kliimamõjude kohta; on seisukohal, et Euroopa saastekvootidega kauplemise skeemist saadavaid tulusid tuleks rohkem investeerida kliimamuutuse leevendamisse ja kliimaalasesse innovatsiooni;

88. on arvamusel, et jätkusuutlikkuse probleemi lahendamine kliimamuutuse vastu võitlemiseks keskkonnakriteeriumide kehtestamise ning ressursi- ja energiatõhususe suurendamise abil on Euroopa 2020. aasta strateegia üks peamisi eesmärke;

89. toetab vastavalt komisjonipoolses eelarve läbivaatamises esitatud soovitusi lisada kohustus määrata läbipaistval viisil kindlaks, millised valdkondlikud programmid on edendanud Euroopa 2020. aasta strateegias kindlaks määratud 20/20/20 kliima- ja energiaeesmärke ning aidanud kaasa juhtalगतuse „Ressursitõhus Euroopa” eesmärkide täitmisele;

90. rõhutab ELi ülemaailmset vastutust kliimamuutusega võitlemisel; tuletab meelde, et Kopenhaageni ja Cancúni kokkulepetest tulenevad lubadused aidata arengumaid kliimamuutusega võitlemisel peavad olema olemasoleva arenguabi suhtes uue ja täiendava iseloomuga ning samal ajal tuleb säilitada piisav sidusus nende kahe poliitika vahel; teeb ettepaneku, et sellel otstarbel loodaks uus programm; kordab Euroopa Parlamendi seisukohta vajaduse suhtes säilitada ELi eelarves kõigi Euroopa poliitikate rahastamine; nõuab, et ELi rahvusvahelised kliimamuutuste alased lubadused kaasataks ELi eelarvesse, et saavutada ühenduse ressurside maksimaalne mõju;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

Energeetika

91. on veendunud, et energeetika osakaal peaks järgmises mitmeaastases finantsraamistikus suurenema; usub, et taastuvate energiaallikatega seotud tehnoloogiad ning energiatõhusus ja energia säästmine peaksid olema keskse tähtsusega prioriteetidid, ja nõuab nendele valdkondadele eraldatavate ELi rahaliste vahendite suurendamist; palub komisjonil välja töötada konkreetsete võrdlusalused ning tagada kokkulepitud eesmärkide saavutamine ja see, et neid saaks tõhusalt jälgida poliitika koordineerimise Euroopa poolaasta raames ja konkreetsete kavade, nagu riikide energiatõhususe tegevuskavade kaudu;

92. rõhutab, et energeetika valdkonnas on vaja suurendada teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse rahastamist, et töötada välja säästev energia, mis on kõigile kättesaadav; nõuab juba vastuvõetud energiatehnoloogia strateegilise kava täielikku rakendamist koos selle nõuetekohase rahastamisega järgmise mitmeaastase finantsraamistiku ajal;

Ühendatud Euroopa

93. arvestades transpordi ja energiainfrastruktuuri valdkonna tohutuid rahalisi vajadusi ja arvestades nende projektide positiivseid välismõjusid, rõhutab vajadust arendada välja stiimuleid reguleeriv raamistik, edendamaks avaliku ja erasektori pikaajalisi investeeringuid nendes valdkondades; palub, et innovaatilisi rahalisi vahendeid arendataks koostöös pikaajaliste investoritega;

Üleeuroopalised energiavõrgud

94. juhib tähelepanu energiatõhususe ja taastuvenergeetika tähtsustamise vajadusele energeetika infrastruktuuri rahastamist käsitlevate otsuste tegemisel; rõhutab, et tingimata tuleb ajakohastada ja uuendada Euroopa energiainfrastruktuuri, kujundada välja arukad võrgud ja rajada võrguühendusi, mis on vajalikud energia siseturu loomiseks, varustusallikate ja tarneteede mitmekesistamiseks kolmandate riikidega, varustatavuse suurendamiseks, taastuva energia osakaalu tõstmiseks ning energia ja kliimaga seotud eesmärkide saavutamiseks; võtab teadmiseks hinnangud, et selles valdkonnas on aastaks 2020 vaja teha investeeringuid umbes 1 000 miljardi euro ulatuses; eriti selleks, et tagada ülekandemahud, sh uued tootmismahud ja investeeringud elektrivõrkudesse; märgib, et praeguste maailmaturu energiahindade juures võivad vajalikud märkimisväärsed investeeringud pärineda peamiselt erasektorist; toonitab vajadust maksimeerida Euroopa rahaliste vahendite mõju ning struktuurifondide ja innovaatiliste rahastamisvahendite pakutavaid võimalusi Euroopa peamiste riigisestse ja piiriüleste prioriteetsete energiainfrastruktuuri projektide rahastamiseks; rõhutab, et Euroopa Liidu eelarvest on vaja märkimisväärt eraldist selle valdkonna innovaatilistesse rahastamisvahenditesse;

Transport ja üleeuroopalised transpordivõrgud

95. rõhutab, et tõhusasse transpordiinfrastruktuuri investeerimisel on Euroopa jaoks keskne roll, et kaitsta oma konkurentsivõimet ja sillutada teed kriisijärgsele pikaajalisele majanduskasvule; usub, et üleeuroopalised transpordivõrgud (TEN-T) on väga olulised selleks, et tagada siseturu tõrgeteta toimimine ja anda olulist Euroopa lisandväärtust, sest nad aitavad kaasa ELi eri osadele ligipääsemise ja nende koostalitlusvõime parandamisele, tagades piiriülese ühendused, kaotades kitsaskohad, parandades liiklushalduse ja -infosüsteemide kasutamist ning tagades ühendveod piiriülese transpordiinfrastruktuuri puhul, millesse liikmesriigid üksi ei investeeriks; on seisukohal, et TEN-T peaks tagama tõelise Euroopa põhivõrgu, mitte liikmesriikide projektide ühtekoondamise, ning et põhiprojektide rahastamist tuleks hinnata ja läbi vaadata, võttes arvesse kohapeal saavutatud edu Euroopa lisandväärtuse valdkonnas; on seisukohal, et TEN-T peaks seega olema järgmise mitmeaastase finantsraamistiku keskne prioriteet;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

96. leiab, et tingimuslikkust peaks tõhustama „kasuta või kaota” (kohustusest vabastamise) põhimõtte kehtestamine; kui eraldatud rahalist vahendit ei ole kasutatud, jäävad transpordifondide kasutamata või vabastatud vahendid Euroopa Liidu eelarvesse ja neid ei tagastata liikmesriikidele;

97. tuletab meelde, et TEN-T vahendid nõuavad 2007.–2020. aastal kokku 500 miljardi euro ulatuses investeringuid; peab seega vajalikuks TEN-T vahendite suurendamist järgmises mitmeaastases finantsraamistikus koos suurema kooskõlastamisega ELi ja liikmesriikide vahel, nagu ka TEN-T-le ettenähtud vahendite ja transpordiprojektide rahastamise vahel ühtekuuluvuspoliitika ja territoriaalse koostöö raames, kasutades sel moel paremini olemasolevaid rahastamisvahendeid; rõhutab rolli, mida ka innovatiivsed finantsvahendid, sh riikliku ja erasektori partnerlused ning projektivõlakirjad, võivad mängida nende projektide rahastamisel; on seisukohal, et Ühtekuuluvusfondist kaetavad kulutused peaksid sõltuma Euroopa transpordipoliitika üldpõhimõtete järgimisest; usub, et TEN-T rahastamine peaks aktiivselt integreerima majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse eesmärgi ning jätkusuutliku arengu kohustusi, et täita Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärgi; ning võimalikult suure ulatuses tuleks eelistada vähese CO₂-heitega transporti;

98. kutsub komisjoni üles võtma eelkõige arvesse vajadust viia kauba- ja reisijateveod üle säästlikumatele ja tõhusamatele transpordivoogudele, tagades samal ajal tõhusa koosmodaalsuse; on seisukohal, et TEN-T suuniste eelseisval läbivaatamisel tuleb leida lahendus riikide ja piiriüleste raudteesüsteemide koostoimimisvõimele ja kehtestada tingimuslikkus ELi kulutuste osas, et saavutada tõeline ühtne Euroopa raudteepoliitika ja kindlustada suurem siseveetranspordi ja merelühisõidu kasutamine;

Turism

99. tuletab meelde, et turism on Lissaboni lepingu kohaselt uus Euroopa Liidu pädevus, mis peab seetõttu kajastuma ka järgmises mitmeaastases finantsraamistikus; rõhutab olulist panust, mille turism annab Euroopa majandusse, ja usub, et Euroopa turismistrateegia eesmärk peaks olema suurendada sektori konkurentsivõimet ja selle toetamiseks tuleks järgneval perioodil ette näha piisavad rahalised vahendid;

Merenduspoliitika

100. tunnistab, et meri ja ookeanid on ülemaailmses majanduskasvus edaspidi üha enam kesksel kohal; on seisukohal, et integreeritud merenduspoliitikat tuleb jätkata ning see tuleb suunata ranniku- ja merealade probleemide lahendamisele, toetades nn sinist kasvu ja säästvat meremajandust; nõuab, et EL suurendaks oma jõupingutusi toetamiseks kaugemaleulatuvat ELi merenduspoliitikat, mis lubab Euroopal kinnitada oma rahvusvahelist positsiooni kõnealusel strateegilises sektoris; rõhutab, et sellele poliitikavaldkonnale tuleb võimaldada piisavad eelarvelised vahendid;

Kodakondsus, vabadus, turvalisus ja õigus

Euroopa kultuuri ja mitmekesisuse edendamine

101. rõhutab, et Euroopa kodakondsuse edendamisel on otsene mõju eurooplaste igapäevaelule ning see aitab paremini mõista liidu poliitika pakutavaid võimalusi ja Euroopa Liidu põhiõiguste hartas ja aluslepingutes sätestatud põhiõiguseid; on veendunud, et kodakondsuse valdkonnale tuleb tagada piisav rahastamine;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

102. rõhutab, et noorte ja kultuuriga seotud poliitikavaldkonnad on olulised ja esimeste poliitikavaldkondade hulgas, mida hinnatakse nende lisandväärtuse ja kodanikeni jõudmise pärast; nõuab, et EL ja liikmesriigid tunnustaksid kultuuri- ja loovtööstuste suurenevat tähtsust Euroopa majanduses, ja nende ülekanduvat mõju teistele majandussektoritele; rõhutab, et nende poliitikavaldkondade täieliku potentsiaali saab ära kasutada ainult siis, kui neile eraldatakse piisavad rahalised vahendid ning nõuab nende potentsiaali täielikku ärakasutamist maaelu arendamise ja ühtekuuluvuspoliitika raames;

103. tuletab meelde spordi olulisust tervise, majanduskasvu ja töökohtade, turismi ja sotsiaalse kaasamise seisukohast ning asjaolu, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 165 antakse ELile selles valdkonnas uusi pädevusi; peab kiiduväärseks komisjoni teatist „Euroopa mõõtme arendamine spordis” (KOM(2011)0012), mis on esimene samm spordi ja eelkõige igapäevase liikumise lisandväärtuse hindamisel ning spordi ühiskondlikule, majanduslikule ja organisatsioonilisele mõõtmele keskendumisel;

Noortepoliitika

104. rõhutab, et noored peaksid kujutama endast liidu jaoks prioriteeti ja et noorte mõõde peaks olema nähtav ning seda peaksid tugevdama poliitikasuunad ja programmid; usub, et noori tuleks käsitada ELi valdkonnaülese teemana, arendades erinevate noorte, hariduse ja liikuvusega seotud poliitikavaldkondade vahelisi koostoimeid; tervitab juhtalgatust „Noorte liikuvus” kui Euroopa 2020. aasta strateegia nurgakivi; rõhutab eelkõige, et noortega seotud programmid nagu elukestva õppe programm ja programm „Aktiivsed noored”, mille kulud osaleja kohta on madalad ja mis seega on väga tõhusad, tuleks säilitada eraldiseisvate programmidenä järgmises mitmeaastases finantsraamistikus, ning et nad väärivad tunduvalt suuremaid investeeringuid;

Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala

105. rõhutab, et Lissaboni lepingus sätestatud põhiõiguste ja võrdõiguslikkuse vastupidava kultuuri loomine peab jääma Euroopa jaoks prioriteediks; toonitab, et neid väärtusi tuleb eelarves läbivalt arvesse võtta ja sellega seoses tuleb tagada piisav ja sihipärane rahastamine;

106. märgib, et liidu majanduslik, kultuuriline ja sotsiaalne kasv saab edukalt toimuda ainult stabiilses, õiguspärases ja turvalises keskkonnas, kus austatakse ja järgitakse põhiõiguseid ning on tagatud kodaniku-vabadused; on seetõttu seisukohal, et tõhus õigus- ja sisepoliitika on majanduse taastumise eeltingimus ning tähtis element laiemas poliitilises ja strateegilises kontekstis; rõhutab, kui oluline on ELi sisepoliitika valdkonna prioriteetide muutmise liidu välismõõtme, sealhulgas Euroopa naabruspoliitika peavooluks, võttes eriti arvesse suureneva rände tulevast mõju kolmandatele riikidele suunatud ELi poliitika arengule; rõhutab sisserände-, varjupaiga- ja julgeolekupoliitika piisava rahastamise vajadust ning samuti ELi prioriteetide arvessevõtmist nende rakendamisel;

107. rõhutab, et pakilistes sisserände- ja varjupaigaküsimustes, samuti liidu välispiiride haldamises on vaja integreeritud lähenemisviisi, piisavalt rahalisi vahendeid ja eriolukordadega hakkama saamise abivahendeid, mis tehakse kättesaadavaks kõikide liikmesriikide inimõiguste austamise ja solidaarsuse vaimus, pidades kinni riiklikest vastutusalaadest ja selgesti määratletud ülesannetest; märgib sellega seoses, et FRONTExi, Euroopa Varjupaigaküsimuste tugiameti ning solidaarsuse ja rändevoogude juhtimise fondide suurenenu probleeme tuleb õigeaegselt arvesse võtta;

108. märgib, et vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala rahastamise osakaal on liidu eelarves suhteliselt väike, ning rõhutab, et tulevases mitmeaastases finantsraamistikus peab see poliitikavaldkond saama piisavad ja objektiivselt põhjendatud rahalised vahendid, et liit saaks oma tegevust ellu viia, eriti pidades silmas Stockholmi programmis ja Lissaboni lepingus kindlaks määratud uusi ülesandeid;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

109. rõhutab parema sünergia arendamise vajadust erinevate fondide ja programmide vahel ning osutab asjaolule, et fondide haldamise lihtsustamine ja ristirahastamise lubamine võimaldab eraldada ühistele eesmärkidele rohkem vahendeid; tervitab komisjoni kavatsust vähendada sise poliitika eelarveliste vahendite koguarvu kahesambalisse struktuuri ja võimaluse korral ühise juhtimise alla; usub, et see lähenemisviis peaks andma märkimisväärse panuse praeguste fondide ja programmide suurendatud lihtsustamisele, otstarbekamaks muutmisele, konsolideerimisele ja läbipaistvamaks muutmisele; rõhutab siiski vajadust tagada, et sise poliitika eri eesmärgid ei läheks segamini;

Globaalne Euroopa

110. kordab, et on sügavalt mures liidu välistegevuse kroonilise alarahastatuse ja teravate paindlikkusprobleemide pärast, mis on tingitud välissündmuste prognoosimatusest ning korduvatest rahvusvahelistest kriisidest ja hädaolukordadest; rõhutab seepärast vajadust viia paremini kooskõlla välispoliitika eesmärgid ja vahendid, tagades piisavad rahalised vahendid ja tõhusad paindlikkuse mehhanismid, et liit saaks reageerida ülemaailmsetele probleemidele ja ootamatutele sündmustele; kordab oma nõudmist, et liidu uutest kohustustest ja ülesannetest tulenevad kulutused tuleb varem kavandatud summadele juurde lisada, et vältida olemasolevate prioriteetide ohtu seadmist;

111. juhhib tähelepanu vastuolule liidu üleilmse rahalise abi taseme ja tema sageli piiratud mõju vahel asjaomastel läbirääkimistel ning rõhutab vajadust suurendada liidu poliitilist rolli ja mõjuvõimu rahvusvahelistes institutsioonides ja foorumites; usub, et EL peaks saavutama poliitilise rolli, mis on vastavuses ELi finantsabi suurusega;

Euroopa välisteenistus

112. märgib, et Euroopa välisteenistus on ülesehitusetapis; rõhutab, et nõukogu 26. juuli 2010. aasta otsuse kohaselt tuleks Euroopa välisteenistuse loomisel juhinduda kulutõhususe põhimõttest, mille eesmärk on eelarve neutraalsuse saavutamine⁽¹⁾; rõhutab, et uut teenistust on vaja piisavalt rahastada, et EL võiks täita oma eesmärgid ja rolli ülemaailmse osalejana; rõhutab seepärast, et uus teenistus peab täielikult ära kasutama suuremat tõhusust, mis tuleneb liidu tasandil vahendite koondamisest, ning sünergiaid liikmesriikidega, et vältida dubleerimist, olemasolevat või võimalikku kattumist, vastuolusid ja ebaühtlust ning võimaldada kulude vähendamist ja kokkuhoidu kõikides riiklikes eelarvetes, näidates seeläbi liidu diplomaatia tõelist lisandväärtust;

Vaesus leevendamine

113. tuletab meelde, et aastatuhande arengueesmärkide saavutamise tähtaeg (2015) ning ametliku arenguabi kollektiivne eesmärk 0,7% kogurahvatulust langevad järgmise mitmeaastase finantsraamistiku perioodi; rõhutab seepärast, et on vaja sobivat üldist arenguabi ja rahastamise taset, et liit ja selle liikmesriigid võiksid täita oma rahvusvahelised arenguga seotud kohustusi, sh Kopenhaageni ja Cancúni kokkulepetega võetud rahalisi kohustusi; rõhutab lisaks, et ka tulevased toetamis lubadused, mille eesmärk on aidata arengumaadel kliimamuutusega võidelda või nende tagajärgedega kohaneda, peavad olema täiendavad, säilitades samal ajal sidususe mõlema poliitika vahel; nõuab tungivalt, et liikmesriigid alustaksid kohest tegevust, et täita oma ametliku arenguabi eesmärgid ja arengulubadused;

⁽¹⁾ Nõukogu 26. juuli 2010. aasta otsus 2010/427/EL, millega määratakse kindlaks Euroopa välisteenistuse korraldus ja toimimine (ELT L 201, 3.8.2010, lk 30).

Kolmapäev, 8. juuni 2011

114. rõhutab vajadust saavutada õige tasakaal ühelt poolt otsese eelarvetoetuse ja teiselt poolt jätkusuutlike projektide rahastamise vahel; rõhutab, et arenguabi tuleks kulutada kaasaval viisil, et see jõuaks kõige marginaalsemate ja tõrjutumate elanikkonnagruppideni;

115. nõuab taas kord Euroopa Arengufondi (EAF) eelarvesse kandmist, sest see suurendaks järjekindlust ja läbipaistvust; rõhutab aga, et EAFi ELi eelarvesse kandmise tulemusena peab ELi eelarve üldiselt suurenema summa võrra, mis oli algselt eraldatud EAFi rahastamiseks;

116. usub, et Euroopa Komisjon / Euroopa välisteenistus peaksid korrapäraselt hindama ELi abi mõju, et parandada ELi tulevase arenguabi tõhusust ja tekitada parema sünergia ELi ja riikliku tasandi arenguabi vahel kooskõlas Pariisi deklaratsiooniga;

117. leiab, et on tähtis, et ELi poolt antav arenguabi edendaks abisaavate riikide säästvat arengut; rõhutab, et selle eesmärgi täitmiseks tuleb läbi viia hindamised ja kehtestada kriteeriumid;

118. märgib, et suurim osa maailma vaestest elab tärkava turumajandusega riikides; märgib samas, et selleks et neid valitsusi oma riigis vaesuse vähendamisse paremini kaasata, tuleks nende riikidega tehtava arengukoostöö jaoks võtta järk-järgult kasutusele alternatiivsed lahendused, nt kaasrahastamine;

ELi väärtuste propageerimine ja huvide kaitsmine kogu maailmas

119. rõhutab, et ELi välispoliitika peaks põhinema liidu aluspõhimõtetel ja väärtustel, st demokraatial, inimõiguste, mitmekesisuse ja põhivabaduste austamisel ning õigusriigi põhimõttel; kordab taas, et liidule on vaja anda rohkem piisavaid ja sihtotstarbelisi vahendeid nende väärtuste edendamiseks kogu maailmas ning rahu ja stabiilsuse laiendamisel oma naabruses; toonitab demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendi kaudu antud erilist panust;

120. on seisukohal, et ELil on rahvusvahelise kogukonna ees eriline vastutus edendada julgeolekut, demokraatiat ja heaolu oma naabrusriikides, kus majanduslik areng ja edukas stabiilsus on ELi otsestes huvides; on seega seisukohal, et tihedate ja tõhusate suhete loomine naaberriikidega peaks jääma liidu välispoliitika prioriteediks; rõhutab, et on vaja suuremaid rahalisi kohustusi, et liit võiks lahendada olulised probleemid – toetada üleminekut demokraatialle ja demokraatia tugevdamist, head valitsemistava ja inimõigusi – ning vastata kõrgetele ootustele, mis tulenevad sellest moraalsest kohustusest; usub samas, et raha sihipärane kasutamine on vähemalt sama oluline kui rahastamise tase; nõuab seetõttu, et tugevdataks ELi abiprogrammidesse kuuluvat tingimuslikkuse põhimõtet, eesmärgiga edendada demokraatlikku arengut ja usaldusväärset eelarve haldamist, vähendada korruptsiooni ja suurendada võimekust kasutada ELi toetusi läbipaistval, tõhusal ja vastutusrikkal viisil;

121. märgib, et ELi ootab ees uus laienemisvoor, eelkõige Lääne-Balkani suunal; nõuab, et järgmises mitmeaastases finantsraamistikus võetaks arvesse tulevase laienemise kulusid, konkreetset ühinemiseelse abi rahastamisvahendi piisava rahastamise kaudu; on arvamusel, et ühinemiseelse abi rahastamisvahendi puhul tuleks esmatähtsaks pidada kandidaatriikide vajalike arengute toetamist, et riigid järgiksid ühenduse õigustikku ja hõlbustaksid ELi antud vahendite kasutamist eelkõige kodanikuühiskonna, sotsiaalpartnerite, vähe-
muste, valitsusväliste organisatsioonide, kultuuripärandi ning kohalike ja piirkondlike ametiasutuste jaoks;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

122. rõhutab, et liit peab kiiresti kohandama oma poliitikat tärkava turumajandusega riikide suhtes ning looma nendega strateegilised partnerlused; palub, et komisjon esitaks seoses sellega poliitilise vahendi ametliku arenguabiga mitteseotud tegevuste jaoks, mis siiski kuuluvad mõlemapoolset huvi pakkuvatesse valdkondadesse;

123. on arvamisel, et võttes arvesse üha suurenevaid globaalseid probleeme ja ELi globaalseid kohustusi, eelkõige praeguste araabia riikides toimivate poliitiliste sündmuste taustal, on ELi välisrahastamisvahendite ümberkorraldamine mõõdapääsmatu; pooldab seepärast ELi välisvahendite läbivaatamist ja strateegilisemat kohaldamist ning uute koostöö- ja rakendusmehhanismide vormide väljatöötamist partnerriikidega, et suurendada ELi välistegevuse mõju ja nähtavust ning saavutada ELi välistegevuses üldiselt suurem järjepidevus ja sidusus; rõhutab, et järgmine mitmeaastane finantsraamistik peaks toetama poliitilist ühtekuuluvust, st tagades, et ELi poliitika ning kulutused põllumajandusele, kalandusele, kaubandusele ja energiasektorile ei satuks otseselt vastuollu arengupoliitiliste eesmärkidega;

Kriisilukordadele reageerimine

124. kordab, et kriiside ennetamine ja haldamine on tähtsad ELi prioriteedid; rõhutab seepärast vajadust tagada selles valdkonnas tõhusad ja piisavalt rahastatud instrumendid; on seisukohal, et praegune stabiliseerimisvahend jääb oluliseks vahendiks, mis aitab liidul kriisilukordadele kiiresti reageerida, kuid rohkem tähelepanu tuleks pöörata pikemaajalistele ennetavatele meetmetele, sealhulgas rahu kindlustamisele ja konfliktide ennetamisele paindlikumate geograafiliste programmide abil;

125. usub, et humanitaarabil on ELi välissuhtes väga tähtis osa; märgib, et looduskatastroofid on muutumas üha sagedasemaks ja nende tagajärjed üha laastavamaks, samas kui konfliktid kalduvad olema sagedamini tingitud võitlusest ressurside, nagu energia, vee ja tooraine pärast; rõhutab seetõttu vajadust tagada piisavad eelarveeraldised humanitaarabi rahastamisvahendi ja hädaabireservi jaoks, et vältida Euroopa Komisjoni iga-aastaseid sihtotstarbelisi taotlusi lisavahendite saamiseks; eelarve peaks jääma sõltumatuks, et tagada humanitaarabi neutraalsus ja hoida see lahus muudest (näiteks geopoliitilistest) kaalutlustest ja huvidest;

Haldus

126. usub, et heal tasemel avalik haldus nii liidu kui ka liikmesriikide tasandil on hädavajalik, et saavutada Euroopa 2020. aasta strateegias seatud strateegilised eesmärgid; palub komisjonil esitada selge analüüs 2013. aastale järgneva perioodi halduskulude kohta, võttes asjakohaselt arvesse avaliku sektori vahendite konsolideerimist, Lissaboni lepinguga liidule antud uusi ülesandeid ja volitusi ning inimressurside optimaalse kasutamise, eriti personali ümberpaigutamise ja uute tehnoloogiate abil saavutatavat suuremat tõhusust;

127. juhib tähelepanu sellele, et kõnealuses analüüsis tuleks uurida, mis ulatuses oleks võimalik tekitada sünergiaat ja eelkõige säästu, muu hulgas ümberstruktureerimise, täiendava institutsioonidevahelise koostöö, iga institutsiooni ja organi töömeetodite ja töökohtade läbivaatamise, institutsioonide ja ametite ülesannete parema lahutamise, kinnisvarapoliitika, pensionisüsteemide ja muude ELi institutsioonide töötajate personaalieskirjade sätete keskpika ja pikaajalise finantsmõju abil; arvab, et selline analüüs võib näidata, et ELi halduseelarvet on võimalik tervikuna vähendada, kahjustamata seejuures ELi avaliku halduse kõrget kvaliteeti, toimivust ja atraktiivsust;

128. juhib tähelepanu asjaolule, et kui Euroopa Parlamendil oleks ainult üks asukoht, oleks võimalik palju raha kokku hoida;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

IV osa. Finantsraamistiku ülesehitus ja struktuur

Prioriteete peegeldav struktuur

129. on seisukohal, et järgmise mitmeaastase finantsraamistiku struktuur peab hõlbustama nii kavandamise järjepidevust kui ka tagama rubriikides ja nende vahel paindlikkuse ning vältima praeguse finantsraamistiku puudusi, eriti seoses puudujääkidega alamrubriigis 1a „Konkurentsivõime majanduskasvu ja tööhõive tagamiseks”, alamrubriigis 3b „Kodakondsus” ning rubriigis 4 „Välissuhted”; on seisukohal, et mitmeaastase finantsraamistiku struktuur peaks suurendama ELi poliitiliste ja eelarve prioriteetide nähtavust ELi kodanike jaoks; rõhutab sellega seoses vajadust vältida põhjendamatuid radikaalseid muudatusi ning konsolideerida ja edasi arendada praegust struktuuri;

130. kordab, et Euroopa 2020. aasta strateegia peaks olema järgmise mitmeaastase finantsraamistiku peamine poliitiline etalon; on seepärast seisukohal, et struktuur peaks peegeldama Euroopa 2020. aasta strateegia aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu mõõdet ning andma sellele poliitilise nähtavuse; seepärast teeb ettepaneku luua uus struktuur, mis koondaks ühte rubriiki kõik jaotisele „Euroopa 2020” vastavad sisepoliitikavaldkonnad;

131. teeb ettepaneku luua Euroopa 2020. aasta strateegia rubriigi alla neli alamrubriiki, mis hõlmavad seotud poliitikavaldkondi, mis peaks samuti soodustama nende paremat koordineerimist ja rakendamise sünergiaid; teeb seepärast ettepaneku luua üks alamrubriik teadmistega seotud poliitika jaoks, teine alamrubriik, mis oleks pühendatud ühtekuuluvuspoliitikale, peegeldades selle horisontaalset iseloomu ning panust kõikidesse Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkidesse, ning sotsiaalpoliitikale; kolmas alamrubriik säästvuse ja ressursitõhususega seotud poliitika jaoks ning neljas alamrubriik kodakondsuse jaoks, mille all oleks ühte koondatud praeguse finantsraamistiku alamrubriigid 3a (kodakondsus) ja 3b (vabadus, turvalisus ja õigus), kuna varem on tekkinud probleeme, kui ühte väikesesse alamrubriiki on koondatud mitmeid väikesi programme;

132. arvab, et järgmises mitmeaastases finantsraamistikus tuleks võimaldada ELi jaoks strateegilise tähtsusega suuremahuliste projektide eraldi piiritlemine Euroopa 2020. aasta strateegia rubriigis; on seisukohal, et ELi eelarvest tuleks neile projektidele määrata pikaajaline toetus, et tagada nende kavandamise järjepidevus ja korraldamise stabiilsus; on seisukohal, et kui mainitud suuremahulised projektid peaksid vajama täiendavaid rahalisi vahendeid, ei tohiks neid leida ELi eelarvest rahastatavate väiksemate edukate projektide arvelt;

133. on seisukohal, et Euroopa 2020. aasta strateegia integreeritud iseloomu arvestades ning selleks, et tagada kooskõla eelarvehendite ja strateegia arengu vahel, on tingimata vaja tagada Euroopa 2020. aasta strateegia nelja alamrubriigi vahel suurem paindlikkus;

134. tuletab meelde probleeme, mis tekivad juhul, kui ühte väikesesse alamrubriiki on koondatud mitmeid üsna väikesi programme; teeb seepärast ettepaneku koondada 2007.–2013. aasta finantsraamistiku alamrubriigid 3a (kodakondsus) ja 3b (vabadus, turvalisus ja õigus) ühte alamrubriiki;

135. nõuab välispoliitika rubriigi säilitamist;

136. nõuab halduse rubriigi säilitamist;

137. nõuab mitmeaastase finantsraamistiku üldise varu loomist, mida saaks kasutada kõikide rubriikide puhul, kui jäädakse allapoole mitmeaastase finantsraamistiku üldist ülemmäära ja ületatakse iga rubriigi eraldi olemasolevaid varusid, ning mis võetaks kasutusele iga-aastase eelarvemenetluse käigus; arvab, et sellise varu hulka tuleks samuti kanda kulutamata varud ning eelmise eelarveaasta vabastatud ja kulutamata assigneeringud (kulukohustused ja maksed);

Kolmapäev, 8. juuni 2011

138. on lisaks seisukohal, et läbipaistvuse ja nähtavuse parandamiseks tuleks kasutada lisaks reservvaru, kui jäädakse allapoole omavahendite ülemmäära ja ületatakse mitmeaastase finantsraamistiku ülemmäära, et hõlmata võimalikke makseviivitusi seoses Euroopa finantsstabiilsusmehhanismi ja euroalasse mittekuuluvate liikmesriikide maksebilansi toetamiseks loodud keskmise tähtajaga rahalise abi süsteemi laenu tagatistega ning ELi eelarve võimalikku sekkumist Euroopa stabiilsusmehhanismi pärast 2013. aastat;

139. nõuab tungivalt, et komisjon esitaks ELi eelarve lisas kõik ELiga seotud kulud, mis tekivad valitsus-tevahelise menetluse tulemusena väljaspool ELi eelarvet; usub, et selline iga-aastane teave annab täieliku pildi liikmesriikide ELi tasandil tehtud investeeringute kohta;

140. teeb ettepaneku, et ELi eelarves – võib-olla lisas – esitataks selgelt igas ELi poliitikavaldkonnas tehtud kõik investeeringud, ka eelarve eri osadest pärit investeeringud; ühtlasi on seisukohal, et komisjon peaks esitama ka hinnangu kogu programmitöö perioodiks ette nähtud investeerimisvajaduste kohta;

141. nõuab, et komisjon lisaks ELi eelarvepädevatele institutsioonidele edastatud eelarveprojekti üksikasjaliku teabe ELi eelarve tulude kohta; märgib, et tegelikult on kõigi riigieelarvete puhul tavaks esitada koos eelarve tulud ja kulud; usub, et nii säilitatakse pidev arutelu ELi finantsüsteemi üle, ja mõistab täielikult, et praegu ei ole eelarvepädevatel institutsioonidel pädevust teha ettepanekuid muudatuste kohta eelarve tuludes;

142. teeb seega järgmise mitmeaastase finantsraamistiku struktuuri kohta järgmise ettepaneku:

1. Euroopa 2020

1a. Teadmised majanduskasvu tagamiseks

sh teadus- ja uuendustegevus, haridus ja elukestev õpe ning siseturupoliitika.

1b. Ühtekuuluvus majanduskasvu ja tööhõive tagamiseks

Ühtekuuluvuspoliitika (majanduslik, sotsiaalne ja territoriaalne ühtekuuluvus) ja sotsiaalpoliitika.

1c. Loodusvarade haldus ja säästev areng

Põllumajandus, maaelu areng, kalandus, keskkond, kliimamuutus, energeetika ja transport.

1d. Kodakondsus, vabadus, turvalisus ja õigus

sh kultuur, noored, kommunikatsioon, põhiõigused ning vabadus, turvalisus ja õigus.

2. Globaalne Euroopa

Välistegevus, naabrus- ja arengupoliitika.

3. Haldus

LISA

Kolmapäev, 8. juuni 2011*Paindlikkus muutuvate oludega toimetulemiseks*

143. kordab oma 25. märtsi 2009. aasta resolutsioonis 2007.–2013. aasta finantsraamistiku vahekokkuvõtte kohta⁽¹⁾ avaldatud seisukohta, et liidu toimimiseks on vaja tingimata suurendada paindlikkust rubriikide sees ja nende vahel, ja seda mitte ainult selleks, et ELil oleks võimalik lahendada tekkivaid probleeme, vaid ka selleks, et hõlbustada otsustusprotsessi institutsioonides;

Vahekokkuvõtte

144. rõhutab, et kui mitmeaastase finantsraamistiku kestus on pikem kui viis aastat, tuleb teha kohustuslik vahekokkuvõtte, mis võimaldab mitmeaastase finantsraamistiku toimimist nii kvantitatiivselt kui ka kvalitatiivselt analüüsida ja sellest ülevaadet saada; rõhutab, et edaspidi peaks vahekokkuvõttest saama õiguslikult siduv kohustus, mis on sätestatud mitmeaastase finantsraamistiku määruses ja millel on konkreetne menetlus – sealhulgas kohustuslik ajakava –, mis tagab parlamendi täieliku osaluse seadusandja ja eelarvepädeva institutsioonina; rõhutab, et kui vahekokkuvõttes tehakse kindlaks, et ülemäärast kestuse lõpuni jäänud ajavahemikuks ei piisa, peaks olema tagatud reaalne võimalus neid muuta;

Ülemäärade muutmise

145. rõhutab, et paindlikkuse määr, mida läbivaatamismehhanism tegelikult võimaldab, sõltub selle kasutamise menetlusest ning nõukogu on üldiselt selle kasutamise vastu; et kulude ülemäärade kohandamine jääks reaalseks võimaluseks, peab hädavajalikuks, et tulevane läbivaatamismehhanism näeks ette lihtsustatud menetluse kokkulepitud piirides muudatuste tegemiseks; lisaks sellele nõuab, et jääks alles võimalus suurendada finantsraamistiku üldist ülemäära;

Piisavate varude ja paindlikkuse tagamine ülemäärade piires

146. rõhutab vajadust tagada iga rubriigi jaoks piisav varu; võtab huviga teadmiseks komisjoni ettepaneku kehtestada varude jaoks kindel protsentuaalne määr; on siiski seisukohal, et see võimalus võib anda suurema paindlikkuse üksnes siis, kui tulevased ülemäärad on piisavalt kõrged ja annavad täiendava liikumisruumi;

147. rõhutab, et ülemäära piires tuleks paindlikkust igal võimalikul viisil suurendada, ning väljendab heameelt ettepanekute üle, mille komisjon ELi eelarve läbivaatamise raames tegi;

148. peab vajalikuks säilitada võimalus koondada kulutused rubriigi mitmeaastase rahastamiskava algusesse või lõppu, et võimaldada tsüklilisusevastaseid meetmeid ja mõistlikke vastumeetmeid suurematele kriisidele; on seisukohal, et kehtiv paindlikkuse süsteem õigusaktide puhul on praeguses finantsraamistikus piisavalt hästi toiminud; nõuab seepärast, et 5 %-line paindlikkuskünnis üle või alla kaasotsustamisel fikseeritud summast säilitataks järgmises finantsraamistikus;

149. on veendunud, et ühe aasta eelarve kasutamata varud, vabastatud ja kasutamata (nii kulukohustuste kui ka maksete) assigneeringud tuleks järgmisesse aastasse üle kanda ning need peaks moodustama mitmeaastase finantsraamistiku koguvaru, mida saab siduda erinevate rubriikidega olenevalt nende hinnangulistest vajadustest; usub seepärast, et ELi eelarve jaoks eraldatud raha tuleb kasutada ainult antud kontekstis ja mitte tagastada liikmesriikidele nagu praegu;

150. on lisaks arvamusel, et neid ettepanekuid tuleb täiendada paindliku rubriikidevahelise ümberpaigutamise vastava aasta piires ja alamrubriikide vahelise paindlikkuse suurendamisega;

⁽¹⁾ ELT C 117E, 6.5.2010, lk 95.

Kolmapäev, 8. juuni 2011

151. kordab, et otsustusprotsess peab olema selline, mis võimaldab neid vahendeid tulemuslikult kasutada;

Paindlikkusmehhanismid

152. peab hädavajalikuks säilitada erivahendid (paindlikkusinstrument, Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond, Euroopa Liidu solidaarsusfond, hädaabireserv), mida saab vajaduse korral kasutusele võtta, lihtsustades veelgi nende kasutamist ning andes neile piisavad vahendid, samuti luues vajaduse korral uusi instrumente tulevikus; rõhutab, et seda tüüpi täiendavate rahastamisallikate kasutuselevõtmisel tuleb järgida ühenduse meetodit;

153. on arvamusel, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond on olnud edukas ELi solidaarsuse ja toetuse andmisel globaliseerimise ja globaalse finants- ja majanduskriisi tagajärgede tõttu koondatud töötajatele, ja see tuleks seetõttu järgmises mitmeaastas finantsraamistikus säilitada; on siiski seisukohal, et fondist antava toetuse rakendamise kord on liiga aeganõudev ja koormav; palub komisjonil pakkuda välja võimalusi, kuidas korda edaspidiseks lihtsustada ja menetlust lühendada;

154. usub, et paindlikkusinstrument, mis on paindlikkusmehhanismidest kõige täielikumalt rakendatud, on olnud täiendava paindlikkuse tagamisel hädavajalik; teeb ettepaneku paindlikkusinstrumenti esialgset summat märkimisväärselt suurendada ja seejärel suurendada seda kogu finantsraamistiku kestuse jooksul aasta-aastalt ning säilitada võimalus kanda iga-aastasest summast kasutamata jäänud osa üle kuni aastani $n+2$;

155. märgib, et viimastel aastatel on loodus- ja humanitaarkatastroofidele kiireks reageerimiseks ette nähtud vahendid olnud ebapiisavad; nõuab seepärast hädaabireservi vahendite märkimisväärselt suurendamist, samuti võimalust kasutada seda instrumenti mitme aasta jooksul;

Mitmeaastase finantsraamistiku kestus

156. rõhutab, et järgmise mitmeaastase finantsraamistiku kestuse valikul tuleks leida õige tasakaal programmitsüklite ja konkreetsete meetmete rakendamise stabiilsuse ning institutsioonide, eelkõige Euroopa Komisjoni ja Euroopa Parlamendi poliitiliste tsüklite kestuse vahel; tuletab meelde, et pikem periood nõuab suuremat paindlikkust;

157. on arvamusel, et viieaastane tsükel vastab täielikult Euroopa Parlamendi väljendatud soovile viia mitmeaastase finantsraamistiku kestus demokraatliku järelevalve ja vastutuse huvides võimalikult hästi kooskõlla institutsioonide poliitiliste tsüklitega; tunneb siiski muret selle pärast, et viieaastane tsükel võib praeguses etapis olla liiga lühike selliste poliitikavaldkondade jaoks, kus on vaja pikemaajalist kavandamist (nt ühtekuuluvus, põllumajandus, üleeuroopalised võrgud), ega vastaks täielikult nende valdkondade kavandamis- ja rakendamistsükli nõuetele;

158. märgib, et kümneaastane finantsraamistik, mille komisjon eelarve läbivaatamisel välja pakkus, võiks tagada olulise stabiilsuse ja prognoositavuse finantsplaneerimise perioodi jaoks, ent kuna üldised ülemmäärad ja peamised õigusaktid kinnitatakse kümneks aastaks, suurendaks see finantsraamistiku jäikust ning teeks uute olukordadega kohandamise väga keeruliseks; on seisukohal, et 5+5 tsükli võiks ette näha vaid juhul, kui nõukoguga lepatakse kokku ja finantsraamistiku määrukes sätestatakse maksimaalne paindlikkus, sealhulgas kohustuslik vahetuskuvõte;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

159. on seisukohal, et järgmise mitmeaastase finantsraamistiku puhul tuleks üleminekulahendusena eelistada seitsmeaastast tsüklit (aastani 2020), sest see annaks suurema stabiilsuse, tagades programmide järjepidevuse pikemaks perioodiks, ning ühtlasi seostuks selgelt Euroopa 2020. aasta strateegiaga; rõhutab siiski, et kõigi järgmise mitmeaastase finantsraamistiku kestuse variantide eelduseks on piisav rahastamine ning piisav ja hästi rahastatud paindlikkus raamistiku piires ja sellest väljaspool, et vältida 2007.–2013. aasta raamistiku puhul esinenud probleeme;

160. on seisukohal, et otsustamine uue seitsmeaastase finantsraamistiku kasuks ei tohiks välistada võimalust valida 2021. aastast alates viieaastane või 5+5aastane periood; on endiselt veendunud, et finantsplaneerimise sünkroniseerimine komisjoni ja Euroopa Parlamendi ametiajaga suurendab demokraatlikku vastutust, aruandekohustust ja seaduspärasust;

V osa. Eesmärkide ja vahendite kooskõla: seos kulutuste ja ELi rahastamissüsteemi reformi vahel*Piisavad eelarvevahendid*

161. on täiel määral teadlik keerulistest parandustest, mida paljud liikmesriigid oma riigieelarvesse teevad, ning kordab, et Euroopa lisandväärtuse saavutamine ja usaldusväärse finantsjuhtimise – tõhusus, tulemuslikkus ja ökonoomsus – tagamine peaksid rohkem kui kunagi varem olema ELi eelarve juhtpõhimõteteks;

162. rõhutab, et hoolimata teostatavatest säästudest ei ole ELi eelarve, mis moodustab praegu üldisel tasemel 1 % kogurahvatulust, võimeline katma täiendavat rahastamisvajadust, mis tuleneb aluslepingust ja praegustest poliitilistest prioriteetidest ja võetud kohustustest, nagu:

- Euroopa 2020. aasta strateegia peamiste eesmärkide saavutamine tööhõive, teadus- ja arendustegevuse, kliima ja energia, haridusvaldkonnas ja vaesuse vähendamise valdkonnas;
- teadus- ja uuendustegevuse valdkonna kulutuste suurendamine praegusest 1,9 %-lt 3 %-ni SKPst, millega lisandub kuni 130 miljardit eurot avaliku ja erasektori kulutusi aastas;
- vajalikud investeeringud infrastruktuuri;
- nõukogu poolt vastu võetud suurte projektide, nagu ITER, Galileo ja Euroopa kosmosepoliitika, vajalik, täiemahuline ja läbipaistvalt arvatud rahastamine,
- praegu veel määramata vajalikud lisaassigneeringud ühise välis- ja julgeolekupoliitika valdkonnas, sealhulgas Euroopa välisteenistusele ja Euroopa naabruspoliitikale;
- täiendav rahastamisvajadus, mis on seotud ELi edasise laienemisega;
- praeguse Euroopa finantsstabiilsusmehhanismi ja pärast 2013. aastat toimiva Euroopa stabiilsusmehhanismi rahastamine eesmärgiga anda euroalale ja ELile võlakriisist ülesaamiseks vajalik eelarvestabiilsus;
- aastatuhande arengueesmärgi saavutamiseks seotud rahaline kohustus eraldada 0,7 % kogurahvatulust arenguabile, s.o umbes 35 miljardit eurot aastas lisaks praegu kulutatavale 0,4 %-le kogurahvatulust;
- Kopenhaageni ja Cancúni kokkulepetest tulenevad lubadused aidata arengumaid kliimamuutusega võitlemisel ja selle mõjudega kohanemisel, mis peaksid olema aastatuhande arengueesmärkide raames võetud kohustuste suhtes uue ja täiendava iseloomuga ning ulatuma 2020. aastaks 100 miljardi dollari ni aastas, millest kolmandik tuleb kanda ELil;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

163. on seetõttu kindlalt seisukohal, et järgmise mitmeaastase finantsraamistiku külmutamine 2013. aasta tasemel, mida mõned liikmesriigid nõuavad, ei ole arvestatav võimalus; juhib tähelepanu sellele, et isegi kui järgmise mitmeaastase finantsraamistiku vahendite summa oleks 2013. aasta tasemest ⁽¹⁾ vähemalt 5 % suurem, oleks võimalik liidu kokkulepitud eesmärkide ja kohustuste ning liidu solidaarsuse põhimõtte täitmiseks anda kõigest piiratud panus; on seetõttu veendunud, et järgmise mitmeaastase finantsraamistiku vahendid peavad suurenema vähemalt 5 %; palub nõukogul, juhul kui ta ei jaga seda vaatenurka, selgelt välja tuua, millised poliitilised prioriteedid või projektid võiks täielikult peatada, hoolimata nende tõendatud lisandväärtusest Euroopa jaoks;

164. kordab, et ilma piisavate lisavahenditeta 2013. aastale järgneva perioodi mitmeaastases finantsraamistikus ei saa liit täita olemasolevaid poliitilisi eesmärgi, mis on seotud Euroopa 2020. aasta strateegiaga, ega Lissaboni lepinguga liidule antud uusi ülesandeid, rääkimata ootamatutele sündmustele reageerimisest;

165. märgib, et omavahendite ülemmäär ei ole muudetud 1993. aastast saadik; on arvamisel, et omavahendite ülemmäär võib olla vaja järk-järgult kohandada, kuna liikmesriigid annavad liidule uusi pädevusi ja rohkem eesmärgi; on seisukohal, et omavahendite ülemmäär ⁽²⁾, mille nõukogu kehtestas ühehäälselt, annab küll piisava eelarvelise tegevusruumi, et täita liidu kõige kiireloomulisemad ülesanded, kuid oleks siiski ebapiisav selleks, et ELi eelarve võiks saada kasulikuks vahendiks Euroopa majanduse juhtimisel või olla suureks abiks ELi tasandil Euroopa 2020. aasta strateegiasse investeerimisel;

Läbipaistvam, lihtsam ja õiglasem rahastamissüsteem

166. tuletab meelde, et Lissaboni lepingus on sätestatud, et eelarvet rahastatakse täielikult omavahenditest, ilma et see piiraks muid tulusid; rõhutab, et viis, kuidas omavahendite süsteem on arenenud (tõelised omavahendid on järk-järgult asendatud nn „liikmesriikide osamaksudega“), asetab ebaproportsionaalselt suure rõhu liikmesriikide vahelisele netobilansile ning on seega vastuolus ELi solidaarsuse põhimõttega, kahjustab Euroopa ühishuvi ja eirab suurel määral Euroopa Liidu lisandväärtust; märgib, et praktikas tähendab asjade selline seis, et eelarve suurust mõjutab üksikute liikmesriikide finantsolukord ja suhtumine ELi; nõuab seetõttu kindlalt põhjalikku ELi vahendite reformi, et viia ELi eelarve rahastamise uuesti vastavusse aluslepingu vaimu ja nõuetega;

167. on seisukohal, et reformi peamine eesmärk on saavutada sõltumatu, ausam, läbipaistvam, lihtsam ja õiglasem rahastamissüsteem, mis oleks kodanikele arusaadavam ja teeks nende panuse ELi eelarvesse selgemaks; nõuab sellega seoses praeguste tagasimaksete, erandite ja korrigeerimismehhanismide kaotamist; on veendunud, et liidu ühe või mitme tõelise omavahendi kasutuselevõtmine kogurahvatulul põhineva süsteemi asendamiseks on hädavajalik, kui liit kavatseb üldse jõuda eelarveni, mida finantsstabiilsusesse ja majanduse taastumisse märkimisväärseks panustamiseks vajab; tuletab meelde, et mis tahes muudatusi omavahendites tuleb viia ellu kooskõlas liikmesriikide sõltumatusega eelarveküsimustes; rõhutab sellega seoses, et liidul peaks olema võimalik koguda omavahendeid otse, sõltumata riikide eelarvetest;

⁽¹⁾ 2013. aasta tase: 1,06 % kogurahvatulust; 2013. aasta tase + 5 %: 1,11 % kogurahvatulust; mõlemad on kulukohustuste assigneeringud 2013. aasta püsihindades. Need arvud põhinevad eeldusel, et mitmeaastase finantsraamistiku kestus on 7 aastat, ning lähtutud on järgmistest komisjoni hinnangutest ja prognoosidest:

— eelarve peadirektoraadi 2011. aasta maikuu prognoos 2012. aasta kogurahvatulu kohta: 13 130 916,3 miljonit eurot (2012. aasta hindades);

— majandus- ja rahaküsimuste peadirektoraadi 2011. aasta jaanuaris koostatud hinnangu järgi on kogurahvatulu nominaalkasv 2011.–2013. aastal 1,4 % ja 2014–2020. aastal 1,5 %.

NB! Arvud võivad muutuda sõltuvalt komisjoni hinnangute ja prognooside muutumisest ning aluseks olevast aastast ja kasutatud hindadest (jooksev- või püsihinnad).

⁽²⁾ 1,23 % liikmesriikide kogurahvatulust maksete assigneeringutena ja 1,29 % kulukohustuste assigneeringutena.

Kolmapäev, 8. juuni 2011

168. rõhutab, et omavahendite süsteemi ümberstruktureerimine ei puuduta mitte ELi eelarve suurust, vaid selle eesmärk on leida tõhusam vahendite valik ELi kokkulepitud poliitikavaldkondade ja eesmärkide rahastamiseks; juhib tähelepanu sellele, et uue süsteemi kasutuselevõtt ei suurendaks kodanike üldist maksukoormust, vaid vähendaks hoopis koormust riikide eelarvetele;

169. rõhutab, et Euroopa Parlament on ainus parlament, kel on sõnaõigus kulude osas, aga mitte tulude osas; rõhutab seetõttu, et ELi vahendite demokraatlik reform on hädavajalik;

170. võtab teadmiseks võimalikud uued omavahendid, mille kohta komisjon oma teatises eelarve läbivaatamise kohta ettepaneku tegi (finantssektori maksustamine, enampakkumine heitkogustega kauplemise süsteemi raames, lennutranspordiga seotud ELi maks, käibemaks, energiamaks, ettevõtte tulumaks); ootab nende võimaluste mõjuanalüüsi tulemusi, sealhulgas ELi finantstehingute maksu kehtestamise mitmete võimaluste teostatavusuuringut (muu hulgas tuleks uurida ka asjaomaseid kogumismehhanisme) seoses seadusandliku ettepanekuga, mille komisjon esitab 1. juulil 2011;

171. on seisukohal, et finantstehingute maksu näol annaks finantssektor olulise panuse kriisi majanduslike ja sotsiaalsete tagajärgede kulude katmisse ning avaliku sektori rahanduse jätkusuutlikkusse; on seisukohal, et finantstehingute maks võiks ka olla osa ELi eelarvest ning vähendada liikmesriikide kogurahvatulu põhist osamaksu ning et EL peaks ka olema eeskujuks selles osas, mis puudutab vahendite paigutamist maksuparadiisidesse;

VI osa. Sujuva ja tõhusa institutsioonidevahelise läbirääkimisprotsessi suunas

172. tuletab meelde, et Lissaboni lepingu kohaselt peab nõukogu, kes tegutseb ühehäälselt, saama mitmeaastase finantsraamistiku vastuvõtmiseks parlamendilt selle liikmete enamuse poolt antud nõusoleku;

173. rõhutab rangeid enamuse nõudeid nii parlamendi kui ka nõukogu jaoks ning seda, kui tähtis on täielikult ära kasutada ELi toimimise lepingu artikli 312 lõike 5 sätet, milles nõutakse, et Euroopa Parlament, nõukogu ja komisjon võtaksid kogu finantsraamistiku vastuvõtmise menetluse jooksul kõik vajalikud meetmed asjaomase vastuvõtmise hõlbustamiseks; märgib, et sellega kohustatakse selgelt institutsioone pidama läbirääkimisi, et jõuda kokkuleppele tekstis, millele Euroopa Parlament võib oma nõusoleku anda; juhib lisaks tähelepanu sellele, et kui mitmeaastast finantsraamistikku ei ole 2013. aasta lõpuks vastu võetud, pikendatakse ülemmäärasid ja teisi 2013. aastale vastavaid sätteid nii kauaks, kuni uus mitmeaastane finantsraamistik vastu võetakse;

174. väljendab heameelt nõukogu eesistujariikide lubaduse⁽¹⁾ üle tagada kogu tulevase mitmeaastase finantsraamistiku vastuvõtmise menetluse jooksul avatud ja konstruktiivne dialoog ja koostöö Euroopa Parlamendiga ning kinnitab taas oma tahet teha antud läbirääkimisprotsessi jooksul nõukogu ja komisjoniga tihedat koostööd täielikus kooskõlas Lissaboni lepingu sätetega;

175. nõuab seepärast tungival, et nõukogu ja komisjon järgiksid aluslepingut ning teeksid kõik vajalikud jõupingutused, et mitmeaastase finantsraamistiku läbirääkimisprotsessi praktilise töömeetodi osas parlamendiga kiiresti kokkuleppele jõuda; rõhutab taas tulude reformi ja kulude reformi seotust ning nõuab seetõttu nõukogult kindlat lubadust arutada mitmeaastase finantsraamistiku läbirääkimiste raames ettepanekuid uue omavahendite süsteemi kohta;

⁽¹⁾ Peaminister Yves Leterme'i 8. detsembri 2010. aasta kiri president Buzekile.

Kolmapäev, 8. juuni 2011

176. nõuab, et ELi tasandil alustataks laiapõhjalist avalikku arutelu liidu mitmeaastase finantsraamistiku eesmärgi, ulatuse ja suuna ning finantsraamistiku tulusüsteemi reformi üle; teeb eelkõige ettepaneku kutsuda kokku liidu tulevase rahastamise teemaline konvendiks liigitatav konverents, kuhu peavad olema kaasatud Euroopa Parlamendi ja riiklike parlamentide liikmed;

*

* *

177. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, teistele asjaomastele institutsioonidele ja asutustele ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

Neljapäev, 9. juuni 2011

Sudaan ja Lõuna-Sudaan

P7_TA(2011)0267

Euroopa Parlamendi 9. juuni 2011. aasta resolutsioon Sudaani ja Lõuna-Sudaani olukorra kohta pärast 2011. aasta rahvahääletust

(2012/C 380 E/14)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone Sudaani kohta;
 - võttes arvesse 9. jaanuaril 2005. aastal allkirjastatud üldist rahukokkulepet;
 - võttes arvesse ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 1978 (2011);
 - võttes arvesse Aafrika Liidu 31. jaanuari 2011. aasta deklaratsiooni;
 - võttes arvesse nõukogu 31. jaanuari 2011. aasta järeldusi Sudaani kohta ning nõukogu 23. mai 2011. aasta otsust 2011/315/EL ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse ÜRO Julgeolekunõukogu eesistuja 3. juuni 2011. aasta avaldust;
 - võttes arvesse komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja Catherine Ashton poolt ELi nimel 7. veebruaril 2011. aastal tehtud avaldust Lõuna-Sudaani iseseisvusreferendumi lõpptulemuste kohta ning paruness Ashton 24. mai 2011. aasta avaldust olukorra kohta Sudaanis;
 - võttes arvesse 27.–31. mail 2011 Dohas (Kataris) ÜRO egiidi all toimunud Darfuri rahuprotsessi kõneluste tulemusi;
 - võttes arvesse Euroopa Liidu rahvahääletuse vaatlusmissiooni 2. juunil 2011. aastal esitatud lõpparuanded;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 4,
- A. arvestades, et Lõuna-Sudaani rahvahääletus toimus 9.–15. jaanuaril 2011 ning ülekaaluka häälteenamusega otsustati luua iseseisev Lõuna-Sudaani riik;
- B. arvestades, et Lõuna-Sudaan kavatab kuulutada oma iseseisvuse ametlikult välja 9. juulil 2011, mis kattub üldise rahukokkuleppe lõppkuupäevaga;
- C. arvestades, et kuigi Lõuna-Sudaan on rikas loodusvarade poolest, nagu nafta, vask ja raud, aga ka mets ja viljakas maa, elab suurem osa elanikkonnast vaesuses ning sealne vastsündinute suremus on üks kõrgemaid ja haridusnäitajad ühed madalamad maailmas, ning arvestades, et see kõik tekitab sotsiaalmajanduslikke, humanitaarseid ja julgeoleku probleeme;
- D. arvestades, et üldise rahukokkuleppe teatavaid aspekte ei ole õigel ajal täidetud või neid ei ole seni rakendatud ning vaja on tõsisaid pingutusi, et jõuda kokkuleppele rahvahääletusele järgnevatel läbirääkimistel, kus käsitletakse selliseid küsimusi nagu naftatulude jagamine, piiride märkimine, kodakondsus ning võlgade ja varade jagamine;

⁽¹⁾ ELT L 142, 28.5.2011, lk 61.

Neljapäev, 9. juuni 2011

- E. arvestades, et toimumata jäi Lõuna-Sudaani rahvahääletusega samal ajal toimuma pidanud rahvahääletus selle üle, kas Abyei peaks kuuluma Põhja- või Lõuna-Sudaani koosseisu, mis tõi kaasa vägivalda ägenemise piirkonnas;
- F. arvestades, et vaidluslaste piirkondade staatus on endiselt lahendamata ning olukord Abyeis halveneb, mistõttu hukkunud on sajad inimesed ja tuhanded on sunnitud lahkuma, inimestel napib toitu, suureneb haiguste leviku oht ning puudub juurdepääs põhiteenustele, nagu tervishoid ja joogivesi;
- G. arvestades, et olukord Darfuris on endiselt väga murettekitav ning ÜRO missioon Darfuris teatas hiljuti valitsusvägede pommirünnakust ning et mitu abitoötajat on selles piirkonnas pantvangi võetud; arvestades, et missiooni rünnatakse pidevalt, toimuvad inimröövid ja üldine julgeolekuolukord on halb,
1. mainib tunnustavalt nii Sudaani kui ka Lõuna-Sudaani rahumeelset ja usaldusväärset käitumist 2011. aasta Lõuna-Sudaani rahvahääletuse ajal ning kõigi osapoolte jõupingutusi pidada kinni üldisest rahukokkuleppes ja nende panustamist selle nimel; peab seda üldise rahukokkuleppe rakendamisel oluliseks edasiminekuseks ning mõlema riigi rahumeelse koosseksiteerimise seisukohalt positiivseks märgiks;
 2. kinnitab veelkord, et austab täielikult rahvahääletuse tulemust kui Lõuna-Sudaani rahva demokraatliku tahte väljendust; kutsub nii Põhja- kui ka Lõuna-Sudaani üles aktiivselt edendama demokraatlikku valitsemistava, looma tingimusi pikaajaliseks rahuks, julgeolekuks ja heaoluks mõlemas riigis, järgides inimõigusi ning sotsiaalseid ja majanduslikke õigusi;
 3. kutsub Lõuna-Sudaani ametivõime üles edendama Lõuna-Sudaani arengut kaasaegse, pluralistliku ja demokraatliku riigina, kus järgitakse õigusriigi põhimõtteid, austatakse inimõigusi, eriti naiste ja laste õigusi, kodanike põhiõigust valida korralistel vabadel valimistel valitsusorganeid ning kus kaitstakse liikumis- ja ühinemisvabadust ning vabadust väljendada oma poliitilisi vaateid, nagu konstitutsioonis ja seadustes sätestatud;
 4. mõistab teravalt hukka 10. mail 2011. aastal toimunud ettekatsetud rünnaku Abyei piirkonnas ÜRO missiooni vastu Sudaanis ning taunib piirkonna militariseerimist nii Põhja- kui ka Lõuna-Sudaani poolt; nõuab tungivalt, et üldise rahukokkuleppe mõlemad pooled tagaksid jätkuvalt kõigile Sudaani rahvastele, eelkõige Abyei piirkonna elanikele ohutuse ja turvalisuse, muutmata seejuures piirkonna demograafilist koosseisu; nõuab, et nii Sudaani kui ka Lõuna-Sudaani relvajõud lahkuksid Abyeist ning et mõlemad pooled hoiaksid end vaos ja alustaksid kohe konstruktiivset dialoogi, et leida üldise rahukokkuleppe raames Abyei staatuse küsimuses rahumeelne lahendus;
 5. rõhutab, et toetab Thabo Mbeki juhitava Sudaani küsimusega tegeleva Aafrika Liidu kõrgetasemelise komisjoni jõupingutusi hõlbustada üldise rahukokkuleppe osaliste vahelisi läbirääkimisi ning ÜRO peasekretäri Sudaani eriesindaja Haile Menkeriose jõupingutusi vahendada kõnelusi kahe poole vahel Abyei piirkonnas; kinnitab veel kord, et EL peab olema valmis andma mis tahes vajalikku lisaabi;
 6. nõuab tungivalt, et üldise rahukokkuleppe kõik osapooled alustaksid püsivat ja konstruktiivset dialoogi, et leida lahendused rahvahääletuse tulemusega kaasnevatele küsimustele, nagu ühised piirid, Põhja- ja Lõuna-Sudaani elanike kodakondsus, naftatulude jagamine ja naftajuhtmete kasutamine ning rahvaküsitluste korraldamine Sinise Niiluse piirkonnas ja Lõuna-Kordofanis;
 7. rõhutab, et oluline on tagada Lõuna-Sudaani põgenike tagasipöördumise tõhus ja ohutu korraldus nii transiidi, tehniliste võimaluste (linnaplaneerijate ja maamõõtjate vähesus), infrastruktuuri, maa eraldamise kui ka põhiteenuste kättesaadavuse seisukohast;

Neljapäev, 9. juuni 2011

8. väljendab heameelt nõukogu 17. mai 2011. aasta teadaande üle, mille kohaselt eraldatakse Lõuna-Sudaanile 200 miljonit eurot, mis lisandub eelmisel aastal Sudaani kõige kaitsetumate inimeste abistamiseks eraldatud 150 miljonile eurole; juhib tähelepanu sellele, et ELi arenguabi on mõeldud mõlema poole abistamiseks; rõhutab, et uut raha tuleks kulutada põhiteenustele, eeskätt haridusele, tervishoiule, põllumajandusele, toiduainetega kindlustamisele ja institutsioonide suutlikkuse suurendamisele; nõuab, et Lõuna-Sudaan ühineks kiiremas korras Cotonou lepinguga ning EL astuks kõik vajalikud sammud selle tagamiseks, et Euroopa Arengufondi vahendeid saaks võimalikult ruttu kasutada;

9. rõhutab, et EL peab käesoleval aastal toimuval Lõuna-Sudaani rahastajate konverentsil etendama juhtrolli ning aktiivselt julgustama muid abiandjaid samamoodi toimima; kutsub rahvusvahelisi võlausaldajaid üles Sudaani ja Lõuna-Sudaani välisvõlga vähendama;

10. kutsub Lõuna-Sudaani valitsust üles võtma välisinvesteeringute vallas poliitilisi meetmeid, mis oleksid elanikkonna huvides ja tagaksid selle, et loodusvaradesse tehtavad välisinvesteeringud toetaksid sisemajanduse arengut ja seeläbi võitlust vaesusega; rõhutab, et EL peab tegema kõik endast oleneva tagamaks, et selles piirkonnas töötavate riikidevaheliste üksuste ja välismaiste ettevõtete tegevus oleks piisavalt reguleeritud ning et nad läbipaistvalt deklareeriks oma tegevuse ja tulud;

11. tervitab ÜRO Julgeolekunõukogu otsust pikendada ÜRO Sudaani missiooni mandaati ning saata Sudaani täiendavalt rahuvalvevägesid; on seisukohal, et ÜRO jätkuv kohalolek on äärmiselt oluline kahe toimiva riigi rahumeelse arengu jaoks; kutsub nii Sudaani kui ka Lõuna-Sudaani üles toetama ÜRO kohalolekut ja tagama nende julgeoleku;

12. rõhutab, et ELi peab pärast 9. juulit 2011 jätkama humanitaarabi andmist Sudaanile ja Lõuna-Sudaanile; pooldab selles piirkonnas humanitaaribitöötajate kohalolekut ning suutlikkuse suurendamist, et vajalike vahenditega tagada humanitaarorganisatsioonide julgeolek;

13. kiidab heaks ÜRO egiidi all toimunud Darfuri rahuprotsessi kõneluste tulemused; kutsub kõiki osapooli üles kinni pidama relvarahu ja sõjategevuse lõpetamise kokkulepetest, mis on juba allkirjastatud; juhib tähelepanu sellele, kui tähtis on täielik läbipaistvus läbirääkimistel Darfuri ja Abyei küsimustes, samuti põhja-lõuna üldises dialoogis; nõuab, et kõnelustel oleks esindatud kõik osapooled, aga ka kodanikuühiskond ning kohaliku, piirkondliku, riikliku ja rahvusvahelise tasandi poliitilised juhid;

14. nõuab tungivalt, et Lõuna-Sudaani valitsus läheks põhiseaduse läbivaatamise käigus üle läbipaistvale, vastutustundlikule ja kaasavale juhtimisviisile; rõhutab, et kõik parteid peavad tegema koostööd, et täielikult esindada riigi kõiki elanikke ning aidata üles ehitada stabiilsed ja demokraatlikud poliitilised institutsioonid;

15. kutsub mõlemat poolt üles esitama 9. juuli 2011. aasta iseseisvuspäevaks valmistudes konkreetseid kavu, kuidas luua ja/või reformida oma institutsioone, et kaks riiki saaksid sellest kuupäevast alates iseseisvalt toimida; nõuab, et ELi delegatsioon Sudaanis ja Lõuna-Sudaanis aktiivselt levitaks ja rakendaks ELi vaatlusmissiooni soovitusi seoses hiljuti toimunud valimiste ja rahvahääletusega;

16. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, ÜRO Julgeolekunõukogule ja ÜRO peasekretärile, ELi eriesindajale Lõuna-Sudaanis, Sudaani valitsusele, Lõuna-Sudaani valitsusele, Aafrika Liidu institutsioonidele ja Sudaani küsimusega tegeleva Aafrika Liidu kõrgetasemelise komisjoni esimehele, AKV-ELi parlamentaarsele assambleele ning ELi liikmesriikide valitsustele.

Neljapäev, 9. juuni 2011

ELi-Venemaa tippkohtumine

P7_TA(2011)0268

Euroopa Parlamendi 9. juuni 2011. aasta resolutsioon ELi ja Venemaa tippkohtumise kohta

(2012/C 380 E/15)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning Venemaa Föderatsiooni kehtivat partnerlus- ja koostöölepingut ⁽¹⁾ ning 2008. aastal alustatud läbirääkimisi uue ELi ja Venemaa lepingu sõlmimiseks ning 2010. aastal algatatud moderniseerimispartnerlust;
- võttes arvesse 31. mail 2003. aastal Peterburis toimunud ELi ja Venemaa 11. tippkohtumise järel tehtud ühisavalduses püstitatud ELi ja Venemaa ühist eesmärki luua ühine majandusruum, ühine vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala, ühine välisjulgeolekualase koostöö ruum ning ühine teadus- ja haridusruum, mis hõlmab ka kultuuriküsimusi (nn neli ühist ruumi);
- võttes arvesse oma varasemaid Venemaad ning ELi ja Venemaa vahelisi suhteid käsitlevaid ja resolutsioone, eelkõige 17. veebruari 2011. aasta resolutsiooni õigusriigi põhimõtete järgimise kohta Venemaal ⁽²⁾, 17. juuni 2010. aasta resolutsiooni ELi ja Venemaa tippkohtumise järelduste kohta ⁽³⁾, 12. novembri 2009. aasta resolutsiooni ettevalmistuste kohta 18. novembril 2009 Stockholmis toimuvaks ELi ja Venemaa tippkohtumiseks ⁽⁴⁾, 17. septembri 2009. aasta resolutsiooni inimõiguste aktivistide mõrvade kohta Venemaal ⁽⁵⁾ ja 17. septembri 2009. aasta resolutsiooni energiavarustuse kindluse välis-aspektide kohta ⁽⁶⁾;
- võttes arvesse ELi ja Venemaa inimõigustealaseid konsultatsioone ja 4. mail 2011. aastal toimunud viimast selleteemalist kohtumist;
- võttes arvesse 31. mail – 1. juunil 2010. aastal Rostovis Doni ääres toimunud ELi ja Venemaa tippkohtumisel allkirjastatud kokkuleppeid ja tehtud ühisavaldusi;
- võttes arvesse ELi kõrge esindaja Catherine Ashton 24. mai 2011. aasta avaldust Mihhail Hodorkovski ja Platon Lebedevi kohtuasja kohta;
- võttes arvesse ELi–Venemaa parlamentaarse koostöökomisjoni kaasesimeeste 18. mail 2011. aastal Sotšis tehtud ühisavaldust;
- võttes arvesse 9.–10. juunil 2011. aastal Nižni Novgorodis toimuva ELi ja Venemaa tippkohtumise päevakorda;
- võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 4,

⁽¹⁾ EÜT L 327, 28.11.1997, lk 1.

⁽²⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0066.

⁽³⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0234.

⁽⁴⁾ ELT C 271 E, 7.10.2010, lk 2.

⁽⁵⁾ ELT C 224 E, 19.8.2010, lk 27.

⁽⁶⁾ ELT C 224 E, 19.8.2010, lk 23.

Neljapäev, 9. juuni 2011

- A. arvestades, et Venemaa, kes on ÜRO Julgeolekunõukogu alaline liige, vastutab ühiselt koos ELiga stabiilsuse säilitamise eest maailmas, ning arvestades, et tõhustatud koostöö ja heanaaberlikud suhted ELi ja Venemaa vahel on eriti olulised nii Euroopa kui ka muu maailma stabiilsuse, julgeoleku ja heaolu seisukohast; arvestades, et suhetes Venemaa Föderatsiooniga on oluline, et EL oleks oma seisukohtades üksmeelne ja väljendaks oma solidaarsust ning rajaks need suhted vastastikustele huvidele ja ühistele väärtustele;
- B. arvestades, et strateegilise partnerluse lepingu sõlmimine ELi ja Venemaa Föderatsiooni vahel on kahe partneri koostöö edasise arendamise ja tõhustamise seisukohast endiselt väga tähtis;
- C. arvestades, et EL ja Venemaa on nii majanduslikult kui ka poliitiliselt vastastikku sõltuvad; arvestades, et Euroopa Liit teeb jätkuvalt pingutusi, et süvendada ja arendada Euroopa Liidu ja Venemaa vahel suhteid, mis põhinevad kindlal pühendumisel demokraatia põhimõtetele;
- D. arvestades, et põhi- ja inimõiguste austamine ja kaitse, õigusriigi põhimõtete järgimine, kohtusüsteemi sõltumatus, poliitiline kontroll meedia üle, ajakirjanike ja opositsiooniesindajate vastu võetud repressiivsed meetmed ja õiglasel valimised Venemaal valmistavad endiselt muret; arvestades, et Venemaa Föderatsioon on Euroopa Nõukogu ning Euroopa Julgeoleku- ja Koostööorganisatsiooni täisliige ning on sellega võtnud endale kohustuse järgida demokraatia põhimõtteid ja austada inimõigusi;
- E. arvestades, et Euroopa Inimõiguste Kohus on arvukatel juhtudel ja paljude kohtuotsustega mõistnud Venemaa Föderatsiooni süüdi tõsistes inimõiguste rikkumistes; arvestades, et otsuste täideviimisel esineb jätkuvalt puudujääke;
- F. arvestades, et paljusid rahvusvahelisi probleeme, eelkõige seoses Lähis-Ida, Liibüa, Iraani, terrorismi, energiajulgeoleku, kliimamuutuse ja finantskriisidega ei saa lahendada, kui ei ole vastutustundlikke suhteid ja koostööd Venemaaga;
- G. arvestades, et ühistes naaberriikides valitsevad heanaaberlikud suhted, rahu ja stabiilsus on nii Venemaa kui ka ELi huvides; arvestades, et peaaegu kolm aastat pärast konflikti Gruusiaga ei pea Venemaa endiselt kinni 12. augusti ja 8. septembri 2008. aasta lepingutest vägede konfliktieelsetele positsioonidele taandumise kohta okupeeritud Gruusia aladelt Lõuna-Osseetias ja Abhaasias ning ei taga ELi järelevalvemissioonile juurdepääsu neile aladele;
1. kinnitab veel kord oma veendumust, et Venemaa jääb strateegilise koostöö arendamisel üheks Euroopa Liidu kõige tähtsamaks partneriks ning et ELil on Venemaaga peale majanduslike ja kaubanduslike ühis-huvide ka ühine eesmärk teha tihedat koostööd nii Euroopas kui ka ülemaailmsel tasandil;
 2. märgib, et Nižni Novgorodis toimival tippkohtumisel keskendutakse nii ELi kui ka Venemaa ühistele probleemidele (näiteks majandus- ja finantskriis, moderniseerimispartnerlus, WTOga ühinemine, energia ja energiajulgeolekuga seotud küsimused, liikuvus ja viisavaba reisimine ELi ja Venemaa vahel, rahvusvahelised ja piirkondlikud küsimused, koostöö kriisihjamise, inimõiguste ja õigusriigi põhimõtte järgimise valdkon-nas);

Neljapäev, 9. juuni 2011

3. kutsub ELi ja Venemaad üles kasutama eelseisvat tippkohtumist võimalusena intensiivistada läbirääkimisi uue partnerlus- ja koostöölepingu üle, et sõlmida õigeaegselt leping, mis põhineks ELi ja Venemaa vastastikusel sõltuvusel, ning rõhutab oma kindlat toetust ulatusliku ja õiguslikult siduva lepingu sõlmimisele, mis hõlmab poliitilist, majanduslikku ja sotsiaalset süsteemi ning sisaldab sellest tulenevalt kõiki demokraatia, õigusriigi ja inimõiguste, eelkõige põhiõiguste austamisega seotud aspekte, mis peaksid moodustama lepingu lahutamatu osa, eeldusel, et Venemaa on valmis võtma meetmeid, et tõhustada õigusriigi põhimõtete järgimist ja inimõiguste austamist;

4. avaldab veel kord toetust moderniseerimispartnerlusele; tunneb heameelt algatuse üle esitada ühine eduaruanne, kuid rõhutab ühtlasi vajadust jõuda kokkuleppele järgmiste meetmete osas, võttes arvesse ELi ja Venemaa nn nelja ühise ruumi kontekstis seni saavutatud tulemusi ja ka vajakajäämisi; toetab eriti koostööd teadus- ja arendustegevuse valdkonnas ning rõhutab, et neli ühist ruumi toetuvad vastastikkuse põhimõttele; kutsub seetõttu eelseisva ELi ja Venemaa tippkohtumise osalisi üles võtma meetmeid konkreetsete eesmärkide sõnastamiseks; rõhutab, et on oluline tagada kohtusüsteemi tõhus ja sõltumatu toimimine ning tugevdada korrupsioonivastast võitlust; rõhutab, et EL on valmis igati kaasa aitama, et parandada sõltumatult toimiva õigusriigi süsteemi tõhusust Venemaal; tunneb heameelt selle üle, et Venemaa teatas otsusest allkirjastada Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni (OECD) konventsioon, mis käsitleb võitlust välisriigi ametnikele rahvusvahelistes äritehingutes antava altkäemaksu vastu;

5. loodab, et tippkohtumine aitab lahendada viimaseid probleeme seoses Venemaa ühinemisega WTOga, lähtudes ELi ja Venemaa 2010. aasta detsembris sõlmitud kahepoolsest kokkuleppest, millega võimaldatakse Venemaal WTOga ühineda; avaldab veel kord toetust Venemaa ühinemisele WTOga, mis looks võrdsed tingimused mõlema poole äriühingutele ning lihtsustaks ja liberaliseeriks kaubandust maailmamajanduses; kutsub Venemaa ametivõime üles võtma vastu stabiilne ja õiglane õigusraamistik, et reguleerida nõuetekohaselt äritegevust; rõhutab, et WTOga liitumise eeltingimuseks on see, et Venemaa täidab kõiki WTO eeskirju ja loobub mis tahes proteksionistlikest meetmetest, sh kõrvaldab enne WTOga ühinemist kaubanduse häirijad, nagu Venemaa, Kasahstani ja Valgevene tolliliit, mille tõttu on kasvanud konsolideeritud tasud;

6. rõhutab, et WTO liikmesus ja selle rakendamine aitab Venemaal saada rohkem välisinvesteeringuid ja mitmekesistada oma majandust õigusraamistiku abil, mis suurendab investorite usaldust; kutsub Venemaa ametivõime üles mitte kasutama sanitaarseid põhjusi põhjendamatute proteksionistlike meetmete kehtestamiseks; kutsub sellega seoses Venemaa ametivõime üles vaatama läbi praegu kõigi ELi köögiviljade suhtes kehtivat impordikeeldu;

7. võtab teadmiseks ELi ja Venemaa vahel jätkuva dialoogi viisarežiimi edasise lihtsustamise üle; kinnitab pühendumist pikaajalisele eesmärgile – viisavabale reisimisele ELi ja Venemaa vahel – mis põhineb sisule ja praktilistele edusammudele keskenduval järkjärgulisel lähenemisviisil; tunneb heameelt 2011. aasta mais väljakuulutatud ühiste meetmete loetelu (tegevuskava) üle viisavabaks reisimiseks Venemaa ja ELi vahel; rõhutab, et kõnealune dialoog peaks olema kooskõlas idapartnerluses osalevate riikide viisarežiimi lihtsustamise protsessiga; tuletab meelde, et nii EL kui ka Venemaa peavad sõlmitud kokkuleppeid täiel määral täitma; kutsub kõrget esindajat ja komisjoni üles veenma Venemaad loobuma passide väljastamisest okupeeritud Lõuna-Osseetia ja Abhaasia elanikele; rõhutab, et ära tuleb hoida igasugune oht Euroopa julgeolekule; nõuab edasist koostööd ebaseadusliku sisserände küsimuses, paremat kontrolli piiripunktides ning teabevahetust terrorismi ja organiseeritud kuritegevuse valdkonnas;

8. rõhutab energiajulgeoleku olulisust ja on arvamusel, et Venemaa energiapoliitika ELi liikmesriikide ja ühiste naaberriikide suhtes on näitaja, mille kaudu tuleb ilmsiks Venemaa tegelik tahe järgida moderniseerimis- ja demokratiseerimisprotsessi; rõhutab, et loodusvarade tarnet ei tohiks kasutada poliitilise vahendina; rõhutab, et sellise koostöö aluseks peaksid olema vastastikuse sõltuvuse ja läbipaistvuse põhimõtted, samuti võrdne juurdepääs turgudele, infrastruktuurile ja investeeringutele; tunneb heameelt selle üle, et ka Venemaal on ilmutatud huvi õiguslikult siduva energeetikaalase raamistiku vastu; kordab, et EL on huvitatud tasakaalustatud kolmepoolsest ELi, Venemaa ja Ukraina vahelisest lahendusest edaspidiste ELi-suunaliste

Neljapäev, 9. juuni 2011

gaasitarnete osas; nõuab ELi ja Venemaa vahel tihedat koostööd tooraine ja haruldaste muldmetallide tarne, eelkõige otsustava tähtsusega tooraine ja muldmetallide tarne valdkonnas, ning kutsub sellega seoses üles järgima rahvusvahelisi eeskirju, eriti WTO eeskirju;

9. kutsub nõukogu ja komisjoni üles tagama, et energiaharta ja selle juurde kuuluva transiidiprotokolliga põhimõtted lisatakse uude ELi ja Venemaa partnerluslepingusse, et tagada usaldusväärne ja turvaline ning ühesugustel standarditel põhinev energiarustus; tunneb heameelt asjaolu üle, et 2011. aasta veebruaris kirjutati alla ajakohastatud varajase hoiatamise mehhanismile, mis võimaldab veelgi parandada kooskõlastamist pakkumise või nõudlusega seotud hädaolukordades; tunneb heameelt kokkuleppe üle luua gaasivaldkonna nõuandev kogu, mis peaks andma muu hulgas tööstuselt pärit teavet Venemaa ja Euroopa gaasiturudel toimuvate suundumuste kohta;

10. soovib tungivalt Venemaa Föderatsioonil anda suurem panus kliimamuutuse leevendamiseks ning vähendada kasvuhoonegaaside heidet riigis ja eelkõige parandada energiatõhusust; nõuab ELi ja Venemaa vahel tihedat koostööd seoses rahvusvaheliste läbirääkimistega 2012. aasta järgse tervikliku kliimapoliitika raamistiku üle, mis põhineb Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsioonil ja Kyoto protokollil;

11. soovib, et ELi ja Venemaa tippkohtumisel osalejad taotleksid ELi partnerite ühist pühendumist kõrgeimatele ohutusstandarditele, tuumaelektrijaamade ambitsioonikale stressitestimisele ja tõhustatud rahvusvahelisele koostööle pärast Fukushima tuumaelektrijaama praeguse tuumakriisiga seotud kogemust; on arvamisel, et see kehtib eelkõige kasutuses olevate Tšernobõli-tüüpi tuumareaktorite puhul;

12. rõhutab, et tippkohtumine langeb väga olulisele ajale, kuna Venemaal valmistatakse riigiduumade valimiseks, ning peab oluliseks, et valimised oleksid vabad ja õiglased ning nende raames rakendatakse Euroopa Nõukogu ja OSCE kehtestatud valimisstandardeid; juhib tähelepanu sellele, et mõned parteide ja kandidaatide nimekirjade registreerimise menetlused on osutunud põhjendamatuks ja on seega takistuseks vabade ja õiglaste valimiste läbiviimisele; väljendab rahulolematust selle üle, et võidakse piirata opositsiooniparteide võimalusi valimiseks registreeruda ning kutsub Venemaad üles võtma meetmeid, et rakendada Euroopa Nõukogu ja OSCE kehtestatud valimisstandardid; nõuab tungivalt, et Venemaa ametivõimud lubaksid OSCEd ja Euroopa Nõukogu pikaajalist valimisvaatlust valimiste võimalikult varases etapis ning kutsub kõrget esindajat ja asepresidenti üles nõudma kõnealuse missiooni korraldamist;

13. kordab uuesti, et Venemaa peab viivitamata rakendama demokraatia, õigusriigi, inimõiguste austamise ja meediavabaduse põhimõtteid, mis on koostöö aluseks; kutsub Venemaad üles võtma konkreetseid meetmeid, et parandada inimõiguste olukorda riigis ning kaitsta ajakirjanikke, inimõiguste eest võitlejaid ja opositsiooni esindajaid vägivalda ja hirmutamise eest;

14. tunneb heameelt Venemaa poole valmisoleku üle arutada avatult ja konstruktiivselt 4. mail 2011. aastal toimunud inimõigustealasel konsultatsioonil ELi esindajate tõstatatud põhilisi teemasid; nõuab, et kõnealuses protsessis saaksid anda oma panuse Euroopa Parlament ja riigiduumade ning selles osaleksid asjaomased Venemaa ametiasutused, sealhulgas justiits- ja siseministeerium, ja inimõigustega tegelevad valitsusvälised organisatsioonid, olenemata sellest, kas dialoog toimub Venemaal või mõnes ELi liikmesriigis; rõhutab vajadust jätkata tihedaid kontakte ja toetusprogramme kodanikuühiskonna arendamiseks Venemaal; väljendab sügavat muret valitsusväliste organisatsioonide ja inimõiguste eest võitlejate olukorra pärast Venemaal; tunneb heameelt Venemaa välisministeeriumi otsuse üle määrata ametisse inimõigustealase dialoogi erisaadik;

Neljapäev, 9. juuni 2011

15. tuletab komisjonile meelde Euroopa Parlamendi poolt 2011. aasta eelarve kohta esitatud ettepanekut seada sisse ELi ja Venemaa vaheline kodanikuühiskonna dialoog seoses iga kahe aasta tagant toimuvate ELi ja Venemaa tippkohtumistega; nõuab ELi ja Venemaa kodanikuühiskonna foorumi kaasamist moderniseerimispartnerlusse;

16. võtab murega teadmiseks Venemaa apellatsioonikohtu 26. mai 2011. aasta otsuse Mihhail Hodorkovski ja tema äripartneri Platon Lebedevi suhtes ning käsitleb seda poliitiliselt motiveeritud kohtuotsuste jätkumisena; mõistab hukka poliitilise sekkumise kohtuprotsessi; tunneb heameelt president Medvedevi otsuse üle uurida kõnealust kohtuasja presidendi inimõiguste nõukogus; tunneb heameelt Euroopa Inimõiguste Kohtu otsuse üle, milles aktsepteeriti Hodorkovski kaebuseid seoses õigusvastase kinnipidamisega; võtab teadmiseks president Medvedevi otsuse algatada Sergei Magnitskile esitatud kriminaalsüüdistuste uurimine; ergutab uurimiskomisjoni võimalikult kiiresti avaldama sõltumatu ja põhjaliku aruande; tunneb heameelt süüdimõistvate kohtuotsuste üle seoses Anastasija Baburova ja Stanislav Markelovi mõrvamisega ning kutsus Venemaa ametivõime üles jätkama tööd kõnealuse juhtumiga; võtab teadmiseks Anna Politkovskaja arvatava mõrvari vahistamise;

17. väljendab kahetsust selle üle, et kuigi Venemaal on Euroopa Nõukogu liikmena kohustus tagada kogunemisvabadus, keelatakse ja aetakse Venemaal endisel vägivalda kasutades laiali kodanike rahumeelseid kogunemisi, ning juba kuuendat aastat järjest toimitakse niimoodi ka Gay Pride'i rongkäiguga Moskvast, hoolimata Euroopa Inimõiguste Kohtu 2011. aasta aprillis tehtud lõplikust otsusest; soovib, et ELi delegatsioonid ja diplomaadid rakendaksid tulevikus aktiivselt vahendeid, millega edendada ja kaitsta homo-, bi- ja transseksuaalide (LGBT-inimeste) kõiki inimõigusi;

18. juhib tähelepanu asjaolule, et Venemaa peab kiiremas korras lahendama arvukate kodakondsuseta isikute õigusliku seisundi küsimuse;

19. on mures surmaga lõppenud vahejuhtumite pärast Mägi-Karabahhis ning tunneb heameelt G8 partnerite 26. mail 2011. aastal avaldatud ühisavalduse üle, milles rõhutatakse kokkuleppe saavutamist otsustavate meetmete võtmise osas, et jõuda Mägi-Karabahi konflikti rahumeelse lahenduseni; kutsus Venemaad üles aitama leida konfliktile lahendus, selle asemel et tarnida relvi mõlemale konflikti osapooltele; nõuab tungivalt, et kõrge esindaja ja asepresident võtaks meetmeid, et hoida ära konflikti võimalik ägenemine, ning nõuab sanktsioonide kehtestamist kõigi osaliste suhtes, kes rikuvad Biškeki relvarahukokkulepet;

20. kutsus Venemaad üles pidama kinni allkirjastatud kokkulepetest, täitma kõiki kuuepunktilise relvarahukokkuleppe tingimusi ning viima oma relvajõud viivitamata välja Gruusia okupeeritud aladelt Lõuna-Osseetias ja Abhaasias, taandudes konfliktieelsetele positsioonidele, ning tagama Euroopa Liidu järelevalvemissiooni pääsu nimetatud territooriumidele;

21. kutsus Venemaad üles võtma konstruktiivse seisukoha Transnistria ja sealset konflikti käsitlevate läbirääkimiste küsimuses, ning on arvamusel, et Transnistria on proovikiviks sellele, kuidas toimib ELi ja Venemaa vastastikune toetus ummikseisus konfliktide lahendamisel; nõuab sellega seoses ametlike 5+2 läbirääkimiste taasalustamist, et jõuda lahenduseni juba lähitulevikus (Mesebergi algatus);

22. märgib, et Venemaa, kellel on ÜRO Julgeolekunõukogus vetoõigus, peab täitma oma kohustusi rahvusvaheliste kriiside korral ning tagama täielikult oma naaberriikide suveräänsuse ja seda austama; nõuab sellega seoses tungivalt, et Venemaa ei avaldaks Ukrainale survet ühineda Venemaa, Kasahstani ja Valgevene tolliliiduga;

Neljapäev, 9. juuni 2011

23. nõuab, et jätkuks Venemaa Föderatsiooni ja Ameerika Ühendriikide ulatuslik julgeolekuteemaline dialoog, mis hõlmab ka raketitõrjekilbi loomise küsimust;
24. kutsub ELi esindajaid üles tõstatama ELi ja Venemaa tippkohtumisel kõik käesolevas resolutsioonis osutatud küsimused;
25. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, Venemaa Föderatsiooni valitsusele ja parlamendile, Euroopa Nõukogule ning Euroopa Julgeoleku- ja Koostööorganisatsioonile.

Eksitavad ärikataloogid

P7_TA(2011)0269

Euroopa Parlamendi 9. juuni 2011. aasta resolutsioon eksitavate ärikataloogide kohta (petitsioonid 0045/2006, 1476/2006, 0079/2003, 0819/2003, 1010/2005, 0052/2007, 0306/2007, 0444/2007, 0562/2007 ja teised)

(2012/C 380 E/16)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma 16 detsembri 2008. aasta resolutsiooni eksitavate „kataloogiettevõtete” kohta (petitsioonid 0045/2006, 1476/2006, 0079/2003, 0819/2003, 1010/2005, 0052/2007, 0306/2007, 0444/2007, 0562/2007 ja teised) ⁽¹⁾;
- võttes arvesse kodukorra artikli 115 lõiget 5 ja artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et parlament on saanud rohkem kui 400 petitsiooni seoses mõnede ärikatalooge kirjastavate äriühingute laialt levinud eksitavate äritavadega, mis mõjutavad Euroopa Liidus tuhandeid valdavalt väikeseid ettevõtteid ning millel on märkimisväärne rahaline mõju; arvestades, et parlament saab jätkuvalt petitsioone ja kaebusi ärikatalooge kirjastavate äriühingute kohta;
- B. arvestades, et kõnealused eksitavad äritavad seisnevad tavaliselt äriettevõtete, samuti kutsetöötajate ja mittetulundusüksuste meelitamises laskma end tasuta ärikataloogidesse kanda; arvestades, et lepingu sõlminud avastavad hiljem, et leping on tasuline;
- C. arvestades, et ärikatalooge kirjastavad äriühingud asuvad sageli teises liikmesriigis kui nende ohvrid, mis raskendab viimastel riigi ametiasutustelt kaitse ja/või heastamise taotlemist,
1. väljendab kahetsust, et direktiiv 2006/114/EÜ eksitava ja võrdleva reklaami kohta ⁽²⁾, mida kohaldatakse ettevõtete vaheliste tehingute suhtes, näib olevat tulemusliku heastamise jaoks ebapiisav või siis liikmesriigid ei jõusta seda nõuetekohaselt;
2. tuletab meelde, et ehkki komisjonil ei ole pädevust direktiivi jõustamiseks vahetult üksikisikute või äriühingute suhtes, on tal kohustus tagada direktiivi nõuetekohane rakendamine liikmesriikide poolt;

⁽¹⁾ ELT C 45 E, 23.2.2010, lk 17.

⁽²⁾ ELT L 376, 27.12.2006, lk 21.

Neljapäev, 9. juuni 2011

3. kutsub komisjoni üles ennetavalt kontrollima direktiivi 2006/114/EÜ ülevõtmist, rakendamist ja sise-riiklikku jõustamist liikmesriikide poolt ning võtma vajaduse korral parandusmeetmeid;
4. nõuab tungivalt, et komisjon kiirendaks oma tegevust kõnealuse direktiivi ning muude asjakohaste õigusaktide läbivaatamisel ja parandamisel, et võimalikult kiiresti teha lõpp ärikatalooge kirjastavate äriühingute eksitavale tegevusele, eelkõige ärikataloogide eksitavate tavade musta nimekirja koostamise abil;
5. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon komisjonile.

Madagaskar

P7_TA(2011)0270

Euroopa Parlamendi 9. juuni 2011. aasta resolutsioon olukorra kohta Madagaskaril

(2012/C 380 E/17)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Cotonou lepingu artikleid 8 ja 9, mis käsitlevad vastavalt poliitilist dialoogi ja inimõiguste austamist;
- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone Madagaskari kohta, eelkõige 7. mai 2009. aasta resolutsiooni ⁽¹⁾ ja 11. veebruari 2010. aasta resolutsiooni ⁽²⁾, ning AKV-ELi parlamentaarse ühisassamblee teabekogumissiooni, mille käigus külastati 10.–11. juulil 2010 Madagaskarit;
- võttes arvesse ELi kõrge esindaja Catherine Ashton 19. novembri 2010. aasta avaldust;
- võttes arvesse 30. märtsi 2009. aasta Svaasimaa kommünikeed ning 31. märtsi 2011. aasta Livingstone'i otsust, mille lõikes 6 sätestatakse, et Madagaskari lahendus peab olema demokraatlik, konsensuslik, kaasav ja läbipaistev;
- võttes arvesse 8. ja 9. augusti 2009. aasta Maputo lepinguid ja 6. novembri 2009. aasta Addis Abeba lisaakti, millele kirjutasid alla Madagaskari poliitiliste jõudude neli liidrit, sest neil lepinguil on põhiseaduslik väärtus, milles leppisid selgesõnaliselt kokku huvirühmad ja mida tunnustab rahvusvaheline üldsus;
- võttes arvesse Madagaskari liikmesuse peatamist Lõuna-Aafrika Arengühenduses ja Aafrika Liidus;
- võttes arvesse Aafrika Liidus 17. märtsil 2010. aastal otsustatud ning 31. jaanuaril 2011. aastal kinnitatud sanktsioone hr Rajoelina ning tema enam kui 100 liitlase vastu;
- võttes arvesse Lõuna-Aafrika Arengühenduse vahendusrühma hiljuti esildatud tegevuskava;
- võttes arvesse Lõuna-Aafrika Arengühenduse erakorralist tippkohtumist, mis toimus Madagaskaril 20. mail 2011;
- võttes arvesse kodukorra artikli 122 lõiget 5,

⁽¹⁾ ELT C 212 E, 5.8.2010, lk 111.

⁽²⁾ ELT C 341 E, 16.12.2010, lk 72.

Neljapäev, 9. juuni 2011

- A. arvestades, et pärast riigipööret on Madagaskaril jätkunud poliitiline ebastabiilsus, mistõttu riigis valitseb ebakindel sotsiaalmajanduslik, humanitaar- ja inimõiguste olukord;
 - B. võttes arvesse Maputos ja Addis Abebas võetud kohustusi, mis käsitlevad võimu jagamist Madagaskari teiste poliitiliste liikumistega; arvestades, et need kokkulepped hõlmavad ka väärtuste põhikirja, mis rajaneb aluspõhimõtete järgimisel ning üleminekuperioodil vägivalla vältimise, lepituse ja vastastikuse austuse edendamisel;
 - C. arvestades, et praegune režiim ei järgi Cotonou lepingus ja rahvusvahelistes lepingutes sätestatud põhiseaduslikke, demokraatlikke ja põhiõigusi;
 - D. arvestades, et tuleb alustada avatud ja sõltumatut uurimist 2009. aasta meeleavalduste käigus toimunud surmajuhtumite ja liase jõu kasutamise küsimustes;
 - E. arvestades, et võimul olev ebaseaduslik režiim on monopoliseerinud täidesaatva ja seadusandliku võimu, kohtusüsteemi ja ajakirjanduse;
 - F. arvestades, et praegused, rahvusvaheliselt vahendatud läbirääkimised peavad jätkuma kaasavalt;
 - G. arvestades, et 17. novembril 2010 korraldasid *de facto* ametivõimud ebaõiglase põhiseaduse referendumi, mida opositsioon oodatult boikoteeris ja rahvusvaheline üldsus üldiselt eiras ning mille alusel võeti vastu nn uus põhiseadus;
 - H. arvestades, et 6. juulil 2009. aastal alustas Euroopa Liit Madagaskariga konsultatsiooniprotsessi vastavalt Cotonou lepingu artiklile 96, avades dialoogi, et leida sobiv lahendus riigi poliitilistele probleemidele;
 - I. arvestades, et 7. juunil 2010 otsustas Euroopa Liit konsultatsioonid Madagaskari Vabariigiga lõpetada ning võttis Cotonou lepingu artikli 96 alusel vastu asjakohased meetmed – käesoleval juhul abi peatamise;
 - J. arvestades, et eelmainitud avalikud rünnakud demokraatia vastu on samuti põhjustanud IMFi ja maailmapanga abi peatamise, AGOA (Aafrika kasvu ja võimaluste akt) soodustuste peatamise ja sihtsanktsioonide kehtestamise Aafrika Liidu poolt;
 - K. arvestades, et AKV–ELi parlamentaarse ühisassamblee kaaspresidentid nõudsid 17. mail 2011 neutraalse, konsensusliku ja kaasava üleminekuvalitsuse loomist, kelle eesmärk oleks algatada läbipaistev ja sõltumatu valimisprotsess, mille tulemusel toimuksid rahvusvahelise üldsuse järelevalve all demokraatlikud valimised kui esimene samm põhiseadusliku korra kestliku taastamise suunas;
 - L. arvestades, et elanikkond peab tulema toime vähem kui ühe US dollariga päevas ning majapidamiste kasutada olevast sissetulekust ei piisa peamiste toiduainete, vee, hügieeniteenuste, tervishoiu ja hariduse jaoks; arvestades, et olukord on poliitilise kriisi algusest märkimisväärselt halvenenud põua ja riiki viimase kahe aastaga tabanud paljude loodusõnnetuste tagajärjel,
1. kinnitab oma sügavat hukkamõistu hr Rajoelina võimuhaaramisele ning illegaalse ja õigusvastase režiimi säilitamisele, ja on endiselt mures Madagaskari praeguse olukorra pärast;

Neljapäev, 9. juuni 2011

2. mõistab hukka Madagaskari julgeolekujõudude poolt oma elanikkonna vastu toime pandud inimõiguste rikkumised ja kuritarvitused ning nõuab kõigi poliitiliste relvarühmituste laialisaatmist, kõigi kodanike kodanikuõiguste, poliitiliste, sotsiaalsete ja varaliste õiguste täielikku järgimist ning õigusriigi taastamist Madagaskaril; nõuab kõikide poliitvangide viivitamatut vabastamist; nõuab pagulaste ja poliitiliste liidrite turvalist naasmist;
3. nõuab nimetatud tegude sõltumatut uurimist, mille eesmärk peaks olema inimõiguste rikkujad vastutusele võtta;
4. väljendab üha süvenevat muret rahvusparkidest ja kaitsealadelt pärit väärispuidu, mineraalide ja eluslooduse jätkuva ebaseadusliku riisumise ja ekspordi pärast ning asjaolu pärast, et valitseva anarhia tõttu on bioloogilise mitmekesisuse ühiskondlik haldamine aina suuremas ohus, ning toetab looduskaitsete rühmi ja kodanikuühiskonda nende jätkuvates jõupingutustes keskkonna vaesumise ja ühiskondliku kaose ennetamisel;
5. väljendab kahetsust Gaborone läbirääkimiste luhtumise pärast ning nõuab praegusest tupikseisust rahuldavat väljumisstrateegiat, et luua tõeliselt neutraalne, konsensuslik ja kaasav üleminekuvalitsus; võtab teadmiseks Lõuna-Aafrika Arenguühenduse erakorraliseks tippkohtumiseks koostatud aruandes esitatud märkused ja soovitusused; nõuab tungivalt, et 11. juunil 2011. aastal toimuval järgmisel Lõuna-Aafrika Arenguühenduse tippkohtumisel lõpetataks poliitiline tupikseis ning püütaks kaitsta Madagaskari rahva huve; nõuab tungivalt, et kõik sõlmitud kokkulepetes osalejad täidaksid võetud kohustusi;
6. toonitab kiireloomulist vajadust põhiseadusliku korra taastamise järele, mis on institutsioonide normaalse olukorra taastamise eeltingimus, ja nõuab tungivalt, et jõutaks kiiresti demokraatlikke standardeid järgivate vabade, avatud ja läbipaistvate valimisteni, mis toimuksid rahvusvahelise üldsuse järelevalve all;
7. toonitab, et usaldusväärsus – sealhulgas valimisprotsessi õiguspärasus – tähendab, et kõik poliitilised liikumised ja liidrid võivad kõnealustes valimistes vabalt ja tingimusteta osaleda ning neil on takistamatu juurdepääs meediakanalitele;
8. ei aktsepteeri põhiseadusevastaselt võimule saanute legitiimsust valimiste korraldamiseks;
9. tuletab meelde, et hr Rajoelina on teatanud oma otsusest tulevastel presidendivalimistel mitte kandideerida;
10. toonitab Madagaskari rahva vajadust ja valmidust valida ise oma tulevikku ja olla sõltumatu, ilma tingimusteta;
11. toonitab, et Aafrika Liit kinnitas oma 31. jaanuaril 2011 toimunud tippkohtumisel 17. märtsi 2010. aasta tippkohtumisel kokkulepitud individuaalseid ja valikulisi sanktsioone hr Rajoelina ning enam kui 100 isiku vastu, kes toetavad üleminekuvalitsust;
12. kutsub Euroopa Liitu ja ÜRO Julgeolekunõukogu üles jätkama režiimile sanktsioonide kehtestamist ja laiendamist kuni poliitilise kriisi lahendamiseni vastavalt eelnimetatud kaalutlustele ning eelkõige kohaldama Aafrika Liidu algatatud viisakeeldu kõigis oma liikmesriikides;
13. toonitab, et hr Rajoelina valitsust ei tunnusta EL ega ükski Madagaskari rahvusvahelise kontaktrühma liikmesriik;

Neljapäev, 9. juuni 2011

14. toetab Lõuna-Aafrika Arenguühenduse praegusi jõupingutusi ning kutsub Aafrika Liitu, Lõuna-Aafrika Arenguühendust ja rahvusvahelist kontaktrühma üles üleminekuprotsessi edukalt lõpule viima;
15. toetab täielikult asjakohaseid meetmeid, mis EL võttis 7. juunil 2010 pärast Cotonou lepingu artikli 96 alusel toimunud nõuandemenetluse lõppemist;
16. palub rahvusvahelisel üldsusel ja Euroopa Liidul suurendada Madagaskari rahvale antavat humanitaarabi; tuletab meelde, et koostööprogrammide järkjärguline taastamine Madagaskariga sõltub demokraatia põhimõtete ja põhivabaduste täielikust järgimisest;
17. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, komisjonile, nõukogule, AKV-ELi nõukogule, ÜRO peasekretärile, Lõuna-Aafrika Arenguühendusele, president Joaquin Chissanole ja Aafrika Liidu Komisjonile.

Guantánamo: lähiajal tehtav surmanuhtlust käsitlev otsus

P7_TA(2011)0271

Euroopa Parlamendi 9. juuni 2011. aasta resolutsioon oodatava surmanuhtlusotsuse kohta Guantánamos

(2012/C 380 E/18)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse inimõigusi ja põhivabadusi ning omavolilise kinnipidamise, sundkadumise ja piinamise keelamist käsitlevaid rahvusvahelisi, Euroopa Liidu ja siseriiklikke õigusakte, näiteks 16. detsembri 1966. aasta kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelist pakti ning piinamise ning muude julmade, ebainimlike või inimväärkust alandavate kohtlemis- ja karistamisviiside vastast ÜRO 10. detsembri 1984. aasta konventsiooni, ja nendele lisatud asjaomaseid protokolle;
- võttes arvesse ÜRO Peaassamblee 18. detsembri 2007. aasta resolutsiooni 62/149, millega kutsutakse üles kehtestama moratooriumi surmanuhtluse kohaldamisele, ning ÜRO Peaassamblee 18. detsembri 2008. aasta resolutsiooni 63/168, milles nõutakse ÜRO Peaassamblee resolutsiooni 62/149 rakendamist;
- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone surmanuhtluse kohta, eelkõige 7. oktoobri 2010. aasta resolutsiooni ülemaailmse surmanuhtluse vastase päeva kohta ⁽¹⁾ ning 10. juuli 2008. aasta resolutsiooni surmanuhtluse ja kitsamalt Troy Davise kohtuasja kohta ⁽²⁾, resolutsioone Guantánamo kohta, eelkõige 13. juuni 2006. aasta resolutsiooni kinnipeetavate olukorra kohta Guantánamos ⁽³⁾ ja 10. märtsi 2004. aasta resolutsiooni Guantánamo kinnipeetavate õiguse kohta õiglasele kohtumõistmisele ⁽⁴⁾, ning 14. veebruaril 2007 vastu võetud resolutsiooni LKA poolt kinnipeetavate transpordiks ja ebaseaduslikuks kinnipidamiseks Euroopa riikide väidetava kasutamise kohta ⁽⁵⁾;
- võttes arvesse oma 4. veebruari 2009. aasta resolutsiooni Guantánamo kinnipidamiskeskuse vangide tagasisaatmise ja ümberasustamise kohta ⁽⁶⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi presidendi kirja liikmesriikide parlamentidele 14. veebruari 2007. aasta resolutsiooni järelmeetmete kohta liikmesriikides;

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0351.

⁽²⁾ ELT C 294 E, 3.12.2009, lk 80.

⁽³⁾ ELT C 300 E, 9.12.2006, lk 136.

⁽⁴⁾ ELT C 102 E, 28.4.2004, lk 640.

⁽⁵⁾ ELT C 287 E, 29.11.2007, lk 309.

⁽⁶⁾ ELT C 67 E, 18.3.2010, lk 91.

Neljapäev, 9. juuni 2011

- võttes arvesse Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni 28. aprilli 1983. aasta protokoli nr 6 surmanuhtluse kaotamise kohta;
 - võttes arvesse kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise pakti 15. detsembri 1989. aasta teist fakultatiivprotokoli, mille eesmärgiks on surmanuhtluse kaotamine,
 - võttes arvesse kodukorra artikli 122 lõiget 5,
- A. arvestades, et USA valitsus kavatses eelseisval sõjaväelise komisjoni kohtuprotsessil saavutada Guantánamo kinnipidamiskeskuses kinni peetavale Saudi Araabia kodanikule Abd al-Rahim Hussayn Muhammed al-Nashirile surmanuhtluse määramist; arvestades, et selleks läheb vaja nn kokkukutsuva ametiisiku (*convening authority*) nõusolekut, ning et otsust on oodata paari nädala jooksul;
- B. arvestades, et al-Rahim al-Nashiri on USAs vangistuses hoitud peaaegu üheksa aastat, ja arvestades, et hoolimata sellest, et tema nime mainiti USA föderalkohtule esitatud süüdistuses vaid paar kuud pärast tema vangistamist 2002. aastal, ei toodud teda viivitamatult kohtu ette ega alustatud tema üle kohe kohtuprotsessi, nagu näeb ette rahvusvaheline õigus, vaid hoiti kinni salajases kinnipidamiskohas kuni üleviimiseni Guantánamosse 2006. aastal;
- C. arvestades, et CIA pidas teda peaaegu 4 aastat kinni ilmselt isoleerituna, üksikvangistuses, tundmatutes kinnipidamiskohtades ning väidetavalt kasutati tema suhtes piinamist, sh nn *water-boardingut* (uppumist imiteeriv piinamisviis);
- D. arvestades, et 20. aprillil 2011. aastal teatas USA kaitseministeerium, et Abd al-Rahim al-Nashirile on esitatud süüdistus vastavalt sõjaväelise komisjoni 2009. aasta aktile, muu hulgas sõjaõigust rikkuvus mõrvas ja terrorismis, kuna talle omistatakse juhtroll rünnakus sõjalaeva *USS Cole* vastu Jeemenis 12. oktoobril 2000, milles hukkus 17 USA meremeest ning 40 sai haavata, ning rünnakus Prantsuse naftatankeril *MV Limburg* vastu Adeni lahes 6. oktoobril 2002, mille käigus hukkus üks meeskonnaliige;
- E. arvestades, et Saudi Araabia kodaniku Abd al-Rahim al-Nashiri juhtum on esimene sõjaväelise komisjoni ees käsitletav kohtuasi pärast seda, kui president Obama andis käsu selliste kohtuprotsesside taas-alustamiseks, arvestades, et sellele sõjaväelises komisjonis käsitletavale protsessile ei ole veel määratud alguskuupäeva, ning arvestades, et hageja on soovitanud kaaluda võimaliku karistusena surmanuhtlust, kuigi selleks on vaja eelnevat nõusolekut sõjaväelise komisjoni kokkukutsuvalt ametiisikult (*convening authority*), kelle määrab ametisse USA kaitseminister;
- F. arvestades, et praegune kokkukutsuv ametiisik on maininud, et kuni 30. juunini 2011 on ta valmis vastu võtma surmanuhtluse teemalisi kirjalikke märkusi ning et ta langetab oma otsuse pärast seda;
- G. arvestades, et Euroopa Liit teeb tõsist tööd selle nimel, et esimese sammuna kindlustada kolmandates riikides surmanuhtluse kohaldamisele kehtestatud moratooriumid ja lõppeesmärgina kaotada surmanuhtlus üleüldse ning püüdleb selle põhimõtte üldise aktsepteerimise poole;
- H. arvestades, et inimõigusi käsitlev rahvusvaheline õigus tunnustab mõningate riikide otsust säilitada surmanuhtlus, kuid keelab surmanuhtluse langetamise ja täideviimise sellise kohtuprotsessi alusel, kus pole järgitud kõige kõrgemaid õigluse nõudeid;
- I. arvestades, et Euroopa Parlament on oma kriitilisust juba väljendanud ning kutsunud USAd üles läbi vaatama oma sõjaväeliste komisjonide süsteemi, mis ei vasta õiglase kohtupidamise rahvusvahelistele standarditele;

Neljapäev, 9. juuni 2011

- J. arvestades, et 2007. aastal kutsus inimõiguste ja põhivabaduste edendamise ja kaitse ÜRO eriraportöör USA-d üles kaotama sõjaväelised komisjonid, ning arvestades, et 2009. aastal nõudis ÜRO eriraportöör, kes tegeleb kohtuväliste, lihtmenetluse korras toimuvate ja meelevaldsete hukkamiste küsimustega, et USA hoiduks surmanuhtluste mõistmisest sõjaväelistes komisjonides;
- K. arvestades, et Abd al-Rahim al-Nashiri on väitnud, et 2002. ja 2003. aastal hoiti teda mitu kuud LKA salajasel kinnipidamiskeskuses Poolas ning et teda sel perioodil piinati, ning arvestades, et 10. mail 2011. aastal pöördus ta kaebusega Euroopa Inimõiguste Kohtu poole, toetatuna inimõigustega tegelevate valitsusväliste organisatsioonide poolt;
- L. arvestades, et hoolimata tõenditest, et terrorismivastases võitluses on esinenud äärmiselt tõsiseid inimõiguste rikkumisi ja kuritegusid rahvusvahelise õiguse vastu, nagu piinamine, väärkohtlemine, hoidmine isolatsioonis ning sundkadumised, on nii USAs kui ka ELis seoses sellega kohtu alla antud väga vähe isikuid,
1. märgib ära tihedad Atlandi-ülesed suhted, mis põhinevad jagatud põhiväärtustel ja austusel põhiliste, universaalsete ja tingimatute inimõiguste vastu, nagu õigus õiglasele kohtupidamisele ja meelevaldsele kinnipidamisele; tervitab Atlandi-ülest koostööd väga erinevates rahvusvahelistes inimõiguste küsimustes;
 2. taaskinnitab oma meelepaha ja nõrdimust massiterrorirünnakute suhtes ning solidaarsust kõigi selliste rünnakute ohvritega ja kaastunnet nende perekondade, sõprade ja sugulaste valu ja kannatuste suhtes; kinnitab siiski taas, et terrorismi vastu ei saa võidelda selliste väljakujunenud põhiliste jagatud väärtuste arvel nagu inimõiguste ja õigusriigi põhimõtete austamine;
 3. kinnitab oma pikaajalist vastuseisu piinamisele, väärkohtlemisele ning surmanuhtlusele kõigil juhtudel ja kõigil asjaoludel ning rõhutab veel kord, et surmanuhtluse kaotamine aitab suurendada inimväärikust ja edendada inimõigusi;
 4. kutsub USA ametivõime üles mitte määrama Abd al-Rahim al-Nashirile surmanuhtlust ja kutsub kõrget esindajat Catherine Ashtonit, nõukogu eesistujariiki, komisjoni ja liikmesriike kiiremas korras tõstatama seda küsimust kõnelustel USA ametivõimudega ning tegema USAs jõulisi avaldusi selle tagamiseks, et Abd al-Rahim al-Nashiri ei mõistetakse surma;
 5. kordab oma üleskutset USA ametivõimudele vaadata läbi sõjaväeliste komisjonide süsteem, et tagada õiglase kohtupidamine, sulgeda Guantánamo, keelata igas olukorras piinamine, väärkohtlemine, hoidmine isolatsioonis, piiramatu ilma kohtumõistmiseta kinnipidamine ning sundkadumised, ning tuletab ELi institutsioonidele ja liikmesriikidele meelde nende kohust mitte osaleda sellistes rahvusvahelise, Euroopa ja riiklike õigusaktidega keelatud tegudes või aidata neid varjata;
 6. avaldab kahetsust USA presidendi 7. märtsi 2011. aasta otsuse üle allkirjastada vahistamiskorraldus ja tühistada sõjaväetribunalide keeld; on veendunud, et tavalised tsiviilkohtualluvuses toimuvad kriminaalmenetlused oleks parim viis Guantánamo kinnipeetavate olukorra lahendamiseks; rõhutab, et al-Nashirile ja teistele USA poolt kinnipeetavatele tuleks viivitamatult esitada süüdistus ja nende üle kohut mõista vastavalt rahvusvahelistele õigusriigi nõuetele või vastasel juhul nad vabastada; rõhutab seoses sellega, et samu õiglase kohtupidamise standardeid tuleb ilma diskrimineerimata rakendada kõigi suhtes;

Neljapäev, 9. juuni 2011

7. palub ELil ja tema liikmesriikidel ning USA ametivõimudel tagada, et viidaks läbi täielikud, õiglased, tulemuslikud, sõltumatud ja erapooletud juurdlused ja uurimised inimõiguste rikkumiste ja kuritegude kohta lähtuvalt rahvusvahelisest, Euroopa Liidu ja siseriiklikust õigusest, ning võetaks süüdi olevad isikud vastutusse, sealhulgas ka LKA erakorralise üleviimise ja salajaste vanglate programmi raames;
8. tervitab asjaolu, et mitmed liikmesriigid on võtnud ümberasustamiseks vastu Guantánamo kinnipeetavaid, ning kutsub ka ülejäänud liikmesriike USA valitsusega selles küsimuses koostööd tegema;
9. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon sõjaväelise komisjoni kokkukutsuvale ametiisikule, USA riigisekretärile, USA presidendile, USA kongressile ja senatile, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, nõukogule, komisjonile, ELi liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, ÜRO peasekretärile, ÜRO Peaassamblee presidendile ning ÜRO liikmesriikide valitsustele.

Ukraina: Julia Tõmošenko ja teiste eelmise valitsuse liikmete juhtumid

P7_TA(2011)0272

Euroopa Parlamendi 9. juuni 2011. aasta resolutsioon Julia Tõmošenko ja teiste endiste valitsusliikmete juhtumite kohta Ukrainas

(2012/C 380 E/19)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone Ukraina kohta, eriti 25. novembri 2010. aasta resolutsiooni ⁽¹⁾;
- võttes arvesse Euroopa Liidu ja Ukraina vahelist partnerlus- ja koostöölepingut, mis jõustus 1. märtsil 1998, ning partnerlus- ja koostöölepingut asendava assotsieerimislepingu üle peetavaid läbirääkimisi;
- võttes arvesse ELi ja Ukraina tegevuskava asendavat ELi ja Ukraina assotsieerimiskava, mille ELi ja Ukraina koostöönõukogu kinnitas 2009. aasta juunis;
- võttes arvesse komisjoni 12. mai 2010. aasta teatist „Euroopa naabruspoliitika hindamine” (KOM(2010)0207) ja 25. mai 2011. aasta arenguaruannet Euroopa naabruspoliitika rakendamise kohta;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi presidendi 24. mail 2011 tehtud avaldust Julia Tõmošenko kinnipidamise kohta;
- võttes arvesse ELi kõrge esindaja Catherine Ashton 26. mail 2011 tehtud avaldust seoses Julia Tõmošenko juhtumiga;
- võttes arvesse volinik Štefan Füle 24. märtsi 2011. aasta avaldust, mille ta tegi pärast kohtumist Julia Tõmošenkoga;
- võttes arvesse seadust korruptsiooni ärahoidmiseks ja tõkestamiseks, mille Ülemraada võttis vastu 7. aprillil 2011 ja mis jõustub 1. juulil 2011;
- võttes arvesse kodukorra artikli 122 lõiget 5,

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0444.

Neljapäev, 9. juuni 2011

- A. arvestades, et EL pooldab stabiilset ja demokraatlikku Ukrainat, kes järgib sotsiaalse turumajanduse ja õigusriigi põhimõtteid, austab inimõigusi ja vähemuste kaitset ning tagab põhiõigused; arvestades, et Ukraina sisepoliitiline stabiilsus ning tema keskendumine sisemistele ümberkorraldustele ja õigusriigi põhimõtete austamisele, mis hõlmab ausaid, erapooletuid ning sõltumatuid juriidilised protsesse, on ELi ja Ukraina suhete edasise arengu eeltingimus; arvestades, et idapartnerlus hõlmab kõiki neid põhimõtteid;
- B. arvestades, et Ukrainas ei ole siiani rakendatud laiaulatuslikku õigusreformi ega meetmeid õigusriigi põhimõtete austamise tagamiseks kriminaaluurimises ja vastutuselevõtmises, mis tähendab ka õiglast, erapooletut ja sõltumatut kohtumenetlust;
- C. arvestades, et korruptsiooni ja ametiseisundi kuritarvitamist esineb Ukrainas endiselt väga palju ning et see nõuab ametivõimudelt kindlat tegutsemist selle eest vastutavate isikute vastutuselevõtmisel; arvestades, et vastutuselevõtmine ja uurimine peavad olema erapooletud ja sõltumatud ning neid ei tohi kasutada poliitilistel eesmärkidel;
- D. arvestades, et 24. mail 2011 lõpetas Ukraina peaprokuratuur Ukraina endise peaministri Julia Tšomošenko juhtumi uurimise ja esitas talle süüdistuse võimu kuritarvitamises seoses gaasilepingute sõlmimisega Venemaa Föderatsiooniga 2009. aastal;
- E. arvestades, et 21. veebruaril 2011 ühendati kaks Julia Tšomošenko vastast kriminaalmenetlust üheks menetluseks, milles teda süüdistatakse Kyoto protokolliga raames kasvuhoonegaasiheitlemete kvootide müügist saadud raha kuritarvitamises ning 67 miljoni Ukraina grivna (UAH) mitteotstarbelises kasutamises, mis eraldati Ukraina riigieelarvest Austria valitsuse riiklikul tagatisel 1 000 Opel Combo tüüpi sõiduki ostuks ja sisseveoks, mida peaministri ametiajal pidi väidetavalt kasutatama maapiirkondade meditsiiniliseks teenindamiseks;
- F. arvestades, et alates 15. detsembrist 2010, mil Julia Tšomošenko vastu uurimine algatati, on teda kuulatud üle 44 korral, tema suhtes on ligi kuueks kuuks kehtestatud reisikeeld nii sise- kui ka välismaal, Ukraina ametivõimud on takistanud tal neljal korral reisida Ukrainas ning veebruaris ja juunis sõita Brüsselisse ning 25. mail 2011 kutsuti ta isiklikult kohale ja enne vabaks laskmist küsitleti teda mitu tundi;
- G. arvestades, et eeluurimise all on 12 endist Tšomošenko valitsuse kõrget ametiisikut, kaasa arvatud endine siseminister ja üks Rahva omakaitse partei juhte Juri Lutsenko, keda süüdistati ametiseisundi kuritarvitamises ning raha väärkasutamises ning kes vahistati 26. detsembril 2010 väidetava puuduliku koostöövalmiduse pärast vastutuselevõtmisel, ning endine justiitsministri esimene asetäitja Jevhen Kornitšuk, kes vahistati 22. detsembril 2010 õigusteenuste riigihankemenetlusega seotud seaduserikkumiste tõttu;
- H. arvestades, et pärast kohtumenetluse algust 23. mail 2011 ei vabastatud Lutsenkot eelvangistusest, hoolimata tõsiasjast, et eelvangistus oletatava puuduliku koostöövalmiduse tõttu uurimisele kaasaaitamises on tema juhtumi puhul äärmiselt ülemäärane;
- I. arvestades, et inimõiguste Taani Helsingi Komitee esialgses aruandes on Lutsenko ja Kornitšuki kohtumenetluse osas välja toodud Euroopa inimõiguste konventsiooni olulised rikkumised;
- J. arvestades, et kriminaalmenetlus on algatatud endise majandusministri Bogdan Danilišini vastu, kes põgenes Ukrainast ja kellele on antud poliitiline varjupaik Tšehhi Vabariigis; arvestades, et endisele keskkonnaministrile Georgi Filiptšukile ja endisele kaitseministri esimesele asetäitjale Valeri Ivaštšenkole on samuti esitatud kriminaalsüüdistus;

Neljapäev, 9. juuni 2011

- K. arvestades, et Krimmi parlamendi endine spiiker Anatoli Hrōzenko (Regioonide partei) vahistati 24. jaanuaril 2011 ja teda süüdistati ametiseisundi kuritarvitamises seoses 4 800 ha maa ebaseadusliku müügiga; arvestades, et hiljem algatati tema vastu uus kriminaalasi, mille põhjuseks oli kinnisvarapettus seoses maatükiga Jalta kuurordis;
- L. arvestades, et peaprokurör on algatanud kriminaaljuurdluse ka Ukraina endise presidendi Leonid Kutšma vastu seoses ametiseisundi kuritarvitamisega;
- M. arvestades, et Ukraina põhiseadus näeb Ukraina valitsuse otsuste tegemisel ette kollektiivse vastutuse põhimõtte;
- N. arvestades, et EL rõhutab jätkuvalt vajadust näidata üles austust õigusriigi põhimõtete suhtes, mis tähendab ka õiglast, erapooletut ning sõltumatut kohtumenetlust, ning hoiduda olukorrast, mis võib jätta mulje, et juriidilisi meetmeid kasutatakse valikuliselt; arvestades, et EL peab neid põhimõtteid eriti oluliseks riigis, mille eesmärk on tihedamate lepinguliste sidemete saavutamine poliitilise assotsiiooni alusel,
1. rõhutab, kui oluline on tagada läbipaistvus uurimises, vastutuselevõtmises ja kohtumõistmises ning hoiatab kriminaalseaduse väärkasutamise eest poliitiliste eesmärkide saavutamiseks;
 2. on mures Ukraina poliitilise opositsiooni kuuluvate isikute selektiivse vastutuselevõtmise kasvu ja võetud meetmete ebaproportsionaalsuse pärast, eeskätt Tōmošenko ja endise siseministri Lutsenko juhtumites, ning märgib, et alates 26. detsembrist 2010 on Lutsenko olnud eelvangistuses; avaldab toetust Ukraina inimõiguste volinikule Nina Karpatšovalle, kes palus Ukraina peaprokuröri kaaluda võimalust selliste ennetavate meetmete rakendamiseks, mis ei sisalda kinnipidamist;
 3. tuletab Ukraina ametivõimudele meelde, et kollektiivse vastutuse põhimõtte valitsuse otsuste tegemisel ei luba võtta valitsuse üksikuid liikmeid vastutusele kollektiivselt tehtud otsuste eest;
 4. rõhutab, et jätkuvad juurdlused Ukraina prominentsete poliitiliste juhtide üle ei tohiks neid takistada osalemast riigi poliitilises elus, kohtumast valijatega ega reisimast rahvusvahelistele kohtumistele; kutsub seetõttu Ukraina ametivõime üles tühistama sisemaist ja rahvusvahelist reisikeeldu Julia Tōmošenko ning teiste oluliste poliitikategelaste suhtes;
 5. rõhutab asjaolu, et õigusriigi põhimõtte tugevdamine ja usaldusväärne võitlus korruptsiooni vastu ei ole olulised mitte üksnes assotsieerimislepingu sõlmimiseks ning ELi ja Ukraina sidemete jaoks üldiselt, vaid ka demokraatia tugevdamiseks Ukrainas;
 6. kutsub komisjoni üles toetama kohtusüsteemi reformi Ukrainas ja kasutama paremini ELi suutlikkuse suurendamise programmi, samuti arutama Ukraina jaoks kõrgetasemelise ELi nõustajate rühma loomist, et toetada riiki tema jõupingutustes riiklike, k.a kohtusüsteemi puudutavate õigusaktide vastavusse viimisel ELi õigusaktidega;
 7. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, Euroopa Liidu välisteestusele, liikmesriikidele, Ukraina presidendile, valitsusele ja parlamendile ning Euroopa Nõukogu Parlamentaarsele Assambleele ja OSCE Parlamentaarsele Assambleele.
-

Neljapäev, 9. juuni 2011

Korruptsioonivastane võitlus Euroopa spordis

P7_TA(2011)0273

Euroopa Parlamendi 9. juuni 2011. aasta deklaratsioon korruptsioonivastase võitluse kohta Euroopa spordis

(2012/C 380 E/20)

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 165 lõike 2 seitsmendat taanet, milles on sätestatud, et liidu tegevusega püütakse arendada Euroopa mõõdet spordis spordivõistluste aususe ning avatuse edendamise kaudu;

— võttes arvesse kodukorra artiklit 123,

A. tunnistades Euroopa spordi väga olulist sotsiaalset ja finantsmõju liidu kodanikele ja ettevõtjatele;

B. arvestades, et vastavalt komisjoni valgele raamatule spordi kohta (KOM(2007)0391) tuleb Euroopa mõõtmega korruptsiooniprobleemidega tegeleda Euroopa tasandil ning komisjon jätkab liikmesriikides ELi rahapesuvastaste õigusaktide täitmise kontrolli spordisektoris,

1. kutsub komisjoni üles korraldama koostöös liikmesriikidega ulatusliku uuringu korruptsioonijuhtumitest Euroopa spordis, konsulteerides kõikide asjaomaste sidusrühmadega;

2. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles pöörama erilist tähelepanu sidemetele organiseeritud kuritegevuse ning seaduslike ja ebaseaduslike kihlvedude, sportlaste esindajate, kohtunike, spordiklubide ametnike ning sportlaste vahel, mille eesmärgiks on võistluste tulemuste eelnev kokkuleppimine Euroopa spordis;

3. kutsub komisjoni üles Euroopa spordi terviklikkuse ja jätkusuutliku arengu huvides reguleerima veebipõhiseid kihlvedusid, kasutades selleks litsentsitud operaatoreid, võttes konkreetseid meetmeid võitluseks kokkulepitud tulemustega mängude vastu ning tagades spordivõistluste korraldajatele kihlvedude korraldamise õiguse tunnustamisega õiglase tulu rohujuure tasandi spordile;

4. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev deklaratsioon koos allakirjutanute nimedega ⁽¹⁾ komisjonile ja liikmesriikide parlamentidele.

(1) Allakirjutanute nimekiri on avaldatud 9. juuni 2011. aasta protokollis lisas 1 (P7_PV(2011)06-09(ANN1)).

Küprosel teadmata kadunud isikutega tegeleva komisjoni töö

P7_TA(2011)0274

Euroopa Parlamendi 9. juuni 2011. aasta deklaratsioon Küprosel teadmata kadunud isikutega tegeleva komisjoni töö kohta

(2012/C 380 E/21)

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse kodukorra artiklit 123,

Neljapäev, 9. juuni 2011

- A. arvestades, et kogukondadevahelise sõjalise konfliktiga aastatel 1963–1964 ja seejärel Türgi sissetungiga Küprosele 1974. aastal jäi teadmata kadunuks umbes 2 000 isikut nii Küprose kreeka kui ka Küprose türgi kogukonnast;
- B. arvestades, et neist paljude asukoht ja saatuse on siiani teadmata;
- C. arvestades, et Küprosel teadmata kadunud isikutega tegelev komisjon (CMP), mida toetavad rahaliselt ÜRO, Euroopa Komisjon ja teised rahastajad, tegutseb teadmata kadunute saatuse väljaselgitamise nimel,
1. toetab täielikult CMP tööd ja tunnustab selle konfliktijärgset rolli tõe, mäletamise ja leppimise edendamiseks Küprosel;
 2. kutsub Euroopa Komisjoni üles eraldama CMPle jätkuvalt piisavalt vahendeid, võimaldamaks sel täita oma tähtsat ülesannet;
 3. kutsub Türgi ja Küprose valitsust üles toetama CMP tegevust, kahekordistama oma jõupingutusi seni teadmata kadunud isikute saatuse väljaselgitamiseks ja tagama, et igasugune teave, mis võib CMP tööd lihtsustada, oleks sellele komisjonile vabalt kättesaadav;
 4. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev deklaratsioon koos allakirjutanute nimedega ⁽¹⁾ nõukogule, komisjonile, liikmesriikide parlamentidele ja Küprosel teadmata kadunud isikutega tegelevale komisjonile.

⁽¹⁾ Allakirjutanute nimekiri on avaldatud 9. juuni 2011. aasta protokollis lisas 2 (P7_PV(2011)06-09(ANN2)).

Kolmapäev, 8. juuni 2011

SOOVITUSED

EUROOPA PARLAMENT

Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Peaassamblee 66. istungjärk

P7_TA(2011)0255

Euroopa Parlamendi 8. juuni 2011. aasta soovitus nõukogule Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Peaassamblee 66. istungjärku kohta (2011/2030(INI))

(2012/C 380 E/22)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingut, eriti selle artiklit 34;
- võttes arvesse ettepanekut võtta vastu soovitus nõukogule, mille esitas Alexander Graf Lambsdorff fraktsiooni ALDE nimel Euroopa Liidu prioriteetide kohta ÜRO Peaassamblee 66. istungjärguks (B7-0072/2011);
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi 25. märtsi 2010. aasta soovitust nõukogule Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Peaassamblee 65. istungjärku kohta ⁽¹⁾;
- võttes arvesse nõukogu poolt 25. mail 2010. aastal vastu võetud ELi prioriteete Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Peaassamblee 65. istungjärguks ⁽²⁾;
- võttes arvesse Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Peaassamblee 65. istungjärku, eelkõige selle resolutsioone „Rahvusvaheline humanitaarabikoostöö loodusõnnetuste korral, esialgselt abist kuni ülesehitustööni” ⁽³⁾, „Inimõiguste olukord Iraani Islamivabariigis” ⁽⁴⁾, „Inimõiguste olukord Korea Rahvademokraatlikus Vabariigis” ⁽⁵⁾, „Demokraatliku ja õiglase rahvusvahelise korra edendamine” ⁽⁶⁾, „Rahu edendamine hädavajaliku eeldusena, et kõik inimesed võiksid täielikult kasutada kõiki inimõigusi” ⁽⁷⁾, „Inimõigustealase rahvusvahelise koostöö tugevdamine” ⁽⁸⁾, Operatiivne tegevus ÜRO süsteemi arendamiseks ⁽⁹⁾, „ÜRO roll arengu edendamisel globaliseerumise ja vastastikuse sõltuvuse tingimustes” ⁽¹⁰⁾, „Uue rahvusvahelise majanduskorra kujundamine” ⁽¹¹⁾, „ÜRO, riikide parlamentide ja Parlamentidevahelise Liidu koostöö” ⁽¹²⁾, „ÜRO ülemaailmses juhtimises” ⁽¹³⁾, „Tuumarelvavaba maailma nimel: tuumadesarmeerimise kohustuste

⁽¹⁾ ELT C 4 E, 7.1.2011, lk 49.

⁽²⁾ Euroopa Liidu Nõukogu 10170/2010.

⁽³⁾ ÜRO Peaassamblee resolutsioon A/RES/65/264.

⁽⁴⁾ ÜRO Peaassamblee resolutsioon A/RES/65/226.

⁽⁵⁾ ÜRO Peaassamblee resolutsioon A/RES/65/225.

⁽⁶⁾ ÜRO Peaassamblee resolutsioon A/RES/65/223.

⁽⁷⁾ ÜRO Peaassamblee resolutsioon A/RES/65/222.

⁽⁸⁾ ÜRO Peaassamblee resolutsioon A/RES/65/218.

⁽⁹⁾ ÜRO Peaassamblee resolutsioon A/RES/65/177.

⁽¹⁰⁾ ÜRO Peaassamblee resolutsioon A/RES/65/168.

⁽¹¹⁾ ÜRO Peaassamblee resolutsioon A/RES/65/167.

⁽¹²⁾ ÜRO Peaassamblee resolutsioon A/RES/65/123.

⁽¹³⁾ ÜRO Peaassamblee resolutsioon A/RES/65/94.

Kolmapäev, 8. juuni 2011

- täitmise kiirendamine" ⁽¹⁾, „ÜRO rahukindlustamise struktuuri läbivaatamine" ⁽²⁾ ja „Lubaduse täitmine: ühisel jõul saavutame aastatuhande arengueesmärgid" ⁽³⁾;
- võttes arvesse ÜRO Peaassamblee 14. septembri 2010. aasta resolutsiooni eelnõu ⁽⁴⁾ ja 3. mai 2011. aasta resolutsiooni ⁽⁵⁾ „Euroopa Liidu osalemine ÜRO töös”;
 - võttes arvesse tuumarelva leviku tõkestamise lepingu osaliste 2010. aasta konverentsi lepingu läbivaatamise teemal, aastatuhande arengueesmärkide läbivaatamist ning rahukindlustamiskomisjoni ja inimõiguste nõukogu ülevaateid;
 - võttes arvesse kaasnõustajate esitatud aruannet rahukindlustamiskomisjoni ülevaate kohta pealkirjaga „ÜRO rahukindlustamise struktuuri läbivaatamine" ⁽⁶⁾;
 - võttes arvesse ÜRO uut soolise võrdõiguslikkuse üksust (ÜRO soolise võrdõiguslikkuse ja naiste mõjuvõimu suurendamise üksus - UN Women);
 - võttes arvesse ÜRO inimõiguste nõukogu 24. märtsil 2011. aastal vastu võetud resolutsiooni „Inimõiguste ja põhivabaduste edendamine inimkonna traditsiooniliste väärtuste parema mõistmise kaudu" ning ELi negatiivset seisukohta selle resolutsiooni suhtes;
 - võttes arvesse ÜRO Peaassamblee 66. istungjärgu päevakorraprojekti kaasatud punktide esialgset loetelu ⁽⁷⁾;
 - võttes arvesse oma 10. märtsi 2011. aasta resolutsiooni ÜRO inimõiguste nõukogu 16. istungjärgu prioriteetide ja 2011. aasta läbivaatamise kohta ⁽⁸⁾;
 - võttes arvesse oma 15. detsembri 2010. aasta resolutsiooni ELi ja Aafrika strateegilise partnerluse tuleviku kohta pärast kolmandat ELi-Aafrika tippkohtumist ⁽⁹⁾;
 - võttes arvesse oma 25. novembri 2010. aasta resolutsiooni Cancúnis toimuva kliimamuutuste konverentsi (COP 16) kohta ⁽¹⁰⁾;
 - võttes arvesse oma 25. novembri 2010. aasta resolutsioon naisi, rahu ja julgeolekut käsitleva ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni nr 1325 (2000) kümnest aastapäeva kohta ⁽¹¹⁾;
 - võttes arvesse oma 23. novembri 2010. aasta resolutsiooni tsiviil-sõjaväelise koostöö ja tsiviil-sõjaväeliste võimete arendamise kohta ⁽¹²⁾;
 - võttes arvesse oma 9. juuni 2005. aasta resolutsiooni Ühendatud Rahvaste Organisatsiooni reformi kohta ⁽¹³⁾;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 121 lõiget 3 ja artiklit 97;
 - võttes arvesse väliskomisjoni raportit ja arengukomisjoni arvamust (A7-0189/2011),

⁽¹⁾ ÜRO Peaassamblee resolutsioon A/RES/65/59.

⁽²⁾ ÜRO Peaassamblee resolutsioon A/RES/65/7.

⁽³⁾ ÜRO Peaassamblee resolutsioon A/RES/65/1.

⁽⁴⁾ ÜRO Peaassamblee resolutsiooni eelnõu A/RES/64/L.67.

⁽⁵⁾ ÜRO Peaassamblee resolutsioon A/RES/65/276.

⁽⁶⁾ Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Peaassamblee resolutsioon A/64/868-S/2010/393, lisa.

⁽⁷⁾ Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Peaassamblee dokument A/66/50.

⁽⁸⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0097.

⁽⁹⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0482.

⁽¹⁰⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0442.

⁽¹¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0439.

⁽¹²⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0419.

⁽¹³⁾ ELT C 124 E, 25.5.2006, lk 549.

Kolmapäev, 8. juuni 2011

- A. arvestades, et rahvusvahelises korralduses toimuvad suured muutused, mis sunnivad ELi aktiivsemalt suhtlema praeguste ja tärkavate suurjõududega, samuti muude kahe- ja mitmepoolsete partneritega, et edendada tõhusate lahenduste leidmist probleemidele, mis mõjutavad nii Euroopa kodanikke kui kogu maailma;
- B. arvestades, et EL peaks aktiivselt osalema niisuguse Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kujundamisel, mis suudaks tõhusalt tegeleda ülemaailmsete lahenduste leidmisel ning rahu, julgeoleku, demokraatia ja õigusriigil põhineva rahvusvahelise korra tagamisel; arvestades, et Euroopa Liidu lepingu artikli 21 kohaselt on EL ametlikult kohustunud toetama tõhusat mitmepoolsust, mille keskmes on tugev ÜRO, sest see on hädavajalik, et lahendada ülemaailmseid probleeme, nagu kliimamuutus ja keskkonnaseisundi halvenemine, inimõiguste universaalsus ja jagamatus, vaesuse vähendamine ja kõiki inimesi hõlmav areng, demograafiliste ja rändealaste muutuste tagajärjed ning rahvusvaheline organiseeritud kuritegevus;
- C. arvestades, et EL seisab kiiresti muutuvast maailmast vastamisi paljude probleemidega, mis nõuavad ühtset rahvusvahelist reaktsiooni; arvestades, et selles valdkonnas saab EL toetuda tõhusale mitmepoolsusele, inimõiguste universaalsetele väärtustele, rahvusvaheliselt kokku lepitud läbipaistvatel ja tasakaalustatud reeglitel põhinevale avatud maailmamajandusele ning ELi ainulaadsele instrumentide valikule;
- D. arvestades, et Lissaboni lepinguga loodi ELi esindamiseks välissuhetes uued alalised struktuurid ning seetõttu peavad ELi uued esindajad üle võtma kohustused, mida siiani rotatsiooni korras täitsid ELi eesistujariigid;
- E. arvestades, et Euroopa Liidu lepingu artikli 34 kohaselt on liikmesriikidel kohustus koordineerida oma tegevust rahvusvahelistes organisatsioonides ja rahvusvahelistel konverentsidel, ja need liikmesriigid, kes on ühtlasi Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Julgeolekunõukogu liikmed, „kooskõlastavad oma tegevuse ning teavitavad täielikult teisi liikmesriike ja kõrget esindajat” ning „kaitsevad oma funktsioonide täitmisel liidu seisukohti ja huve”; arvestades, et ÜRO Julgeolekunõukogusse kuuluvad riigid (Prantsusmaa, Ühendkuningriik, Portugal ja Saksamaa) ei suutnud oma tegevust kooskõlastada ega tulla välja ühise seisukohaga sõjalise sekkumise kohta Liibüas, eriti mis puudutab hääletust ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 1973 üle;
- F. arvestades, et Euroopa Liidu lepingu artiklis 47 antakse liidule juriidilise isiku staatus, millega kaasnevad õigused ja kohustused vastavalt rahvusvahelisele õigusele; arvestades, et EL jagab ÜRO harta eesmärgid ning austab selle põhimõtteid; arvestades, et Lissaboni lepinguga võimaldatakse liidul omandada rahvusvaheline roll vastavalt tema väljapaistvale majandusstaatusale ja pikaajalistele eesmärkidele ning täita 2003. aasta Euroopa julgeolekustrateegias kirjeldatud ülemaailmse osaleja rolli, kes on pädev jagama ülemaailmse julgeoleku alast vastutust ning võtma juhtrolli ühistele väljakutsetele ühiste mitmepoolselt kokku lepitud reaktsioonide kindlaksmääramisel ühtlustataval viisil; arvestades, et selleks, et liit saaks tõhusalt toimida, peab ta kindlaks määrama oma strateegilised huvid ja eesmärgid;
- G. arvestades, et ülemaailmsed partnerlussidemed on olulised ühiselt kindlaksmääratud ülemaailmsete eesmärkide saavutamiseks; arvestades, et EL on maailma suurim arenguabi andja ja ÜRO oluline partner kõigis selle kolmes töövaldkonnas, kaasa arvatud kriisid ja kriisijärgsed olukorrad, ning et liikmesriikide panus moodustab 38 % ÜRO korralisest eelarvest; arvestades, et ELi ning ÜRO tugev ja tasakaalustatud partnerlus on ÜRO tööks põhjapanevalt tähtis ning kujundab määravalt ELi rolli ülemaailmse toimijana;
- H. arvestades, et Euroopa välisteenistuse loomisel peaks see nii oma sisemise struktuuri kui ka välistegevuse ja poliitikavaldkondadega aitama oluliselt kaasa ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonide nr 1325 ja 1820 ning järgnevate resolutsioonide edasisele rakendamisele;
- I. arvestades, et ÜRO inimõiguste nõukogu soovitus järgides hääletas ÜRO Peaassamblee 1. märtsil 2011. aastal Liibüa liikmesuse peatamise poolt ÜRO inimõiguste nõukogus;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

J. arvestades, et otsustavamad jõupingutused terrorismi vastu võitlemiseks kogu maailmas on suurendanud vajadust tagada julgeolek, austades seejuures täielikult inimõigusi ja põhivabadusi,

1. esitab nõukogule järgmised soovitusel:

Euroopa Liit Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni süsteemis

- a) edendada tõhusat mitmepoolsust ELi üldise strateegilise eesmärgina ning suurendada ELi kui ülemaailmse toimija ühtsust ja nähtavust ÜROs, koordineerides muu hulgas paremini ELi sisekonsultatsioone ÜRO teemadel ning edendades suuremat haaret laiemas teemaderingis; volitada komisjoni asepresidenti ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrget esindajat koostama suuniseid korrapäraste konsultatsioonide jaoks liikmesriikide suursaadikute ja ELi suursaadikute vahel, eriti nende suursaadikute vahel, kes töötavad mitmepoolsel tasandil sellistes kohtades nagu Genf ja New York, et EL võiks edukalt tegutseda oma ÜRO tegevuskava raames ning täita ÜRO liikmete ootused liidu tegutsemisvõime suhtes; toetada suuremat ühtsust nii ÜRO süsteemis kui ELi liikmesriikide, liikmekandidaatide ja võimalike tulevaste liikmekandidaatide seisukohtade vahel, et võimalikult palju suurendada Lissaboni lepingu potentsiaali ELi mõju tugevdamiseks erinevate tegevuskanalite (nii ELi kui liikmesriikide) koordineeritud ja strateegilise kasutamise kaudu; tõhustada ELi suutlikkust pidada õigel ajal läbirääkimisi teiste piirkondlike rühmadega; anda ELi esindajatele nõuetekohased volitused tulemuslike läbirääkimiste pidamiseks liikmesriikide nimel;
- b) kasutada täielikult ära ÜRO Peaassamblee resolutsiooni A/RES/65/276 (ELi osalemise kohta ÜRO töös) sätteid, millega tehakse vajalikud korraldused, et EL saaks ÜRO Peaassamblee töös tulemuslikult osaleda; uuesti kinnitada oma lubadust, et ÜRO on ELi välispoliitika keskmes, ning korrata seisukohta, et liidu aktiivne osavõtt ÜRO tööst ei ole üksnes liidu strateegiline prioriteet, vaid on ka kooskõlas ÜRO eesmärkide saavutamise ja sellisena kogu organisatsiooni liikmeskonna huvides; parandada ELi liikmesriikide vahelist koordineerimist ÜRO Julgeolekunõukogus ning ergutada teisi ÜRO Julgeolekunõukogusse kuuluvaid ELi liikmesriike kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artikli 34 lõikega 2 kutsuma komisjoni asepresidenti ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrget esindajat esindama ELi ÜRO Julgeolekunõukogus iga kord, kui on kindlaks määratud ühine seisukoht;
- c) taotleda paremat prioriseerimist ning edastuskanaleid Brüsseli ja New Yorgis paikneva ELi delegatsiooni vahel, sealhulgas tõhustatum koostöö poliitika- ja julgeolekukomiteega ning selgem ja struktureeritum toetussüsteem ELi Brüsseli institutsioonidelt;
- d) haarata kaasa ELi strateegilised partnerid ÜRO süsteemis; veelgi enam, anda strateegilistele partnerlustele mitmepoolne mõõde, kaasates ELi kahepoolsete ja mitmepoolsete tippkohtumiste päevakordadesse ülemaailmsed teemad;

EL ja ülemaailmne juhtimine

- e) tõhustada ülemaailmset juhtimist ja otsida nn G-rühmituste ja ÜRO süsteemi suhetele jätkusuutlikke lahendusi, mille alusel need rühmitused võiksid tõhusalt pidada temaatilisi arutelusid ja lahendada majandusküsimusi, tingimusel, et ÜRO säilitab keske rolli ning jääb õiguspäraseks ülemaailmse juhtimise organisatsiooniks; samal ajal peaksid G8 ja G20 olema tähtsad ülemaailmsed globaalse tegutsemise kindlaksmääramise foorumid, kus EL peab kooskõlastatud seisukohtadega aktiivselt osalema; toetada ÜRO Peaassamblee presidendi algatust korraldada enne ja pärast G20 tippkohtumisi Peaassamblee arutelusid G20 eesistujaga;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

- f) aidata praegu käimasoleva süsteemi suurema terviklikkuse saavutamise protsessi raames kaasa uue ühtse soolisi küsimusi käsitleva üksuse kasutuselevõtmisele, mis asendaks neli olemasolevat soolisi küsimusi käsitlevat ÜRO üksust; täielikult toetada üksuse UN Women tegevust ning soodustada sellele asjakohase eelarve eraldamist, et üksus oleks suuteline täitma oma rolli soolise võrdõiguslikkuse edendamisel ning naiste kaitsmisel ja nende mõjuvõimu suurendamisel, sealhulgas konfliktiolukordades ja kriisijärgsetes olukordades, tegutsedes tihedas kooskõlas muude ÜRO süsteemi osadega, ning säilitada selle organisatsiooniga tihedad kontaktid; kohaldada soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamist kõigi stabiilsusinstumendi kriisiolukorraks valmisoleku meetmete puhul;
- g) aidata kaasa ÜRO tõhususe ja läbipaistvuse arendamisele ning ÜRO rahaliste vahendite haldamise tõhustamisele;
- h) kasutada kõigi aegade esimest ÜRO Julgeolekunõukogu reformi nõupidamisteksti selleks, et terviklikult keskenduda kokkupuutepunktile ja saavutada tuntavaid edusamme Julgeolekunõukogu pädevuse selgitamisel seoses teiste ÜRO organitega, uute liikmete lisamisega nõukogu esindatuse ja õiguspärasuse parandamiseks ning nõukogu töömeetodite läbivaatamisega; rõhutada ÜRO Julgeolekunõukogu põhjaliku reformimise vajadust, et tugevdada selle õiguspärasust, piirkondlikku esindatust ja tõhusust; edendada reformiprotsessi, mille liikmesriigid võivad tagasipöördumatult algatada siis, kui nad nõuavad ELi laiendatud ja reformitud ÜRO Julgeolekunõukogu alaliseks liikmeks võtmist, kooskõlas Lissaboni lepingu eesmärkidele laiendada ELi välispoliitikat ja suurendada ELi rolli ülemaailmse rahu, julgeoleku ja reguleerimise valdkonnas; tegema kiiresti algatust, et liikmesriigid arendaksid sel eesmärgil välja ühise seisukoha; kuni selline ühine seisukoht vastu võetakse, saavutada kokkulepe, et ÜRO Julgeolekunõukogus võetaks viivitamata kasutusele rotatsioonisüsteem, et tagada ELi alaline koht ÜRO Julgeolekunõukogus;
- i) tugevdada Rahvusvahelise Kriminaalkohtu ja rahvusvahelise kriminaalõigussüsteemi rolli, soodustada aruandekohustust ning teha lõpp karistamatusele, propageerida veelgi Rahvusvahelise Kriminaalkohtu tähtsat tööd, kuna see on ainus alaline ja sõltumatu kohtuasutus, kes on pädev menetlema kõige tõsisemaid rahvusvahelise tähtsusega kuritegusid, kaasa arvatud genotsiidid, inimsusevastased kuriteod ning sõjakuriteod; julgustada tugeva ja lähedase suhte teket Rahvusvahelise Kriminaalkohtu ja ÜRO vahel kooskõlas Rooma statuudi artikliga 2 ning edendada Rooma statuudi ratifitseerimist kõigi ÜRO liikmete poolt;

Rahu, julgeolek ja õiglus*Kriisiennetus ja -ohjamine, vahendamine, rahuvalve ja rahu kindlustamine*

- j) tugevdada kriisiennetuse struktuure ja nende tõhusust ÜRO Arenguprogrammi raames, eesmärgiga muuta see organisatsioon ülemaailmaks juhiks kriisiennetuse ja kriisist taastumise valdkonnas; tugevdada ELi konfliktiennetuse struktuure ning parandada selles valdkonnas koostööd ÜRO, Euroopa Julgeoleku- ja Koostööorganisatsiooniga, Aafrika Liidu ning muude rahvusvaheliste ja piirkondlike organisatsiooniga ja ka kodanikuühiskonna, majandustegevuses osalejate, eraettevõtete, üksikisikute ja ekspertorganisatsioonidega;
- k) töötada selle nimel, et saavutada konsensus kaitsmiskohustuse doktriini osas ning operatiivsem lähenemisviis sellele; rõhutada kaitsmiskohustuse tähtsust konfliktide ennetamisel ja konfliktide rahumeelse vahendamise saavutamisel, ergutada selle kohustuse rakendamist, muu hulgas suurendades piirkondlike ühenduste, näiteks Aafrika Liidu ja Araabia Liiga rolli, tugevdades ÜRO varajase hoiatuse mehhanisme ning määratledes paremini ÜRO asjaomaste organite ülesanded; avaldab heameelt ÜRO Julgeolekunõukogu 26. veebruari 2011. aasta resolutsiooni 1970(2011) üle, kus kõik Julgeolekunõukogu alalised liikmed leppisid esimest korda üldse kokku selles, et Rahvusvaheliselt Kriminaalkohtult nõutakse uurimise alustamist tegutseva valitsuse suhtes oletatavate inimsusvastaste kuritegude põhjal ja kooskõlas

Kolmapäev, 8. juuni 2011

kaitsmiskohustusega kestva kriisiolukorra ajal; võtta teadmiseks ÜRO Julgeolekunõukogu 17. märtsi 2011. aasta resolutsioon 1973(2011), milles rõhutatakse rahvusvahelise kogukonna otsustavust tagada tsiviilelanike ja tsiviilelanikega asustatud piirkondade kaitse, kui kaitsmiskohustuse doktriini esimene praktiline rakendamine ÜRO selgel volitusel ja seoses kestva kriisiolukorraga;

- l) tunnustada ÜRO vahendamise tegevate organite, nagu ÜRO poliitikaosakonna vahendamise tugisüsteemi, poolt tehtud tööd ja toetada nende töötajate arvu suurendamist; toetada ELi partnerlust vahendamise tugisüsteemiga ja tagada, et Euroopa välisteenistusel oleks selles osas oluline roll;
- m) edendada julgeolekut ja stabiilsuse saavutamist kriisipiirkondades konfliktiennetuse, vahendamise, dialoogi, kohaliku suutlikkuse suurendamise ning konfliktijärgse taastumise, taasülesehitamise ja rahu kindlustamise strateegiatega, mis edendavad jätkusuutlikke lahendusi tõrgeteta ülemineku abil lühiajalise ning keskpika perspektiiviga jõupingutustelt pikemaajalistele arengustrateegiatele; tagada, et rahu kindlustamine ja arengupoliitika kavandatakse ja rakendatakse ühe tervikliku ÜRO strateegia raames, kus nii kavandamis- kui rakendamisaastaks võetakse arvesse rahu kindlustamise vajadusi ning tulevast üleminekust pikemaajalisele strateegiale ning millest EL oma meetmetes lähtub; arvestades, et kuna konfliktist laastatud riigi stabiliseerimiseks on vaja keerukamaid meetmeid ja ühtset lähenemist, mitte üksnes väeüksusi, kooskõlastada vajalikku võimekust eelnimetatud strateegia alusel, et asjakohaselt tegeleda konfliktide sügavamate põhjustega, arvestades, et pooltes riikides, kus rahuvalveoperatsioone on korraldatud, puhkeb kümne aasta jooksul pärast rahuvalvevägede lahkumist uus konflikt;
- n) rõhutada vajadust õppida hiljutistest arengutest Jaapanis ning esitada ettepanekud; karmistada julgeolekustandardeid olemasolevates tuumajaamades, eriti seismilistes piirkondades; nõuda sarnase inimete põhjustatud katastroofi või loodusõnnetuse korral tõhusamat koostööd, et viia miinimumini eraldunud radioaktiivse kiirguse tagajärjed inimestele ja keskkonnale;
- o) koostada selgelt määratletud strateegiline ülevaade ELi kriisiennetus- ja ohjamisvahenditest ning uurida konkreetse projekti juhtimise võimalusi vastasutatud Euroopa välisteenistuse kaudu, tunnistades kriisiennetuse ja kriisiohjamise tähtsust ELi välistegevuses;
- p) keskenduda rahu kindlustamise strateegiatega riikliku vastutuse tagamisele, esialgselt kavandamisest kuni praktilise rakendamiseni, juhindudes peamiselt tavade ning edulugudest; edendada valdkondadevahelist tegevuskava, milles riigi ülesehitamist toetavad täpselt määratletud rahu kindlustamine ja jõupingutused tugevate majanduslike aspektidega arendustöö valdkonnas;
- q) asetada rohkem rõhku konfliktijärgsetes olukordades rahu tugevdamise ülesandele, pakkudes strateegilist nõu ning rakendades oskusteadmisi ja ülemaailmset rahastamist taastamisprojektide abistamiseks; mobiliseerida vahendeid ja uusi rahastamise allikaid ning rahastada varajast taastumist eesmärgiga jõuda konfliktijärgse taasülesehitamiseni;
- r) aidata suurendada naissoost tsiviileksperthe tööle rakendamist ning toetada riiklike tegevuskavasid vastavalt ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonile nr 1325 ja ÜRO peasekretäri tegevuskavale naiste osalemise tagamise kohta rahu kindlustamisel;

Kolmapäev, 8. juuni 2011*Ülemaailmne kriisiohjamiskoostöö partnerluste kaudu*

- s) pidada ELi strateegiliseks prioriteediks rahvusvahelise kriisiohjamispartnerluse tugevdamist ja dialoogi tõhustamist teiste oluliste kriisiohajatega – näiteks ÜRO, NATO ja Aafrika Liit ning kolmandad riigid, nagu Ameerika Ühendriigid, Türgi, Norra ja Kanada; kooskõlastada tegevust, jagada teavet ja ühendada vahendeid rahukaitse ning rahu kindlustamise valdkonnas, kaasa arvatud koostöö kriisiohjamise ja eelkõige merejulgeoleku alal ning rahvusvahelise õiguse kohane võitlus terrorismi vastu; parandada sellega seoses koostööd rahvusvaheliste finantseerimisasutuste ja kahepoolsete rahastajatega;
- t) tuletades meelde, et ÜRO Julgeolekunõukogul lasub peamine vastutus rahvusvahelise rahu ja julgeoleku säilitamise eest, rõhutada ELi ja ÜRO vahelise tiheda koostöö vajalikkust tsiviil- ja sõjalise iseloomuga kriiside ohjamisel ning eriti humanitaarabioperatsioonidel; tugevdada pingutusi selle nimel, et ELi liikmesriigid panustaksid piisavalt ÜRO missioonidesse ning teeksid seda kooskõlastatud viisil; jätkuvalt uurida võimalusi kuidas EL tervikuna saaks paremini panustada ÜRO juhitavatesse pingutustesse, näiteks käivitades kiirreageerimisjõudude ülemineku- või senistest piiridest väljuvaid operatsioone või moodustades suuremate ÜRO missioonide raames ELi üksusi;
- u) luua laiem strateegiline kriisiohjamispartnerluse raamistik ELi ja piirkondlike ja allpiirkondlike organisatsioonide, nagu Aafrika Liit, Araabia Liiga või Lääne-Aafrika riikide majandusühendus (ECOWAS), ning ÜRO vahel, ja tugevdada eelkõige kolmiksuhet Aafrika Liidu rahu ja julgeoleku nõukogu, ÜRO Julgeolekunõukogu ning ELi poliitika- ja julgeolekukomitee vahel, tagamaks ühtsust ja jõupingutuste vastastikust tugevdamist Aafrika Liidu toetuseks; tugevdada ÜRO mandaadiga ette võetud Aafrika Liidu rahukaitseoperatsioonide prognoositavust, jätkusuutlikkust ja paindlikkust; otsida lahendusi, mis aitaksid tihendada ELi ja Aafrika Liidu koostööd kummagi tegevusvaldkonnas, parandades sellega eelhoiatus- ja konfliktienetusvõimet ning võimaldades parimate tavade ja kogemuste vahetamist kriisiohjamise valdkonnas;
- v) aidata kaasa Aafrika rahu- ja julgeolekustruktuuri rakendamisel saavutatud edu konsolideerimisele, et tegeleda rahutagamise- ja julgeolekuprobleemide lahendamiseks Aafrika mandril; rõhutada Aafrika rahutagamisoperatsioonide prognoositava ja jätkusuutliku rahastamise tähtsust, vajadust suurendada kohalikku vastupanuvõimekust, ning otsustuskindlust kaitsta tsiviilelanikkonda relvastatud konfliktide korral;
- w) arvestades Aafrika mandri konfliktide regionaalseid mõõtmeid, jätkata pingutusi, et tugevdada suhteid allpiirkondlike organisatsioonidega, kaasa arvatud Lääne-Aafrika riikide majandusühendus (ECOWAS), Lõuna-Aafrika Arenguühendus (SADC) ja Valitsustevaheline Arengumet (IGAD), ning kaasata neid ja piirkonna riike kriisiohjamisse;

Rahu kindlustamise struktuur ja rahukindlustamiskomisjoni uuendamine

- x) toetada püüdlusi tagada ÜRO rahu kindlustamise struktuuri vastavus selle loomisel valitsenud ootustele, jätkates rahukindlustamiskomisjoni uuendamisprotsessi soovitude elluviimist, muuhulgas sihiga suurendada komisjoni tõhusust; toetada usaldusväärse üldise rahu kindlustamise struktuuri kujunemist arengumaade ja tööstusriikide partnerluse alusel, pöörates eriti tähelepanu kohapealse tegevuse parandamisele, tihendades suhteid finantsasutustega – et luua töökohti ja lahendada majandusküsimusi – ning rahukaitse ja rahu kindlustamise järjepidevuse suurendamisele; edendada struktuursemaid suhteid rahukindlustamiskomisjoni, Euroopa välis teenistuse ülemaailmseid ja mitmepoolseid probleeme haldava direktoraadi ja eriti selle konflikti vältimise ning turvalisuse poliitika direktoraadi ning ÜRO Peasamblee, Julgeolekunõukogu ning Majandus- ja Sotsiaalnõukogu vahel, et suurendada rahukaitse ja rahu kindlustamise ning arengumeetmete kohapealset koostoimet; otsida võimalusi rahukindlustamiskomisjoni nõuandva rolli tugevdamiseks ÜRO Julgeolekunõukogus, mille ees ta on aruandekohuslane, rahukindlustamiskomisjoni koostöö tugevdamiseks rahukindlustamise tugiasutusega (Peacebuilding Support Office) ja sidemete tugevdamiseks piirkondlike organisatsioonide ning rahvusvaheliste finantsasutustega;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

rõhutab lisaks vajadust parandada olemasolevat partnerlust ÜRO rahukindlustamiskomisjoni ja ELi rahutagamise partnerluse vahel, kasutades konflikti lahendamisel alt üles lähenemisviisi, mis võtab arvesse valitsusväliste osalejate tegevust rahu tagamisel;

- y) pingutada selle nimel, et valdkonnaga tugevama seose loomise abil päästa valla rahukindlustamiskomisjoni potentsiaal, et maksimeerida rahukindlustamiskomisjoni ja kohapealsete ÜRO meeskondade konkreetseid lähtekohti, kes saaksid kasu komisjoni strateegilistest juhistest ja poliitilisest läbilöögijõust, eriti mis puudutab institutsioonide väljaarendamist;

Tuumadesarmeerimine, tuumarelvade leviku tõkestamine, Rahvusvahelise Aatomienergiaagentuuri reform, tuumarelvade leviku tõkestamise lepingu läbivaatamine, terrorismi- ja organiseeritud kuritegevuse vastane võitlus

- z) Jaapani tuumakatastroofi silmas pidades põhjalikult reformida Rahvusvaheline Aatomienergiaagentuur, lõpetades selle kaheotstarbelisuse – kontrollida tuumaenergia tarbimist samal ajal seda ise soodustades –, ning vähendada Rahvusvahelise Aatomienergiaagentuuri vastutust tuumaenergia tööstuse juhendamisel ja tuumarelvade leviku tõkestamise lepinguga kooskõlastuse kontrollimisel; lisaks teha tööd selle nimel, et nüüdsest kehtestaks ohutusstandardid ja jälgiks nende täitmist Maailma Terviseorganisatsioon, millega seoses liikmesriigid on seaduslikult kohustatud neid nõudeid täitma ning Maailma Terviseorganisatsioonile nähakse ette vajalik personalisõu lisatäitmiseks;

- aa) edendada tuumarelvade leviku tõkestamise lepingu 2010. aasta läbivaatamise soovitude rakendamist, eelkõige taotleda kõigile ohutumat maailma ning, pikaajalise eesmärgina, rahu ja julgeoleku saavutamist tuumarelvavabas maailmas, suurendada veelgi läbipaistvust, et kasvaks vastastikune usaldus, teha kiiremaid tegelikke edusamme tuumadesarmeerimise poole, võtta tulemuslikke tuumadesarmeerimise meetmeid, mis on kooskõlas läbipaistvuse, kontrollimise ja pöördumatuse põhimõtetega, ergutada tuumarelvavariike oma kohustuste täitmisest korrapäraselt aru andma ning kontrollida täitmist;

- ab) jätkata terrorismivastase võitluse koostöökanalite ja mehhanismide loomist ELi välispartnerite, eelkõige USAga, esmasihiga rakendada ÜRO ülemaailmset terrorismivastast strateegiat, osaledes rühmituses G8 ja selle terrorismivastases tööriühmas, tugevdades asjakohaseid ülemaailmseid kokkuleppeid ning tehes pingutusi, et sõlmida rahvusvahelise terrorismi kohta üldkonventsioon; teha nende partneritega tulemuslikumat ja struktureeritumat koostööd nii strateegilisel kui praktilisel tasandil; näidata algatusvõimet ja eeskujut, tugevdades põhiõiguste ja õigusriigi austamist ELi terrorismivastase võitluse alusena;

Areng

- ac) rõhutada vajadust ühtlustada erinevate ÜRO organite jõupingutusi, et paremini edendada arendustöö ja sotsiaalsete probleemide lahendamise jõudlust ja tõhusust terves maailmas; täita aastatuhande arengueesmärkide tippkohtumisel antud lubadused, eelkõige koondades vajalikud vahendid eesmärkide saavutamiseks 2015. aastaks ja täites esmajoonel ELi ametliku arenguabi kohustused; kindlalt toetada investeerimistaseme suurendamist aastatuhande arengueesmärkide täitmiseks ning kiiresti laiendada ja korrata töökindlaks osutunud uuenduslike programme ja meetmeid üldise arengu ning majandusliku ja sotsiaalse ümberkujundamise saavutamiseks;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

- ad) koondada jõupingutused aastatuhande arengueesmärkide saavutamiseks esmajärjekorras kõige mahajäänud piirkondade ja riikide puhul, eelkõige Sahara-taguse Aafrika riigid ning vähim arenenud maad ja ebakindlad või konfliktist laastatud riigid;

Vähim arenenud riigid

- ae) tagada ÜRO vähim arenenud riikidele pühendatud konverentsi (UNLDC) tegevuskava rakendamise seoses järelevalve- ja kontrollimehhanismide tõhusus;
- af) tagada, et pikaajaline ja säästev areng jääks vähim arenenud riikide ja nende partnerite tegevuskavades terviklikuks ja järjekindlaks püüdeks;

Võitlus ebavõrdsusega

- ag) tagada, et keskmise sissetulekuga riigid, kus ebavõrdsus on suur, saaksid jätkuvalt toetust ja rahalisi vahendeid, et vähendada vaesust ja parandada sotsiaalset sidusust, kuna enamik vaeseid elab just keskmise sissetulekuga riikides;
- ah) toetada soolise ebavõrdsuse vähendamist ja naiste mõju suurendamist arengu valdkonnas, kuna naiste osakaal vaeste inimeste hulgas on ebaproportsionaalselt suur;

Abi tõhusus

- ai) selgitada võimalusi, kuidas abi tõhustamise tegevuskava saaks ümber kujundada arengu tõhustamise tegevuskavaks, ning töötada selleks välja konkreetset strateegiat, pidades sealjuures silmas ebastabiilseid riike ja konfliktijärgseid piirkondi;
- aj) viia kõik Accra tegevuskava eesmärgid reaalselt ellu, tagades parlamentide, kodanikuühiskonna organisatsioonide ja kohalike asutuste tõhusa kaasamise;
- ak) tagada sotsiaalsete, poliitiliste, majanduslike ja ökoloogiliste probleemide seostatud lahendamine;

Õigus arengule

- al) toetada ÜRO 1986. aastal vastu võetud arenguõiguse deklaratsiooni, milles märgitakse, et riigid on kohustatud tegema omavahel koostööd, et tagada areng ja kõrvaldada arengut takistavad asjaolud, realiseerida oma õigused ja täita kohustused viisil, mis soodustab uut rahvusvahelist majanduskorda, mille aluseks on suveräänne võrdsus, üksteisega seotus ja vastastikune huvi;
- am) hoida sellist küsimust nagu õigus arengule päevakorras, kuna sel aastal tähistatakse õigust arengule käsitleva ÜRO deklaratsiooni vastuvõtmise 25. aastapäeva;
- an) soovitada kõrgetasemelise töörühma tulemuste konsolideerimist, et tagada arenguõiguse tulemuslik rakendamine;
- ao) võtta asjakohaseid meetmeid, et muuta õigus arengule arengupoliitika, üldise korrapärase läbivaatamise ja inimõigustealaste lepingute alusel loodud ÜRO organite ja mehhanismide töö lahutamatuks osaks;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

Rahvusvaheline humanitaarabi

- ap) koostada humanitaarabi rahvusvaheline tegevuskava, et lahendada väga mitmesuguseid humanitaarprobleeme, suurenevaid humanitaarvajadusi ja keerukaid humanitaarolukordi;
- aq) suurendada kogu maailmas humanitaarabi rahastamist ja parandada humanitaarabi süsteemi toimimist ja tõhusust;
- ar) käivitada ühiseid rahvusvahelisi algatusi, et tugevdada koostööd humanitaarabi ja arengu vahel ning tugevdada sidet hädaabi, ülesehitustöö ja arengu vahel;

Inimõigused*Institutsioonilised küsimused*

- as) tagada, et Euroopa välis teenistuses on kvalifitseeritud töötajad ja see on hästi rahastatud ning ühtlasi hästi integreeritud ja kooskõlastatud teiste rahvusvaheliste organite ja piirkondlike organisatsioonidega ning nende tööga inimõiguste edendamisel; kindlustada, et ELi poliitikate ja vahendite väljatöötamisel, ja seda eelkõige inimõiguste valdkonnas, võetakse arvesse ÜRO süsteemis ja muudes rahvusvahelistes institutsioonides esitatud soovitusi ning vastuvõetud resolutsioone ja väljendatud esmaeesmärke;
- at) jätkuvalt aktiivselt osaleda nii inimõiguste nõukogu läbivaatamises New Yorgis kui selle järelmeetmetes, et tugevdada selle vastavust mandaadile; käsitleda ÜRO inimõiguste nõukogu võimet kiiret tegutsemist nõudvate olukordade lahendamiseks, kus on tegemist tõsiste inimõigusrikkumistega, nagu hiljutiste sündmuste puhul Liibüas ja Elevandiluurannikul, ning suurendada nõukogu suutlikkust rakendada kehtivaid rahvusvahelisi norme ja standardeid; kiita heaks ÜRO Peaassamblee 1. märtsi 2011. aasta otsus peatada Liibüa liikmelisus ÜRO inimõiguste nõukogus; jätkata otsustavaid jõupingutusi ja kasutada erimenetlusi, et muuta ÜRO inimõiguste nõukogu ainult reageerivast organist varajase hoiatuse ja ennetusmehhanismiks, mis suudaks prioriseerida ja lahendada inimõiguste rikkumise sügavaid põhjusi, et ennetada uusi rikkumisi või rikkumisolukordade teravnemist, sealhulgas kasutades ÜRO inimõiguste nõukogu toetust riiklike inimõigusasutuste suutlikkuse suurendamiseks;
- au) otsida võimalusi ÜRO inimõiguste nõukogu valimismenetluste parandamiseks, et parandada ÜRO inimõiguste nõukogu liikmeskonna kvaliteeti; kaaluda ÜRO inimõiguste nõukogu liikmelisuse selgemate kriteeriumide kehtestamist, et vältida sagedaste ja levinud inimõiguste rikkumistega riikide ühinemist ÜRO inimõiguste nõukoguga; korrata läbivaatamise käigus seisukohta, et säilitada tuleks ÜRO inimõiguste ülemvoliniku büroo sõltumatus, ning seista vastu kõigile püüetele muuta ÜRO inimõiguste ülemvoliniku büroo staatust, sest see võib mõjutada negatiivselt ÜRO inimõiguste ülemvoliniku büroo rahastamist ja seega ka sõltumatust;
- av) kujundada elujõulised töösuhted ÜRO inimõiguste nõukogu ja ÜRO Peaassamblee kolmanda komitee ning ÜRO inimõiguste nõukogu ja ÜRO inimõiguste ülemvoliniku vahel, ning käsitleda kasvavaid lahknemise märke seoses liikmesriikide häälega ÜRO inimõiguste nõukogus;
- aw) saavutada kokkulepe ühise seisukoha osas Durbanis läbivaatamiskonverentsi jaoks (niinimetatud „Durban 3”), mis toimub septembris 2011, et näidata liikmesriikide tahet ja võimet olla ühel meelel ja „rääkida ühehäälselt” ülemaailmsel foorumitel, kindlustada ELi mõju ÜRO raamistikus ja kinnitada ELi pühendumust võitluses rassismi, ksenofoobia ja kitsarinnalisuse vastu tasakaalustatud ja mittediskrimineerival viisil;

Kolmapäev, 8. juuni 2011*Inimõigustega seotud küsimused*

- ax) jätkata jõupingutusi ÜRO Peassamblee kolmandas komitees mitmete resolutsioonide koostamisel, eelkõige üleskutse surmanuhtlusele moratooriumi kehtestamiseks, millele on toetust avaldanud rohkem riike, samuti resolutsioonid, mis käsitlevad lapse õigusi, rahvus- ja keelelisi vähemusi, sõnavabadust ja vaba meediat, usulist sallimatust, piinamise kaotamist ja riigispetsiifilised resolutsioonid Birma/Myanmari, Põhja-Korea ja Iraani kohta; toetada kõiki pingutusi piinamise kaotamiseks; eelkõige julgustada võtma vastu ÜRO piinamisvastase konventsiooni vabatahtlikku protokoll;
- ay) jätkata rahvusvahelisi pingutusi selle nimel, et tagada kõikide inimõiguste universaalsus, jagamatus, üksteisest sõltuvus ja vastastikune seotus; sellega seoses pingutada selle nimel, et vältida ebamäärase mõiste „inimkonna traditsioonilised väärtused“ kasutamist, mis oma olemuselt õhnestab rahvusvaheliste inimõiguste alaste õigusaktidega kehtestatud norme ning võib viia inimõiguste rikkumiste vastuvõetamatu õigustamiseni, tuues põhjenduseks traditsioonilised väärtused, kombed ja tavad;
- az) toetada üksuse UN Women rahastamist läbi spetsiifiliste eelarveliste kulukohustuste, ning üksuse suutlikkust, aruandluskohustust ja tõhusust, et üksus saaks tõhusamalt kooskõlastada oma asjakohaseid meetmeid, kaasata soolise võrdõiguslikkuse vaatenurk kõigisse ÜRO poliitikavaldkondadesse ning luua institutsiooniline ühtsus ja koostoime; koondada jõupingutusi (sealhulgas toetades tõhusamat strateegilist kavandamist) ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni nr 1325 rakendamiseks, eelkõige seoses naiste osalemisega rahuläbirääkimistel, võimaldades neil seeläbi saada vahendajateks, suurendades nende oskusi ja mõjuvõimu otsustajatena ning üldiselt seostades naised ja arengu;
- ba) määratleda strateegia riikide suhtes, mis keelduvad täielikult ÜRO mehhanismidega koostööd tegemast ja andmast juurdepääsu ÜRO sõltumatutele ekspertidele ja eriraportööridele, eesmärgiga veenda selliseid riike andma täielikku juurdepääsu oma territooriumile ja hoiduma ekspertide töö takistamisest; töötada erimenetluste sõltumatuse säilitamise suunas;
- bb) seada suurimaks poliitiliseks ja diplomaatiliseks prioriteediks ning anda seega ülim toetus erinevate kahepoolsete ja mitmepoolsete foorumite kaudu, kus EL on aktiivne partner, kõikidele algatustele, mille eesmärgiks on:

— kehtestada ülemaailmne moratoorium naiste suguelundite moonutamisele;

— dekriminaliseerida homoseksuaalsus kogu maailmas;

Kliimamuutus

- bc) olla juhiks ülemaailmses kliimapoliitikas ning rahvusvahelises kliimamuutuse valdkonna koostöös; keskenduda tugevale poliitilise koostööle kolmandate riikidega ning jätkata dialoogi muude juhtivate toimijatega, nagu USA, Venemaa, tärkavad suurjõud (Hiina, Brasiilia, India) ja arenguriigid, arvestades, et kliimamuutus on kujunenud rahvusvaheliste suhete võtmelemendiks ning suureks ohuks aastatuhande arengueesmärkide saavutamisele; osaleda kaasava, läbipaistva ja õiglase institutsioonilise struktuuri loomisel, mille asjaomastes juhtorganites oleksid tasakaalustatult esindatud nii tööstus- kui arenguriigid; luua kindel alus järgmisteks läbirääkimisteks, mis toimuvad 2011. aasta lõpul Lõuna-Aafrikas (COP17), toetudes Cancúnis (COP16) saavutatud positiivsele arengule ning arvestades Kopenhaageni (COP15) ebarahuldavast tulemusest õpituga;

Kolmapäev, 8. juuni 2011

- bd) teha paremat strateegilist koostööd ning võtta rohkem arvesse kolmandate riikide vajadusi, arendades seejuures edasi Euroopa välisteenistuse suutlikkust luua kliimadiplomaatia alane poliitika; toetada komisjoni aktiivset osalust käimasolevas arutelus teemal „Lüngad kaitse pakkumisel ja võimalikud lahendused”, mille algatas ÜRO pagulaste ülemvolinik 2010. aastal käivitatud pagulaste kaitse teemalise dialoogi raames, mille eesmärk on parandada olemasolevat rahvusvahelist kaitseraamistikku sunnivõimselt ümberasustatud ja kodakondsuseta isikute jaoks; osaleda aktiivselt arutelus mõiste „kliimapõgenik” üle, mis peaks viitama inimestele, kes on sunnitud kodudest põgenema ning otsima pelgupaika välismaal kliimamuutuse tagajärjel, sh mõiste võimaliku õigusliku määratluse üle, mis ei ole veel tunnustatud rahvusvahelise õigusega või mõne teise õiguslikult siduva rahvusvahelise lepinguga;

Lõppsoovitused

- be) toetada arutelu parlamentide ja piirkondlike assambleede rolli üle ÜRO süsteemis, mis peaks kuuluma ÜRO Peaassamblee 66. istungjärgu kavasse, samuti ÜRO parlamentaarse assamblee asutamise üle; lisaks edendada valitsuste ja parlamentide koostööd ülemaailmsetes küsimustes;
- bf) propageerida ÜRO parlamentaarse assamblee asutamist ÜRO süsteemis, et suurendada ülemaailmse juhtimise demokraatlikku iseloomu, demokraatlikku aruandekohustust ja läbipaistvust, ning võimaldada kodanike paremat osalust ÜRO tegevuses, tunnistades, et ÜRO parlamentaarne assamblee täiendaks olemasolevaid organeid, kaasa arvatud Parlamentidevahelist Liitu;

*

* *

2. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, nõukogule ja teavitamise eesmärgil komisjonile.
-

Teisipäev, 7. juuni 2011

II

(Teatised)

EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDE, ORGANITE JA ASUTUSTE TEATISED

EUROOPA PARLAMENT

Ágnes Hankissi puutumatus e äravõtmise taotlus

P7_TA(2011)0247

Euroopa Parlamendi 7. juuni 2011. aasta otsus Ágnes Hankissi puutumatus e äravõtmise taotluse kohta (2010/2213(IMM))

(2012/C 380 E/23)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Ágnes Hankissi puutumatus e äravõtmise taotlust, mille esitas Buda piirkonnakohus Budai Központi Kerületi Bíróság 6. juulil 2010 ja millest teatati 6. septembri 2010. aasta täiskogu istungil;
 - olles vastavalt kodukorra artikli 7 lõikele 3 Ágnes Hankissi 11. aprillil 2011 ära kuulanud;
 - võttes arvesse 8. aprilli 1965. aasta Euroopa Liidu privileegide ja immunitetide protokollil artiklit 9 ning otsestest ja üldistel valimistel esindajate Euroopa Parlamenti valimist käsitleva 20. septembri 1976. aasta akti artikli 6 lõiget 2;
 - võttes arvesse Euroopa Liidu Kohtu 12. mai 1964. aasta, 10. juuli 1986. aasta, 15. ja 21. oktoobri 2008. aasta ja 19. märtsi 2010. aasta otsuseid ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 6 lõiget 2 ja artiklit 7;
 - võttes arvesse õiguskomisjoni raportit (A7-0196/2011),
- A. arvestades, et Budapestis asuv Buda piirkonnakohus Budai Központi Kerületi Bíróság on taotlenud Euroopa Parlamendi liikmelt Ágnes Hankissilt puutumatus e äravõtmist, et viia läbi uuesti algatatud kohtumenetlus Ágnes Hankissi vastu, nagu on nõutud Ungari Vabariigi Ülemkohtu otsuses;
- B. arvestades, et Ágnes Hankissi puutumatus e äravõtmine on seotud väidetava laimamissüüdistusega Ungari kriminaalkodeksi artikli 181 alusel seoses programmis „Péntek 8 mondatvádász” 23. jaanuaril 2004. aastal väljendatud arvamusega;

⁽¹⁾ Kohtuasi 101/63 *Wagner vs. Fohrmann ja Krier*, EKL 1964, lk 195, kohtuasi 149/85 *Wybot vs. Faure ja teised*, EKL 1986, lk 2391, kohtuasi T-345/05 *Mote vs. parlament*, EKL 2008, lk II-2849, liidetud kohtuasjad C-200/07 ja C-201/07 *Marra vs. De Gregorio ja Clemente*, EKL 2008, lk I-7929, ja kohtuasi T-42/06 *Gollnisch vs. parlament*.

Teisipäev, 7. juuni 2011

- C. arvestades, et eraisikust hageja süüdistas Ágnes Hankissi 18. veebruari 2004 kuupäevaga süüdistuses, mis esitati Buda piirkonnakohtule Budai Központi Kerületi Bíróság 23. veebruaril 2004; arvestades, et Buda piirkonnakohus Budai Központi Kerületi Bíróság tegi 28. juunil 2005. aastal otsuse, mis kaevati edasi Budapesti linnakohtusse, kes tühistas selle 3. veebruaril 2006. aastal;
- D. arvestades, et selle tulemusel saadeti kohtuasi tagasi Buda piirkonnakohtusse Budai Központi Kerületi Bíróság, kes mõistis Ágnes Hankissi 6. veebruaril 2009. aastal õigeks; arvestades, et hageja kaebas otsuse edasi Budapesti linnakohtusse, kes 25. märtsil 2009. aastal otsustas kinnitada Buda piirkonnakohtu Budai Központi Kerületi Bíróság otsust kõigi põhjenduste osas;
- E. arvestades, et 12. novembril 2009. aastal tühistas Ungari Vabariigi Ülemkohus mõlemad otsused materiaalsoojust rikkumise tõttu ja tegi Buda piirkonnakohtule Budai Központi Kerületi Bíróság kohustuseks algatada uus menetlus;
- F. arvestades, et Ágnes Hankiss on alates 15. juulist 2009 Euroopa Parlamendi liige;
- G. arvestades, et Euroopa Liidu privileegide ja immunitetide protokolli artikli 9 kohaselt on Euroopa Parlamendi istungjärkude ajal parlamendi liikmetel oma riigi territooriumil samasugune immunitet nagu selle riigi parlamendi liikmetel; arvestades, et see ei takista Euroopa Parlamendil kasutamast õigust tühistada oma liikme immunitet;
- H. arvestades, et Ungari kriminaalmenetluse seaduse artikli 522 lõike 1 kohaselt tuleb puutumatus omava isiku suhtes kriminaalmenetlus katkestada ja taotleda puutumatuse äravõtmist, ja arvestades, et nimetatud seaduse artikli 551 lõikes 1 sätestatakse, et kriminaalmenetluse saab algatada muu hulgas Euroopa Parlamendi liikme vastu pärast tema puutumatuse äravõtmist;
- I. arvestades, et 2004. aasta seaduse LVII lõike 12 punktis 1 sätestatakse, et eraisiku hagi käsitlevate kohtuasjade puhul peab kohus esitama Euroopa Parlamendi presidendile taotluse puutumatuse äravõtmiseks;
- J. arvestades, et uues menetluses, mis algatati pärast eelmise tühistamist, märkis Ágnes Hankiss, et ta on Euroopa Parlamendi liige, ja sellest tulenevalt otsustas Buda piirkonnakohus Budai Központi Kerületi Bíróság Ungari kriminaalmenetluse seaduse artikli 552 lõike 1 ja 2004. aasta seaduse LVII artikli 12 alusel menetluse katkestada ja taotleda puutumatuse äravõtmist;
- K. arvestades, et seega on käesoleval juhul asjakohane soovitada parlamendiliikme puutumatus ära võtta,
1. otsustab Ágnes Hankissi puutumatus ära võtta;
 2. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev otsus ja vastutava komisjoni raport viivitamatult Ungari Vabariigi pädevale ametiasutusele ja Ágnes Hankissile.
-

Teisipäev, 7. juuni 2011

III

(Ettevalmistavad aktid)

EUROOPA PARLAMENT

Kontrollikoja liikme ametisse nimetamine (H. G. Wessberg - SV)

P7_TA(2011)0246

Euroopa Parlamendi 7. juuni 2011. aasta otsus ettepaneku kohta nimetada H.G. Wessberg kontrollikoja liikmeks (C7-0103/2011 – 2011/0803(NLE))

(2012/C 380 E/24)

(Konsulteerimine)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 286 lõiget 2, mille alusel nõukogu konsulteeris Euroopa Parlamendiga (C7-0103/2011);
 - võttes arvesse, et eelarvekontrollikomisjon kuulas oma 24. mai 2011. aasta koosolekul ära nõukogu esitatud kontrollikoja liikme kandidaadi;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 108;
 - võttes arvesse eelarvekontrollikomisjoni raportit (A7-0190/2011),
- A. arvestades, et H.G. Wessberg vastab Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 286 lõikes 1 sätestatud tingimustele,
1. toetab nõukogu ettepanekut nimetada H.G. Wessberg kontrollikoja liikmeks;
 2. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev otsus nõukogule ja teavitamise eesmärgil kontrollikojale ning Euroopa Liidu muudele institutsioonidele ja liikmesriikide kontrolliasutustele.

Teisipäev, 7. juuni 2011

Teatavate tekstiiltoodete päritolutõend *I**

P7_TA(2011)0248

Euroopa Parlamendi 7. juuni 2011. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1541/98 teatavate koondnomenklatuuri XI jao alla kuuluvate ja ühenduses vabasse ringlusse lubatud tekstiiltoodete päritolutõendi ja sellise tõendi aktsepteerimistingimuste kohta ning muudetakse nõukogu määrust (EMÜ) nr 3030/93 teatavate tekstiiltoodete kolmandatest riikidest importimise ühiseeskirjade kohta (KOM(2010)0544 – C7-0316/2010 – 2010/0272(COD))

(2012/C 380 E/25)

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (KOM(2010)0544);
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 2 ja artikli 207 lõiget 2, mille alusel komisjon esitas Euroopa Parlamendile ettepaneku (C7-0316/2010);
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 55;
 - võttes arvesse rahvusvahelise kaubanduse komisjoni raportit (A7-0156/2011),
1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukoha;
 2. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon kavatses seda oluliselt muuta või selle muu tekstiga asendada;
 3. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule, komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.

P7_TC1-COD(2010)0272

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 7. juunil 2011. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr .../2011, millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1541/98 teatavate koondnomenklatuuri XI jao alla kuuluvate ja ühenduses vabasse ringlusse lubatud tekstiiltoodete päritolutõendi ja sellise tõendi aktsepteerimistingimuste kohta ning muudetakse nõukogu määrust (EMÜ) nr 3030/93 teatavate tekstiiltoodete kolmandatest riikidest importimise ühiseeskirjade kohta

(Kuna Euroopa Parlament ja nõukogu jõudsid kokkuleppele, vastab Euroopa Parlamendi seisukoht õigusakti (määrus (EL) nr 955/2011) lõplikule kujule.)

Teisipäev, 7. juuni 2011

Horvaatia osalemine Euroopa Narkootikumide ja Narkomaania Seirekeskuse töös ***

P7_TA(2011)0249

Euroopa Parlamendi 7. juuni 2011. aasta seadusandlik resolutsioon, mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu Euroopa Liidu ja Horvaatia Vabariigi vahelise lepingu, mis käsitleb Horvaatia Vabariigi osalemist Euroopa Narkootikumide ja Narkomaania Seirekeskuse töös, sõlmimise kohta (11633/2010 – C7-0026/2011 – 2010/0011(NLE))

(2012/C 380 E/26)

(Nõusolek)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse nõukogu otsuse eelnõu (11633/2010);
 - võttes arvesse Euroopa Liidu ja Horvaatia Vabariigivahelise lepingu eelnõu, mis käsitleb Horvaatia Vabariigi osalemist Euroopa Narkootikumide ja Narkomaania Seirekeskuse töös (11633/2010);
 - võttes arvesse nõusoleku taotlust, mille nõukogu esitas vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 168 lõikele 5 ja artikli 218 lõike 6 teise lõigu punktile a (C7-0026/2011);
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 81 ja artikli 90 lõiget 8;
 - võttes arvesse kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni soovitus (A7-0186/2011),
1. annab nõusoleku lepingu sõlmimiseks;
 2. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning Horvaatia Vabariigi valitsusele ja parlamendile.

Raskete kaubaveokite maksustamine *II**

P7_TA(2011)0252

Euroopa Parlamendi 7. juuni 2011. aasta seadusandlik resolutsioon nõukogu esimese lugemise seisukoha kohta eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 1999/62/EÜ raskete kaubaveokite maksustamise kohta teatavate infrastruktuuride kasutamise eest (15145/1/2010 – C7-0045/2011 – 2008/0147(COD))

(2012/C 380 E/27)

(Seadusandlik tavamenetlus: teine lugemine)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse nõukogu esimese lugemise seisukohta (15145/1/2010 – C7-0045/2011);

Teisipäev, 7. juuni 2011

- võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 16. detsembri 2009. aasta arvamust ⁽¹⁾;
- võttes arvesse Regioonide Komitee 12. veebruari 2009. aasta arvamust ⁽²⁾;
- võttes arvesse komisjoni arvamust (KOM(2011)0069);
- võttes arvesse oma esimese lugemise seisukohta Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitatud komisjoni ettepaneku (KOM(2008)0436) suhtes ⁽³⁾;
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 7;
- võttes arvesse kodukorra artiklit 66;
- võttes arvesse transpordi- ja turismikomisjoni soovitus teisele lugemisele (A7-0171/2011),
 1. võtab vastu allpool toodud teise lugemise seisukoha;
 2. kiidab heaks oma avalduse, mis on lisatud käesolevale resolutsioonile;
 3. võtab teadmiseks komisjoni avalduse ning nõukogu eesistujariigi Ungari ja tulevaste eesistujariikide Poola, Taani ja Küprose ühisavalduse, mis on lisatud käesolevale resolutsioonile;
 4. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.

⁽¹⁾ ELT C 255, 22.9.2010, lk 92.

⁽²⁾ ELT C 120, 28.5.2009, lk 47.

⁽³⁾ ELT C 87 E, 1.4.2010, lk 345.

P7_TC2-COD(2008)0147

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud teisel lugemisel 7. juunil 2011. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/.../EL, millega muudetakse direktiivi 1999/62/EÜ raskete kaubaveokite maksustamise kohta teatavate infrastruktuuride kasutamise eest

(Kuna Euroopa Parlament ja nõukogu jõudsid kokkuleppele, vastab Euroopa Parlamendi seisukoht õigusakti (direktiiv 2011/76/EL) lõplikule kujule.)

LISA

Euroopa Parlamendi avaldus

Euroopa Parlament avaldab kahetsust, et nõukogu ei nõustunud direktiivi 1999/62/EÜ muutmise ettepaneku raames vastavustabelite kohustusliku avaldamisega. Seetõttu deklareeritakse käesolevaga, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu vahelistes kolmepoolsetes läbirääkimistes 23. mail 2011 saavutatud kokkulepe Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi suhtes, millega muudetakse direktiivi 1999/62/EÜ raskete kaubaveokite maksustamise kohta teatavate infrastruktuuride kasutamise eest (Eurovignette), ei piira vastavustabelite üle peetavate institutsioonidevaheliste läbirääkimiste tulemusi.

Teisipäev, 7. juuni 2011

Euroopa Parlament palub Euroopa Komisjonil teavitada parlamenti kaheteistkümne kuu jooksul pärast käesoleva kokkuleppe vastuvõtmist täiskogu istungil ja esitada ülevõtmisperioodi lõpus aruanne liikmesriikide praktika kohta vastavustabelite koostamisel, millest peaks võimalikult täpselt ilmnema vastavus käesoleva direktiivi ja üleminekumeetmete vahel, ning nende avaldamisel.

Komisjoni avaldus vastavustabelite kohta

Komisjon tuletab meelde, et on võtnud kohustuse tagada, et liikmesriigid koostaksid vastavustabelid, milles seostatakse nende poolt võetavad ülevõtmismeetmed ELi direktiiviga, ning edastaksid need ELi õigusaktide ülevõtmise raames komisjonile kodanike, parema õigusloome ja õigusliku läbipaistvuse huvides ja selleks, et aidata kaasa siseriiklike normide ELi sätetega vastavuse kontrollimisel.

Komisjon avaldab kahetsust, et puudub toetus sättele, mis sisaldub ettepanekus võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (millega muudetakse direktiivi 1999/62/EÜ raskete kaubaveokite maksustamise kohta teatavate infrastruktuuride kasutamise eest (Eurovignette)) ning mille eesmärk on muuta vastavustabelite kehtestamine kohustuslikuks.

Kompromissi vaimus ja selleks, et tagada nimetatud ettepaneku viivitamatu vastuvõtmine, on komisjon nõus tekstis sisalduva vastavustabeleid käsitleva kohustusliku sätte vahetamisega asjakohase põhjenduse vastu, milles julgustatakse liikmesriike sellist teguviisi järgima. Komisjon teavitab parlamenti kaheteistkümne kuu jooksul alates käesoleva kokkuleppe vastuvõtmisest täiskogu istungil ja esitab ülevõtmisperioodi lõpus aruande selle kohta, millist praktikat kasutavad liikmesriigid enda ja liidu huvides vastavustabelite koostamisel, millest peaks võimalikult täpselt ilmnema vastavus käesoleva direktiivi ja üleminekumeetmete vahel, ning nende avaldamisel.

Komisjoni poolt kõnealuses küsimuses võetud seisukoht ei kujuta endast siiski pretsedenti. Komisjon jätkab jõupingutusi, et leida koos Euroopa Parlamendi ja nõukoguga sellele institutsioonilisele horisontaalküsimusele asjakohane lahendus.

Nõukogu eesistujariigi Ungari ja tulevaste eesistujariikide Poola, Taani ja Küprose avaldus

Käesolevaga deklareeritakse, et nõukogu ja Euroopa Parlamendi vahelistes kolmepoolsetes läbirääkimistes 23. mail 2011 saavutatud kokkulepe Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi suhtes, millega muudetakse direktiivi 1999/62/EÜ raskete kaubaveokite maksustamise kohta teatavate infrastruktuuride kasutamise eest (Eurovignette), ei piira vastavustabelite üle peetavate institutsioonidevaheliste läbirääkimiste tulemusi.

Euroopa keskkonnamajanduslik arvepidamine ***I

P7_TA(2011)0253

Euroopa Parlamendi 7. juuni 2011. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus Euroopa keskkonnamajandusliku arvepidamise kohta (KOM(2010)0132 – C7-0092/2010 – 2010/0073(COD))

(2012/C 380 E/28)

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (KOM(2010)0132);

— võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 2 ja artikli 338 lõiget 1, mille alusel komisjon esitas Euroopa Parlamendile ettepaneku (C7-0092/2010);

Teisipäev, 7. juuni 2011

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 55;
 - võttes arvesse keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjoni raportit ning majandus- ja rahanduskomisjoni arvamust (A7-0330/2010),
1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukoha;
 2. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon kavatab seda oluliselt muuta või selle muu tekstiga asendada;
 3. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.

P7_TC1-COD(2010)0073

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 7. juunil 2011. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr .../2011 Euroopa keskkonnamajandusliku arvepidamise kohta

(Kuna Euroopa Parlament ja nõukogu jõudsid kokkuleppele, vastab Euroopa Parlamendi seisukoht õigusakti (määrus (EL) nr 691/2011) lõplikule kujule.)

Kolmapäev, 8. juuni 2011

Schengeni acquis' kohaldamine Bulgaarias ja Rumeenias *

P7_TA(2011)0254

Euroopa Parlamendi 8. juuni 2011. aasta seadusandlik resolutsioon, mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu Schengeni acquis' sätete täieliku kohaldamise kohta Bulgaaria Vabariigis ja Rumeenias (14142/2010 – C7-0369/2010 – 2010/0820(NLE))

(2012/C 380 E/29)

(Konsulteerimine)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse nõukogu otsuse eelnõu (14142/2010);
 - võttes arvesse 2005. aasta ühinemisakti artikli 4 lõiget 2, mille alusel nõukogu konsulteeris Euroopa Parlamendiga (C7-0369/2010);
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 55;
 - võttes arvesse kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni raportit (A7-0185/2011),
1. kiidab nõukogu otsuse eelnõu muudetud kujul heaks;
 2. palub nõukogul Euroopa Parlamenti teavitada, kui nõukogu kavatses Euroopa Parlamendi poolt heaks kiidetud teksti muuta;
 3. palub nõukogul Euroopa Parlamendiga uuesti konsulteerida, kui nõukogu kavatses oma eelnõu oluliselt muuta;
 4. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile.

NÕUKOGU EELNÕU

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 1

Otsuse eelnõu Põhjendus 4

(4) Nõukogu jõudis XXXXX 20XX [asjakohaste nõukogu järelduste vastuvõtmise kuupäev] järeldusele, et Bulgaaria ja Rumeenia on kõikides nimetatud valdkondades tingimused täitnud.

(4) Nõukogu jõudis XXXXX 20XX [asjakohaste nõukogu järelduste vastuvõtmise kuupäev] järeldusele, et Bulgaaria ja Rumeenia on kõikides nimetatud valdkondades tingimused täitnud. **Kõik asjaomased liikmesriigid peavad kuue kuu jooksul alates käesoleva otsuse jõustumise kuupäevast kirjalikult teavitama Euroopa Parlamenti ja nõukogu järeelmeetmetest, mida nad kavatsesid võtta hindamisaruannetes sisalduvate ja järeларуannetes mainitud veel rakendamata soovitude suhtes.**

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekül
2012/C 380 E/16	Eksitavad ärikataloogid Euroopa Parlamendi 9. juuni 2011. aasta resolutsioon eksitavate ärikataloogide kohta (petitsioonid 0045/2006, 1476/2006, 0079/2003, 0819/2003, 1010/2005, 0052/2007, 0306/2007, 0444/2007, 0562/2007 ja teised)	128
2012/C 380 E/17	Madagaskar Euroopa Parlamendi 9. juuni 2011. aasta resolutsioon olukorra kohta Madagaskaril	129
2012/C 380 E/18	Guantánamo: lähiajal tehtav surmanuhtlust käsitlev otsus Euroopa Parlamendi 9. juuni 2011. aasta resolutsioon oodatava surmanuhtlusotsuse kohta Guantánamos	132
2012/C 380 E/19	Ukraina: Julia Tõmošenko ja teiste eelmise valitsuse liikmete juhtumid Euroopa Parlamendi 9. juuni 2011. aasta resolutsioon Julia Tõmošenko ja teiste endiste valitsusliikmete juhtumite kohta Ukrainas	135
2012/C 380 E/20	Korruptsioonivastane võitlus Euroopa spordis Euroopa Parlamendi 9. juuni 2011. aasta deklaratsioon korruptsioonivastase võitluse kohta Euroopa spordis	138
2012/C 380 E/21	Küprosel teadmata kadunud isikutega tegeleva komisjoni töö Euroopa Parlamendi 9. juuni 2011. aasta deklaratsioon Küprosel teadmata kadunud isikutega tegeleva komisjoni töö kohta	138

SOOVITUSED

Euroopa Parlament

Kolmapäev, 8. juuni 2011

2012/C 380 E/22	Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Peaassamblee 66. istungjärk Euroopa Parlamendi 8. juuni 2011. aasta soovitus nõukogule Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Peaassamblee 66. istungjärgu kohta (2011/2030(INI))	140
-----------------	---	-----

II Teatised

EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDE, ORGANITE JA ASUTUSTE TEATISED

Euroopa Parlament

Teisipäev, 7. juuni 2011

2012/C 380 E/23	Ágnes Hankissi puutumatus eelarvutamise taotlus Euroopa Parlamendi 7. juuni 2011. aasta otsus Ágnes Hankissi puutumatus eelarvutamise taotluse kohta (2010/2213(IMM))	152
-----------------	--	-----

III Ettevalmistavad aktid

EUROOPA PARLAMENT

Teisipäev, 7. juuni 2011

2012/C 380 E/24	Kontrollikoja liikme ametisse nimetamine (H. G. Wessberg - SV) Euroopa Parlamendi 7. juuni 2011. aasta otsus ettepaneku kohta nimetada H.G. Wessberg kontrollikoja liikmeks (C7-0103/2011 – 2011/0803(NLE))	154
2012/C 380 E/25	Teatavate tekstiiltoodete päritolutõend ***I Euroopa Parlamendi 7. juuni 2011. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1541/98 teatavate koondnomenklatuuri XI jao alla kuuluvate ja ühenduses vabasse ringlusse lubatud tekstiiltoodete päritolutõendi ja sellise tõendi aktsepteerimistingimuste kohta ning muudetakse nõukogu määrust (EMÜ) nr 3030/93 teatavate tekstiiltoodete kolmandatest riikidest importimise ühiseeskirjade kohta (KOM(2010)0544 – C7-0316/2010 – 2010/0272(COD))	155
	P7_TC1-COD(2010)0272 Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 7. juunil 2011. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr .../2011, millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1541/98 teatavate koondnomenklatuuri XI jao alla kuuluvate ja ühenduses vabasse ringlusse lubatud tekstiiltoodete päritolutõendi ja sellise tõendi aktsepteerimistingimuste kohta ning muudetakse nõukogu määrust (EMÜ) nr 3030/93 teatavate tekstiiltoodete kolmandatest riikidest importimise ühiseeskirjade kohta	155
2012/C 380 E/26	Horvaatia osalemine Euroopa Narkootikumide ja Narkomaania Seirekeskuse töös *** Euroopa Parlamendi 7. juuni 2011. aasta seadusandlik resolutsioon, mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu Euroopa Liidu ja Horvaatia Vabariigi vahelise lepingu, mis käsitleb Horvaatia Vabariigi osalemist Euroopa Narkootikumide ja Narkomaania Seirekeskuse töös, sõlmimise kohta (11633/2010 – C7-0026/2011 – 2010/0011(NLE))	156
2012/C 380 E/27	Raskete kaubaveokite maksustamine ***II Euroopa Parlamendi 7. juuni 2011. aasta seadusandlik resolutsioon nõukogu esimese lugemise seisukoha kohta eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 1999/62/EÜ raskete kaubaveokite maksustamise kohta teatavate infrastruktuuride kasutamise eest (15145/1/2010 – C7-0045/2011 – 2008/0147(COD))	156
	P7_TC2-COD(2008)0147 Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud teisel lugemisel 7. juunil 2011. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/.../EL, millega muudetakse direktiivi 1999/62/EÜ raskete kaubaveokite maksustamise kohta teatavate infrastruktuuride kasutamise eest	157
	LISA	157
2012/C 380 E/28	Euroopa keskkonnamajanduslik arvepidamine ***I Euroopa Parlamendi 7. juuni 2011. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus Euroopa keskkonnamajandusliku arvepidamise kohta (KOM(2010)0132 – C7-0092/2010 – 2010/0073(COD))	158

P7_TC1-COD(2010)0073

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 7. juunil 2011. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr .../2011 Euroopa keskkonnamajandusliku arvepidamise kohta 159

Kolmapäev, 8. juuni 2011

2012/C 380 E/29

Schengeni acquis' kohaldamine Bulgaarias ja Rumeenias *

Euroopa Parlamendi 8. juuni 2011. aasta seadusandlik resolutsioon, mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu Schengeni acquis' sätete täieliku kohaldamise kohta Bulgaaria Vabariigis ja Rumeenias (14142/2010 – C7-0369/2010 – 2010/0820(NLE)) 160

Menetluste selgitus

- * Nõuandemenetlus
- **I Koostöömenetlus, esimene lugemine
- **II Koostöömenetlus, teine lugemine
- *** Nõusolekumenetlus
- ***I Kaasotsustamismenetlus, esimene lugemine
- ***II Kaasotsustamismenetlus, teine lugemine
- ***III Kaasotsustamismenetlus, kolmas lugemine

(Menetlus põhineb Euroopa Komisjoni esitatud õiguslikul alusel.)

Poliitilised muudatused: uus või muudetud tekst on märgistatud paksus kaldkirjas, välja jäetud tekst on tähistatud sümboliga █.

Teenistuste tehnilised parandused ja kohandused: uus või muudetud tekst on märgistatud tavalises kaldkirjas, välja jäetud tekst on tähistatud sümboliga ||.

Tellimishinnad aastal 2012 (ilma käibemaksuta, sisaldavad tavalise saatmise kulusid)

<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	1 200 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria paberkandjal + DVD-l aastane väljaanne	ELi 22 ametlikus keeles	1 310 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	840 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria igakuiselt ja kumulatiivselt DVD-l	ELi 22 ametlikus keeles	100 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) kord nädalas DVD-l	mitmekeelne: ELi 23 ametlikus keeles	200 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria – värbamiskonkursid	konkursside keeled	50 eurot aastas

Euroopa Liidu Teatajat saab tellida Euroopa Liidu 22 ametlikus keeles. Teataja on jaotatud L-seeriaks (õigusaktid) ja C-seeriaks (teave ja teatised).

Iga keeleversioon tuleb tellida eraldi.

Vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 920/2005, mis avaldati ELTs L 156 18. juunil 2005 ja milles sätestatakse, et Euroopa Liidu institutsioonid ei ole ajutiselt kohustatud koostama ja avaldama kõiki õigusakte iiri keeles, müüakse ELT iirikeelseid väljaandeid eraldi.

Euroopa Liidu Teataja lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) tellimus sisaldab kõiki 23 keeleversiooni ühel mitmekeelsel DVD-l.

Soovi korral saab koos *Euroopa Liidu Teataja* tellimusega mitmesuguseid *Euroopa Liidu Teataja* kaasandeid. Kaasannete ilmumisest teavitatakse tellijaid teadaande vahendusel, mis avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Müük ja tellimused

Erinevate tasuliste perioodikaväljaannete tellimusi, k.a *Euroopa Liidu Teataja* tellimust, saab vormistada meie edasimüüjate kaudu. Edasimüüjate nimekiri on kättesaadav järgmisel veebilehel:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_et.htm

EUR-Lexi (<http://eur-lex.europa.eu>) kaudu pakutakse otsest ja tasuta juurdepääsu Euroopa Liidu õigusaktidele. Nimetatud veebilehel saab tutvuda *Euroopa Liidu Teatajaga* ning ka lepingute, õigusaktide, kohtupraktika ja ettevalmistatavate õigusaktidega.

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saab veebilehelt <http://europa.eu>

